

۱۵۱

۲۴۱

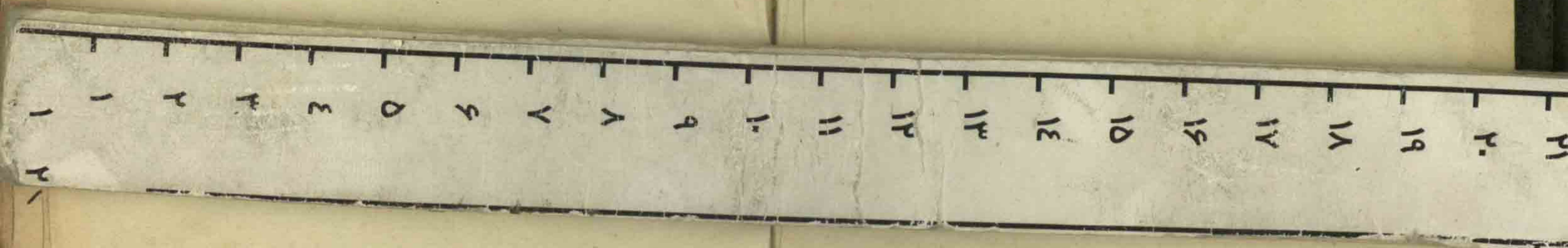
مقبره مرحوم حاج شیخ محمد باقر آبدی و خاندان

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷

۱۵۴

۲۴۱

مقبره مرحوم حاج شیخ محمد آقایی خاندان

١٠٥
٧٢
سنة سرفه (الثاني عشر)

٤٧٢٩٩٠

هذا الكتاب
المسمى بالاشعة
والنفاذ العاصم
التي هي في راي الله
فيها

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي تقنا للائمة بشريجة اشرف المرسلين و
سيد الاولين والآخرين وهذا نال اقفاء اثار اهل بيته الائمة
الطاهرين صلوات الله وسلامه عليه عليهم اجمعين وبعد
يقول اقل العباد الحمد المشهور بهاء الدين العاملي غفر الله عنه
هذا مقال لطيف في وجبات الصلوة اليومية ومستحباتها
منية القصة على فحج خبير بسبب تناولها على المطالبين اسلوبا
فيش اليه اولو الابناء ضعفتها راجيا عظيم الثواب جزيل الا
يوم يفوه الحشا فاقول ان الامور المعينة في الصلوات الغسر
اثني عشر نوعا لانها اما افعال او شرك وكل منهما اما واجب
او مستحب وكل منهما اما ثابت او متغير او ركنية او غير

Handwritten marginal notes in Arabic script along the left edge of the page.

مسار هذا المقالة الاثني عشرية مختصرة في اثني عشر فصلا
هذا نقيضها الاول الاعمال الواجبة للبيان الثانية
الافعال الواجبة للبيان الثالثة الافعال الواجبة للبيان
الرابع اذ ان المسخبة للتسابة الخالص الافعال المسخبة
الجانبة السابعة الافعال المسخبة لاركانية السابعة
التزوك الواجبة للتسابة الثامن التزوك الواجبة للجانبة
التاسع التزوك الواجبة لاركانية العاشر التزوك
المسخبة للتسابة الحادي عشر التزوك المسخبة للجانبة
الثاني عشر التزوك المسخبة لاركانية الفصل الاول
في الافعال الواجبة للتسابة وهي اثنا عشر الاقل تكبير
الاجرام وهي ركن بالتص والاجماع ووجه الجهر بمضمة ناسبها
في صلواته من اذنه ووجه التزوك بالتزوك والتزوك عنها حمله
من اذنه من اذنه الامام زكيا كبريا للافتتاح والتزوك معا وهي
من الصلوة فانما يستخما في البيان وسائر المناجيات وما
المه رضي الله عنه انه لم يجد لاصحابه انصاحا على غير بنيتها
الاجماع على الركن لا يستلزمه التزوك كالتسابة والابتناد
وجماعتها بعد الدخول فيها قبل الفراغ منها على كل حال
في الصلوة والالتزام بها في كل صلاة

بجواز كون اخرها كما شفا عن الدخول باؤها وبموجب النطق بها
على الوجه المفقول فاطعا في الجلالة واكثر مقارناتها للتسابة
الفليتها اللقطة فبكل مقارنتها لها لفون قطع فبها الجلالة
ان فانت صوت المقارنة ان قطع الثاني فلو ان الحمد
في التسابة واولي غيرها وبخبر في الثالثة والرابعة من الحمد
والذي في الرابع وضم اليها الاستغفار كما في صحيح عبيد بن رافع
ولا يتعين الحمد فيها التماس في الاولين خلافا للخلاف في قوله تعالى
لا صلوة الا بقائه الكتاب محمول على غير الناس جمع بينه وبين
معونه بن غار الثالث فلو ان سورة كاملة غير منها بعد الحمد
ومقدمة لها ساها يكتفي باعادتها وغامدا مبطل مع احتمال
للساها الرابع مطابقة القراءة لاحدى السبع وان خالفه
في اشتراط بعض الكلمات كلفظة من قوله تعالى ابراهيم من تحتها
الافتار ويحيز ان يستند من ذلك نوك البسلة في قراءة نصف
السبعة فانه غير محرز باجماعنا فنقول علماءنا رحمهم الله يجوز
القراءة بكل ما وافق احد السبع على نحو الخامس الجهر للركن
والخفية مع عدم سماع الاجنبية في الصلوة واولي الغائبين والافتتاح
في البوائق وخامل الحكم معتدرا والمرغى رضي الله عنه على عدم
الافتتاح في الصلوة والافتتاح في الصلوة والافتتاح في الصلوة

منها على عدم وجوبه ونفيها رتبة الوجوب جائز عن المعارض
وانا بسط الكلام في هذا المقام في الجملتين العاشر اخرج
في جميع ما يجيء التلخيص من الاذكار وغيره فان الخارج المقر
وفيما يستحق اجمال فوجه الحادي عشر عربي يجمع ما ينلفظ
به واحيا او صحتها في الفنون فانها البعض منها ان هو
المعهود من الشارع وظاهر النعم في صحة على من يترجمه
المطالب لا يدنو والديونة في الاختلاف اللغوية الثاني عشر
التلفظ بما يجيء التلخيص به عن ظهر القلب مع الفقه على الاو
ان هو المعهود فراه كان او ذكر وفي المسح اجمال ورواياته
الصحة ضعيفة ومحمولة على عدم الحفظ الفصل الثاني
الافعال الواجبة الجنائية وهي اثنى عشر الاول تحصيل
المعارف الحسن التي يحقوبها الايمان على وجه نظير به نفس
بحيث يخرج عن التقليد المحض ما معرفة الدلائل على وجه يقدر
على دفع الشبهة من الواجبات الكتابية الثاني تحصيل العلم
الشرعي بوجوبها في الصلاة من الافعال واكثر
بالاجتهاد ان كان من اهل البيت وبفضل الجهد الى الحد ولو خرجنا
منها بغيره

قال في هذا المقام في الجملتين العاشر اخرج
في جميع ما يجيء التلخيص من الاذكار وغيره فان الخارج المقر
وفيما يستحق اجمال فوجه الحادي عشر عربي يجمع ما ينلفظ
به واحيا او صحتها في الفنون فانها البعض منها ان هو
المعهود من الشارع وظاهر النعم في صحة على من يترجمه
المطالب لا يدنو والديونة في الاختلاف اللغوية الثاني عشر
التلفظ بما يجيء التلخيص به عن ظهر القلب مع الفقه على الاو
ان هو المعهود فراه كان او ذكر وفي المسح اجمال ورواياته
الصحة ضعيفة ومحمولة على عدم الحفظ الفصل الثاني
الافعال الواجبة الجنائية وهي اثنى عشر الاول تحصيل
المعارف الحسن التي يحقوبها الايمان على وجه نظير به نفس
بحيث يخرج عن التقليد المحض ما معرفة الدلائل على وجه يقدر
على دفع الشبهة من الواجبات الكتابية الثاني تحصيل العلم
الشرعي بوجوبها في الصلاة من الافعال واكثر
بالاجتهاد ان كان من اهل البيت وبفضل الجهد الى الحد ولو خرجنا
منها بغيره

لذلك كان الثالث العلم الشرعي بكونه طاهر من الحدوث الاكبر
والاصغر ومن اجابات العشرة ثوبا وبنا سواما الا ابرز من الله
ودون ذلك الدم منه غير الاربع وثوب البرية بالشراطين وما قد
نظيره وما الا انتم في الصلوة الالفظة المشاهدة الرابع
العلم اليقيني بدخول الوقت للقادر وهو الفجر الصادق والصبح
والزوال للظاهر المعلوم بزيادة الظل بعد نقصه بعد عده
كما يتفق في خط الاستواء فانقص عرضة عن الميل الكلي او ساواه
لا في مكة وصحافي يوم واحد القطر منها ولو نفذ من العصر
ذها بالمشرف للخروج وقتها التخي في خط والصدق باستأقر
والرباط كالتعارض والجزم بينها بالعمل بالاول والقرن
لو نفذ منها ولو نفذ للفتاوى وقتها الشيطان بغيره الشفق الاحمر
الاصفر لا غيره عندنا عندنا تصح في طلوعها والظلمة
الفرغ ويطلق لسماوات الى الانقضا انحاء من العلم بحال
التاسر من كونه مباحا لا حراما ولا ذهابا جلا كان لو خفي ولا
من غير كوا الاما استند ولا بخور في حرمه لا يتم كالتة
والفتوة كما بنه عبد الجبار الاصم في رواية الجلي ضعيفة باخذ
هل وانذواها عن انزل عارض لا اعتماد على امرية من كتاب

الاول من العلم الشرعي بكونه طاهر من الحدوث الاكبر
قال ابن حبان في شرحه
وهو قوله
هذا العلم
العلم اليقيني بدخول الوقت للقادر وهو الفجر الصادق والصبح
والزوال للظاهر المعلوم بزيادة الظل بعد نقصه بعد عده
كما يتفق في خط الاستواء فانقص عرضة عن الميل الكلي او ساواه
لا في مكة وصحافي يوم واحد القطر منها ولو نفذ من العصر
ذها بالمشرف للخروج وقتها التخي في خط والصدق باستأقر
والرباط كالتعارض والجزم بينها بالعمل بالاول والقرن
لو نفذ منها ولو نفذ للفتاوى وقتها الشيطان بغيره الشفق الاحمر
الاصفر لا غيره عندنا عندنا تصح في طلوعها والظلمة
الفرغ ويطلق لسماوات الى الانقضا انحاء من العلم بحال
التاسر من كونه مباحا لا حراما ولا ذهابا جلا كان لو خفي ولا
من غير كوا الاما استند ولا بخور في حرمه لا يتم كالتة
والفتوة كما بنه عبد الجبار الاصم في رواية الجلي ضعيفة باخذ
هل وانذواها عن انزل عارض لا اعتماد على امرية من كتاب
قال ابن حبان في شرحه
وهو قوله
هذا العلم

فادره وكوما من غير معلوم السادس العلم بالمكان
من باحد ولو بشاهد الحال والمريض حتى يفسد على انسخها
وان لم يفسد علم تعدينا منه الى التوب والبس في الاغتسال
ولن كانت دون الدم من الدم لتقل في المحققين من ذلك
الاجماع عليه طها في محل الجبهة وهو اجاعي وابو الصلاح
طها رده مسافرا السبعة في صحة الحنن مجموع السجود على حجر
اشعارها بالاول ان حملنا السجود فيها على وضع الجبهة فقط و
بالثاني ان حملناه على وضع المسجد اجمع السابع الاجتهاد في
مجلس القبلة للقادر على هي من الكعبة للغير باجماع وجها
للبعد كما اشتهر بين المناخرين وقد تحققنا في الجبهة رسالة
مفردة والشيخان وجهها القدام على ان الكعبة قبله من المسجد
وهو قبله من الحرم وهو قبله من جرح عنه وقد نقل البحر اجماع
الفرقة على ذلك عليك بعض الاجماع والقول به في ترتيب اورده
عليه المناخرون مدفوع ويجوز القول على قواعد الهبة وفاقا
لشخنا في الذكر واكثر اعلامنا الدائمة على السنة لفقهاء
ما حوزة منها كما قاله رحمه الله وقد حكم بانها بعيد الظن العالي
بالعين وهو منه عجيب في ناري النظر اكثر بعد التناظر بين القبول
نحوه اهل اكثر اكثر في نظر غيره الحكم عليها الا ان يكونه

فادره وكوما من غير معلوم السادس العلم بالمكان
من باحد ولو بشاهد الحال والمريض حتى يفسد على انسخها
وان لم يفسد علم تعدينا منه الى التوب والبس في الاغتسال
ولن كانت دون الدم من الدم لتقل في المحققين من ذلك
الاجماع عليه طها في محل الجبهة وهو اجاعي وابو الصلاح
طها رده مسافرا السبعة في صحة الحنن مجموع السجود على حجر
اشعارها بالاول ان حملنا السجود فيها على وضع الجبهة فقط و
بالثاني ان حملناه على وضع المسجد اجمع السابع الاجتهاد في
مجلس القبلة للقادر على هي من الكعبة للغير باجماع وجها
للبعد كما اشتهر بين المناخرين وقد تحققنا في الجبهة رسالة
مفردة والشيخان وجهها القدام على ان الكعبة قبله من المسجد
وهو قبله من الحرم وهو قبله من جرح عنه وقد نقل البحر اجماع
الفرقة على ذلك عليك بعض الاجماع والقول به في ترتيب اورده
عليه المناخرون مدفوع ويجوز القول على قواعد الهبة وفاقا
لشخنا في الذكر واكثر اعلامنا الدائمة على السنة لفقهاء
ما حوزة منها كما قاله رحمه الله وقد حكم بانها بعيد الظن العالي
بالعين وهو منه عجيب في ناري النظر اكثر بعد التناظر بين القبول
نحوه اهل اكثر اكثر في نظر غيره الحكم عليها الا ان يكونه

فان البعيد كلما زاد بعد ازاد حاداه والحقيقه غير لانفرتنا
 العاومها هو مكلف من الفرض الامام وان لم يجز العرض لثمنها
 البنية اما العلم بالخير في مواضعه التاسع البنية وهي شرط
 في الصاوة لاشطر وفافا للتمهي ولا يناف ذلك كقبتها وبخرها
 فصداء الصاوة الواجبه او فضاها امثالا لامر الله على
 وبضيقه في الجاهه فيما يفي به ولو يندز وشبهه وفضدام
 معين لو غدر وا العاشر الاستدانة الحكيمه وهي كفاء
 النية والفرع على مقتضاها معنى سنصحا ما عقده
 من الايمان بافعال الصاوة على امره فارام التلبس لها بياله
 هو ان لا ياتي بنية ثناني الاولى وشيخنا
 النفس الاول على القول باحتمال البلاء الى الموت والثاني
 حكم المتأخر ون عنده بان بناء هذا غير مستقيم
 انما استقيم الكاد بعشر اجراء الميرض لافعال على باله
 انما استقامه في عمله اذا عجز عن الايمان بابدالها وكذا القول
 والبلد في الركبة وغيرها ولان نوى البدن من
 الاصل والبلد والاولى التفضيل بالانتقال الدعي والتدريج
 لا دخل للثاني فطعا في الثلث لا دخل للاول على الظاهر
 في قوله تعالى انما ارسلناك بالبينات وانزلنا القرآن بالبيان

ولو لم نوال بدلية عن شئ جاز العاشر هذا الاخر من طلب
 بمعنى التخيير الفراءة والاذكار والواجبه حال بجزئك لسانه
 عند ما لا يخفى خصوصا معانيها بالبال كما يظهر من الذكر بل
 كون هذا التخيير مجزما وذاك فراهه وذلك ذكر والافضل علم
 وجوب الاقدام على الخيرة الفصل الثالث في الافعال الواجبه
 الاركانيه وهي اثنا عشر الاول الطهارة بالوضوء الذي هو
 الاصغر وبالغسل للجنب ولها للابيض والنفس والمنساضة الغير
 القليلة وما من الميت نجسا وبالنيمة الذي لعند بصيرته من مطم
 على الاحوط واخلاق الثانية بالموالاة وهم الشك في القيام
 ما وبمكبر وفاربا والركن من طاهر كره عنه ولو ركه عن قيام
 القنوت السليخ اخره عن الاستحباب ومخص في الوجوب واعبنا
 المحيئين كالنكير للاحرام والركوع والصاوة على من فوق السر
 دوها يمكن الثالث الاستقلال في القيام والقنوت وغيرها
 بمعنى الفاء التفر على الارض من غير شرايينها وبين غيرها
 من عصا او حائط ونحوه بحيث لو زال السقط وجوز ان يوالصاح
 الاخذ على الحياور من لا يدينه وصح على جعفر وموثقة ابن الى
 بكر شهد ان له وحلنا على امننا وانكالا اعتماد مع الرابع
 وفيه الخبز فانه اخر فاداه كما انما يورد الزراد اذا شرايها التسامحه فانه يولد كانه ردي

ثمانية عشر كلها ثمة سوى النكبة اولى فهو اربعة وثلاثون
شاماً يعطى ثمانية وجاهها الشيخ على عجل بعد الجمل على الخرافا
مكرر ونصوا الاقامة سبعة عشر كلها ثمة سوى الهليل اخرها وهو
متره ونحوها ابابوعينه وبنها كدان في الجبهة يمتا الصبح المعز
والمرضى على وجوبها فيها على الرجال ودافع ابن الجعفي وولد
عليه بطلان الصلواتين بعد ذلك التالفة النكبات الست قبل
نكبة الاحرام او بعدها او بالنفوس ولا خلاف في هذا الخبر لكن الشيخ
وجهه انما وكونه القبلة لا يتبع المتأخر ولا اعرف لذلك مستندا
والمتفق عليه في زارة في اقتراح النبي صلى الله عليه وآله الصلوة
بالنكبة من غير الحسب عليه السلام له اولون البعد ولم ينسب على
ذلك احد وصححه هشام في حكاية المعراج لا يعطى القبلة كما قد
يظن بل يبارك على البعد قال الصاوي معراج العبد الرابع
الاستعاذة قبل القراءة للامر بها في حقه الجليل في قول الجعفي
الشيخ طاب ثراه بوجوبها شان ومعاها عند الركعة الاولى لا غير
وهي سرية ولو في الجبهة وجه الصاوي عليه السلام بها على تعليم
الجواز الخيا من الجهر بسبب الحمد والسورة في السر وال
فرف بين الامام والمأمور والمنفرد ومختص من الجهد بالاما

برده اطلاق صححه محمد بن مسلم ولا بين الاولين غيرهما ومختصه
ابن ادريس لهما برده اطلاق صححه صفوان الثوري من قبل القاسم
وهو حفظ الوفوف بن الحروف كما روى عن ابن المؤمنين عليه
وفسره اول بالوقوف النام والحسن والتكليف بالانها انصافها المعنى
من الحسن والجهد والاستغناء والالجاب وغيرها والوقوف النامه
في القامحة لربعة والحسن عشرة والظاهر النجاشي بن سحنه التبريد
الى شيطان الركوع والسجود بالجمع الاربعة والاذكار السابعة
سواء الحنة والنفوس النار عند قراءة ايتهما لكن يثبت لا يكثر فيجل
بنظم القران فسطل الشا من بكر الشيطان الركوع والسجود
ثلاثا وخمسا وسبعاً في صححه اباان بن غلبه نه عدلا صاوي عليه السلام
في الركوع والسجود ثنتين بسجدة التاسع القنوت في كل راتبة
بعد القراءة قبل الركوع واجبة بن الجعفي في الجبهة والصد
في الحسن واطلاق الصاوي بركعة عمدا وفي الاغصبا المعنوية ما يشترط بوجوبه
وودانها بينا البحث في ذلك في حبل المتن وبل في التلخيص بعد الركوع
فان لم يذكره بعد الصلوة جالساً في صححه زارة اذ ذكره وهو
في الطريق استقبل القبلة ولا يبر ويتكون في هذه الاحوال الفضا على
الاطهر وزيد في المنتهى وفي كلام جماعة ان افضل ما يقال فيه

كلمات الفزج ولم احد بن لك خبرا والذي صحح الحديث على
رئس وصل على نبيك واستغفر لذنبك وحسنه سعد بن خلف
يخبرني في القنوت اللهم اعقلها وادعنا وعلفنا واعف عنا في الدنيا
والآخرة انك على كل شئ قدير هو عز وجل في السنة لصحح رواه الآ
للهامو وحسب المرئض رضي الله عنه تابعا للصلوة في الجهر والاختا
الما مشعر النكير الزايدة على التلاوة فتاوى صحح الحديث
وهي خمس عشر القنوت خمس وثلاثون في كل من الظهر والعشاء
احد وعشرون وفي المغرب ثمانية عشر وفي الفجر احدى عشر ولا
يكبر للرفع من الركوع بل يقول سمع الله لرحمة ولا للقيام من الشهادة
بل يقول بحول الله وقوته اقوم واقعد وابته المفسد حمد الله في التلاوة
وقال الشيخ لست اعرف قوله هذا حديثا اصلا ثم استدل على سقوطه
بكلام ائمة **الصلوة** في مواضعها لما تور عند الفيا
الى الصلوة ما تضمنته صحح معونين وهب اللهم الى اقدم البك محمدا
صلى الله عليه واله بين بك حاجتي واتوجه بك فاجعلني فيها
عند في الدنيا والآخرة ومن المقرين اجعل صلوتي بيومقبول
وذنيبي مغفورا ودعائي مستجابا انك انت القصور الرحيم
وبين الاذان والاقامة يا الله اجعل قلبه يارا وعيشه

فارا

فارا واذني دارا واجعل عند قبر نبيك صلى الله عليه واله رسولك
مستقرا وقرارا ونجرا في الجنة والجنة كما في موثقة الشاطط
وفي النكير السبع الا فتا حنة الاديعة الثلثة التي تضمنتها
حسنه الحديث فاولا بعد الثالثة اللهم انت الملك لا اله الا انت
سبحانك في ظلمت نفسي فاغفر لي ذنوبتي لا تغفر الذنوب الا
انت والثالث بعد الخامسة لبيك سعد بك والجنة في يدك
والشرك لبيك والمهكم من هديت لا ملجأ منك الا اليك
سبحانك حنانك تباركت وتعاليت سبحانك ربنا ربنا
بعد السابق ارضه كانت او غيرها وجهت وجهي للذي فطر
السموات والارض عالم الغيب والشهادة خيفامسما وانا انا
من المشركين ان صلواتي وسلامتي ومحبتي لله رب العالمين
لا شريك له وبذلك امرت وانا من المسلمين وفي الركوع ما
تضمنته صحح رواية اللهم لك دكت ذلك اسلمت وراكبت
وعليك توكلت وانت ربي خشع لك سمعي وبصري وشعري
وذبي ودمي وعظمي ما اظن فيك مافير مستكف
ولا مستكبر ولا مستخسر ثم يقول سبحان ربي العظيم وبحمده
ثلاثا وفي السجود ما تضمنته حديث الحديث اللهم لك سجدت وبك

امنت

امنك ملك اسلمت و عليك توكلت وانت ربي وحيد و جمل للذي
 خلفه و شوق سمعته بصره اليه و سبب العالمين ببارك الله احسن الخالقين
 ثم يقول سبحان ربي الاعلى و بعد ثلثا و فريدين السجدة بين ما تضمنته
 حسة للجلية ايضا اللهم اغفر لي وارحمني و ادر فم عني اني لما انزلت
 الي من غير فقير ببارك الله رب العالمين و يخرجه استغفر الله الذي
 و انوب اليه و هو في صحبة حماد و ان شاء دعا في السجود ما تضمنته
 صحبة ابي عبيد الكذا في السجدة الاولى اسئلك بحق حبيبك محمد
 صلي الله عليه و آله الا بليت شيئا حسنا و ما سئلته حسنا يا
 بياروني الثانية اسئلك بحق حبيبك محمد صلي الله عليه و آله الا
 كفىته موته الدنيا و كل هول يعرف الجنة و في الثالثة اسئلك
 بحق حبيبك محمد صلي الله عليه و آله لما غفرت في اكثر من الذنوب
 و القليل و قبلت من صلي اليبس و الرابعة اسئلك بحق حبيبك محمد
 صلي الله عليه و آله لما ادخلت الجنة جعلتني من سكانها و لما جعلتني
 من سفحات النار جنتك و صلي الله على محمد و آله و بيضت الكعبة
 الاول و الثاني ما تضمنته موثقة في بصير هو مشهور الثالث
 عشر التعقيب هو بعد الفريضة افضل من الصلوة تنفلا
 كما في حنة زلزلة و افضله بسم الله و عليها التمس في صحبة ابي

خالد

في خالدا لفظ ان في كل يوم برك صلوة افضل من صلوة الفريضة
 في كل يوم و الظاهر ان الجالس في غير شرط في حصة حقيقة الشرعية ياتي
 كماله و ان فسر بعض اللغويين الجالس بعد الصلوة دعاء او مسئلة
 و قد فسر بعض علماءنا بالاستغفار بعد الصلوة بدعاء او ذكر
 ما اشبهه عمل المراد بما اشبهه اليك كما في حديثه الله تعالى و الشكر
 على خير الاله و التفكير في عجايب صنعته و ما هو من هذا القبيل
 و هل بعد الاستغفار بعد الصلوة بقراءة القران تعقبا فيترا
 التعقيب الظاهر نعم و فيه تامل و لم اظفر في كلام الاصحاب بشي
 هذا الباب الفصل الخامس في الافعال المنسوبة للجنات و هي
 اثني عشر الاولى استسقاء الخوف عند القيام الى الصلوة كما نقل عن
 سيد العابدين عم الثعلبي اخضا القليل الاقبال على جميع افعالهم
 في صحبة محمد و سئل انه لا يفرح له فيها الا ما قبله بقلبه الثالثة
 ان يحطرنها لبعثها تكون اخر صلوة فقد قال الصادق عم اصابته
 فريضة فاضلها لوقتها صلوة موعج بخاف ان لا يفرح بها و اراه
 الصدوق الرابع اخضا فصول الاذان و الاقامة بياله اذا كان يرضا
 لا يفتد على التلقظ بها كما في موثقة الساباط و لو قيل بغير ذلك
 في كل الاذكار المنسوبة لم يكن بعيدا عن ان لا يظفر في غير الاذان

في كل يوم برك صلوة افضل من صلوة الفريضة
 في كل يوم و الظاهر ان الجالس في غير شرط في حصة حقيقة الشرعية ياتي
 كماله و ان فسر بعض اللغويين الجالس بعد الصلوة دعاء او مسئلة
 و قد فسر بعض علماءنا بالاستغفار بعد الصلوة بدعاء او ذكر
 ما اشبهه عمل المراد بما اشبهه اليك كما في حديثه الله تعالى و الشكر
 على خير الاله و التفكير في عجايب صنعته و ما هو من هذا القبيل
 و هل بعد الاستغفار بعد الصلوة بقراءة القران تعقبا فيترا
 التعقيب الظاهر نعم و فيه تامل و لم اظفر في كلام الاصحاب بشي
 هذا الباب الفصل الخامس في الافعال المنسوبة للجنات و هي
 اثني عشر الاولى استسقاء الخوف عند القيام الى الصلوة كما نقل عن
 سيد العابدين عم الثعلبي اخضا القليل الاقبال على جميع افعالهم
 في صحبة محمد و سئل انه لا يفرح له فيها الا ما قبله بقلبه الثالثة
 ان يحطرنها لبعثها تكون اخر صلوة فقد قال الصادق عم اصابته
 فريضة فاضلها لوقتها صلوة موعج بخاف ان لا يفرح بها و اراه
 الصدوق الرابع اخضا فصول الاذان و الاقامة بياله اذا كان يرضا
 لا يفتد على التلقظ بها كما في موثقة الساباط و لو قيل بغير ذلك
 في كل الاذكار المنسوبة لم يكن بعيدا عن ان لا يظفر في غير الاذان

والرمان

والا فانه ينص صريح النجاشي الختوم في الصلوة فقد قال سبحانه
والذين يهينون صلواتهم فاشعوروا فليصل لله عليه الر لما روى القا
في الصلوة لو خشع قلبه خشع جوارحه **الثامن** نية الامام كونه
جامعا في غيرها مما يجب بالجماعة ليفوز بتوابعها فان كل امر ما نوه
السابع استنعا عظمة الله سبحانه وكبريائه واستنعا ماسوا
حال التكبير كما روى عن الصادق وورداة كونه اكبر من كل شيء او من
يوصف كلاما روي في معنى التكبير **الثامن** ان يجزى بالرجال الكوا
امت بك ولو ضربت عنى **التاسع** ان يجزى بالنية في التسمية الاولى
اللهم انك منها خلقنا اي من الارض وفي غيرها ومنها اخرجنا وفي
الثانية والها بعدنا وفي غيرها ومنها اخرجنا نازة اخرى كما روي
ابا المومنين **العاشرون** ان يجزى بالرجال التورك في الشهادتين
برفع اليمنى وبخفض اليسرى اللهم انت الباطل وامن الحق كما روي
عليه السلام **الحادي عشر** ملاحظة معان ما يقرأ في الصلوة بل معان
جميع ما ينطق به فيها من الارجحة والاذكار لقول الصادق عليه السلام
من صلى ركعتين يعلم ما يقول فيها انصرت ولبس بيني وبين الله عز وجل
ذنب لا يغفر له رواه الصدوق **الثاني عشر** ان يقصد الامام
بصيغة الخطاب في التسمية لا يتبأ والائمة والحفظة والمؤمنين

ولانه

وانه يترجم عن الله تعالى للمؤمنين بالسلامة والامن من هذا
الخبير كما روى عن ابي المومنين ويقصد الامام واولي القربى
الروى على الامام لانهم قد جاءوا ولم يجزى بقصد محض التوبة والصدق
على ان الامام يرد على الامام بتسليمه ثم يسلم من جنبه بتسليمه
ويوم الورد لان في ادى مضبو وبصدق المتقرب ما يقصد الامام
سوى اخبر **الفصل الثاني** في الاعمال المستحبة الاركانية
وهي ثلثة عشر نوعا موزعة على اثنى عشر عضوا الاول وظيفة الجبهة
وهي السجود عليها كلها ثم على يد والذم منها الا تقص وضعا على
التراب وافضله التربة الحسينية على غيرها السلام واسحب بعض علما
السجود على ما يتخذ من خشب ابيهم سلام الله عليهم **الثاني** وظيفة
العين وهي شغلها حال القيام بالنظر الى موضع السجود وحال الركوع
الى ما بين القدمين وهما في سجدة الزيارة المشهورة لكن في سجدة حمدان
الصلوات عن غمض عينيه ركوعه والحمل على الاستسجاء التوجه بطريق
الحجر وفي رواية مسمع من النبي صلى الله عليه وسلم عن بعض الرجال عينيه
في الصلوة محمولة على ما عد ذلك في حال السجود الى طرف الانف
فيما بين السجدين وهو قوله التصدق والتسليم الحجر وفي حال القنوت
الى باطن كفيه ويومى المنقر حال التسليم ثم يخرج يده الى عنقه **الثالث**

وظيفة الاتق وهو السجور عليه في الاعضاء كما في سجدة حاد الارواح
 كما في سجدة زادة بمعنى الصان حال السجور بالرقام بالفتح وهو الراب
 واعتبر المرتضى طرفة النبي على الحاجين ابن الجنيدي طرفة وحده سب
 معاذ في الذكرى نفس الارحام بالسجور على الاتق الظاهر ان الشخص
 كما ظننا ولا يقوم غير الرب بما يصح السجور عليه مقامه فادوية سنة
 الارواح خلافا لشجنا الشهيد الثاني رحمه الله واستدل له بمائة
 موثقة بخار الساباطي من قول امير المؤمنين لا يخرج بصوته لا
 يصيبك نف فيها بصيب من لا ينض مدعا الوالي بغير وظيفة الرقية
 حال الركوع كما في سجدة حاد وليس فيها كون المدعو اذ بالظهور كما
 ظنه شجنا الشهيد الثاني وهو يمكن الاحتداد بشموله الظاهر
 الرقية الخامس وظيفة المنكبين وهي استلالها كما تصح سجدة
 زادة المشهورة بان لا يرفعها الى فوق الخامس وظيفة اليدين
 وهي رفعها بالنكبات كلها واوجدها بغير رضى الله عندها
 على الفخذ حال القيام والقبية بها حال السجور كما في سجدة حاد رقعها
 فوق الراس عند الفراغ من الصلوة كما في سجدة صفوا السابع
 وظيفة الكفين وهي استقبال القبلة بباطنها عند رفعها بالنكبات
 مبتدأ بابتدأ من ههنا بانها غير متجاوزة لابتدأ ووضعها

حالا الركوع على الركبتين وتقبيل وضع اليمنى على اليمنى على اليسرى
 على اليسرى وتقبيلها من الركبتين وهما في سجدة زادة المشهورة وفيها
 حبال الوجوه حال القنوت من قبيلها طينها السماء ووضعها على
 الارض قبل الركبتين حال الهوى الى السجور كما في سجدة زادة المشهورة
 والمراد بالعكس تضع كفها على يديها حال القيام وعلى اسفل الفخذ
 قوس الركبتين حال الركوع وفي سجدة زادة تقليد بان لا تطاها كثيرا
 وهو يعطى ان اتخاها دون انحاء الرجل كما قاله بعض مشايخنا
 الثامن وظيفة اصابع اليدين وهي وضع الاصبعين في الاذنين
 حال الاذان وضعها جميعا حال القيام وحال السجور وحال التشهد
 وتقبيلها على الركبتين حال الركوع كما في سجدة زادة المشهورة وفيه
 ما عدا الاقدام حال القنوت اما عند الرفع بالنكبات وكالقيام عند
 جماعة وكالقنوت عند اخرين واختاره المعتمد بغير شجنا الشهيد
 التاسع وظيفة الظهر وهو شربته حال الركوع بحيث لو صب
 عليه فطر من ماء او دهن او زلال كما هو منطوق في سجدة حاد العائش
 وظيفة الركبتين وهي تدفيع الخلف حال الركوع كما في سجدة حاد
 وفيها قبل التكبيل عند النهوض الى الركعة الاخرى والصاقها بالارض
 حال التشهد وترك خبز يديها مبرها في سجدة زادة المشهورة

الحاد يفسر فظيفة القديين فيكون لانفراج بينهما حال القبا
 فذ اصبر الى شعب كافي صححة زرارة المشهوره ولعل المراد طول الاصبر
 في صححة حماد فذ ثلث اصابع منفحات ولا منافاة لان هذا احد
 جوينات ذلك فان حماد انما وصي فعل الامام وهو زرارة قوله وان جعل
 حال الركوع قد شبر وان يجعل التبر على الارض وهو التبر على ايا
 طنها حال الشهد كما في صححة زرارة المشهوره التاشي وظفها
 القديين وهي ان يسفل بها جميعا القبلة حال القيام كما في صححة
 حماد وان يجعل طرفها على الارض حال التورك في الشهد كما
 في صححة زرارة المشهوره **الفصل السابع** في التورك والوجه اللسان
 في اثنى عشر الاولى ترك التورك في الاذان فان يدعيه والقول بكراهته
 من صححة ابن مسلم محمولة على التربة الثلج ترك المديع في
 التكبيرة كهدفة الجلاله حيث يصير منها ما ومدك كبر حيث يصير
 وفي حقه الفصل بين كلمتها ولو بقاء على الله سبحانه فالحق الله تعالى
 كبر كما تعقبها اثنى عشر من الاذكار حيث يصيرها كلاها واحدا محو
 اكبر لسانه وان معصوم بجملة نحو الله اكبر كذا في او من ان يوصف
 الثالث عدم قراءة البسملة قبل بقية السورة لغير الملتزم بواحد
 ومعناها ومن لا يحفظ سواها ومن حرق لسانه جملتها فاصد
 بالبسملة

في قوله المديع
 في قوله التكبيرة
 في قوله لسانه
 في قوله بجملة

بالبسملة سواها والفاصد يرجع الى المقصود لانها كانت الجحد
 والتوحيد الى الجمع بين والجمعين في غيرها اليها او غيرها قبل التصفه
 وسبقه وبعد البسملة في الجمع الرابع ترك اثنى عشر المطر في القراءه
 فيبطل الصلوة به على الاظهر وكذا في الاذكار الواجبه ما استجبه
 البطلان وجها اخرى انك لم يجره رخص الصوت في الجهر يذاع على الشا
 كرضه على الاذان مثلا نظرو لو قبل بغيره لم يكن بعيدا وقد ينه بعضهم
 عليه في بعض الروايات ما يدل على المنع منها من كالثامن في
 تقية والمحقق في المعبر على كراهته محبا بغيره وادلاله فيها على
 مع لز التربة تلوح من عبارتها كما تلوح من صححة معوية في وجوه والاحتم
 التجر كما قلنا اما بطلان الصلوة به فانكره بعضهم وابتدع آخرون منهم
 الشيخ مدعي اجلة في الخلاف الوفاق الساس ترك قراءة السوقف
 الثالثة والرابعة وادعي بعضهم عليه لجامع الشايح ترك قراءة
 سورة بقوت بقرائها الوقت وان ادرك من اوله ركعة تامر وكذا الثاني
 في القراءة والشهد الاخير في التسليم الكافر في القراءة في اثنى عشر
 والسورة من غيرهما بحيث يخلو بالنظم وكذا منها ان اخل وان كان له
 الوثوق بالاصلاح التاسع ترك قراءة الغر منه على الاظهر على الا
 وفاقا للاكثر بل كما يكون اجماعا وضع الروايات من غير ذلك بخلاف
 في قوله المديع
 في قوله التكبيرة
 في قوله لسانه
 في قوله بجملة

في قوله الجحد
 في قوله التصفه
 في قوله التسليم
 في قوله الاظهر
 في قوله بخلاف

بعض الخروج ففتح العبد الثاني ترك نية الوجوب في الفعل
المتدب كالقنوت مثلا فيبطل الصلاة لو نواه على قول هو في شئنا
في البيان على التحق لنا كذا الغرم لكن في إمكان فصد العاقل هو
ما شهد في وجوبه تاما كقوله وجوبك بقصد استحيانا الثالث
ترك نية المتدب في الفعل الوالي فيبطل قول واحد ولو نوى في
الوجوب والتدب لتعارض الأدلة ان كان في جهدا وقصد الجهد
العدل ان كان مثل العمل الخبيث فهو ما شاء والشر يد كتبه زكوة
مال شك في بقائه ونية ما شاركه وهو مطلق الوجهان ونية
الوجوب كخيار البيان الرابع ترك الاستدانة الحكيمة بالعدل
عن اللاحقة الى السابقة لذكورها في الاستماع مع عدم كون المحل
الخامس تركها بالعدل عن السابقة الى اللاحقة اذا ظهر
انقاعها في المختص باختها السادس ترك فصد كون الامة كمن
بين السورتين من غير المفترقة ففاصد عدا بعد ما بدعت ان ينقل
باخلاها بالنظم ومعه يبطل صلوة السابعة ترك فصد
الصلاة ابتداء او عدولا في مواضع التحجير لظن ضمن الوقت
ثامه او عن الاخرى مفضوة الثامن ترك فصد الامة اثنا
الثليل بالمفضوة او قبله في الوقت لا قبله مع ظن المستوي التاسع

بعض

بعض الخروج ففتح العبد الثاني ترك نية الوجوب في الفعل
المتدب كالقنوت مثلا فيبطل الصلاة لو نواه على قول هو في شئنا
في البيان على التحق لنا كذا الغرم لكن في إمكان فصد العاقل هو
ما شهد في وجوبه تاما كقوله وجوبك بقصد استحيانا الثالث
ترك نية المتدب في الفعل الوالي فيبطل قول واحد ولو نوى في
الوجوب والتدب لتعارض الأدلة ان كان في جهدا وقصد الجهد
العدل ان كان مثل العمل الخبيث فهو ما شاء والشر يد كتبه زكوة
مال شك في بقائه ونية ما شاركه وهو مطلق الوجهان ونية
الوجوب كخيار البيان الرابع ترك الاستدانة الحكيمة بالعدل
عن اللاحقة الى السابقة لذكورها في الاستماع مع عدم كون المحل
الخامس تركها بالعدل عن السابقة الى اللاحقة اذا ظهر
انقاعها في المختص باختها السادس ترك فصد كون الامة كمن
بين السورتين من غير المفترقة ففاصد عدا بعد ما بدعت ان ينقل
باخلاها بالنظم ومعه يبطل صلوة السابعة ترك فصد
الصلاة ابتداء او عدولا في مواضع التحجير لظن ضمن الوقت
ثامه او عن الاخرى مفضوة الثامن ترك فصد الامة اثنا
الثليل بالمفضوة او قبله في الوقت لا قبله مع ظن المستوي التاسع

بعض

بعضها في الصلاة او في غيرها
بعضها في الصلاة او في غيرها
بعضها في الصلاة او في غيرها

ترك فصد قطع الصلوة او صد فعل يسلم فطهرها كالصهفه
والبكاء لا هو الدنبا فينظر وان لم يقطع او يفعل ويلتزم التردد
في انه هل يقطعها او يفعل ما يقطعها فينظر بجزء الرد على ترك
العاشر ترك تغلبوا قطعها او فعل ما يقطعها على امر صوة
كقول مطر وهو مرتج او غير متوقع كقوله وهو مصنف فينظر
لو علم على منعه عادي كغلاب الحجر منها فلا على الاظهر الحاد
ترك فصد غير الصلوة ببعض افعالها الواجبة كصد القيام لدخل
بالتفويض الى الثانية فينظر والسحاب الحكم الى الافعال المندوبة
كرفعة البدن والتكبير بعضا بالامر بعيد الا اذا كثرت ومثله الاكثر
في فعل بعد ذلك الواجب منه ان لم يخرج الزيادة عليه كقول طه فبينه
الرفع وما يؤوم من عند تحقق كثره الفعل هنا على القول باستغنا
البات عن المؤثر لكونه غير فاعل مردود بانه فاعل عرفا وهو الحكم شرعا
الثاني عشر ترك فصد الربا بواجب مسحت كزيادة يسما
الركوع ونحوه القراءة فينظر فيها على الاظهر مع اخذنا جعله في كسبح
كالتاب فيوقف لبطان على الكثرة كما جزم به بعض الاجماب
الفصل التاسع في الزكوة الواجبة لادراكه وهي اثني عشر
الاول ترك الامتنان المتدا ما ولو ابدون حدوا الكرم وبينا

ومثالا

بعضها في الصلاة او في غيرها
بعضها في الصلاة او في غيرها
بعضها في الصلاة او في غيرها

ومثالا وخلفا للفاد وعليه القيام الواجب كقيام القاه اما
المتدب كقيام القنوت فلا مة لعمال مساوية في الكل ونينا
سوا الاول فحسب الثاني ترك الوفوف المتناول على حله
اما دفعها انا ثم وضعها فلا الا اذا كثرت كذا الامتنان الثالث ترك
تباعد الرجلين مما يخرج به عن حد القيام ولو دار الامر بين تباعد
والامتنان كما لو جلس في بيت شخص الشفق ففى الرجوع فوقف وبعضهم
يرجى التباعد لبقاء الفرق به بين القيام والركوع بخلاف الامتنان هو
جيدان كان اما ما يباعه والا فالفرق باق فيبقى التوقف والمصير الى الجهر
متجه ولو دار الامر بين الامتنان والاربعه فاطمئنن حلالا ان فرض
عن الركوع والافال لرجح للثلاثة من غير ترك الرابع ترك الاستيذان
القبلة بالبدن كله لو اوجب خاصة للفاد وعليه القيام والنياس
بالاول لا بالتالي على المشهور وبينا وهاج المتع قول يشهد له قول
الصان عليه سلم في صحبة زيادة ولا تقلب وجهك عن القبلة ففقد
صلواتك الخاصة ترك التكبير وهو وضع اليدين على السمال
لغير يقية وينظر الصلوة به وفاقا لاكثر بل نقل المرتضى رضي الله
عنه الاجماع عليه كرهه بالصلاح وواقفة المحقق والمعتبر ولو كره
موضع اليدين في الطلالت نظر السادس ترك الفعل الكبرياء
من تركه في الصلاة او في غيرها

ومثالا

ان كان في الارض من الارضين
 الاذان والاقامة اناسيها الا العامد الشيخ عكن في الثانية و
 اطلق في المبسوط والعلا في فرق في المختلف بما فيه كلام وكيف
 كان فشرط الوجع في الركوع والشاع الوقت ووجع فون شرط
 كالتقصيد في اواخر سائر وانتفاء التادية الى الجيوب الا ان كان في
 من كسبه من الماء بعد التكبير منبهما وقده مع بدله من القطع ان
 له بوجع عنده لوجود الاذن فلنا كالتبج بالنقص في حق غير المتكبر
هذا الفصل العاشر في الترك المسجدة لا ركايتها
 اثني عشر نفعا موزعة على اثني عشر عضوا الاوّل مال العين
 وهو ترك النظر الى السماء وترك تحديق في شيء من الاشياء الثابتة
 ما لا يفت وهو ترك الاقنطاط كما في صحيحه زارة الا اذا كثر فغفل
 القلب فان الولوج فعله الثالث مال اللحم وهو ترك الثياب
 كما في صحيحه زارة والتميم والنائم الغير الجلل بالقراءة وواجب الاذكار
 وفي صحيحه محمد بن مسلم في الباس عن التراكيب ترك نفع موضع
 السجود بدون نحر فترك البصا الى القبلة او الى البيت فان
 غلبت في البيت او تحت القدم اليسرى وترك التسليم وان كان
 متساوية التور والاشباح الكامل بذكر العفو الشامل والوجه
الرابع ما لشعر الرأس وهو ترك
 الصلوة في غير مسجدة

للرجل والقول بغيره بباطاله اضعف ترك الصلوة
 بين شيء من الجبهة والارض او نزع بعضها عليها كما تضمنت صحيحه على
 جعفر من منع المرأة منه والظاهر عدم الفرق بينها وبين الرجل في
 حمل المنع على التجره لصدا السجود على الشعر وغيره مما ان تحصى على
 غيره ايضا وهو محتمل فلا فرق بين حيلولة الشعر وغيره مما لا يسقط
 عليه الخاص ما للوجه وهو ترك الاضغاف اليسرى عن يمين
 القبلة اماما فونة فقدم ترك السادس مال اللبدين وهو ترك
 ترك افتراش الذراعين حال السجود كما في صحيحه زارة المشهورة والركعة
 تقربتها وترك العقب كما في صحيحه الاخرى والحق به ترك العقب لثابتا
 الاعضاء وترك العجز بها او يحد بها حال النهوض من السجود والشهد
 كما في حديثه زارة وترك النظر السابع مال الكفين وهو
 ترك التظين وهو وضع احدى الراجلين على الاخرى كما في صحيحه
 ركبته وترك التظين للاعلام الاضحية وترك جعلها حال السجود
 بازاء الركبتين بالبحرهما عنها يسرا كما في صحيحه زارة المشهورة
 الثامن مال الامة ابع وهو ترك تشبها كما في صحيحه زارة
 المشهورة وترك فرطها كما في صحيحه الاخرى التاسع مال الظهيرة
 وهو ترك التبارع في الركوع بالشاء المشاة الفوقانية والباء من نفع

ان كان في الارض من الارضين
 الاذان والاقامة اناسيها الا العامد الشيخ عكن في الثانية و
 اطلق في المبسوط والعلا في فرق في المختلف بما فيه كلام وكيف
 كان فشرط الوجع في الركوع والشاع الوقت ووجع فون شرط
 كالتقصيد في اواخر سائر وانتفاء التادية الى الجيوب الا ان كان في
 من كسبه من الماء بعد التكبير منبهما وقده مع بدله من القطع ان
 له بوجع عنده لوجود الاذن فلنا كالتبج بالنقص في حق غير المتكبر
هذا الفصل العاشر في الترك المسجدة لا ركايتها
 اثني عشر نفعا موزعة على اثني عشر عضوا الاوّل مال العين
 وهو ترك النظر الى السماء وترك تحديق في شيء من الاشياء الثابتة
 ما لا يفت وهو ترك الاقنطاط كما في صحيحه زارة الا اذا كثر فغفل
 القلب فان الولوج فعله الثالث مال اللحم وهو ترك الثياب
 كما في صحيحه زارة والتميم والنائم الغير الجلل بالقراءة وواجب الاذكار
 وفي صحيحه محمد بن مسلم في الباس عن التراكيب ترك نفع موضع
 السجود بدون نحر فترك البصا الى القبلة او الى البيت فان
 غلبت في البيت او تحت القدم اليسرى وترك التسليم وان كان
 متساوية التور والاشباح الكامل بذكر العفو الشامل والوجه
الرابع ما لشعر الرأس وهو ترك
 الصلوة في غير مسجدة

باسم الفوق والباء الموحدة والزاء والحاء العجمية نقول في الظاهر الى فوق
 مع اخراج الصدور والند يخرج فيها ايضا بالشاء المشاء
 الفوقانية والذال المهملة والطاء الموحدة والباء المشاء
 الخائبة والحاء العجمية وروي بالحاء نقول في الظاهر الى فوق
 مع طائفة الراء العاشرة ما للخصر وهو ترك
 التخصر اعني تضر الخصر باليدن واحدهما كما يفعله
 المشرفون الحان بعشر بالرجلين وهو ترك التوك
 والمراد به هنا الاعتماد على احد الرجلين نادرة والآخر في
 اخرى من غير بصير ولو كثر فالظاهر بطلان الصاق به اما
 مع الرفع فلا ترد في البطلان الثاني عشر ما للقدمين
 وهو ترك تلاصقها حال القيام كما في صحيح رواية الشهيرة
 بخلاف المرأة وترك الاقضاء بين السجدين وفي جلسته لا شراخه
 والشهد وهو ان يعتمد بصدور قلبه على الارض
 ويجلس على عقيبته وقد يفسر بان يجلس على البنية
 ناصبا فخذيه وفي بعض الاخبار انما اليه ودرما فتر
 بان يجلس على قدميه ويصيب الارض بيديه وترك
 الجالس عليها حال الشهد وهو ترك المذكور
 في صحيحه

المؤكدة انتهى الى جعفر الباقر عليه السلام عنده في صحيحه في ذلك
 المشهورة بقوله واماك والفود على يدك فتقادي بذلك
 ولا تكون فاعدا على الارض فتكون اما فعد بعضه على بعض
 فلا يصح للشهد الدعاء صور مخط من نقل عن خط المصنف
 رحمه الله انفق من اعي من ثايف هذه الرسالة الاثنا عشر
 في يوم مولد من خمسين سنة الى البرية سنة
 الف اثنا عشر هجرية على صاحبها والى
 الف الف صلوة وسلام ومجته
 وانا الحج الخالق الى رحمة
 الغني محمد المشير
 بهما الدين

العامة ونفرا لله للعامة في يومه لغد قبل ان يخرج الاخرين

والمهددوا والاخرا
 لسعي وانما حرجنا من طاب نبد
 الاخبار مشهيد قاسم كما يفرض شرطه
 وكل سعي تر حرجنا بمفرد

دَعَا بَأَمْنٍ طَوْرَ الْجَبَلِ

در کتاب نو چند صدوق علیه الرحمه روايت شده
که خیر شیل نام نازل شد بر رسول خدا صلی الله علیه
اله در حالتی که خندان و خوشحال بود پس عرض
کرد التَّسْلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَرُودَ وَعَلَيْكَ التَّلَامُ
یا خیر شیل پس عرض کرد بدینست که خدا هدیه
لبوسه و فرستاده رسول خدا ص فرمود چه چیز است
ان هدیه عرض کرد کلماتی است از کتبها
عرش که خدا نور اکر ای داشته است بانها فرمود
کدام است آن کلمات عرض کرد بگو

و دعا ایست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَبَلَ وَسَرَّ الْبَيْعَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ
بِالْحَرِيرَةِ وَلَمْ يَهْنِكِ الشَّرِبُ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا
حَسَنَ الْجَاوِدِ يَا وَاسِعَ الْغَفْرِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ

بالرحمة

بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ بَيْتٍ وَيَا شَيْئِي
كُلِّ شَيْءٍ يَا كَرِيمَ الصِّغْرِ يَا عَظِيمَ
الْمَنْ يَا مُسَدِّئِي بِالنِّعَمِ قَبْلَ السُّخْفِ يَا
رَبَّنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا غَايَةَ رَحْمَتِنَا
اسْتَسْكَلْنَا بِكَ يَا اللَّهُ أَنْ لَا تُشَوِّهَ خَلْفِي بِالنَّارِ
پس رسول خدا فرمود یا خیر شیل چیست ثواب این
کلمات عرض کرد هیهات هیهات منقطع شد
است علم بواب این کلمات اگر جمع شوند مانند هفت
اسمان و هفت زمین بر آید و وصف کنند بواب این دعا را
توانند نار و زقیامت بگویند از هر چیزی این دعا را
نمانند چون بنده بگوید یا مَنْ أَظْهَرَ الْجَبَلَ وَسَرَّ الْبَيْعَ
پوشانند او را خدا در دنیا بر رحمت خود و در آخرت با او
جلیل گردانند و پوشانند او را هر چه در دنیا و آخرت کند با او در
روز قیامت نبرد پرده او را در روز بگردانند و
پرده ها چون بگوید یا عَظِيمَ الْعَفْوِ بیا من در خدا همه
کاهان او را اگر چه مثل کف دریاها باشد چون بگوید

احسن النماز يكند بخدا از نيز او هفتاد دراز کند
 پس خضر ميکند در رحمت خدا تا او ميکند از نيز پيون
 برود و چون بگويد يا بايسط اليبدين بالرحمة يکشايد
 بر او خدا دست خود را بر حنوت چون بگويد يا صاحب کرام
 مجوی و منتهى کمال شکر عطا کند خدا با او
 ثواب هر مصيبت بسند و ساله و مريض و نايبناو
 مسكين و فقير تا روز قيامت چون بگويد يا كبريه
 الصغیر کرامه دار خدا او را مثل کرامت شدن انبياء
 و چون بگويد يا عظيم المن عطا کند خدا با او در روز قيا
 امت کند خلايق را و چون بگويد يا مبدئى بالنعيم
 مثل استخفافها عطا کند خدا با او از اجر بعد از شخاصه
 که شکر نعمت خدا کنند و چون بگويد يا ربنا و يا
 سيدنا و يا مولينا بگويد خدا املائکه من شاهان باشد
 که من او را امر بدم و عطا کردم با او از اجر بعد از آنچه
 خلف کرده ام در جنت و نادر هفت آسمان و هفت مئين
 واقفان و مئاه و ستادگان و قطرات باران و انواع خلائق
 و کوهها و سنگها و عرش و کرسی و چون بگويد

يا بايسط اليبدين
 يا صاحب کرام
 يا عظيم المن
 يا مبدئى بالنعيم
 يا ربنا و يا
 سيدنا و يا
 مولينا

يا غافيه

يا غافيه يا غافيه عطا کند خدا با او در روز قيامت
 او را او مثل خواهرش خلايق او چون بگويد استغفر الله
 ان لا اله الا انت سبحانك انى كنت
 از ان رجعت کرد از من شاهد باشيد بملئکه من که من و را او
 پدید و مادرش و خواهران و برادران و اهل و اولاد و همسایه
 او را از ان رجعت از او کردم و قبول شفاعت او کنم در حق
 هزار نفر که هر مستوا انرا باشد و بر همان
 او را از ان سر بعلیم کن ایچا اینکلمنا
 مرا بمقتضی ندمنا فقتن زبیر که
 دستخوش استجا اندازیر که
 خوانندگان

قد فرغ من نسوب هذه النسخة الشريفه في عمرة شهر محرم الحرام
 في سنة السابعة والثلاثمائة بعد الالف من الهجرة
 النبوية وبسبب اقل الطلاب الكفا
 من ذرية العائنة القليبي المسكن

هو الله

بسمي واهل بيتي
الماهر عالشان عزير
سعاد نشان مشيد مجيد
سرتقى در حجاب من سعي
بلغ نور نيل في صند
١٣٩١

قال

نقلته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي حتم الشرح لجميع الشان وارسل خير البشر بالبينا
 وختمهم بمجل عليهم وعلى اله افضل الصلوات اما بعد فان
 لما وقفت على الحدِيثين المشهورين عن اهل بيت النبوة اعظم
 البيوت احدهما عن الامام الصادق ابى عبد الله جعفر بن
 محمد عليه على ابائه افضل الخيرات للصلوة اربعة الاف حجة
 والثاني عن الامام الرضا ابى الحسن علي بن موسى عليه الصلوة
 المباركات للصلوة لها اربعة الاف باب ووقفني الله سبحانه
 لاملاء الرسالة الالفية في الواجبات الحقت بها بيان السجدة
 فيها بالعقد فربما وان كان المعد لم يقع في الخلد بحضرة فتمت
 الاربعة من نفس المقارنات واصبف لهما سائر المتعلقةات و
 الله جسي في جميع الحالات وهي مرتبة ترتيب لقادفة على منتهى
 وفصوتك وخاتمة اما المقدم فالصلوة المندوبة افعال
 غير مخومة تحرمها التكبير وتقبلها التسليم تقربا الى الله وثوابها
 عظيم قال الله تعالى والذين هم على صلواتهم دائمون ثم قال تع

أخذت من كتاب الخلاء والام
 القدر لعمري
 بزمهر

والذين

م من الذين هم على صلواتهم

والذين هم على صلواتهم يحفظون قال الامام ابو جعفر الباقر
 عليه السلام الابنة الاولى في النافلة والثانية في الفريضة ويروى
 اولى من اتحاد الموضوع وحمل اللوام على المواظبة على الاداء
 والمحافظة على الشرايط والاركان لكثرة الفائدة بتغابر
 الموضوع وعن النبي عليه السلام الصلوة خير موضوع فمن شاء
 استغفل ومن شاء استنكر وعن الباقر عليه السلام ان العبد
 ليرفع له من صلواته نصفها وثلاثها وربعمها فلهذا يرفع له
 الاما افضل منها بقلبه انما امر ابا النوافل بنتم ما يفضوا من الفريضة
 وقال الصادق عليه السلام ان الرجل ليصلي ركعتين يريد بهما حجة
 لله فيدخل الجنة ثم النوافل ثمانية ركعات وهي اربع وثلاثون ركعة
 حضرا ونصفها سفرا وما رواه عبد الله السنائي عن الصادق عليه
 السلام انها سبع وعشرون ومجيب بن جيب عن الصادق عليه
 انها تسع وعشرون بنقص العصر سنة او اربع او اربعة
 محمول على المؤكد منها وافضل الروايت ابنة الفجر ثم الوتر
 ثم الزوال ثم رابطة المغرب ثم نافلة الليل ثم نافلة النهار
 قبل افضلها الليلية وقصرها تابع لقصر الفريضة والثاني
 وهي خمسة الاول المتعلقة بالاشخاص كصلوة النبي عليه
 و صلوة علي وفاطمة وابنائهما و جعفر والاعراب الثاني المشرو
 بسبب خاص كالاستسقاء والزيارة والشكر والاستخارة والتمنا
 اولند والمندوب فديا لطواف والنجنة الثالثة المتعلقة

لهم بها

بالازمان

فصل في
الاحتياط في
الصلوة
والصلاة
والصلاة
والصلاة

بالأدنى ما كان في شهر رمضان المبارك والغدير ونصف جبه
شعبان والكمال والعبد نداء بالربابعة المتعلقه بالاحوال
كاعادة الجماعة والكسوف والجنائز والاحتياط في موضع
الغنى الخامس ما عدا ذلك كابتداء النافلة فان الصلوة
قربان كل نية وشبهه لتمرر لست مط ووقتها حين الارادة
مالم يكن وقت فرضه مط ويجوز ايقاع الرواتب لا وقتها
في وقت الفريضة الموسع وكذا سنة الاحرام والاقرب جواز
ايقاع ذوات الاسباب حيث لا يضرك وقت الفريضة بالفرا
وهو مروي في نافله شهر رمضان وكفى العقبلة ورواية
على ابن جعفر عن اخيه عليه السلام لاصلوة في وقت صلوة
محمولة على ما يضرب بها كعند تكامل الصفوف وحضور الاما
والوتر بتسليته وصلوة الاعراب كالصبح والظهر والمعاة
تابعد والبواقي وكعنان بتسليم الا قضاء العبد قول وتشرطها
واضالها كالواجبة الا انه ينوي النقل والسبب المخصوص
والقيام والقرار من مكملاهما الا الوتره فنجوز السنن بقوا
وركوبا والاسنغال شرط في غير السفر والركوع على الاصح
ولا تنعيب السوء فيها ولا بكرة القرآن والاحتياط فيها البناء
على اليقين والجماعة فيها الا في العبد والاستسقاء والاعا
والغدير في قول الشيخ في الصلاح وحمد الله ولا اذان فيها
ولا اقامة وبكرة ابتداءها عند طلوع الشمس غروبها قبلها

وبه

الشر

فصل في
الاحتياط في
الصلوة
والصلاة
والصلاة
والصلاة

وبعد صلواتي الصبح العصر وفي التوقيع الشريف لا بكرة وتل
بكرة غير المبتدأة ايضا بل روى في ابراهيمه قضاء الفريضة
فيها ولم يثبت لفضل الا في سنن المقدمات وهي احد عشرة
الاول وضابط الخلوه وهي اربع وستون ابتداء موضع سببا
للاستنجاء بان يكون مرتفعا وذا اثر ابراهيمه من الفقه والسنن
عن النظارة والدخول بالبشر والخروج باليمنى عكس المسجد
والاعتماد على اليسر وفتح اليمنى وتغطية الرأس والتفتيح
ومسح بطنه قائما بيده اليمنى بعد الفراغ والاستبراء والتخنج
فيه ثلاثا ووضع الوسطى في الاستبراء تحت المقعد والمسح
بها الى اصل الفخذ وتوضع المبتدئة تحته والاهمام فوقه وبشر
باعتماد ثم يعصر الحشفة ثلاثا ثلاثا وتقدم غسل اليدين قبل
ادخالها الاناء كالغسل امام الوضوء والغسل في غير المتعدك
والجمع في المتعدك بين الاحجار والماء والظير حيث يمكن وابتداء
عد الاحجار لولم ينق بالثلاثة والاقتضا على الارض وبنائها
وتعدد الثلثة بالشخص واستنجاب محل بكل واحد وجعله
على طريق الارادة والالفاظ وبداية الاولى بصفحة اليمنى والثا
باليسر والثالث بالوسط واستعمال بارد الماء لذك البواسير
الاستنجاء باليسر وبصرها وتقدم الدبر وازالة الرامح مط
وازالة الاثر لو استجمد المبالغه للنساء في الغسل والزيادة
على المثليين في مخرج البول واستنجاء الرجل طولا والمرأة عرضا

فصل في
الاحتياط في
الصلوة
والصلاة
والصلاة
والصلاة

فصل في
الاحتياط في
الصلوة
والصلاة
والصلاة
والصلاة

والدعاء
الصبر وهو صوت
الاستنجاء

فصل في
الاحتياط في
الصلوة
والصلاة
والصلاة
والصلاة

والدعاء فللدخول بسبم الله وبالله اعوذ بالله من الرجيم
 التجسس الخبيث المحبب الشيطان الرجيم وبعده الحمد لله
 الحافظ المؤدى وعند الفعل اللهم اطعني طيبا في عاقبة
 واخرجني مني خبيثا في عاقبة وعند النظر اليه اللهم ارزقني
 الحلال وجبتني الحرام وعند رؤية الماء الحمد لله الذي
 جعل الماء طهورا ولم يجعله نجسا وعند الاستنجا
 اللهم حصن قريتي واسر عورتني وحرمهما على
 النار ووفقني لما بقريتي منك يا ذا الجلال والاكرام
 وعند مسح بطنه الحمد لله الذي اماط عني الاذى هتئا
 طعامي وعافاني من البؤس وعند الخروج الحمد لله الذي
 عرفني لذته وابقي في حسد قوته واخرج عني آذاه
 يا لها عنة يا لها عنة يا لها عنة لا يقدر القادرون
 قدرها وبكره استنجال البترين والريج بالبول وفي اصله
 وقائما والنطير في الماء والجاري اخف وفي الحجرة وحجري
 الماء والشارع والمشرع والقضاء والملعن وهو جمع النثر
 او ابواب الدور ومخت المثرة وفي النزال ومواضع الناذ
 والاستنجاء باليهين وباليسا وفيها خاتم عليه اسم الله تعالى
 او احد المعصومين مقصودا بالكتابة بل ادخاله الخلاء
 ايضا والجماع به والكلام الا بذكر الله وابنه الكرسي او حكا
 الاذان او الحاجة يخاف فونها واطالة الملك ومسن الذكر

قد اورد الطبري قول من بعد من طهر
 بول وريح في العراء
 فليكن

والله

ليهين
 من حرم الله

باليهين واستصحاب راحم بعض الاستنجاء بماء بكره هتئا
 من الميهان والسواك والاكل والشرب لثابته بسجبا او ضو
 لاحد وثلاثين ندبا لصلوة والطواف ومس كتاب الله و
 حمله وقرانه ودخول المسجد وصلوة الجنائز والسنة
 الحاجة وزبارة القبور والنوم وخصوصا نوم الجنب وجماع
 المحنم وجماع الحامل وجماع غاسل الميت وذكر الحاضر
 ومخدره بحسب الصلوة والميت والورد والتغيب لثابته و
 مسح الفرج ومسح الاغسال المسنون والمالم بشرط فيه لثابته
 من مناسك الحج وللخارج المشبه بعد الاستبراء وبعد الاستنجا
 بالماء المتوضي قبله ولو كان قد استجر وطن زال عذره وورد
 للرعاف والقي والتخليل المخرج للدم اذا كرههما الطبع
 وللزيادة على اربعة ابيات شعرا باطلا ولكون على طهارة
 وللناهب لصلوة الفرض خمس من الوضوء اربع وحسنون
 الشمية والدعاء بعدها وصورتهما بسبم الله وبالله اللهم
 اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين وعسل
 البدين من الزندرة من النوم والبول والغائط والمشهور
 فيه ثمران قبل ادخالهما الاناء والدعاء عند رؤية الماء بها
 تقدم ووضع الاناء على اليهين واخذ الماء بها ونقله الى
 اليسار المضمضة ثلاثا والاشستشاق ثلاثا والاشستشاق
 كذلك وجعل كل على حدة وثلاث غرفات وادارة البسطة

والايقام

وعلى
 ريقه رسول الله

والله

والإتمام في الفم والبداة بالمضمضة وثبت غسل الأعضاء
ومسح الرأس مقبلا وثبات أصابع عرضا وغسل الوجه باليمين
وحدها ومسح الرأس والرجل اليمنى بها وتقديم اليمنى في
المسح وجعله بجميع لكف وتقديم النية عند غسل اليدين
على قول جمهوره وعند المضمضة والاستنشاق والأولى
عند غسل الوجه وضرب النية على القلب حضور القلب عند
جميع الأفعال ذكر الله تعالى في الصلوة على النبي في اثنتي عشرة
بداة الرجل في الأولى بظهر الذراع وفي الثانية بباطنة وبتة
المرأة بالعكس والوضوء بمد والسواك قبله وبعده وثلاثة الاست
الاستغناء والمندل ووضع المرأة الفناع وبتأكد في الصبح
والمغرب تقديم غسل الرجلين لو احتاج اليه لتنظيفه و
تبريد ولو تشبه تراخي به عن المسح والدلك باليد وضرب الوجه
بالماء شتاء وصيفا وغسل مسرسل اللحية وتقديم الاستنجاء
على الوضوء ومسح الأظفار البقي من المرفق ومخربك غير المانع
ترك استعمال المشمس السور المكرهه والماء اللاجن المستعمل
في الأكبر والطهارة من أناة فيه تماثلا أو فضنه والوضوء في المسجد
من غير التبرج والنوم وعند المسح في ترك التكرار في المسح قول
الحمد لله رب العالمين عند الفراغ وضخ العينين على الرءوس
والدعاء عند الأفعال وعند المضمضة اللهم لقيتني بحبي
يوم ألقاك وأطلو لسانى بذكرك وشكرك وعند

وهو الماء الذي يشرب في
الوضوء

الاستنشاق اللهم لا تحرم منى طيبات الجنان واجعلني
من شتم ربيها وور وحها وور حها وعند غسل الوجه
اللهم بيبض وجهي يوم تشود فيه الوجوه ولا تشود
وجهي يوم تبيض فيه الوجوه وعند غسل اليدين اللهم
اعطني كتابي يميني والحمد لله في الجنان شيئا إلى
حساب أسير وعند غسل اليدين اللهم لا تعطيني كتابي
يشتمالي ولا تجعلها مقول له إلى عنفي في أعوذ بك من
مقطعات البيران وعند مسح الرأس اللهم غشيتي برحمته
وبركائك وعند مسح الرجلين اللهم ثبت قدمي
على الصراط المستقيم يوم تذل فيه الأقدام واجعل
سعي فيها برصيتك عني يا ذا الجلال والإكرام وعند
الفراغ اللهم لي أسئلك تمام الوضوء وتمام الصلوة
وتمام رضى وانك والجنة وقراءة القدر الثالثة لسحب
الغسل محبب شيئا إلى الجمعة يجعل الخبث الخائف القوان
ويغضى السبت وفردى شهر رمضان وأكده ليلة لشعة
عشر واحد وعشرين وبعدها أوله ووضفه وغسل آخر ليلة
ثالثه وعشرين ولبيلة الفطر ويومى العيدين ولبيلة بضع
رجب شعبان والمبعث والغدير والمباهلة رابع عشرين
ذى الحجة في الأصح والدحو والسرور وعرفة والنور والأحرام
والطواف وزيارة أحد المعصومين وترك الكسوف المشو

طيبها
ببيض
تشود

اليمن
بلساري

والاستنشاق

وثلاث وعشرين
ع

عمدا والسعي الى رؤيته المصاوب بعد ثلثه وللثوبه مط وبقده
المقيد بالكتاب وللحاجه والاستخاره والمولود ودخول الحرمين
مطلقا وقد المقيد دخول المدينة لاداء فرضا ونقل المسجدين
والحر والكعبه والاستسقاء وقتل الوزغه واعادة الغسل
بعد زوال الرخص والغسل عند الشك في الحدث كواجب
المنى للمشارك واعادة الغسل الفعلان احداث قبله ولم يثبت
طلافاة من الجنون عندنا السنن في غسل الحي اربعون الا
سبأ على الرجال والنساء بالبول والاجتهاد على الرجال
والشميه وتقدم غسل اليدين من الرفقين ثلاثا والمضمضه
والاستنشاق والغسل مثلثا وتخليل ما يصل اليه الماء من
شعرا وخاتم او نحوها وتفضيها الضغائر وامرار اليد على الجبهه
والولاء وستر البدن وغسل الشعر والغسل بصاع وغسل
الراس باليمنى والسواك وتقدم اليه عند غسل اليدين على
القول المش والاولى عند غسل الراس وقصر اليه على القلب
حضوره عند جميع الافعال والدعاء في اثناة اللهم طهر
قلبي واشرح لي صدري واجر علي لساني مديحك
والثناء عليك اللهم اجعله طهورا وشفاء ونورا
انك على كل شئ قدير وبعد الفراغ اللهم طهر قلبي
وزك عملي واجعل ما عندك خيرا لي اللهم اجعله
من التوابين واجعله من المنظرين وجلس الحاضر

من الغسل ما كبر اي صليت اربعه عشر

في مصلاهما موضونه مستقبله مسبحه بالاربع مستغفره
مصليه على النبي واليه بقدر الصلوة وقضاؤها صوم النقل
وتقدم المستحاضه الغسل على نجد بد الفطنه والحرقه قاله
المقيد رحمه الله واختار المغسل الترتيب في تقدم الوضوء
على غسله في غير الجنابه والغسل بماء او اما غسل الميت فيسحب
فيه وجباة الميت القبلة كالمحضر وغسل فرجه بالحصر والسد
ولف خرقة على يد الغاسل الى زلف وطرفها عند غسله وثوب
جيبه وزرع ثوبه من تحتية وجعل جفيرة وتلبين اصابعه برفق
وتوضيته وغسل راسه برعوة السد والبداة بشفة الايمن
ثم الايسر وثلبت الغسل وغمر بطنه قبل كل من الغسلين الا
ولتين والاسباع وخصوصا تحت الاطمين والوركين
المحقون واسبغ قريبا سبأ ما غسل به النبي صلى الله عليه
وان يقصد تكرمة الميت الذكر والاستغفار والوقوف على
الايمن ومغابرة المفضل للصاب وغسل اليدين الى المرفقين
مع كل غسله وتخييفه صوتا للدفن واغساله قبل تكفينه و
الوضوء ان خاف عليه ان يغزر غسل يديه الى المرفقين ويغسل
الميت جنباً مرتين ويكره للجنب سبها لغسله عشر وسوا المكره
والارتماس في كثير الرأكد اخطاها والمغسل في فرضا وسنة
والادهاوا الخضاب مس غير الكنازة من المصحف وحمله وفرانه
غير الغرام الاسبغ ايات للجنب خاصة ويحضر براهه الاكل و

غسل الميت

في التيمم

المستعمل

الشرب لا بعد غسل اليدين والوجه المضمضة والاستنشاق والنو
 الابدال الوضوء ودخول المستحاضة لمجد وخصوصا الكعبة مع
 امن الثلوپث وغسل اليدين تحت السماء اخيارا وبالسيارة بالنار
 الاضرورة وغير نظيفة الثالثه وبطن الجمل مطلقا وركوبه و
 قص اظفاره وثرجيل شعره وادخال الماء اذنيه ومغزبه وارسا
 الماء في الكيف الرابعه غسل اليدين بالصبغة الوضوء الخفيف
 عند تقدره وللأحرام عند تغذ الفسل وربما قبل باطراده
 في مواضع استحباب الوضوء والغسل وللجنازة والنوم ولومع
 امكان الطهيرة ما وجد به من الصلوات السنن ثمانين عشر
 فآخره في صورة جوارحه مع السعة وضد الرب والعبوة
 والتراب في الخالص ومجنب الاقامة في بلاد الجوح اليه اليهم في الاصح
 والحج والرملة والسنج والمهابط ومطمان النجاسة وترايا بقرة والطلب
 بحسب الفرائض ما لم يعلم العدم وتفريج الاصابع حال الضربة
 نفض اليدين ومسح الاقطع راس العنق والاعانة ما صلاه
 المنيمن عن الجنابة عمدا وعن زحام الجمعة وعرفه ونجاسة لا يمكن
 ازالتهما الخامس سنن الازالة وهي اربع واربعون ثلث الغسل
 هو الازالة في الكبر والتجاري ونضح ببول البعير والشاة وعصرون
 الرضيع ودرش الثوب الملاقى للباس من النجاسات وخصوصا
 الحس العين ومسح البدن الملاقى لذلك بالتراب ازالته دون
 الدرهم وما وصغ الثوب ملون بالدم بعد الغسل المنزل

الفضل والحرارة اليد ينفض بالقرية يمين الغبار وغيره غديرين

للعين

بعضه من المنيمن
 في كل يوم
 لا يكثر من
 الاكثر من
 الاكثر من

للعين بما يغبر لونه والمشق افضل وازالته ببول البغال والحجر
 الدواب روثها وذرقة الدجاج غير الجلال وسوراكل الخفيف
 مع خلو الملا في عن العين وسوع الحايض المنهم ومن لا
 يتوقى النجاسة والحجفة والقارة والوزغة والدجاجنة والتعب
 والارنب في الحشرات وعرق الجنب وخصوصا من الحرام والحج
 والابل الجلالة ولعاب المسوخ والدم المتخلف في اللحم والقي
 والفضح والوسخ والحديد ولبن البنت في المش وطين الطريق
 بعد ثلثه والازالة بما تتركه به الطهارة والنضح عند الثلث
 النجاسة واستعمال المغسول العدي بعد الجفاف وغسل اللد
 والوذي وغسل ذي الفرج كل يوم السادس سنن السرو
 هي اربعة وسبعون الصلوة في احسن الثياب ورو الاخش
 واجوها واطهرها واصفها واستصحاب ذي الراححة الطيبة
 والنعيم والخلد والردي ولو بطرف العمامة وخصوصا الا
 والشروك سنن الامنة والصبيته راسها وسر المرأة قد مبهما
 صلواتها في ثلثة ائوات روع وازار وقناع وفي الحلة لا عطلا
 وجعل العاري المؤنزر والمشرك الفافلين للثور خيطا على
 العائق او شبهه واعادة السائر للعاري من العرة والصلوة
 في البيض لا سود وخصوصا الفانسة الا العمامة والكساء
 والحف وفي النعل العريضة وغير الحز في صورة الجواز
 غير المكفوف به والمنزوح وغير الرقيق والمرعف والاحمر والنفذ
 الدرغ الفيسر للصب

والا زار بالكراتين
 ويقال بانها كريمة لئلا غديرين

صحة المنيمن يكون
 الغدا والثوب المصبوع
 بالحكمة مشبا فبما يتق
 صار كما تمنع من تق
 زيادة الصنيع فله

وان يوق

هذا هو الوجه الثاني في بيان
 كيفية الصلاة في الجبل
 وهو ان يركب على الجبل
 ويصلي على ظهره او على
 راسه او على يديه او على
 رجليه او على ما يشاء
 من اجزاء جسده او على
 ما يشاء من اجزاء الارض
 او على ما يشاء من اجزاء
 السماء او على ما يشاء
 من اجزاء الكون كله
 بشرط ان يكون على وجه
 الاحكام الشرعية

للرجل والازار فوق العنق والوشاح فوفر وخصوصاً الاما
 اما في الجبل والرداء فوق الوشاح والسدل وهو ان يلف
 بالازار ولا يرفع على كتفه واشتال السماء ووضع طرته
 الرداء على اليسار واستصحاب ثعالب من جلد حمار او بقل
 والحديد بارزاً وفي القباء المثل والخاتم الحديد المصنوع
 والمخيل المصنوع وفي واسع الجيب مع زرّه او شعاعاً مخنث
 واستصحاب الدرهم المثلث وخصوصاً البارزة والاشام
 غير المانع من الفرائد والنفاب للمرأة كذلك والقباء للشد
 ولبس السيف في غير الحرب للامام والصلوة في السجاب فجله
 الحز والوقوف على الجرس وجعل راس الينكة منه والصلوة
 في الثوب المتهم بالنجاسة والغصينة والملاصق لوبر الارانب
 والشعالب الاصح وبما عمل الكافر مع جهل الرطوبة وبخبر
 معفو عنه كالنكة ونفث الحضاب للرجل والمرأة وجعل
 البدين تحت الثوب في الكبتن وابقاء شئ من البدن
 غير مستور خصوصاً من السرة الى الركبة واكد له للامام
 فلا يقصر على السراويل والفلنسة السابعة المكان وسنة
 مائة ابقاعها في المسجد والافضل الاربعه والاقصى في
 المشاهد الشريفة لاني مسجد الضرار وفي كثير الجماعه
 والنافلة في المنزل وخصوصاً اللبنة وفي الحرم وموافق
 الحج والعمرة والمشاعر الشريفة وصلوة المرأة في ارها

شفا
 قد
 في السماء
 فاف السماء
 فاف السماء
 حذر الثوب
 جناحه
 واحد

المكان

وافضلها

هذا هو الوجه الثالث في بيان
 كيفية الصلاة في الجبل
 وهو ان يركب على الجبل
 ويصلي على ظهره او على
 راسه او على يديه او على
 رجليه او على ما يشاء
 من اجزاء جسده او على
 ما يشاء من اجزاء الارض
 او على ما يشاء من اجزاء
 السماء او على ما يشاء
 من اجزاء الكون كله
 بشرط ان يكون على وجه
 الاحكام الشرعية

وافضلها الببت وافضلها المخرج والصفحة لها افضل من
 الصحن وهو السطح الحجري وهو من غيره وطهارة المصلي اجمع و
 راكب السفينة على الجدمع تمكنه فيها والشرقة ولو قدر زراع او
 بالسهم او الحجر او الغرة ولو معترضه او كونه تراباً وخط او
 حيو او لوانا غير واجبه الدنوم من السرة برض غير البرض
 فرس سرة الامام للماموم ودرع المار بين يديه فرس سلهما
 بن جعفر المروزي عن الحسن انه لو قبل النوحه اعاد التكبير
 رثن البيعة والكيفيه وبيت الجوس ليريد الصلوة فيها ومساراة
 المسجد للوقت وخفضه باليسر بعد المرأة والخنثى عن الرجل
 بعشر ذراع او مع طابل وكذا المرأة عن الخنثى والخنثى عن
 مثلها وتقدم الرجل في الصلوة لو زاحم الخنثى والمرأة
 وتقدم الخنثى على المرأة ويحجب الكعبه في الفريضة والحبل
 المشدود بنجاسة والحمام لا المسلخ وبين القبور لا يجابله
 بعد عشر اذرع وعلى القبر واليه ان كانت نافله الى قبور الائمة
 عليهم السلام الا عار وانه يجوز انها اليها وعند الراس افضل و
 تحجب الحنطة وكدها المطين والمصطن ولو غابت الابل وربطه
 الحبل والبغال والحجر برض في قول وبيت الجوس وبيت فيه
 مجوس او كلب وبيت الغايط والمنزلة وبيت ببال فيه لا على طح
 وبيت المسكر والنار واليهما ولو حبرا او سراجا ولا سلاح مشهور
 وانسان مواجد وبارب مفتوح او مصحف فمفتوح او قدامه مكشوف

العمرة بق ايمن ثم النون
 ثم الزاء عمود الطول
 الرصاص اقصر من الز
 يضع بين يديه
 حتر يستتر بها الماء
 فله

او طريق

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

او يطربوا ويحيدوا او امرأة نائمة او حاطب بنز من بالوعة البول وث
 الفمل وبطن الواد والتنج والجد والسبخة ومجرى الماء والطين
 مع الماء للممكن من الافعال والمدنج ومجستنا وهو جبل بمكة
 والبيداء وهي على مبل من جذ الحليفة وذات الصلاصل وهي
 الطين الحمر المخلوط بالرمل والشقرة بكسر القاف وهي الشقيقة
 والشقرة بضم الشين وهي من بادية المدينة وارض خسف بها
 والرمل والسجود على قرطاس مكتوب على ما مسند النار وعلى
 ما اشبه المسجل من الارض الثامنة الوقت وسننه اثنان والوقت
 التقديم في اوله وخصوصا الغداة والمغرب الاستظها فيه
 عند الاشياء والناخير للابراء بالظهور ليس في قطر حوا وخصوصا
 الجامع ولا انتظار الجماعة وخصوصا الامام للرواية وللمسح
 الى مكان شريف وخصوصا المشعر بالعشابين ولذهاب
 المغربية في العشاء الاخرة الا عذر كما الميضو والمطر والسفر
 الصبي ولصيرة الظل مثله في العصر كذلك في الاظهر وقد
 النافلة في الظهر للنفل وللجمع المستحاضة والسلس المبطن
 ولزوال العذر وتوقع المسافر لنزول ولاخر الليل ستة
 وقدره الربع او السدس وقضاؤها في صوة جواز التقديم
 والختم بالوتر والوتر الا في نافلة شهر رمضان الوتر
 تقدم عليها وتاخير كغنى الفجر الى طلوع اوله والضحية بعد
 بلا نوم والدعاء فيها بالمرسوم وقرائة خصال عمران ونجدي

واين
 الوقت

السجدة

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

السجدة عن الضحية قضاء من ادراك دون ركعة وتمام
 لو بلغ مع قصور البليق عن الطهارة وركعة والعقد الى النافلة
 لطالب الجماعة والاذان وقرائة الجمع بين الى الفائتة من الحاضرة
 اذا ذكرت الفاسنة ودخل غير عامد وزيد الفوايل غير السجدة
 بحسب الفوات في قول وتقديم الحاضرة على مشاركتها من
 الفرائض ويجوز قضاء الفايث وعدم تجزئ مثل زمان فوات
 للندب لثامه الفيلة وسننها شعير المشاهدة للكعبة او محل
 الرسول او محراب الامام او محراب المسجد للممكن والنياس للغير
 والاستيقان في النافلة سفر او ركوبا وكشف الوجه عند الاما
 وتجديد الاجتهاد الكل في نية في صوة جواز تركه العاشرة بسجدة
 والاقامة للجنس اداء وقضاء وخصوصا الجامع الجاهر ويناكذ الغدا
 والمغرب لعدم قصرها ولا فتاح كل من الليل والنهار باذان واقامة
 واحكام مع ذلك مائة واثناعشر الاجزاء بالاقامة عند مشقة
 التكرار في القضاء في غير اول رده والمعيد صلوة لمبطل مع الكلا
 واعرض شك وللجامع لعذر كالسلس والبطن لا الجامع مطو
 رواية ان رسول الله جمع بين الظهرين والعشابين حضر ابلا
 علة ولا اذان للثانية وتجزي الاقامة ايضا في عصر الجمعة وعرفة
 وعشاء المرفق لفة وبسقطان عن الجماعة الثانية قبل تفرق الاولى مط
 ولو حكما وعن الجماعة باذان من سمعه لامام متما او مخلا مع حكا
 منلقظا بالمشرك ولو تمثرا واعادة هرب الجماعة ويناكذان حضر

منه ما ارادته
 عن اصادق في
 من ارضه جمع بين
 الطهارة وعصا باذانه
 واقامتين وجمع بين
 الفيلة المغرب
 ولعث في اخره
 غير علة باذان واقامة
 وصححه عمر ابن اوس
 عن جماعة منهم الزرارة
 عن ابي جعفر منها
 خلاص

وصحة

Handwritten marginal notes at the top of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious expressions.

وصحة واحضنا المرين ذكره بباله ويجوز افرادها سفر واتمام
الاقامة افضل من افرادها وللنساء ويجزى بالشهادتين بعد
التكبير وبدونه والمنفى الخائف الفوات بقدمت الى اخره
وروي الغنبل قبلها ولينص على الاقامة اذا ارى احد ما
ويرثله ويجدرها وترينهما وان وجب شرط واعادة الفصل
المسني وسابعه والوقوف على فضوها والفصل بينهما ركعتين
الظهير خاصة من ريقها الا من فاته سنة فقضاها فركتة
بين اذان الغداة والعشاء ورو الفصل بين اذاني الغداة
بركعتها ويجوز على الاطلاق سجدة او جلسته او دعاء او تحميد
او خطوة او تسبيحة او سكتة بقدر سكتة نفس ويجزى العز
في المش بالثلثة الاخيرة ورو الجلسته والدعاء في الجلسته او سجدة
اللهم اجعل قبلي باراً وعيشي قاراً ورزقي داراً وعلى
سائر اولادي ابراراً ورزقي من الحور العين اجعل
لي عند قبرك وحيدك محمد المصطفى صلى الله
عليه واله رسماً مستقراً وقرراً برحمتك يا ارحم الراحمين
وغير ذلك واقعا اول الوقت وتقدمه في الصبح خاصته ثم
اعادة ولا تقدم فيها للجماعة وجعل ضابطه ليسم عليه كل
ليلة ورفع الصو للرجل في الصبح ولونه بدينه لانه السقم
والعقم واسرارها ولا بد من اسماء ما فتنها والاقامة في
ثوبين او رداء ولو خرقة والاستقبال وخصوصاً الاقامة

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious expressions.

وشهادتين

Handwritten notes at the bottom right corner of the page.

وارادة على الموزن والاذان

والشهادتين بينهما واعادتهما مع الكلام وخصوصاً الاقامة وعائلة
الموزن وعلوه وفضاحته ونداوة صوته وطيبه مبررته
الامتداد وبصرته وطهارة وثناكدا الاقامة ولزوم سميت
القبلة وقبامه فيها ثم وجعل اصبعه لونه حذو من الضرب
وتقديم الاعلم بالموافقة مع التشاح والفرع مع اللشاح
وثابع الموزنين الامع الضيق واطهاها الله واله واشهد
الصلاة وحاء الفلاح وحكاية السامع والتلفظ بالمشرك
ولو في الصلح الا الحجة فيها والدعاء عند الشهادة الا
واسرار المنفى بالمشرك والقيام عند قد قامت للصلاة وتلا
او تلا في الاقامة للناسي المبرك ووجهه بالم بقر او ترك الا
فيما يختص بالاقامة في الصوم وتكرار التكبير والشهادتين
بغير الاشعار واكبا خصوصاً الاقامة والحج قلن بين بين الاذان
والاقامة والكلام بينهما مطلقاً وبينهما في الصبح والاقامة
اكد وبعد لفظها اتم تاكيدا في الاشهر وفي حكمه الابعاء بالبد
عند لفظها الا المصلح والدعاء بعدها بقوله اللهم رب
هذه الدعوة الثامنة الحج العاشر من الفصد الى المصلح
وهي عشرة السكينة والوقار والخضوع والخشوع واحضاعة
المقصود بالسكينة والدعاء عند القيام الى المصلح اللهم الى
اقدام اليك محمداً بين يدك حاجي وانوح به اليك فاجبه
به وجهي في الدنيا والاخرة ومن المقتربين واجعل

Handwritten marginal notes at the top of the page, including "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious expressions.

Handwritten notes on the left side of the page.

صلاة

صَلَاةً فِيهِ مَقْبَلَةٌ وَدَيْنِي بِهِ مَغْفُورًا وَرَعَائِي بِهِ مُجَابًا
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ وَتَقْدِيمُ الْيَمِينِ عِنْدَ خَوْلِ الْمَسْجِدِ
 بِالْبَارِدِ إِخْلًا وَخَارِجًا الْفَصْلُ الثَّانِي فِي سِنِّ الْمَقَارِنَاتِ وَهِيَ
 لِسِتْعِ الْأُولَى سِنِّ التَّوَجُّهِ هِيَ أَحَدٌ وَعِشْرُونَ تَكْلِيْفَاتٍ لِسِتْعِ
 إِمَامِ النَّجْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ الْمَقْبُولُ وَبِالْيَدَيْنِ بِكُلِّ لَحْدَاءِ
 شِمْنِي إِذْ يَسْتَمِ بِرِسَالِمَا إِلَى مَخْدِبِهِ وَأَسْتَقْبَالَ الْعَيْلَةَ بِطَوَائِفِهَا
 وَبِطَرَفَيْهَا وَضَمَّ الْأَصَابِعَ إِلَى الْإِبْهَامَيْنِ وَلَوْ سَقَى الرَّفْعَ نَادِيَةً
 مَا لَمْ يَفْرِغِ التَّكْبِيرَ وَلَا يَجَاوِزَ بِهِمَا الْأَذْيَنَ كَبَائِقِي التَّكْبِيرَاتِ
 كَمَا أَنْ بِنْدَاءِ رَفْعِهَا عِنْدَ بِنْدَاءِ فِي الْأَصْحِ وَالِدَّعَاءِ بَعْدَ التَّكْبِيرِ
 ثُمَّ بَعْدَ الْأَشْيَيْنِ ثُمَّ بَعْدَ السَّابِعِ وَالْأَفْضَلُ تَأْخِيرُ النَّجْرِ مِمَّا يَجُوزُ
 الْوَلَاءُ وَالْأَقْضَى عَلَى خَمْسٍ وَثَلَاثِينَ وَرَوَّاحًا وَعِشْرُونَ وَاسْتَمْرًا
 لِلْإِمَامِ وَالْمَوْثُومِ وَبِحُضْرٍ بِأَوَّلِ كُلِّ فَرِيضَةٍ وَأَوَّلِي مِنَ اللَّسِيلِ وَالْوَلَدِ
 وَنَافِلَةُ الزَّوَالِ وَالْمَغْرِبِ وَنَافِلَةُ الْأَحْرَامِ وَالْوَيْتَةِ وَأَوَّلِي فِي
 الرَّوَابِيَةِ التَّكْبِيرِ الْأَوَّلِ بَانَ بِسُرِّ الْأَخْمَاسِ وَبَدْرُكَ بِالْحَوَاسِ
 أَوْ أَنْ يَوْصَفُ بِفِيَامٍ أَوْ فَعُودٍ وَالثَّانِي أَنْ يَوْصَفُ بِحَرْكَةٍ أَوْ سَكْوَةٍ أَوْ جَوْدٍ
 وَالثَّلَاثِي أَنْ يَوْصَفُ بِجِسْمٍ أَوْ لَشِبْهَةٍ بِشِبْهَةٍ وَالرَّابِعُ أَنْ يَخْلُ
 أَنْ يَخْلُ الْأَعْرَاضِ أَوْ يُولِي الْأَمْرَاضِ وَالْخَامِسُ أَنْ يَوْصَفُ بِجَوْهَرٍ أَوْ
 عَرْضٍ وَبِحَيْثُ شَيْءٍ وَالسَّاسُ أَنْ يَجُوزَ عَلَيْهِ الزَّوَالُ وَالْإِنْتِقَالُ وَالنَّعْبَرَةُ
 إِلَى مَرْحَلَةٍ وَالسَّابِعُ أَنْ يَخْلُ الْحَمْسُ الْحَوَاسِ وَرَوَّاحًا وَالثَّلَاثِي بَعْدَ
 سَبْعًا وَالتَّجْمِيدُ سَبْعًا الثَّانِيَةِ سِنِّ النَّسْرِ وَهِيَ خَمْسُ الْأَقْضَى

على

السنن
 النظر في السنن
 النظر في السنن
 النظر في السنن
 النظر في السنن
 النظر في السنن

على القلب العظيم لله جل جلاله بما استطاع وبنه القصر و
 الأتمام والجماعة والأبنوى لقطع في النافذة لأفعل لنا في
 فيها ورعاً قبل بجرم قطعها ولا المكره في الصلوة وحضار
 القلب في جميع الأفعال الثالثة سنن الخبر وهو شيع انشطا
 عظة الله واستحضارة أكبر من ان يخطبه وصف الواضفين و
 يلزمه اجتناب جميع ما عداه من الشيطان وهو المطغيبين القفر
 الأتمام بالسوء والخشوع والاستكانة عند التلطف بها والإ
 فصاح بها منبهة الحروف والحركات والوقوف على أكبر الشكو
 واجلاؤها من شائبة المد في همة الله وباء أكبر بل ياتي با أكبر على
 وزن أفضل وجملة الامام بها واسرار المأموم ورفع اليدين
 بها كما مر وان يحظر بيانه عند الرضع الله أكبر الواحد الأحداك
 ليس كمثل شئ ولا يلبس بالأخماس ولا يدرك بالحواس الرابفة
 سنن القيام وأربع وعشرون الخشوع والاستكانة والوقفا
 والنشيط في أيام العبد وعدم الكسل والنعاس والاسترخاء وإقفا
 الصلابة والخز والنظر إلى موضع سجوده بغير تحديق وان يفرق
 بين قدميه قدر ثلث أصابع مفرجات إلى شبرا وفسر وان
 يجاذى بينهما وان يجمع المراتة بين قدميهما وشجر الخنثى وان
 يرسل اليدين على الصد عند بابي الصلاح وان يستقبل بالأتمام
 ولزوم السمات بلا التفات إلى الجانبين وعدم التورك و
 هو الاعتماد على أحد الرجلين تارة وعلى الأخرى والتخصر

الفرة
 بالفتح
 السبابة والابهام اذا
 فتحها بالفتح
 المقاد
 مجمع

وهو

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

وهو قبض خصره بيده وان يجعل يديه ملبسوطين مضمومين
 ان يرفع الاصابع على فخذه محاذيا عينيه كبنيته ووضع المداة كل يده
 على الشد في المحاذي لهما لينضمان الى صدرها والغنوت
 في قيام الثانية بعد القراءة قبل الركوع في الغرابض و
 النوافل وفي الجمعة القيامين الا انه في الثاني بعد الركوع
 وفي مفردة الوتر مطلقا وبناك في الفرض والكاه فيما الكاه
 اذ انه وارجبه بعض الاصحاب التكبير له راعيا بديه واطا
 وافضله كلمات الفرح ولبقل بعدها اللهم اغفر لنا
 وارحمنا وعافنا واعف عنا في الدنيا والاخرة ثم ما سمح
 من المباح وان كان بالعجمية في الاصح وكذا في جميع الاعمال
 عند القراءة والاذكار الواجبة واقلة ثلث لسيبجات
 وروكوس وركو البسملة ثلثا وحملت على التقية والاستتقا
 في قنوت لونه واخبار المرسوم ومطابقة المسبوق الامام
 فيه ورفع اليدين موازيا لوجهه جاعلا بطونهما الى السماء
 ملبسوطين مضمومين الاصابع الابهاميين ولا يتجاوز بهما
 وجهه ولا يمسح بهما عند الفراغ والجهر فيه للامام والمنفرد
 والسر للماموم ويقضيه الناسي بعد الركوع ثم بعد الصلوة
 جالسا ثم يقضيه الطريق ويريد ان الة النجاسة بقصد امامه
 لا خلفه وترجع المصلي قاعدا الفرائد والشيء في الركوع والنوراء
 في الشهد سواء كان في فرض او نفل الخامسة من القراءة

الا
 الا

وهي خمسون التعود في الاولى سرا وصورتها اعوذ بالله
 من الشيطان الرجيم او اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان
 الرجيم اعوذ بالله ان يحضرون ان الله هو السميع العليم
 وردوا الجهرية واحضار القلب ليعلم ما يقول والشكر والتسواك
 والاستغادة والاعتبار عند النعم والرحمة والتفكير والفضل
 واستحضار النوفيق للشكر عند اول الفاتحة وكل شكر والتو
 عند قوله رب العالمين واستحضار التمجيد وذكر الاله على
 جميع الخلق عند الرجز والرحيم والاختصاص لله تعالى بالخلق
 والملك عند مالك يوم الدين مع احضار البعث والجزاء
 والحساب وملك الاخرة واستحضار الاخلاص والرجوع الى
 الله وحده عند اياك نعبد والاستزادة من توفيقه وعبادته
 واستدامته ما انعم الله على العباد عند واياك لتنعين و
 الاسترشاد به والاعتصام بحبله والاستزادة في المعرفة
 به سبحانه وتعالى والاذنار لعظمة كبريائه عند اهدنا الصراط
 المستقيم والناكبة في السؤال والرجوع والتذكير ما تقدم
 من نعمته على اوليائه وطلبه مثلا عند صراط الذين انعمت
 عليهم والاستدفاع لكونه من المعاندين الكافرين المستحقين
 بالاولاد والنوامي عند الباقي والترنيد وهو ثلثين الحرف
 بصفات المعبرين من الحسن والجهر والاستعلاء والاطلاق
 والغند وغيرها والوقف لتام والحسن عند النفس مطلقا

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

وفي الفاتحة أربع تراجم وعلى واخرى الاخلاص وبعد الا
عرب حركات البناء من غير افراط والمد المفصل وتوسطه
مطلقا والشد يد بلا افراط واشباع كسرة كاف ملك يوا
الدين وضمه والعبء والابنان بالواو بعد ما سلسا
اخلاص الدال في الدين والبناء في الياء واخلاص الفتحه
في الكاف من اياك بلا اشباع من شرط والفتح من نشد بلا
في عبء ونحوه ولناء في تسعين ووضف في الصاد في
الصراط المختاره وتنكبين حرف المد واللين بغير افراط
وفتح طاء صراط الدين بلا افراط وكذا فتح نون الدين
واجتناب تشديد تاء انعت وضاد المفضول وتفخيم
واللام الالف اخفاء الهابل تكون ظاهرة وترك الادغام الكبير
في الصلوة واهماع الامام ما لم يجعل وتوسط المنفرد
قرائة الامام وناسي الحمد من الاوليين في الاخيرتين والشيخ
ثلثا اذا لم يوجب ضم السورة في النقل والجهنم في اللبنة
والسنة غيرها والجهنم بالبسملة في السيرة واسرار النساء في
الجهنم والسكون بعد قرائة الفاتحة وبعد السورة كل
سكتة يقدر فتنر والتخفيف مخوف لضيق والافضا
لل امام والمطولات من المفصل في الصحيح كالقبانة وعم
ونقل الليل والمتوسطات في الظهر والعشاء كالاعلى
والشمس القضا في المغرب والعصر ونقل النهار والجمعة

من المفصل
واعلم ان المراد من
المفصل من سورة محمد
الجزء الثاني
المراد بقصا
سورة الفصحى
القرآن
مختوم

في كل يوم من كل يوم
من كل يوم من كل يوم

الاعلى في عشائرها والتوحيد في صبحها مع السعد والحمد والثناء
فيها وفي ظهرها والعدول عن غيرها اليها ما لم تنصف الى
النقل ان انصف رواتها وعصرها كصباحها وان صبحها
كظهرها والاشنان والغاشية في صبح الاثني والخميس
الحمد في الاولي من سنة الزوال والمغرب الليل والعجوة الطول
والاحرام وفرض الغداة مصححا وفي الثابتة التوحيد في
ثلثين في اولي الليل وفي الركعتين السابقتين والقراءة با
المرسوم النوافل والفاخرة للقيام عن سجدة اخر السورة والتفكير
في السورة ورواها تكرر الواحدة وبكره القران في
القبض والعدول عن السورة الى غيرها عند المثلث وابقا
الموت ابركع بها وعدول المريج عليه الى الاخلاص وقول
صدق الله وصدق رسوله خاتمة الشمس كذلك الله
خاتمة التوحيد والتكبير ثلثا خاتمة الاسراء وقول كذب العاد
بالله عند قوله ثم الذين كفروا ابراهيم بعد اوبن وقول الله خير
الله اكبر عند قرائة الله خيرا ما يشكون السادسة سنن الركوع
وهي ثلثون استشعار عظمة الله وتتر بهما بقول الظالمين
والخشوع والاستكانة والتكبير لانه رافعا يد به تمام برسلها
والنجاف ورد الركبتين الى خلف بروز اليدين ودونه
في الكعبين وان لا يكونا تحت شايبة وشوكة الظهر بحيث لو
قطر عليه ماء لم يجزل ومد العنق مواز بالظهر واستحضار

في كل يوم من كل يوم

في كل يوم من كل يوم

في كل يوم من كل يوم

في كل يوم من كل يوم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

استنبتك ولو ضربت عنقك وان لا يخفض راسه ويرفع
ظهره وهو التصويب ولا بالعكس وهو الاثماع ولا يرفع المراء
عجزها ونفسه الى ما بين الرجلين وجعلها على هيئة القيام و
التحنن بالعضدين ووضع اليدين على الركبتين وتفرج
الاشباع ولو سنع احديهما وضع الاخرى والبداهة بوضع
اليمنى قبل اليسرى وتكفيهما من الركبتين وابلغ اطرافها
على الركبتين ووضع المراء يد يدها فوق ركبتيها وترتبط باليس
اليسرى واستحضار التنزيه لله والشكر لا يغمى وتكراره
ثلاثا مطلقا وخمسًا وسبعًا فافازاد لغير الامام الامع حث
المأموم الاطالة فقد عد عن الصادق راعا امامنا ساجدا
ربي العظم وبجده اربعًا وثلاثين مرة والدعاء امام الذكر
اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ وَكَأَنَّكَ حَشَعْتُ وَبَكَتُ مِنْتُ وَكَلَّ
اسَلَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبِّي خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي
وَبَصَرِي وَحُجِّي وَعَصَبِي وَعِظَامِي مَا أَقَلَّتْهُ قَدَمَايَ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ واسماع الامام من خلفه الذكر واسرار
المأموم وزيادة الصابنية في رفع الراس منه بغير افراط
وقوله مع الله من حمله والحمد لله رب العالمين اهل الكبر
والجود والعظمة لله رب العالمين وليكن بعد التكبير لقائم
والحمد للامام واسرار المأموم ويتخير المنفرد في جميع الادكار
ويجوز قضاء العاطس بهذا التمجيد الوظيفتين والتكرار

التفريق
الاصح

فانما يصح الركوع
بالتكبير
عنه

اولى

اولى السابعة سنن التجرود وهي خمسة استشعار بنهاية العزيمة
والتنزيه للبار عز اسمه والخشوع والاستكانة من الصلاة
فوق ما كان في ركوعه والقيام بواجب الشكر واحضار اللهم
انك منها خلقنا عند السجود الاول ومنها اخرجنا عند
رفعه منها واليهما نعبد في الثاني ومنها اخرجنا نارة
اخرى في الرفع منه واستقبال الرجل الارض يديه معا
ورؤسها والسبق باليمنى والتكبير له قائما رافعا معتد لا يلبس
في تمكين الاعضاء واستغراق ما يمكن استغرافه منها
ابرازها للرجل والسجود على الارض خصوصا التربة
الحسنية المقدسة ولو لو حاد ندى سلا را اليه الى المتخذ
من خشب فيورسم عليهم السلام والافضاء مجامع لمساجد
الارض واقل في الفضل في الجحيم مساجد رهم والارغام
بالانف واستواء الاعضاء مع الجحيم حقد ويخضع الرجل
بمرفقيه وجعلها حيا للتمكين وجعل الكفين بجذ
الاذنين وانحرافهما عن الركبتين يسيرا وضمت اصابعهما
جمع التفريخ بين الركبتين والنظر ساجدا الى طرف انفه و
الى حجره وان لا يتم ظهره ولا يفتقر شذرا عيبه السجود على
الانف وترك كف الشعر عن السجود وسبق المراء بالركبتين
وبدايته بالرفع وافتراشها ذراعيها وان لا تتخوع في الرفع
لا ترفع عجزها وترتبط باليسرى واستشعار التنزيه الزيادة

اولى السابعة سنن التجرود وهي خمسة استشعار بنهاية العزيمة والتنزيه للبار عز اسمه والخشوع والاستكانة من الصلاة فوق ما كان في ركوعه والقيام بواجب الشكر واحضار اللهم انك منها خلقنا عند السجود الاول ومنها اخرجنا عند رفعه منها واليهما نعبد في الثاني ومنها اخرجنا نارة اخرى في الرفع منه واستقبال الرجل الارض يديه معا ورؤسها والسبق باليمنى والتكبير له قائما رافعا معتد لا يلبس في تمكين الاعضاء واستغراق ما يمكن استغرافه منها ابرازها للرجل والسجود على الارض خصوصا التربة الحسنية المقدسة ولو لو حاد ندى سلا را اليه الى المتخذ من خشب فيورسم عليهم السلام والافضاء مجامع لمساجد الارض واقل في الفضل في الجحيم مساجد رهم والارغام بالانف واستواء الاعضاء مع الجحيم حقد ويخضع الرجل بمرفقيه وجعلها حيا للتمكين وجعل الكفين بجذ الاذنين وانحرافهما عن الركبتين يسيرا وضمت اصابعهما جمع التفريخ بين الركبتين والنظر ساجدا الى طرف انفه و الى حجره وان لا يتم ظهره ولا يفتقر شذرا عيبه السجود على الانف وترك كف الشعر عن السجود وسبق المراء بالركبتين وبدايته بالرفع وافتراشها ذراعيها وان لا تتخوع في الرفع لا ترفع عجزها وترتبط باليسرى واستشعار التنزيه الزيادة

اعطاء

فيه

فيه كما ترفع يديا بان ان تغلب عن الصادق عليه السلام بها
 ستين تسبيحة في الركوع والدعاء امام الله عز وجل
 سَجَدْتُ وَبِكَ اَمَنْتُ وَكَأَنَّكَ اَسَلْتُ وَعَايَاكَ تَوَكَّلْتُ
 وَأَنْتَ رَبِّي سَجَدْتُ لَكَ سَمِعْتُ وَبَصَرِي وَسَعْرِي وَعَصِي
 مِي وَعِظَامِي سَجَدْتُ وَجْهِي لِلْبَالِي الْغَانِي الَّذِي خَلَقَهُ
 وَصَوْرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
 وَالتَّكْبِيرُ الرَّفْعُ مَعْتَدًا فِي الْقُعُودِ وَاضَابِدُهُ بِمِثْلِ الدَّعَاءِ لِحَا
 وَادِنَاهُ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَفَوْقَهُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ
 ارْحَمْنِي وَاجْعَلْ لِي وَادْفَعْ عَنِّي وَعَافِنِي لِي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ
 مِنْ خَيْرٍ فَفِيهِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَالتَّوَكُّلُ لِي فِيهَا
 غَيْرُ مَفْعُولٍ وَلَا جَائِزٍ عَلَى الْيَمَنِ وَضَمُّ الْمِرَاةِ مُخَذَّبَةٌ وَرَفْعُ كَيْفِيهَا
 وَوَضْعُ الْبَدَنِ عَلَى الْفَخْزَيْنِ مَضْمُونٌ فِي الْأَصَابِعِ مَبْسُوطَةٌ
 ظَاهِرٌ إِلَى السَّمَاءِ لَا الْبَاطِنِ وَالتَّكْبِيرُ لِثَانِيهِ مَعْتَدًا لَوْ
 قَدْ أَوَّخِرَهُ تَرْكُ الْأَوَّلِ وَلَا تَكْبِيرُ لِسُجُودِ الْقُرْآنِ وَقَبْلُ كِبَرٍ لِي
 وَهُوَ خَمْسٌ عَشْرَةٌ وَتَكْرُرُ السَّبْعِينَ إِنْ كَانَ لِلتَّعْلِيمِ وَتَسْبِيحُ
 فِيهِ الطَّهَارَةُ وَقَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 إِيْمَانًا وَتَضَدُّ بِقَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِبَادَةً وَرَفْعًا سَجْدَةً
 لَكَ يَا رَبِّ تَعْبُدًا وَرَفْعًا وَرَفْعًا فِيهَا ذِكْرُ السُّجُودِ وَرَفْعًا
 فِي الْأَوْقَاتِ الْمَكْرُوهَةِ وَالْجُلُوسِ عَنِيبًا لِثَانِيهِ وَالطَّهَارَةَ
 فِيهِ وَقَوْلُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّةِ أَقْوَمٌ وَأَفْقَدُ وَرَوَى الْقَوْمُ أَوْ كَعُ

من الأفعال التي
 في الركوع والقبول
 في الصلاة والوقوف
 فيها ما في التوراة
 في قول المصطفى
 في السيرة الحثيثة
 في السجدة من التوراة
 في تفسيره أهل اللغة
 وهو من يتقن الرطل
 الية للابيض
 يتقرب ربه
 متساندا
 تلوون
 غفره

واسجد عند القيام في كل ركعة والسبق برفع ركبتيه والاعتماد
 على يديه مبسوطتين غير مضمومتين الاصابع برفع اليمنى ولا
 وجعلها اخر ما يرفع وانزل المرأة في القيام ولا يرفع عن يمينها
 وان لا يقع موضع السجود الثالث من التشهد وهو اثني عشر سجدة
 وضم اصابع القدمين فيه ووضع اليدين على الفخذين كما في النظر
 الى حجره واستحضار وحدا بينه يقر ونفى الشريك عنه واحضار معني
 الرسول والغيبين في كل من الشهادتين وعدم الاقواء والجلوس
 على الايمن بل على الايسر والايمن فوقه مستحضرا اللهم آمين لبا
 وَأَقِيم الْحَقَّ وَقَوْلِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَخَيْرَ الْأَسْمَاءِ وَبَعْدَ عُنْدُ وَأُحْمَدُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ لِنَبِيِّرٍ وَأَنْذِرًا مِمَّنْ بَدَّ السَّاعَةَ وَأَشْهَدُ
 أَنْ رَبِّيَ نِعْمَ الرَّبُّ وَبَعْدَ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ وَالصَّلَاةِ
 شَفَاعَتُهُ فِي أُمَّتِهِ وَأَرْفَعُ دَرَجَتَهُ ثُمَّ يَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 مَرَّةً وَكَمَلَتْ وَبِحَيْضِ شَهَادَةِ الصَّلَاةِ بَعْدَ قَوْلِهِ نِعْمَ الرَّسُولُ
 يَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الصَّلَاةِ الطَّاهِرَاتِ الطَّاهِرَاتِ الْعَارِيَاتِ
 الرَّائِحَاتِ السَّابِقَاتِ الشَّاعِرَاتِ لِلَّهِ مَا طَابَ وَطَهَّرَ ذِكْرِي وَ
 خَلَصَ وَصَفَى لِلَّهِ ثُمَّ يَكْرُرُ الشَّهَادَةَ إِلَى نِعْمَ الرَّسُولُ وَأَشْهَدُ أَنَّ السَّائِقَةَ
 أَيْبَةُ لَارَبِّ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ سَعَبَتْ مِنْ فِي الصُّبُورِ وَأُحْمَدُ لِلَّهِ
 الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَ
 سَلَّمْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وأحمد الله

والصلاة والسلام على محمد وآله

والصلاة والسلام على محمد وآله

وَتَرَحَّمَتْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَىٰ إِسْمَاعِيلَ إِذْ تَخَرَّجَهُمَا مِنَ الْأَرْضِ وَرَسُولَهُمَا
 عَنِ الصَّادِقِ جَوَازِ السَّلَامِ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَتَبَيَّنَ فِي الشَّهَادَةِ الْأُولَى
 وَلَمْ يَثْبُتِ النَّاسِعَةُ سَنَةَ السَّلَامِ وَهِيَ تَشَعُّ التَّوَكُّلِ وَوَضَعَ يَدَيْهِ
 كَأَمْرٍ وَالْقَصْدُ إِلَى الْخُرُوجِ مِنَ الصَّلَاةِ وَاسْتِخْصَاسِ اسْمِ اللَّهِ تَعَالَى وَ
 السَّلَامَةِ مِنَ الْكَافَاتِ وَالْقَصْدُ إِلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْأُمَّةِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَجَمِيعِ سُلَى الْأَنْسِ وَالْجِنِّ وَالْأَمَامِ الْمَوْتِ وَبِالْعَكْسِ عَلَى طَرِيقِ الرَّدِّ
 وَفَضْلِ الْأَمَامِ أَنْ تَرَحَّمَ عَنْ اللَّهِ بِالْإِيمَانِ لَهُمْ عَنِ الْعَذَابِ فِي السَّلَامَةِ
 الثَّانِيَةِ وَالْإِيمَاءُ إِلَى الْقَبْلِ وَتَحْضُرُ الْأَمَامِ بِصَفْحَةٍ وَجْهَهُ عَنْ عَيْنَيْهِ
 وَكُنَا الْأُمُومِ أَنْ لَا يَكُنَ عَلَى سِيَارِهِ أَحَدٌ حَابِطٌ وَالْأَفَاجِرُ إِلَى
 سِيَارِهِ وَالْمَنْفَرُ بِمَوْخَرِ عَيْنَيْهِ عَيْنًا وَرُكُوانِ الْمَامُومِ يَقْدَمُ سَلَامُهُ
 الرَّدِّ عَلَى الْأَمَامِ وَيَقْصِدُ قَلْبَهُ وَمَلَكَتُهُ سَلَامٌ آخِرُ بَيْنِ وَلَيْسَ
 بِمَشْهُورٍ وَتَقْدِيمُ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ السَّلَامُ عَلَى جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ
 وَالمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ لِأَنَّ بَعْدَهُ وَمَجْمُوعُ هَذِهِ الْأَعْدَادِ عَلَى سَبِيلِ التَّرْتِيبِ
 فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى مِائَةٌ وَثَمَانُونَ لِسُقُوطِ وَضَائِفِ الْقُنُوتِ
 الْعَشْرَةِ فِي الثَّانِيَةِ مِائَةٌ وَارْبَعٌ وَخَمْسُونَ لِسُقُوطِ التَّوَجُّهِ وَالتَّكْبِيرِ
 وَالتَّنْبِيهِ عَدَا حَضَارِ الْقَلْبِ سُقُوطِ التَّعْوِذِ وَاضَافَةِ الْقُنُوتِ
 فِي كُلِّ مِنَ الثَّلَاثَةِ وَالرَّابِعَةِ مِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَثَلَاثِينَ لِسُقُوطِ
 الْقُنُوتِ وَخَضَائِعِ الصَّوْتِ فِي الصُّبْحِ ثَلَاثَةٌ وَخَمْسُونَ

بضم

كقولهم...
 بضم...
 بضم...

بضم الشَّهَادَةِ وَالسَّلَامِ مَعَ الْخَبَائِثِ وَفِي الْمَرْبِ حَمَانَةٌ وَاثْنَانِ
 وَفِي كُلِّ رِبَاعِيَةٍ سِتْمَانَةٌ وَسَبْعٌ وَثَلَاثُونَ فِي الْحَمْلِ الْفَانِ وَسَبْعَانَةٌ
 وَثَمَانُونَ وَسِتُونَ سَنَةَ الْفَضْلِ الثَّلَاثِ فِي مَنَافِيكِ الْأَفْضَلِ
 وَهِيَ اثْنَانِ وَخَمْسُونَ مَقَارِبَةَ الْقَدَمَيْنِ زِيَادَةً عَلَى مَا ذَكَرَ الدَّخُولِ
 فِي الصَّلَاةِ مَتَكَاسِلًا أَوْ نَاعَسًا أَوْ مَشْغُولًا لِفِكْرٍ أَوْ مَشْدُودًا
 الْبَدَنِ اخْتِيَارًا أَوْ اخْطَارَ غَيْرِ الْمَعْبُودِ بِالْبَالِ وَالنَّشَاؤِ وَالنَّمِطِ
 وَالْعَبَثِ بِالْحِجَّةِ وَالرَّاسِ وَالْبَدَنِ وَالنَّخْمِ وَالْبِصَاقِ وَحَضْرَتًا
 الْغَبْلَةَ وَالْيَمِينِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ أَمَا نَحْتُ الْقَدَمَيْنِ أَوِ الْبَسَارِ
 نَدَاؤًا أَوْ الْأَمْتِخَاطِ وَالْحِشَاؤِ وَالنَّخْمِ وَفَرَقَةَ الْأَصَابِعِ وَالنَّارَةَ بِحَرْفِ
 وَالْأَيْمَنِ بِهِ وَمَدَامُغَةَ الْأَخْبِشِينَ وَالرَّيْحَ وَرَفَعَ الْبَصَرَ إِلَى السَّمَاءِ
 وَتَحَدَّ بِالنَّظَرِ إِلَى شَيْءٍ بَعِيْنَهُ النَّقْدِ وَالنَّاسِخِ الْأَلْضُرُورَةِ
 وَمَسَحَ الرَّأْسَ عَنِ الْجَهَةِ الْأَبْعَادِ الصَّوْتِ فَانَهُ مَسْنَدٌ وَتَفْرِجُ الْإِسْمَاءِ
 فِي غَيْرِ الرُّكُوعِ وَلِبَسِ الْخَفِّ لِضَفْقِ وَحَلِ الْأَزَارِ لِفَاقِدِ الْأَزَا
 وَالْإِيمَاءِ وَالضَّفْقِ وَضَرْبِ الْحَابِطِ الْأَلْضُرُورَةِ وَالنَّبَسِمْ وَ
 الْإِسْتِنَادِ إِلَى مَا لَا يَعْنِدُ عَلَيْهِ لِسُخْبِ اسْتِخْصَاسِهَا مِنْهَا صَلَوةٌ
 الْوَدَاعِ وَتَفْرِغِ الْقَلْبِ مِنَ الدُّنْيَا وَتُرْكِ حَدِيثِ النَّفْسِ وَالْمَلَائِكَةِ
 لِمَلَكُوتِ اللَّهِ تَعَالَى عِنْدَ ذِكْرِهِ وَذَكَرَ رَسُولَهُ كَمَا ذَكَرَ وَالصَّلَاةَ
 عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى الصَّلَاةِ اللَّهُ عَلَيْهِ الْوَسْمُ وَالسَّمْعُ نَفْسُ جَمِيعِ
 الْأَذْكَارِ الْمُنْدُوبَةِ وَلَوْ تَقَدَّرَ أَوْ الشَّاكِي وَحَمَلَهُ اللَّهُ عِنْدَ الْعَطَا
 وَالشَّهِيَّةِ وَأَبْرَازِ الْبَدَنِ وَيَجُوزُ قُلُّ الْحَبَّةِ وَالْعَقْرِبَاءِ وَفِي

سنة الاستناد...
 سنة الاستناد...

القلبة

لا يموت وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في
الملك ولم يكن له ولي من الدن والكره تكبيره تسبح
الرفاء عليها السلام قبل ثني الرجلين ثم ليقول سبحان الله والحمد
لله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر اربعين مرة ويقرء الحمد
ابنه الكرسي وشهدا لله وابنه الملك وابنه السخرة ثم النوحا ثنية
عشرة مرة وبسط كفيه اعيا الكهملين اسألك باسمك المكنون
المخزون الطاهر الظاهر المبارك واسألك باسمك العظيم و
سلطانك القديم يا واهب العطايا ويا مطلق الأسارى ويا
فكك الرقاب من النار أسألك ان تصلي على محمد وآل محمد وت
ان تعين رقتي من النار وان تخرجني من الدنيا سالما وتدخلني
في الآخرة آمننا وان تجعل دعائي اوله فلا حاء واسطة فجاء واخره ملاما
انك انت علام الغيوب ثم سجد الشكر مع فراخه وجنيبه
الايمن ثم الابر مفرشا ذراعيه صده وبطنه واضعا جبهته ملاما
حال السجود الصلوة قائلا فيها الحمد لله شكر اشكر امانه مرة
وفي كل عاشرة شكر الحبيب ومنه شكر امانه مرة او عفو امانه مرة
واقله شكر اثلاثا وليقل فيها اللهم اني اسألك بحق من رواه
وروي عنه صل على جماعتهم واقبل لي ما انت اقله ولا
تفعل لي ما انا أهله ولا تكبر لهما واذا رضع راسه مريده اليمن
على جانب خده الابر الى جبهته الى خده الايمن ثلاثا ثم يقول
في كل مرة باسم الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب الشهادة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي لا اله الا هو
الملك القدوس السلام
المؤمن المهيمن
الذو الجلال والاکرام
الذي لا اله الا هو
الذي لا اله الا هو
الذي لا اله الا هو

الرحمن الرحيم اللهم انك اعوذ بك من الهم والحزن والشغم
والعدم والضعف والذل والقوا حشرنا ظهرا منها وما تبطن
بمريده على صدره كل مرة وان كان به علة مسح موضع سجوده و
امر يده على العلة قائلا يا من كبس الارض على الماء وسد الهوى
بالسما واخذ لنفسه احسن الاسماء صل على محمد وآل محمد
واقبل لي كذا وكذا واذا زفني كذا وغافني من شر كذا وكذا
وسؤال الله عن فضله ساجدا في سجدة الصبح الكدور في البيت
فوق الراس عند اداة الانصراف ثم يصرف عن اليمين ويصبر
الصبح المغرب بعشر الا لله وحده لا شريك له له الملك
وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو
على كل شيء قدير قبل ان يثني رجله ويحضر الصبح بالاكاء
من سبحان الله العظيم ويحمد استغفر الله واتوب اليه
اسأله من فضله فانه مشاة للمال والمغرب يثلك الحمد لله
الذي يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره فانه سبب الحسن بسبب
الكثرة واخير غيبها الى الفراغ من رايتهما ويحضر العصر والمغرب
بالاستغفار سبعين مرة تصوته استغفر الله ربي واتوب
اليه ويحضر العشاء بقراءة الواقعة قبل نومه لا من الغافرة
يكوه النوم بعد الصبح والعصر المغرب قبل العشاء والاشفا
بعد العشاء بما لا يحصى نفعا ولكن النوم عقيب صلوة الالهي
في خصوصيات الصلوة فللمجعة حد وحسن يقارن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي لا اله الا هو
الملك القدوس السلام
المؤمن المهيمن
الذو الجلال والاکرام
الذي لا اله الا هو
الذي لا اله الا هو
الذي لا اله الا هو

لا استأجره حقا
 فبيع الموزن وبيع
 الأذان بغيره
 الناس في الطلوع
 من غير الطلوع
 استأجره حقا
 من غير الطلوع
 الناس في الطلوع
 من غير الطلوع

منهاست الغسل قائلا استشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك
 له واستشهد ان محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه واله اللهم
 صل على محمد وال محمد واحببني من التوابين واجعلني من
 المطهرين واحببني من عبادة الصالحين والحمد لله رب العالمين
 وحلق الرأس لسبح المجد وتقليم الاظفار والاخذ من الشاذ
 قائلا قبل القلم بسم الله وبالله وعلى امير رسول الله صلى الله
 عليه واله والائمة بعده عليهم السلام وقبل الاخذ من الشاذ
 بسم الله وبالله وعلى امير رسول الله صلى الله عليه واله وعلى
 امير المؤمنين والاصفياء عليهم السلام وليس افضل الثياب
 ومباكرة المسجد والطيب التعميم شاة ونظا والتحكيم والترتيب
 الدعاء امام التوجه والوقار والمشى الا لضرورة والحلوس
 في بيته الكاوان لا تخطى الرقاب الا امام او مع خاو الصفا او
 وحضور من لا يحب عليه الجفده واخراج المحبوبين للصلاة وزياد
 اربع ركعات على رابتي الظهرين وجعلها سدا عند الانسحاب
 والارتفاع والقيام قبل الزوال وركعتان عنده وزياد
 ركعتين بعد العصر وصلوة الظهر في المسجد الاعظم لمن لم يحب
 عليه الجفده وسكوت الخطيب عا سو الخطبة خضارها اذا خاف فوف
 فضيلة الوقت وكونه افضلهم وايضا في باب بره وخلوه عما نهى
 وفصاحته وبلاغته ومواظبته على وائل الاوقات وصعوده
 بالسكينة واعتماده على قوس وسيف وشبهه وسلامه على الناس

فصل في
 بيان ما
 يجب في
 الصلاة
 من
 الطهارة
 والوضوء
 والاقبال
 والركوع
 والسجود
 والقيام
 والركعة
 الثانية
 والركعة
 الثالثة
 والركعة
 الرابعة
 والركعة
 الخامسة
 والركعة
 السادسة
 والركعة
 السابعة
 والركعة
 الثامنة
 والركعة
 التاسعة
 والركعة
 العاشرة

فجب

لا استأجره حقا
 فبيع الموزن وبيع
 الأذان بغيره
 الناس في الطلوع
 من غير الطلوع
 استأجره حقا
 من غير الطلوع
 الناس في الطلوع
 من غير الطلوع

فجب الرد والعقود دون الذبحة العليا من المنبر والجلوس
 وللعيد ستون تقارها سبع حيث يجمل الشرايط بجاعة وفراد
 ووظايف الجمعة من الغسل والتعم وروى اعمادها الناس الغسل
 بعده والخروج الى المصلى عند انبساط الشمس وذهاب شعا
 وناخير الخروج في الفطر عن الخروج في الاضحية ولبس البردوش
 والتكينة والوقار ومغايرة طريق الذهاب الا باب وخروج
 المودين بين يدي الاما وبأيديهم الغزاة والتخفي وذكر الله و
 الاصحابها الاممكة وان تطعم قبل خروجه في الفطر وافضله الحلو
 وبعد عودتي الاضحية مما يفضي به وحضور من سقطت عنه لعدر
 وعدم السفر بعد الفجر قبلها واخراج المسجونين لها وفنام الحظ
 والامتناع وترك الكلام والتفيل قبلها وبعدها الا بمسجد
 فيصلي التحية قبل خروجه ناسبا به والخروج بالسلاح وقرائة الا
 في الاولى والشمس في الثانية والجمها بالقرائة والقنوت بالرسوخ وكث
 على الفطر في خطبة الفطر وبيان جنسها وقدرها ووقتها ومستحقها
 والمكاف بها وعلى الاضحية في الاضحية وبيان جنسها ووصفها
 ووقتها وفي منابيا المناسك والتفرد كون الخطيبين من ماثور
 الائمة والتجود على الارض وان لا يقرش سواها والمشهورون
 التكبير والقنوت بعد القرائة في الركعتين ونقل ابن ابي عمير والموتى
 الاجماع على تقديمه في الاولى وهو في صحيح جميل ابن دراج عن
 والتكبير للجامع والمنفرد حاضر او مسافر جلا او امرأ حرا

في الصلاة
 من
 الطهارة
 والوضوء
 والاقبال
 والركوع
 والسجود
 والقيام
 والركعة
 الثانية
 والركعة
 الثالثة
 والركعة
 الرابعة
 والركعة
 الخامسة
 والركعة
 السادسة
 والركعة
 السابعة
 والركعة
 الثامنة
 والركعة
 التاسعة
 والركعة
 العاشرة

لا استأجره حقا
 فبيع الموزن وبيع
 الأذان بغيره
 الناس في الطلوع
 من غير الطلوع
 استأجره حقا
 من غير الطلوع
 الناس في الطلوع
 من غير الطلوع

ركنين بعد فان عجز كل
من كل أربع ثم كل
يوم وليلة بعد كل
الرواية تفصيل الصلوة
لثلاث والصلوة الخامسة
لمرض اول من القضاء
وقضاء بمعنى عليه بعد
الافاقه صلوة ثلثة ايام
واقله يوم وليلة وقدم
فصا بالاولى اول
القيل والليل
تخفيفا فان قيل
المقام للمناسك
الاهل كان الامام
الخيرين الحارثيين
المصنوعه بالنسبة
الاربع تلبس ثوب
تخص الفرائض
الاستسقاء والعباد
والعباد كما كانت
الجا صديا كذا في
الرضيعة فمن النبي
لا صلوة لمن لم يصل
في المساجد مع المسلمين
لا من عند عثمان
صلى الله عليه وآله
ولو على رأسه
وعنه
ع

اربع في الفطر عقيب العشاءين وصبح العيد في عقيب الظهر وفي
الاضحى عقيب عشر للناسك يعني خمس عشرة اولها طهر العبد بفضة
يقول عند النوم يا من يمسيك السموات والارض صل على محمد
والمحمد وامسك عنا سوء انك على كائنته تفدي ربنا من
سقوط البيت وللطواف سنة رتبة الحمد والاحلاص كما مرو
العرب من المقام لوضع منه خلفه ثم جانبية وقرها الى الطواف
ويجوز ايقاع نقلها في بقاع المسجد والجماعة اثنان وخمسون
تفارقها عشرون الطهارة والصلوة في المواضع المعنادة و
استحضار الشفاعة للميت ورفع اليدين في كل تكبيره واضنا
ما يناسب الواجب من الدعاء كما روى عن النبي صلى الله عليه
عليه وآله اللهم عبدك وابن عبدك وابن عبيدك ما ضيق فيه حنك
خالقته ولم يكن شيئا مذكورا وانت خير مقرر اللهم
لقية حجة وآية بيانية ونور كقبره واوسع عليه هذا
وتبئنه بالقول الثابت كآية افرق الى رحمتك واستغيت
عنه وكان يشهد ان لا اله الا انت فاعف عنه ولا تحرمنا
اجرة ولا تقبنا بعدة والصلوة على من نقص عن ست اذا
ولد حيا وثلاثي من لم يصل عليه بعد الدفن خصوصا الى
يوم وليلة والنهي عن تشيئة الصلوة حمل على الجماعة لا الفرد
وتقدم الاولى بالارث والزوج اولى ولو اجتمعوا قدم الاقرب
فالاقرب فالاسن فالاصبح والهائمه اولى وامام الاصل

وقاذا للجماعة في السجود
وايقاعها في الهاء
مطابقة الصلوة الطويل
قراءة السجود الطويل
سكال كحرف والاولى
مع عدد الامور بين كل
الجمعة وسائر الاربع
والنحو للصلوة في جعل
صلوة الكسوف وطول
من الحروف والاعادة
لوضع قبل الاعادة
والسنة والحمد لله
للمس من الروك في غير
الخامس والعاشر وفيها
نادوا بقران مجيد واد
السنة في ارفع من
التعظيم والارواح في
على الخامس والعاشر
ديما والتكبير ان كان
على الصلوة والقبض
العلم والاستسقاء
صلوة ثلثة ايام
القبض والارواح في
الارواح في
والدعاء في
الزلة وان

اعلم والاستسقاء
صلوة ثلثة ايام
القبض والارواح في
الارواح في
والدعاء في
الزلة وان

اولى مع ووقوف الامام وسط الرجل وصدورها ونحوه في تحت
وتزع نعله خصوصا الخدء اما الحنف فجايز ولزوم موقفه حتى ترفع
ووقوف الاموم الواحد وراء الامام ومحاذة صدرها وسطه
لواتفقا وتقدم اليه الامام وتقدم بها على الطفل اعلى العبد
تقدم ولا الحثي على العبد وتقدم الا فضل مع الشاوي الفرعة
وتفريق الصلوة على كل واحدة واقله على كل طائفة وتقدم بها
على الحاضرة مع الحرف على الميت ان لا تفعل في المسجد قصد
الاخير وانفراد الحائض بصفه تشيع بجماعة وراءها وجانبية
والفكر في امر الاخرة واعلام المؤمنين ترتيبها وهو حلها بالاركان
الاربع بعد بالاهن ثم بدور من وراها الى اليسر وقول الحمد
الله الذي لم يجعلني من السواد المحترم وان لا يجلس حتى توضع
وان لا يمسي امامها ولا يركب الا يضروا ولا يتكلم في امور
الدنيا ولا يتضح ولا يرفع صوته ولا يكثر من ثلثة وعشرين
تفارقها خمسة عشر المباركة في اول الوقت المعين اول الامكان
في المطلق قضاء فائت لنا فله واكده الرواية والمسارعة الى قضاء
فائت لفريضة وعدم الاستعمال بغير الضرور والوصية بالقضاء
ان حضر الموت قبله وان وجب كره للولي ففعل المندوب الفلبي
والمندوب في حال الكفر وقضاء العبد اربع على رواية جملتك
على من لا يحسن الصوت والكبير ولو لم تفض الرواية تصدق عن كل
اذا استلكت عن له يشهد الجماعة فضل لا اعرفه وعن الصادق

الصلاة
ع

ركنين بعد فان عجز كل
من كل أربع ثم كل
يوم وليلة بعد كل
الرواية تفصيل الصلوة
لثلاث والصلوة الخامسة
لمرض اول من القضاء
وقضاء بمعنى عليه بعد
الافاقه صلوة ثلثة ايام
واقله يوم وليلة وقدم
فصا بالاولى اول
القيل والليل
تخفيفا فان قيل
المقام للمناسك
الاهل كان الامام
الخيرين الحارثيين
المصنوعه بالنسبة
الاربع تلبس ثوب
تخص الفرائض
الاستسقاء والعباد
والعباد كما كانت
الجا صديا كذا في
الرضيعة فمن النبي
لا صلوة لمن لم يصل
في المساجد مع المسلمين
لا من عند عثمان
صلى الله عليه وآله
ولو على رأسه
وعنه
ع

كريم بن محمد بن الحسين بن علي بن ابي طالب
بن ابي طالب بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف
بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

الصلوة خلف العالم بالف كغير خلف الفرسه بانته وخلف
الفرس بنحو وخلف الموحدين وعشرون وبغير ايمان الامام
عدالته وخاتم الامارة وطهارة المولد والعقل والبلوغ الا
الصبي مثله والرواية بامانة العشر محل على النقل حملت على الضم
والذكورة اذا ام مثله او خنتي والاشنان بواجب الفرائض والفتا
بمثله وحاذات الماموم موقف الامام ويقدمه بعينه الاصح
وقربه عادة وانتفاء الحابل الا في المرأة خلف الرجل والصلوة
بالمعنى وتوافق نظم الصلوة بين لاعدد بما ومتابعة الامام ولو
مستألف من المتقدم علمها وبعود الناسي ما لم يكثر كالتسبيح
فيسوق الاضداد مع قوة الانتظار والمناخس وهو ان يخفف ويلحق
ولو بعد التسليم والقدوة والمضيلة بافتنان على الرواية
وظاهرها سقوط الفرائض وتحريم الماموم بعد الامانة الاصح
ولعين الامام تبتدئ الاقضاء واشراط اشين فصاعدا الا
في واجبهما بالاصا وادراك الركوع مع ركوع الامام ومقد
السجدتين بسنانفة مدرك القعدة بليلى ولو شهد
وظائفها مع لك مما وخمس فعلك انجام مع فالاجمع وسجد
لا يتم جماعة الا محضوه ومسجد العامة ليخرج مجتاهم و
يفضل له بعد من خلفه واعادة المنفرد جماعة قول
قوى ماما او ماموما والاقضاء بامام الاصل فاشبه ثم
الرابث وصاحب المنزل والامارة وفخار المامومين ولو

قدم

تتمتع بها كما يشاء
بغير اذن من الله تعالى
فان الله تعالى هو
الرازق والرازق

قدم الاثر
فالانفة فالاقرا فالاشرف فالاقدم هجرة فالاسن فالاصح
وجها او ذكرنا فالقرعة ولو تعارضوا فالذي احسن ذكرنا
فالقرعة فينبغي السلام من العتي خصوصا في الصحراء والحدا
والبرص وخصوصا الوجه فالفالج والعرج والفيد والحدا
مع الثوب وان لا يكون اعرابيا او منبهما او عبدا او اسرا
او مكشوبا العورة وخصوصا الواسر وحاتكا ولو غا
او حاما ولو زاهدا او دبا غا ولو عابدا او ادرار او مدافع
الاختين او جاهلا بغير الواجب الامساو بهام وزو ولا ابنا
بابيه وليستنبب الامام شاهد الاقله سواء كان صلوفا
الامام باطله من اصلها او من جملها وروى في الاولى ان
الاستنابة للماموم وليعظ الامام المنصرف للحديث انفة
على روايته ولا يستتاب المسبوق قبل ولا السابق وقصد
الصف الاول واطالته الامع الافراط والتخطي اليه ما لم يجر اذا
يؤد احدوا وانضاص الفضلاء به ووضع الصبيان والعبدة
والاعراب منه وتوسط الامام الضعوف ووقوف الخائفة
خلفه وتوخر الخنتي والمونث ونبأ عن الذكر الواحد لا تاخره
ومسامة جماعة العرة الامام النساء ومساواة الامام
في الموقف وعلو الامام واقامة الصفوف محاذات المنابر
وتباعد ما بربض عمر وعدم جلولته نهرا ومحرم اوراق
في الاصح والقرب من الامام وخصوصا الهمين وتوخر

المرأة

المراة عن الصبي العبد وتاخر المرأة عن الخنثى وعدم دخول
الامام المحراب لا لضرورة وتوقف الامام وحده والمحابة
على ادرك تكبير الاحرام من الامام وقطع الصلوة بتبليغ
لو كبر قبله او معه على الاصح ويجوز الشئ العا بليلحق بالقص
والسجود مكانه ولو كان لغيره انه لا يجزى انما يخرج جليبه
حكاية لفعل الصاق وترك القراءة في الجملة المسموعة و
لو هم مرة والقراءة لغير السامع ولما راد الاخيرين ورواية عماد
عن الصاق باعادة من لم يقرأ من ذكره التسخير الاخفائية
ولمن فرغ من القراءة قبل الامام وابتداءه بركعها والتاخر
عن فعال الامام بالبسر وعدم الامام عن ابن ادرجال
الاقامة وعن بكره لما موم والقيام عند قومت الصلوة كما
مر فعبدا لا قامت لو سبق على رواية وعدم صلوة نافذة
بعدها ونظيرها لو كان فيها ونقل الفرضة اليها وبنه فبقية
وقطعها مع الاصل وقول الماموم من اجل الله رب العالمين
بعد فراغ الامام من الفاعله وبعد قول الامام سمع الله لمن
حده وجاز المسبوق في تشهد الامام ذكره مستوفرا متحبا
قد وثقتهما على انه ذكره في القنوت وانتظار المسبوق
لسلم الامام ولزوم الامام مكانه حتى يتم وان لا يسلم الماموم
قبل الامام الا لعذر وهو الاقرب للناس والطائفة يخرج ان
بالتسديد والدخول فيما ادرك ولو سجد من جلسته ويدررك

فمنه

المراة عن الصبي العبد وتاخر المرأة عن الخنثى وعدم دخول
الامام المحراب لا لضرورة وتوقف الامام وحده والمحابة
على ادرك تكبير الاحرام من الامام وقطع الصلوة بتبليغ
لو كبر قبله او معه على الاصح ويجوز الشئ العا بليلحق بالقص
والسجود مكانه ولو كان لغيره انه لا يجزى انما يخرج جليبه
حكاية لفعل الصاق وترك القراءة في الجملة المسموعة و
لو هم مرة والقراءة لغير السامع ولما راد الاخيرين ورواية عماد
عن الصاق باعادة من لم يقرأ من ذكره التسخير الاخفائية
ولمن فرغ من القراءة قبل الامام وابتداءه بركعها والتاخر
عن فعال الامام بالبسر وعدم الامام عن ابن ادرجال
الاقامة وعن بكره لما موم والقيام عند قومت الصلوة كما
مر فعبدا لا قامت لو سبق على رواية وعدم صلوة نافذة
بعدها ونظيرها لو كان فيها ونقل الفرضة اليها وبنه فبقية
وقطعها مع الاصل وقول الماموم من اجل الله رب العالمين
بعد فراغ الامام من الفاعله وبعد قول الامام سمع الله لمن
حده وجاز المسبوق في تشهد الامام ذكره مستوفرا متحبا
قد وثقتهما على انه ذكره في القنوت وانتظار المسبوق
لسلم الامام ولزوم الامام مكانه حتى يتم وان لا يسلم الماموم
قبل الامام الا لعذر وهو الاقرب للناس والطائفة يخرج ان
بالتسديد والدخول فيما ادرك ولو سجد من جلسته ويدررك

فضل الجماعة مطلقا

في الركعة الاولى

في الركعة الثانية

في الركعة الثالثة

فضل الجماعة مطلقا ورواية محمد بن مسلم عن ابي جعفر اذا ادركت
الامام في السجدة الاخرة من الركعة الرابعة فقد دركت الصلوة
وفي رواية عمار عن الصاق اذا ادرك الامام وما يقبل السلام
عليك فقد ادرك الصلوة وادرك الجماعة ومحاظفة الامام
على الركوع بالتكبير انما فرغ من مصلاته بالنافذة وجهه بالادراك
كلها وخصوصا القنوت والتكبير بالدعاء والتخفيف بتبليغ
اللسبغ في الركوع والسجود بغير دعاء وخصوصا اذا استشعر
مؤتم بمرض او حاجذ ولستيس السبغ اذا احسن بناخل ولا
يطول انتظار المن سيجي ولا يفرق بين الداخلين والتخفيف
مع الامام والرواية انه ليس بالاروم لا يرفع الاستحباب منها
بسبب بناء الساجد ورمها واعادتها وكشفها ولو بعضها ولو
في العلو واسراجها وكشفها وخصوصا اخر الخبسين وقاهد النعل ونفاد
الصبي والمخرج بالبسر كما مر وترك الشرف للمحراب الداخل وتوقف
المنارة وتعليقها واستطراقها والنوم والبصا والامحاطا فليد
والاقل بدفن ورفع القبل فبدفن وسئل السيف وتعليم الصبيان كيف تقف
فيها وعمل الصبايع وخصوصا من على الليل وكشف العورة والحرف
بالحصى والبيع والشراء وتمكين المجاهدين والصبيان وانفاذ الاحكام
وتعريف الضالين واقامة الحد وانشاء الشعر ورفع الصور والمنب
الدخول براحة خيشة وخصوصا بقول الكريمة وادخال الخيل
غير ملوثة ولا يجرم في الاصح والزخرفة والنقش بالصورة
انشاد وانشادناج

المبضاة

فضل الجماعة مطلقا ورواية محمد بن مسلم عن ابي جعفر اذا ادركت
الامام في السجدة الاخرة من الركعة الرابعة فقد دركت الصلوة
وفي رواية عمار عن الصاق اذا ادرك الامام وما يقبل السلام
عليك فقد ادرك الصلوة وادرك الجماعة ومحاظفة الامام
على الركوع بالتكبير انما فرغ من مصلاته بالنافذة وجهه بالادراك
كلها وخصوصا القنوت والتكبير بالدعاء والتخفيف بتبليغ
اللسبغ في الركوع والسجود بغير دعاء وخصوصا اذا استشعر
مؤتم بمرض او حاجذ ولستيس السبغ اذا احسن بناخل ولا
يطول انتظار المن سيجي ولا يفرق بين الداخلين والتخفيف
مع الامام والرواية انه ليس بالاروم لا يرفع الاستحباب منها
بسبب بناء الساجد ورمها واعادتها وكشفها ولو بعضها ولو
في العلو واسراجها وكشفها وخصوصا اخر الخبسين وقاهد النعل ونفاد
الصبي والمخرج بالبسر كما مر وترك الشرف للمحراب الداخل وتوقف
المنارة وتعليقها واستطراقها والنوم والبصا والامحاطا فليد
والاقل بدفن ورفع القبل فبدفن وسئل السيف وتعليم الصبيان كيف تقف
فيها وعمل الصبايع وخصوصا من على الليل وكشف العورة والحرف
بالحصى والبيع والشراء وتمكين المجاهدين والصبيان وانفاذ الاحكام
وتعريف الضالين واقامة الحد وانشاء الشعر ورفع الصور والمنب
الدخول براحة خيشة وخصوصا بقول الكريمة وادخال الخيل
غير ملوثة ولا يجرم في الاصح والزخرفة والنقش بالصورة
انشاد وانشادناج

فضل الجماعة مطلقا ورواية محمد بن مسلم عن ابي جعفر اذا ادركت
الامام في السجدة الاخرة من الركعة الرابعة فقد دركت الصلوة
وفي رواية عمار عن الصاق اذا ادرك الامام وما يقبل السلام
عليك فقد ادرك الصلوة وادرك الجماعة ومحاظفة الامام
على الركوع بالتكبير انما فرغ من مصلاته بالنافذة وجهه بالادراك
كلها وخصوصا القنوت والتكبير بالدعاء والتخفيف بتبليغ
اللسبغ في الركوع والسجود بغير دعاء وخصوصا اذا استشعر
مؤتم بمرض او حاجذ ولستيس السبغ اذا احسن بناخل ولا
يطول انتظار المن سيجي ولا يفرق بين الداخلين والتخفيف
مع الامام والرواية انه ليس بالاروم لا يرفع الاستحباب منها
بسبب بناء الساجد ورمها واعادتها وكشفها ولو بعضها ولو
في العلو واسراجها وكشفها وخصوصا اخر الخبسين وقاهد النعل ونفاد
الصبي والمخرج بالبسر كما مر وترك الشرف للمحراب الداخل وتوقف
المنارة وتعليقها واستطراقها والنوم والبصا والامحاطا فليد
والاقل بدفن ورفع القبل فبدفن وسئل السيف وتعليم الصبيان كيف تقف
فيها وعمل الصبايع وخصوصا من على الليل وكشف العورة والحرف
بالحصى والبيع والشراء وتمكين المجاهدين والصبيان وانفاذ الاحكام
وتعريف الضالين واقامة الحد وانشاء الشعر ورفع الصور والمنب
الدخول براحة خيشة وخصوصا بقول الكريمة وادخال الخيل
غير ملوثة ولا يجرم في الاصح والزخرفة والنقش بالصورة
انشاد وانشادناج

فضل الجماعة مطلقا ورواية محمد بن مسلم عن ابي جعفر اذا ادركت
الامام في السجدة الاخرة من الركعة الرابعة فقد دركت الصلوة
وفي رواية عمار عن الصاق اذا ادرك الامام وما يقبل السلام
عليك فقد ادرك الصلوة وادرك الجماعة ومحاظفة الامام
على الركوع بالتكبير انما فرغ من مصلاته بالنافذة وجهه بالادراك
كلها وخصوصا القنوت والتكبير بالدعاء والتخفيف بتبليغ
اللسبغ في الركوع والسجود بغير دعاء وخصوصا اذا استشعر
مؤتم بمرض او حاجذ ولستيس السبغ اذا احسن بناخل ولا
يطول انتظار المن سيجي ولا يفرق بين الداخلين والتخفيف
مع الامام والرواية انه ليس بالاروم لا يرفع الاستحباب منها
بسبب بناء الساجد ورمها واعادتها وكشفها ولو بعضها ولو
في العلو واسراجها وكشفها وخصوصا اخر الخبسين وقاهد النعل ونفاد
الصبي والمخرج بالبسر كما مر وترك الشرف للمحراب الداخل وتوقف
المنارة وتعليقها واستطراقها والنوم والبصا والامحاطا فليد
والاقل بدفن ورفع القبل فبدفن وسئل السيف وتعليم الصبيان كيف تقف
فيها وعمل الصبايع وخصوصا من على الليل وكشف العورة والحرف
بالحصى والبيع والشراء وتمكين المجاهدين والصبيان وانفاذ الاحكام
وتعريف الضالين واقامة الحد وانشاء الشعر ورفع الصور والمنب
الدخول براحة خيشة وخصوصا بقول الكريمة وادخال الخيل
غير ملوثة ولا يجرم في الاصح والزخرفة والنقش بالصورة
انشاد وانشادناج

الميضة وسطها بل على بابها ويحرم اخراج الحصى منها فيعاد ولو الى
 غيرها وتلويثها بنجاسه والدفن فيها وتغييرها وليقل عند الدعاء
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحِمَهُ اللَّهُ رَبَّنَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفِخْ لَنَا بَابَ رَحْمَتِكَ وَأَجْعَلْنَا مِنْ
 عَمَارَتِكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَوَجْهَكَ وَعِنْدَ الْخُرُوجِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفِخْ لَنَا بَابَ فَضْلِكَ إِذَا دَخَلَ فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى
 يَضِلَّ الْخَيْطُ وَلَوْ فِي الْأَوْقَاتِ الْحَشِيَّةِ وَأَمَّا النُّوَافِلُ فَلَا يَصْرُ
 لَهَا بِصَرِّهَا وَفِي كِتَابِ الْعِبَادَاتِ فِيهَا فَرَصَاتٌ وَخُصُوصًا النَّبِيُّ
 وَتَمَاتِ بْنِ طَاوُسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ وَلِيَذْكَرَ الْمَاهِمَ فَالرُّوَابِثُ يَقَاعُ الظُّهْرِ
 عِنْدَ الرُّوَالِ قَبْلَ الْفَرَضِ الْخِزْيَانَةُ الْقَدِيمِينَ وَيَسْمُو صَلَاةَ
 الْأَوَائِينَ وَالْعَصْرَةَ فِيهَا إِلَى رُبْعَةِ أَثْدَانٍ وَيُنْفِي تَبَاعُ الظُّهْرِ
 بَرَكَتَيْنِ مِنْهَا وَالْمَغْرِبَةَ بَعْدَهَا إِلَى هَابِ الْحِمَّةِ وَبِئْسَ الْكَلَامُ وَدُو
 الصَّدُوقِ فِي كِتَابِهِ الرَّكْعَتَيْنِ فِي الْعَلِيَيْنِ الْأَرْبَعِ حُجَّةٌ مَبْرُورَةٌ وَ
 الْعَشَائِيَّةُ بَعْدَهَا إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ وَيَجُوزُ الْقِيَامُ فِيهَا وَاللَّيْلَةُ
 بَعْدَهَا وَالْقُرْبَيْنِ الْعَجْرُ الثَّانِي أَفْضَلُ وَتَقْدِمُ عَلَى النِّصْفِ لِلنَّسَاءِ
 وَالرَّبِيعِ وَالشَّابِ قَضَاؤُهَا أَفْضَلُ ثُمَّ الشَّفَعُ ثُمَّ الْوَسْرُ وَتَقْدِمُهَا
 أَيْضًا عَلَى الثَّلَاثَةِ وَالْعَجْرَةَ فِيهَا إِلَى الْحِمَّةِ الْمَشْرِقِيَّةِ وَرَأْسِ الظُّهْرِ
 بَرَكَةٌ وَاللَّيْلَةُ بَارِعٌ وَلَا تَرَاهُمْ فِي الْمَغْرِبَةِ وَالْعَجْرَةَ وَيُذْعَرُ بِهَا
 بِالْمَنْفُولِ وَاللَّامِسْتَقَاءِ وَشَرَعَتْ بِهَا عِنْدَ الْحَاجَةِ إِلَى الْمَطْرِ وَالسُّبُوحِ
 كَالْعَبْدِ وَيُحْمَدُ بِهَا بِضَاوِقُ وَتُقَالُ سُبُوحُ الرَّحْمَةِ وَتُوقَرُ بِالْمَاءِ وَ

الاستغفار
 بحجر

والاستغفار وليصم قبلها ثلاثاً ثانياً الاثنين ثم الجمعة اعلام التائب
 وامرهم بالنوبة والصدقة ورد المظالم وازالة الشخاء والخروج الى
 حفاة الى الصحراء الاصلحة ففي المسجد والمشى لسببته ووقار واخراج
 الشيوخ والشخات والاطفال والتفريق بينهم وبين الائمة
 ولا يخرج الكافر والشانة ويحول الرداء عند الفراغ منها للامام
 خاصة ثم يكبرون والامام مستقبل القبلة مائة مرة ويسبحون
 وهو مائة من مائة ويهللون وهو مائة وسبعون وهو مستقبل
 مائة وافى الاصوات في الجميع تابعين للامام ثم الخطبان من
 الماثور واوما انفقوا والا فالدعاء وتكرار الخروج لولم يحابوا
 وليدع بدعاء النبي اللَّهُمَّ اسْقِ عِيَادَكَ وَبَهَائِمَكَ وَأَنْشُرْ
 رَحْمَتَكَ وَأَحْيِ بِلَادَكَ ائْتِمْنِرْ وَكُنَا بِدَعَاءِ الْاِئْتِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 وَدَعَا اَهْلِ الْحَضْبِ لَهْلِ الْحَدِيثِ الدَّعَاءُ بِالصَّخْرِ وَالطَّلَّةِ عِنْدَ
 افراط المطر ويكره ان يقال مطرنا بنوء كذا ولنا فلة شهر رمضان
 انها الفكة كعنة في العشرين عشرون ثمان بعد المغرب اثنا عشر
 بعد العشا والوتيرة في العشرة واخر ثلثون اثنا عشر وعشرون
 بعد العشاء وفي كل من الفرائد مائة ويجوز الافضان عليها
 وتفرق الثمانين على الجمع والدعاء فيها بالماثور وزيادة مائة
 ليلة نصف في كل ركعة بعد الحمد التوحيد احد عشر مرة وناقلة
 على وكعنان في الاولى بعد الحمد التوحيد مائة وناقلة فاطمة
 عليها السلام اربع ركعات في كل ركعة بعد الحمد التوحيد مائة

مائة

مرة من حكاها الصدق رحمه الله والمشهور العكس فافله بجوز
 جعفر عليه السلام تكررهما في كل ليلة ودونه في كل جمعة
 ثم في الشهر ثم في السنة ويجوز احسبها من الروايات وهي اربع
 بعد الحمد في الاولى الزوال وفي الثانية والعايات وفي الثالث
 الفصير في الرابعة التوحيد وبعد كل قراءة سبحان الله والحمد لله
 ولا اله الا الله والله اكبر خمس عشرة مرة ثم عشرة في كل ركوع
 وسجود ورفع منها في الاربعة ثمانية والدعاء اخر سجده بالمأثور
 ولو تغذر التسبيح منها في بعضها وللاستحارة صورة كثيرة منها
 ان يغسل ثم يكث في ثلث رقايع بعد البسملة خيرة من الله
 العزيز الحكيم لفلان ابن فلان افعل وفي الثلثة بعد البسملة
 خيرة من الله العزيز الحكيم لفلان ابن فلانة لا تفعل ثم يجعلها
 تحت مصلاه ثم يصلي ركعتين ويسجد بعد ما يقول ما مرة
 استخبر الله برحمته خيرة في عاقبة ثم يرفع راسه ويقول اللهم
 في جميع اموري بسيرتك وعاقبة ثم يشوش الرقاب ويخرج قائما
 قوال ثلث الافعل او لا تفعل فذلك وان تقرت عمل على اكثر
 المحسن والصلوة الشكر انما ركعتان عند مجلد نعمه من الله
 او رفع نعمة او قضاء حاجة يقرأ في الاولى الحمد والتوحيد
 وفي الثانية الحمد والمجد وليقل في الركوع والسجود الحمد شكرا لله
 شكرا وحما حمدا وبعد التسليم الحمد لله الذي فضي حيا
 واعطاه مسئلة ثم يسجد سجدا لشكر كل مجد لله وطوله

وقونه

وقونه وحوله والصلوة على خير خلفه محمد واله اجمعين
 الطيبين الطاهرين المعصومين جعلنا الله ممن يستحضرها
 ويعمل بها بحق محمد النبي واله الطاهرين
 عنت بعون الله في يوم الثلاثاء سادس عشر
 جمادى الاخرى من شهر سنة
 ثمان وثلاثمائة بعد الالف
 * نزلت في يوم رابع

الحمد لله رب العالمين الخلفاء والصلوة على محمد
 خاتم المرسلين واله الغر الميامين وبعد
 چون اين رساله شريفه مستحق قبله فاكثون
 بطبع نرسيدك بود وانما بان طلاب طالبان
 او بودند موفيقا لخير نخبه الطلاب افا
 شيخ محمد حسين نعم الخلف افا شيخ محمد علي
 ودرصد رطبع او برامد مكاثره
 بد ضعف عاصي افلا دعا كويان شير غلام
 حسين برورد في ما كمال سعي واهتمام در كار
 خانه اسناد الماهر في امر الطباعه بطبع ونگار
 وامتد عمو واغماض انما بان خود دارم هر كاه
 ضابطه بافته نفعه عمو نصيحا بندي وزيان
 باين خيره نكشايد لان الانسكان لا يخلوا عن

۲
 كتاب غرر
 لا محمد رسول الله
 كرايه محمد حسين
 طهران ۱۳۰۸

چون کتاب مستطاب رحمت مفتاح
الفلاح که اصل او مصنف شیخ العالم
الراشدین بهاء الملک والدین و رحمت رحمتنا
قدوة العلماء کاملین جمال الملة والدین شکر
مساعیرهما الجميلة که در وراصیت اشرفا فضل علم
چون شمس در ابعده السماء واضح و هویدا شد استملا
برمهات کالیف شرعی و تعقیب افراضی و میده نا حال بانکه
مخاطب نظر طالبان و مقصد اصحاب یقین است مع هذا السخا است
چون اکبر حضرت از فلک کما یب عنی لهدی اجنا جلالنا
معمد السلطان میرا جمید خا موتمن فرام اقباله بصوا
در اینجا مستطاب روح شرع سید المرسلین خاتم المرسلین
حسین شرعیم در تبریک سله الله تعالی فی الدین
امر بانطباع نسخ مبارکه که نموی بعنوان هدیه بکافه منین
و اخوان دین تقدیم مینمایند برجا اینک در حقین و ائمه
در عین حبیب ایشان و والدین و سایر
دوستان بدعا خیر یار و فرستاد

تجره
مفتاح الفلاح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سپاس خدا را که دلالت کرد ما را از عباده بجا و بخا
و هدایت فرمود ما را بسوا آنچه واجب کرد تا ندانید در حساب
و در برائت او رنده کان و افضل اهل زمین و آسمانها
محمد و آل او تا آنکه بر او تکیه کنید و ایستادید و نمازها و یکرکها
ایشان مستجاب میکرد دعاها و بعد پس درستی که کمین
شده کارانند و عمل پشیمان ایشان از دو لغزشها محمد مشرک
الدین علیه توفیق دهد او را برای عمل در دوزخ و جهنم فرود
او پیش از آنکه برود و او را ندانست و گوید که بجز حق الله را
از من از برادران بن دوستایقین تا این مختصر که مشتمل
بر آنچه ناچار است اهل بیت را از ایشان تا در هر روز و روز
واجب عبادت مندا آنها و پسند آداب مرعوبانها اقتضا
دعا عمل گشته بر آنچه قبیل المؤمنه کثیر المعنوی باشد پس اجابت

مسو اینرا

نیز او تا امید آنرا مفتاح الفلاح و بجا آورد که توفیق
تعالی ما مولای ایشان را سوال کنند از خدا بجا آید
تفیع بخشید بان طالبان را و اینک بگرداند آنرا از بهترین
ذخیرهها از برای مدد جز او بر تدبیر داد اینرا بر شریبان
توکل کنند بر الهام کنند و ستوار در هر باب با اول خدا
اینکه گذارد میشود در شب طلوع صبح صانا طلوع افتا
بار دویم در آنچه گذارد میشود در شب طلوع افتاب تا
پیشین بابیم در آنچه کرد میشود در میانین تا غروب
باب در آنچه کرد میشود در شب تا وقت خواب
پیم در آنچه کرد میشود در میان وقت خواب تا نصف
شب باب ششم در آنچه کرد میشود در میان
نصف شب تا طلوع صبح باب اول در آنچه کرد
شود در شب طلوع صبح تا طلوع افتاب این مشتمل است
بر مقلد و چند فضل مقلد روایات بسیار از اصحاب عصمت
در فضیلت اینوقت نقل شد را و آنرا ساعت غفلت گویند

۱۴۱
صفحه ۱۹۶
۲۳۴
۲۴۹

چنانکه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسا للعباد
مكتوبا في صحف مطهرة
مفاتيح للحكماء
ومصابيح للعلماء
والله اعلم
بما يشاء

چنانکه متیاعر و افتاب بر طرف نشد شوق نیز ساعت غفلت
میکویند و سزاوار است که از در بوقت بیدار باشد
چند خواب در بوقت سواست روایت کرده ربیع محمد بن
محمد بن بابویه در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت اما
محمد باقر علیه السلام به ذکر که خواب صبح سواست منع می کند
روزی را و در میکند نگر او تعبیر دهد از او این خواب می
شوم نیست به ذکر که خداوند تبارک و تعالی اقامت می فرماید
روزی که از در مباحط صبح تا طلوع افتاب بر خیزد کند
شما از خواب در بوقت و روایت کرده است نیز در کتاب
مذکور از امام ابی الحسن الرضا در تفسیر قول خدا
تعالی قال لئن لم اراکم انما انتم فرس و کملانکم فتمم
کند و زبانه از در مباحط صبح افتاب بر هر که
بخواهد در مباحط این دو وقت بجا آورد و در خواب
شده است که نماز صبح نوشته میشود در عملها شب
و عملها روز هر دو روایت کرده است ثقه اسلام

محمد بن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسا للعباد
مكتوبا في صحف مطهرة
مفاتيح للحكماء
ومصابيح للعلماء
والله اعلم
بما يشاء

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسا للعباد
مكتوبا في صحف مطهرة
مفاتيح للحكماء
ومصابيح للعلماء
والله اعلم
بما يشاء

محمد بن یحیی و کلینیه در کتاب بکای از حضرت حسان در تفسیر
ایه شریفه ان قران الفجر کان شهودا که آنحضرت فرمود
یعنی نماز صبح پیشینوند از املا آنکه روز و ملا آنکه شب
هرگاه بگذارد سبده نماز صبح و اوق طلوع صبح بیک شو
از برای او و در شب میبکند از املا آنکه شب ملا آنکه
روز و در اینها اشکال هست و ان الله که روایت
کرده اند جمیع از علماء ما از حضرت حسان که آنحضرت فرمود
که هر که از نماز بیدار بیدار بیدار نماز از ساعتی
بیش از ساعات شب و نه از ساعات روز پس آنحضرت
فرمود که ان ساعتی است که مباحط صبح است تا طلوع
افتاب پوشیده نیست که اینها فایده دارد با آنچه
نقل کرده اند اصحاب ما و بر آن جماع کرده اند که نماز صبح
از نماز روز است و اینکه مخالفت نکرده است در این
مکر سلیمان بن مهران اعلمش که آن نماز صبح از نماز
شده و استدلال کرده بقول پیغمبر که نماز روز عجا
که آهسته گذارده میشود و استدلال کرده اند نیز

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسا للعباد
مكتوبا في صحف مطهرة
مفاتيح للحكماء
ومصابيح للعلماء
والله اعلم
بما يشاء

از

از جانب اعمش آنچه روایت کرده است در پیش محمد
در کتاب فقیه از حضرت ابی جعفر که آنحضرت فرمود
که پیغمبر نماز نمیکرد در روز هیچ نماز تا اینکه زوال
افتاب شد و حکمت خلاصه از این اشکال باینکه روایت
وارد شده باینکه آنحضرت که از حضرت باقر سوال کرده
گفتند تو از علمای انصاری سوال کرده از آنحضرت
چند که معروف بود مکرمین اینها کابر علمای ایشان
و این مسئله از جمله اینها بود پس شاید که امام جوان
فرموده باشد و در آنچه موافق عرف و اعتقاد
ان باشد و این منافات ندارد باینکه روز در شرع
ما حقیقت باشد در آنچه میاطلوع صبح باشد تا
طلوع افتاب و اما آنچه استدلال کرده است بان
اعمش از قول پیغمبر که نماز روز عجم است پس جواب گفته اند
از آن علمای مآخذ در الله ارواحهم باینکه ان از باب غایب
گردد اینها که است و اول و اینکه آنحضرت که زاینده است
نماز

بنا بر صبح در
نماز شب باشد
حاصل میگردد
که وقت طلوع است
طلوع افتاب است
شاید در عرف
اصطلاح انصاری
در این باب است
روایت شده است
و از حضرت باقر
نسخه جمعی از
نصایح بود و این
مرتب است از جواب
گفته باشد امام
اصطلاح شرعی
در این روز باشد
خارج از این است

نماز صبح را از نماز شب حجتی مبالغه در تغلب بر زمان
پس تحقیق که روایت کرده اند که پیغمبر تغلب بر فرمود
نماز صبح حجتی باینکه هرگاه فارع میشدند از آن بر
گشتند تا نشان شناخته نمیشدند باینکه
و روایت کرده است در پیش محمد بن در فقیه که باین
اکثر سوال کرد از حضرت ابوالحسن از نماز صبح که جواب
بلند میکنند از قرآن ترا و حال آنکه ان از نماز روز
پس آنحضرت فرمود که حجتی آنکه پیغمبر تغلب بر فرمود
بان پس نزدیک میگردد تا از باب و با آنچه ذکر کردیم
ظاهر میشود جوابی از آنچه استدلال کرده اند بان از
جانب اعمش باینکه ظاهر است که مراد امام نفیست
سنتی است حجتی بر سنی که نماز چاشت راست
مدا اینست بصورتی که در پیش در تحقیق صبح اول
و دویم بنقل کلامی در این مقام که ذکر کرده است از
علامه جمال الملک و الحوق و الدین در کتاب منتهی
المطلب

این سخن
در این باب
بنا بر صبح در
نماز شب باشد
حاصل میگردد
که وقت طلوع است
طلوع افتاب است
شاید در عرف
اصطلاح انصاری
در این باب است
روایت شده است
و از حضرت باقر
نسخه جمعی از
نصایح بود و این
مرتب است از جواب
گفته باشد امام
اصطلاح شرعی
در این روز باشد
خارج از این است

فصل در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه

از اینست بدانکه روشنر روزان روشن افق است و روشن
نمیشود بافتاب چه مگر که نوره باشد یعنی نفسه کشف باشد
و زانمانند زمین و ماه و اجزای زمین خواه متصل باشد
بر زمین و خواه جدا باشد از آن و هر چه روشن میشود
سبب افق است پس افق سا به از آن بطرف دیگر آن و تحقیق
که تقدیر کرده است خدا تعالی بحکم لطیف خود کرده
افق در زمین باشد پس افق سا زمین بالای آن
و شکل مخروطی و احاطه میکند هوا را که روشن شده
به روشن افق با طرف این مخروط پس روشن
شود اطراف این سا مخروط بر روشن آن هوا
روشن ایکن روشن هوا چون صغیف است بسبب آنکه
بالذات سفید و از دیگر کسب شده تقو میکند
سبب اجزای آن مخروط بلکه هر چند دور میشود
آن روشن زیاد میشود و ضعف آن پس هر گاه
بوده باشم مادر وسط آن مخروط خواهیم بود در آن

کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه

کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه
کتاب در بیان وقت طلوع افق از راه

صفت پس چون نزدیک شود افق با نور شد مثل کند ان
مخروط سا از بالا سر طرف معتدس می افتد و نزدیک
میشود بجز آن اجزای که در اطراف است به روشن شده
بودند به روشن هوا ای که از افق روشن شده بود
و در این وقت اندک فاصله میگیرد روشن آن اجزای سردا
میکنند آنرا صبر نزدیک صبح و هم چنین هر چند زیاد
میشود نزدیک افق با فوج زیاد میشود نزدیک
روشن اطراف سا بصرنا و قیاس طلوع میکند افق
و اول مرتبه که ظاهر میشود روشن نزدیک صبح با
و بلند است مانند شو و آنرا صبح کاذب میگویند
و شبیه است بدگر ک بسبب اینکه بلند که دارد صبح
اول نیز میگویند با تعبیر آنکه قبل از صبح دویم است
که مذکور خواهد شد و آنرا کاذب جهت آن میگویند
که افق در این وقت نارکت و بالا تر از آن روشن شده
پس اگر ذات میکند که روشن افق با ایست که آنچه

نزدیک

بیت ما در کتب معتبره از ایشان آمده که در روز اول ماه رمضان است
از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت

مزدبک باشد بافتاب که آن افشند و روشن باشد
نه آنچه دو است از آن که آن بالای افق باشد این
روشنی صبح کاذب صغیف و بار یکت در آنوقت
با هفت روی رفاین تر بار یکی خود بسبب سایه خود
دارد بعد از آنکه زیاده میشود آن روشنایی که
میپرد بطرف طول و عرض و پهن میشود در عرض
افق بشکل نصف دایره و این صبح دومیت و اینها
صادق میگویند ما عجب آنکه زانت خبر داده است
ترا از صبح و ظاهر کرده است صبح را از برای اینست
کلام علامه بلند کرده اند خداوند تعالی مقام او را
و بدانکه تغلق نکرشته است بطلوع صبح اول مکرر
قلیله از عبادات مثل دخول وقت و ضحک نماز
و توجه افضل اوقات اتمییا صبح اول و دوم است
چنانکه زانت کرده شرح یافته او جعفر طوسی در کتاب هدایت
صبح را از ساعه عیال بن سعد اشعری که گفت سوال کرده

بیت ما در کتب معتبره از ایشان آمده که در روز اول ماه رمضان است
از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت
این صبح دومیت است که عجمی
طهرا در وقت صبح
و در کتب معتبره از ایشان آمده که در روز اول ماه رمضان است
از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت
این صبح دومیت است که عجمی
طهرا در وقت صبح
و در کتب معتبره از ایشان آمده که در روز اول ماه رمضان است
از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت

در این صبح دومیت است که عجمی طهرا در وقت صبح و در کتب معتبره از ایشان آمده که در روز اول ماه رمضان است
از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت

از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت
فرمود که دو سبب اینهاست یکی که صبح اول است و در وقت
شده است که هر که سوال کرد از حضرت امیر المؤمنین
علی ابن ابیطالب از وقت در اول شب پرا آنحضرت جوانه
فرمود پس چون صبح اول و دوم شد پس و امد آنحضرت
لبوس مجدوسه مرتبه نماز فرمود که چه شده آنکه که سوال
کرد از وقت خود ساعت است زیرا که وقت اینها عین بعد
از آن برخواست آنحضرت و تو که دارد و اما صبح دوم
پس عبادات متعلق بان بسیار است پس هرگاه که بگوید
کردی طلوع انرا بخوان یا فالیقه من حیث لا اری
و محجبه من حیث اری صلی علی محمد و آله
ویرودن او رنده از آنجا که می بینم رحمت فرشته بر بچه و اولاد او
و اجعل اول یومنا هذا صلاحا و اوسطه فلاحا
و بگردان اول روز ما را امنیت صلاحی و میان آنرا سخاوتی
و آخره بخاها و بخوان اینچه را نیز خوانند و اینکده است انرا
و اغز انرا فروری

از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت
فرمود که دو سبب اینهاست یکی که صبح اول است و در وقت
شده است که هر که سوال کرد از حضرت امیر المؤمنین
علی ابن ابیطالب از وقت در اول شب پرا آنحضرت جوانه
فرمود پس چون صبح اول و دوم شد پس و امد آنحضرت
لبوس مجدوسه مرتبه نماز فرمود که چه شده آنکه که سوال
کرد از وقت خود ساعت است زیرا که وقت اینها عین بعد
از آن برخواست آنحضرت و تو که دارد و اما صبح دوم
پس عبادات متعلق بان بسیار است پس هرگاه که بگوید
کردی طلوع انرا بخوان یا فالیقه من حیث لا اری
و محجبه من حیث اری صلی علی محمد و آله
ویرودن او رنده از آنجا که می بینم رحمت فرشته بر بچه و اولاد او
و اجعل اول یومنا هذا صلاحا و اوسطه فلاحا
و بگردان اول روز ما را امنیت صلاحی و میان آنرا سخاوتی
و آخره بخاها و بخوان اینچه را نیز خوانند و اینکده است انرا
و اغز انرا فروری

از آنجا که در کتب معتبره از ایشان آمده که در روز اول ماه رمضان است
از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت

از حضرت ابوالحسن رضا از ساعه هاوترین آنحضرت

و طبعه فرموده که بیاید و بیاید
 که درک بیاید و بیاید
 صبح و شام میخوانند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ مَلِكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ
 وَأَعِظُكَ بِمُلْكِكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تَفْعَلَ
 بِي كَذَا وَكَذَا وَارْدُ غَايَاتِكُمْ خَوَانِدَهُ مَيْسُورٌ تَزْوِجُ
 صَبْحٌ دُعَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ

بِحُجَّتِكَ وَبِحُجَّتِكَ وَبِحُجَّتِكَ
 مَا أَصَحُّ لِي مِنْ جَعَلِكُمْ وَعَاوِنَتِكُمْ فِي دِينِي دُنْيَا
 وَآخِرَتِي وَتَمَتِّتْ لِي فِي رِزْقِي وَتَمَتِّتْ لِي فِي رِزْقِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ مَلِكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ
 وَأَعِظُكَ بِمُلْكِكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تَفْعَلَ
 بِي كَذَا وَكَذَا وَارْدُ غَايَاتِكُمْ خَوَانِدَهُ مَيْسُورٌ تَزْوِجُ

صَبْحٌ دُعَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ
 صَبْحٌ دُعَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ

و طبعه فرموده که بیاید و بیاید
 که درک بیاید و بیاید
 صبح و شام میخوانند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ مَلِكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ
 وَأَعِظُكَ بِمُلْكِكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تَفْعَلَ
 بِي كَذَا وَكَذَا وَارْدُ غَايَاتِكُمْ خَوَانِدَهُ مَيْسُورٌ تَزْوِجُ
 صَبْحٌ دُعَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ

بِحُجَّتِكَ وَبِحُجَّتِكَ وَبِحُجَّتِكَ
 مَا أَصَحُّ لِي مِنْ جَعَلِكُمْ وَعَاوِنَتِكُمْ فِي دِينِي دُنْيَا
 وَآخِرَتِي وَتَمَتِّتْ لِي فِي رِزْقِي وَتَمَتِّتْ لِي فِي رِزْقِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ مَلِكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ
 وَأَعِظُكَ بِمُلْكِكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تَفْعَلَ
 بِي كَذَا وَكَذَا وَارْدُ غَايَاتِكُمْ خَوَانِدَهُ مَيْسُورٌ تَزْوِجُ

صَبْحٌ دُعَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ
 صَبْحٌ دُعَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ أَنْ تَرُودَايُكِ

بعضی از اینها در حدیث آمده است که هر که صدقه را در راه حق بدهد...

در انواع سخنانها از جمله باقیات صالحاتند و حضرت باقر فرمود که پس گفت آن مرد پس بدستمی که من گواه میکنم ترا ای رسول خدا که این باغ من صدقه است قبض کرده شد بر فقراء مسلمانان که اهل صدقه باشند پس خدای تعالی فرستاد این آیه را فاما من اعطی و انفق و صدق بالحسنة فستبشر للذي روایت کرده است سید جلیل جمال عابد رضی الدین علی بن طاووس از حضرت باقر که آن حضرت فرموده که هر که صبح کند بر او انگشتری باشد که نیکین او عقیق باشد اثر دارد دست بانگش کرده باشد پس صبح کند پیش از اینکه به بپند کس را پس بر گرداند نیکین اثر اطرف باطن کف و بخواند سوره انا انزلناه في ليلة القدر تا آخر بعد از آن بگوید امنت بالله و جده لا شريك له و كبرت بالحسنة والطاعة در حالت شهادت میت شکر از برای او و کفر از مردم بحسب و طاعت

بعضی از اینها در حدیث آمده است که هر که صدقه را در راه حق بدهد... در انواع سخنانها از جمله باقیات صالحاتند و حضرت باقر فرمود که پس گفت آن مرد پس بدستمی که من گواه میکنم ترا ای رسول خدا که این باغ من صدقه است قبض کرده شد بر فقراء مسلمانان که اهل صدقه باشند پس خدای تعالی فرستاد این آیه را فاما من اعطی و انفق و صدق بالحسنة فستبشر للذي روایت کرده است سید جلیل جمال عابد رضی الدین علی بن طاووس از حضرت باقر که آن حضرت فرموده که هر که صبح کند بر او انگشتری باشد که نیکین او عقیق باشد اثر دارد دست بانگش کرده باشد پس صبح کند پیش از اینکه به بپند کس را پس بر گرداند نیکین اثر اطرف باطن کف و بخواند سوره انا انزلناه في ليلة القدر تا آخر بعد از آن بگوید امنت بالله و جده لا شريك له و كبرت بالحسنة والطاعة در حالت شهادت میت شکر از برای او و کفر از مردم بحسب و طاعت

و امنت

بعضی از اینها در حدیث آمده است که هر که صدقه را در راه حق بدهد...

و امنت ببيترا محمد و علالينهم و ظاهرهم و ظنهم و ايمان اوردم به بنان آل محمد و ائمه ایشان و ظاهر ایشان و باطن ایشان و اولاد ایشان و اخوان ایشان از شر آنچه فرود میاید از اسمنا و آنچه بالا میاید بدان و آنچه فرود میاید در زمین و آنچه بر زمین میاید از آن و بویه باشد در پناه خدا تعالی و سایه او تا آنکه داخل شام شود و از آنچه خوانده میشود در صبح دعاست که روایت شده از حضرت صادق است و دعای الله العلی الاعلی الجلیل العظیم دینی و نفسی و مالی و ولد جلیل بزرگ دین مرا و نفس مرا و اول مرا و مال مرا و فرزندان مرا و اخوانی المؤمنین و جمیع ما رزقنی رزقی و جمیع و سرادبان مؤمن مرا و جمیع آنچه در دنیا کرده است بر در کار من من یعین امری استودع الله الخوف المرهوب و آنچه اهتمام دارم بشان امران طلب نگاه دار میکنم از ترس دشمن و بیم دشمن المصنوع العظیمه کلین دینی و نفسی و اهله و مالی و ولدی و مال مرا و فرزندان مرا

بعضی از اینها در حدیث آمده است که هر که صدقه را در راه حق بدهد... در انواع سخنانها از جمله باقیات صالحاتند و حضرت باقر فرمود که پس گفت آن مرد پس بدستمی که من گواه میکنم ترا ای رسول خدا که این باغ من صدقه است قبض کرده شد بر فقراء مسلمانان که اهل صدقه باشند پس خدای تعالی فرستاد این آیه را فاما من اعطی و انفق و صدق بالحسنة فستبشر للذي روایت کرده است سید جلیل جمال عابد رضی الدین علی بن طاووس از حضرت باقر که آن حضرت فرموده که هر که صبح کند بر او انگشتری باشد که نیکین او عقیق باشد اثر دارد دست بانگش کرده باشد پس صبح کند پیش از اینکه به بپند کس را پس بر گرداند نیکین اثر اطرف باطن کف و بخواند سوره انا انزلناه في ليلة القدر تا آخر بعد از آن بگوید امنت بالله و جده لا شريك له و كبرت بالحسنة والطاعة در حالت شهادت میت شکر از برای او و کفر از مردم بحسب و طاعت

و امنت

وَأَخْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ وَجَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي رَيْبِي وَجَمِيعِ
^{برادران مؤمنان} ^{و همه آنچه رزاق کرده است بر درگاه این}
 مَرْتَعَاتِي أُخْرَى ^{میعادگاه دیگر} ^{میخوانند اینها سه مرتبه فصل}
 پس اگر نزدیک طلوع صبح با وضو نباشی پس ثواب بگو
 وضو نماند در وقت اذان صبح با طهارت باشد و هر
 این ذکر میکنیم مادر را بجا کعبه و وضو کامل را
 میگویم که هرگاه ازاده وضو داشته باشد کن
 پیش از آن بمسواک و باید که مالیده شود مسواک بر
 عرض دندانها نه بر طول آنها و مجرب است انگشتان
 مسواک روایت کرده است شیخ طایفه در هفتاد و یک
 حضرت صادق که پیغمبر که مسواک کردن با انگشت
 و انگشت شهادت سنت است و کردن بقبله در حال
 وضو و اکثر علماء قدس الله ارواحهم ذکر نکرده اند
 این را و بعضی دیگر ذکر کرده اند اینها مستندناخته
 با آنچه روایت شده است از ائمه که بهترین مجالس آن
 مجلس است که بوده باشد و دندان بقبله پس اگر با وضو

۱۲
 علم از حدیث
 که از حضرت
 سفید است
 و در حدیث
 که از حضرت
 سفید است
 و در حدیث
 که از حضرت
 سفید است
 و در حدیث
 که از حضرت
 سفید است

این حدیث در کتاب
 جامع الترمذی
 و در کتاب
 سنن ابی یوسف
 و در کتاب
 سنن ابی داود
 و در کتاب
 سنن ابی حنبله
 و در کتاب
 سنن ابی نعیم
 و در کتاب
 سنن ابی شیبہ
 و در کتاب
 سنن ابی سعید
 و در کتاب
 سنن ابی یوسف
 و در کتاب
 سنن ابی داود
 و در کتاب
 سنن ابی حنبله
 و در کتاب
 سنن ابی نعیم
 و در کتاب
 سنن ابی شیبہ
 و در کتاب
 سنن ابی سعید

۱۷
 میباشد از طرفی که ممکنست بکف آب برداشتن ازان
 بگذارد آنرا بجانب دست خود و اگر وضو میباشد از نهی
 یا حوضی مثلا پس سر او را از پشت که چنان بنشیند که بود
 باشد بجانب دست تو و اگر غار صند کند که از ایند ان
 بجانب دست و رو کردن بقبله پس ظاهر است که بود
 بقبله را باید ترجیح داد و بگو بوقت نگاه کردن باب
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ
 سِوَا ذَاكَ كَرِهِيهِ هَسْتِ اِيَّاكَ كَسْنَدَهُ وَكَرِهِيهِ هَسْتِ اِيَّاكَ
 بَحْتِ هَر دُوسْتِ زَانَا بِنْدَسْتِ پَدِشِ زَانَا
 داخل ظرف کنی بگمزه اگر وضو تو از حدث خوانی باشد
 یا از حدث بول و دو مرتبه اگر از حدث غایب باشد و
 بیست شستن سنتها از غیر اینها حد و اگر وضو تو
 از حوض یا از بچی بوده باشد پس اکثر بر آنست که شستن
 دستها در کار بیست و بعضی میل یا این کرده اند که باز
 سنت این قصور ندارد و بعد ازان بگذارد دست را

۱۷
 حدیث عالی است
 که در آنست
 برود بعد از حال
 شدن که اگر
 وضو و مسح
 نماز است و غسل
 در نماز و طهارت
 لازم است

باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است

بِأَبِ لَيْمٍ اللَّهُ بَكَوْجَانَا نَكَ رَوَايَتِ كَرْدَه اسْتَشِيحَ ظَاهِرَهُ
دَر هَدْيِ بَسْمِ صَحِيحِهِ اَز خَضْرَاءِ بَا قَرْمَكِ اَلْمُخَضَّرِ مَرْهُو كِه
هَر كَاهِ بَكْدَا كَر دَسْتِ خُورْدَا دَر اَبِ كُو بَسْمِ اَللّٰهِ وَبِاَللّٰهِ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِيْنِ وَاجْعَلْ لِي مِنَ الْمُنْتَظَرِيْنَ
خداوند ابرو در آن مرا از توبه کنندهگان بگردان از پیکره کاران مرا
بعد از آنکه مرتبه مضمضه بکن بسم کف اب بعد از آن
استنشاق بکن همان نحو و بگو عقب هر يك از اینها
آنچه نقل خواهیم کرد در فضل بعد از این بعد از آن
دار بسمت راست يك كف اب و نیت بکن بجملة آوردن
واجب بجهت فرمان برداری امر خدا تعالی و اما افعال
سنة ان پس داخل در این نیت میشود هرگاه قصد کنی
هر يك از واجبهات و سنیها را علی حده نزد جا آوردن ان
هر اینه بهتر خواهد بود و مقارن دار نیت را با نشستن
بالای رُو خود و همیشه باشد در حکم ان نیت تا فارغ شو
و بگو نزد شروع در نشستن رو بسم الله چنانکه روا کرده است

باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است

باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است

باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است

انرا ثقة الاسلام در کافرا نخصر با غیر و ظاهر است که
نعمه اول وضو که سابقا مذکور شد غنی میباشد از این
چه که تمهید نزد شروع در واجبست و ان از برایست بود
بجوین کرده اند علماء مقارن ساختن نیت را با نشستن
که در اول وضو مذکور شد هرگاه جمع شده باشد شرایط
و یا مضمضه و استنشاق نیز و چنین وجه گفته اند که اینها
از جمله افعال وضو کامل اند و این طایفه توقف کرده
است در جواز مقارن ساختن نیت با غیر نشستن و اینها
با او است پس هرگاه بر یک برابر و مساوی از آنست که بکنی
دست خود را بر این جهت اندازد یا آنچه نقل کرده اند از اخطا
عصمت سلامت الله علیهم نزد حکایت ایشان وضو بی اینها
وجه بیرون انداز خلاق بعضی از علمای ماکه واجب
دانند انرا و واجب نیست بر تو که مقدم او بر نشستن هر
چیز و از اجزای رو در آنچه با این ترازان باشد بلکه همین که

باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است
باید در وقت نماز که در وقت نماز است

دفعه اوله در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است

در اول ابتدا کردیم بشتن بالاله کافیت وحدت و
 طول و عرض نقد است که بگرد بران انگشت بزرد و
 انگشت میخا ایچنه ناطقت با محدث صبیح زاده از
 باقر و ما بسط داده ایم کلام زاده را به مفاد و شرح حد
 چهارم از کتاب ربیعین و واجبیت تحلیل موثی که
 دیده شو بویت روان بران در مجلس گفتگو و بیخوبی
 که برسد ابان بهر شکوه سینه شو اما ایچنه دیده شو
 بویت از بران چرخ کار نیست تحلیل ان بلکه و آ
 نیست بر تو مکشستن ایچنه مواجعه میکنی بان از دو و با
 کن چشمها خود زاده و وضو پس تحقیق که روایت
 کرده است رهبر محذین در فقیله ز پیغمبر که فرمود باز
 کبید چشمها خود زانند وضو شاید که نه بیند اش
 جهتم زاوا اکثر علماء ما ذکر کرده اند از ادب سنیها
 وضو و گاه باشد که گمانشو که سبب گذاشتن این اینها
 نیست که نقل کرده است شیخ اجماع علماء بر اینکه نیست

آنکه در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است
 در بیان این کلام است که در این کتاب است

دساندن اب وضو با بدرون چشمها و شیخ ماشیح شهید در
 ذکر می گفته که منافات نیست میان این دو امر زیرا که چشم
 باز کردن لازمه ندارد در ساندن ابرو با بدرون چشمها
 و این سخن خویش و در بد نیست که مرتب شو تو اب بر بدن
 ایچنه بجای آوردانرا وضو ساندن از افعال وضو
 پس هر گاه فارغ شو از شستن رو پس بر دار یک گفت
 بدست چپ چنانکه کرده است حضرت باقر نزد بیان وضو
 پیغمبر و ثبوت راست زاده در حال که ابتدا کنی از وضو
 و بکش دست را بران ناسرها را انگشت چنانکه گذشت
 دید و ولیکن واجبیت در اینجا تحلیل موثر چند بود
 باشد بر خود زاده ابتدا بکن تو بشتن ظاهر ذراع و
 زن ابتدا بکند بیاطن بعد از آن بر دار یک گفت
 دیگر بدست راست و ثبوت چپ را نیز مثل دست
 راست و باید که بوده باشد شستن هر یک از وضو
 یکمرتبه نه بدیش چنانکه مختار ثقه الاسلام است در کتاب

کتاب منسوب به امام رضا علیه السلام
در بیان فضیلت و مناقب آن حضرت
و در بیان احوال و عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت
و در بیان احوال آن حضرت
و در بیان عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت

و در پیش محمد بن در عقبه و ما بسط داده ایم کلام زادر
این باب کتاب مشرف الشمس و در کتاب جبل المبین
بعد از آن مسح کن بویست پیش سر خود را یا موی انرا که
در نزد یسب کشید از حد پیش سر به مقدار آنکشت
مضمون بر دست راست و بقیه آن تر به مسح کن پیش
پایه راست خود را از سر آنکشتان تا کعبه بغیر مفضل
ساق و قد و حجه یسب مسح تا پایین ترازان و تحقیق
که ما بیان کرده ایم این را در این دو کتاب مند کور آنچه
زیاده بر آن نباشد بعد از آن مسح کن پیش پای خود
را بر روی دست چپ باید که مسح سر پاها را بکف دست با
نه پیش آن مگر حجه صرف زنی و ناچار است کشید
بر محل مسح پس گاهی پیش گذاشتن کف بر آن به کشید
آنچه سزاوار است که مسح کن پاها را با تمام کف چنانکه
روایت کرده است شیخ طایفه در هتدای مستدحجه از
احمد بن محمد بن ابی نصر بر نظری که گفته سوال کرده از حضرت

ابو

کتاب منسوب به امام رضا علیه السلام
در بیان فضیلت و مناقب آن حضرت
و در بیان احوال و عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت
و در بیان احوال آن حضرت
و در بیان عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت

کتاب منسوب به امام رضا علیه السلام
در بیان فضیلت و مناقب آن حضرت
و در بیان احوال و عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت
و در بیان احوال آن حضرت
و در بیان عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت

ابو الحسن رضا از مسح بر پاها که چگونه است آن پس
گذاشتند کف مبارک بر آنکشتان بعد از آن مسح کن
تا کعبه یا پس گفتیم من که اگر مرگ بکند به روانکشت از آنکشت
خود هم چنین تا کعبه انحضرت فرموده اند نه مگر یک نفام
ان و باید که بوده باشد افعال و صواب و در بیعت
میا آنها و دعایت کرده شود و زانها مرتب مند کور حق
در مسح پاها نیز چنانکه خنار جماعتی از منصفه مین علی
ما است و روایت کرده است نفع الاسلام که فرمود
که مسح بکن بر پاها و ابتدا کن بطرف راست و سزاوار
که خوانده شود نزد هر فعلی از شستن پا و مسح پا و دعا
که وظیفه است چنانکه خواهد آمد در بعضی است
پس هرگاه فارغ شو از وضو بگو الحمد لله رب العالمین
و روایت کرده است شیخ طایفه در هتدای مستدحجه این را
بعد از آن بگو اللهم اجعلني من التوابين واجعلني
مضافا بکردن از توبه کنندگان و بگردان مرا

کتاب منسوب به امام رضا علیه السلام
در بیان فضیلت و مناقب آن حضرت
و در بیان احوال و عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت
و در بیان احوال آن حضرت
و در بیان عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت

کتاب منسوب به امام رضا علیه السلام
در بیان فضیلت و مناقب آن حضرت
و در بیان احوال و عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت
و در بیان احوال آن حضرت
و در بیان عادات آن حضرت
و در بیان کرامات آن حضرت
و در بیان معجزات آن حضرت
و در بیان مناقب آن حضرت
و در بیان فضیلت آن حضرت

از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است

مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنَامِ الْوَضُوءِ
از پاکیزگی کان خداوند ابر بر سبک من بمثل سکیم تمام بودن وضو
وَمَنَامِ الصَّلَاةِ وَمَنَامِ رِضْوَانِكَ وَالْحِجَّةِ
وتمام بودن مسله و تمام بودن رحمت تو و بهشت تو
و بدانکه اکثر فعلها و جمیع ذکرها که مذکور شدست
است و افعال واجبیه هم دره چیز است نیت در حاله
که حکم آن باقی باشد تا آخر وضو و سه شستن و مسمی
سه مسح لیکن بشرط آنکه متصل باشد مسکها آخر
از سر تا پا کعبها و برتیب و بی در پی بودن و مباشرت
این افعال را تسبیح خود مگر بی ضرورتی و سزاوارا
ترک نمند از وضو پس روایت کرده است ثقه الاسلام
در کتاب از حضرت صادق که فرمودند که هر که وضو را
و تمند کند خواهد بود از برای او یک حسنه و اگر وضو
بنازد و تمند نکند تا آنکه خشک شود آب وضو
ان خواهد بود از برای او سه حسنه و ظاهر اینست که

در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است
در نماز منتهی است

که بعد از خشک کردن بافتاب یا آتش مثلا حکم تمندل
دارد و وضو ندارد و وضو ساختن در مسجد از غیر حد
بول و غایب اما از این دو حدت مکروه است چنانکه
روایت کرده است اثر ثقه الاسلام در کتابه
فصل روایت کرده است ثقه الاسلام در کتابه
در بیان محدثین در فضیله و شیخ طایفه مدینه از
عبد الرحمن بن کثیر هاشمی از حضرت ابی عبد الله که
فرمودند که در ایشانان که حضرت امیر المؤمنین بگریه
نشسته بود با سپر خود محمد خنجر و کمانگاه فرمودند با
ایجاد با و از برای من نظر از آب وضو بسیار برای
نماز پس او در محراب از برای آنحضرت در آنوقت
ابرا بستاند دست چپ پس فرمود بِسْمِ اللَّهِ
و بِاللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ
يسر از برای وضو است که در نیت است ابرایک و کمرانیده است
يَجْعَلُهُ حِجَّتًا حضرت ابی عبد الله فرمودند که بعد

از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است
از نماز منتهی است

باز این دعا را در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند

۲۶
 بعد از آن انحصراً استنجا کردند و فرمودند **اللَّهُمَّ**
حَتِّينَ قَرْحِي وَأَعْقِبَهُ وَأَسْرُ عَوْرَتِي وَجُودِي عَلَى
النَّارِ بعد از آن مصطفی کردند و فرمودند
اللَّهُمَّ لِقَتِي حُجِّي يَوْمَ الْفَيْكِ وَأَطْلِقْ لِيَا حِي
بِلَيْكِرَاكَ بعد از آن استنشاق کردند و فرمودند
اللَّهُمَّ لَا تُخَيِّرْ عَلَيَّ رِيحَ الْجَنَّةِ وَأَجْعَلْنِي مِمَّنْ
لَيْسَتْ رِيحُهَا وَرَوْحُهَا وَطِيبُهَا بعد از آن شنیدند
 و فرمودند **اللَّهُمَّ بَيْضٌ وَجْهِي يَوْمَ تَسْوَدُ فِيهِ**
الْوُجُوهُ وَلَا تَسْوَدُ وَجْهِي يَوْمَ تَبْيَضُ فِيهِ الْوُجُوهُ
 و بعد از آن شستند دست راست خود را و فرمودند
اللَّهُمَّ اعْطِنِي كِتَابِي يَمِينِي وَالْخُلْدِي فِي الْجَنَانِ بَيْكَا
 خداوند بده کتاب را در دست راست من و همیشه بودن در بهشت را در دست چپ من

باز این دعا را در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند
 در روز جمعه بخواند

دعا

۲۷
وَحَاسِبِي حِسَابًا يَبِيرًا بعد از آن شستند دست
 و حساب کن حسابی اندک
اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي يَمِينِي وَلَا تَجْعَلْهَا مَغْلُوبَةً
 خداوند بده کتاب مرا در دست چپ من و مگردان آنرا غلبه کرده شده
إِلَى الْعُنْفَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ مَقْطَعَاتِ النَّبْرَانِ
 در گردن من پناه میگیرم تو را از جاها بریده شده از آتش
 بعد از آن مسح سر مبارک خود را کردند و فرمودند
اللَّهُمَّ غَشِّتْ رَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ بعد از آن
 خداوند بپوشان من رحمت خود را و برکتهای خود را مسح کردند
بِأَهَامِي مَبَارَكِ خَوْذِ زَاوِ فَرَمُودِنْدِ
تَبَيَّتَنِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزُولُ فِيهِ الْأَفْدَامُ و
 ثابت گردان مرا بر صراطی روزی که میلرزد در آن قدمها و مگردان
 سعی منی بنمایر صنیعتی **عِنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ**
 سعی مرا در آنچه رضی گردان ترا از زمین ای صاحب بزرگی و کرامت
 بعد از آن بالا کردند سر مبارک خود را و نگاه کردند
 بخمد و فرمودند ای محمد هر که وضو بسازد مثل این
 وضو من و بگوید مثل این گفتن من خلق میکند خدای

و لا یمن و لا یمن
 ظهري

پروا

تغای

۲۸
 تَعَالَىٰ اِزْبَارِ اَوْ اِزْهَرِ قَطْرَهُ فَرَشْتَهُ كَمَا تَقْدِرُ كُنْد
 اَوْ اَوْ لَسْتِجْ كُنْدَا وَاَوْ تَكْبِيرُ كُنْدَا وَاَوْ اِيسَ بِنُو لَسْد
 خَدَايَ تَعَالَىٰ اِزْبَارِ اَوْ ثَوَابِ اِنْرَا نَارُ كُنْدِ قِيَامَتِ
 فَضَلِ بِرِ هَر كَاهِ فَا رَغْسُوْا زَوْضُوْهُ شَوْجَا
 مَسْجِدِ رُوَايَتِ كَرْدَه اسْتِ رَيْسِ مَحْدِيْنِ دَرِ قَفِيْه
 اِنْ خَصْرُ صَادِقِ كَهْر كِه بُوْد بِيْ كُوْ مَسْجِدِ مَسْجِدْ كُنْدَا
 پَايِ اِبْرَاهِيْمِ تَرِي وَنَه خَشَكِ مَكْرَا اِيْنِكِه لَسْتِجْ كُنْدَا
 اَوْ رِيْنِ نَارِيْنِ هَمْنَمِ وَسْرَا وَاَزَا اسْتِ كِه اِيْجُوْا
 نَزْدِ بِيْرِيْنِ اَمْدَنِ اِزْ خَانَه خُوْدِ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي
 خَلَقَنِيْ فَهُوَ طَهِيْدِيْنِ وَالَّذِيْ هُوَ يَطْعَمِيْهِ وَيَسْقِيْنِيْ
 اَوْ رِيْدِيْهِ اِسْتِ وَاِيسَ اِيْنِه اِيْنِه اَوْ اَطْعَامِ مَكْنِدِ مَرَا اَوْ اَسْتِ بِيْرِيْ
 وَاِذَا مَرِيْضْتُ فَهُوَ لِيْفِيْنِ وَالَّذِيْ يَمْتَلِيْنِيْ ثُمَّ يَجْعَلِيْنِيْ
 وَاِذَا مَرِيْضْتُ لَسْتِ اَوْ شَا مِيْدِ مَرَا اَوْ اَكْمِ مِيْرَا نَدِ مَرَا اَوْ اَنْ زِيْدِ كُنْدَا
 وَالَّذِيْ اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِيْ خَطِيْئَتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ
 اَكْمِ طَمَعِ دَارَمِ كِه بَا مِيْرُوْدِ مَرَا اَوْ اِسْتِ مَرَا اَوْ اَسْتِ مَرَا اَوْ رُوْزِ حَسْبَا

دَرْ

۲۹
 رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ وَ
 سُرُوْدِ كَارِيْنِ نَجِيْشِ مَنِ مَكْمِ وَاَطْمَعِ كُرْدَانِ مَرَا مِ صَا لِحَانِ
 اَجْعَلْ لِيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ وَاَجْعَلْنِيْ
 وَاَكْرَدَانِ تُوْبِرَايِ مَنِ زَبَانِ رَسْتِيْ دَرِ اَسْنَدِ مَكَانِ وَاَكْرَدَانِ مَرَا
 مِّنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ الْكَعْبِمِ وَاغْفِرْ لِيْ بِسْمِ
 اِزَا كِه مِيْرَا ثِ مِيْرِيْزِ بِيْشْتِ لَعْنَتِ رَا وَا مِيْرُوْدِ مَرَا
 مَحْقِيْقِيْ كِه رُوَايَتِ كَرْدَه اسْتِ جَمَالِ سَا لِكِيْنِ
 كِتَابِ عَدَا اَلْدَا عِيْ اِزْ سَمِيْرَا كِه هَر كِه وَضُوْ لَسْبَا زِد
 وِيْرِيْنِ رُوْدِ بِيْ كُوْ مَسْجِدِ وَاَكْرَدِيْ رُوْقِيْ كِه بِيْرِيْنِ
 مِيْرُوْدِ اِزْ خَانَه خُوْدِ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ طَهِيْدِيْنِ
 زَا هِ نَمَايِدَا وَاِذَا خَدَايَ تَعَالَىٰ ثَوَابِ اِيْمَانِ وَهَر كَاهِ
 بَكُوِيْدَا الَّذِيْ هُوَ يَطْعَمِيْهِ وَيَسْقِيْنِيْ اَطْعَامِ كُنْدَا
 خَدَايَ تَعَالَىٰ اَوْ اِذَا اَطْعَامِ بِيْشْتِ وِيْ اَشَا مَانْدَا
 اَوْ اِذَا شَرَابِ بِيْشْتِ وَهَر كَاهِ بَكُوِيْدَا وَاِذَا مَرِيْضْتُ
 فَهُوَ لِيْفِيْنِ بَكُوِيْدَا خَدَايَ تَعَالَىٰ اِيْزَا كِفَارَه كِنَا هَا
 اَوْ هَر كَاهِ بَكُوِيْدَا الَّذِيْ يَمْتَلِيْنِيْ ثُمَّ يَجْعَلِيْنِيْ مِمَّنْ يَدْخُلُوْنَ

تَعَالَىٰ

۲۲ پیش از آنست بعکس پوشید و اگر بوده باشد بعلین
تو عری و ممکن باشد ترا که نگی آنها را پس نکر آنها
زاجه نماز در آنهاست اما بشرط آنکه پاک باشند
و تحقیق که روایت کرده است شیخ طایفه در حدیث
سند صحیحی از معاویه بن عمار که گفت بدختر اما
عبدالله را که نماز میکرد در بعلین خود زباده از
یکبار روند بدانحضرت را که بگفت آنها را هرگز دروغ
کرده است از عبد الرحمن بن اجماع عبدالله از حضرت
اجماع عبدالله که فرمود که هرگاه نماز کنی پس نماز کن
در بعلین خود هرگاه بوده باشند پاک پس بدست
که میگویند که این سنتست و قول آنحضرت پس بدست
که میگویند تا آخر ظاهر امر از بان است که هرگاه
نماز کردی تو در بعلین خود معلوم میشود شیعه را
که نماز در آنها از سنت است قابل میشوند باین چه

این را و از جمله انبیاء اصحاب حضرت صادق است
که اعتبار بوده بر اقوال و افعال ایشان بعد از آن
از آن بگوئیم بر درستی که اذان نماز صبح از فتحی است
است حتی اینکه سید مرتضی و قایل شده است بر وجوب
آن بر مردان و موافقت کرده است با او ابن اجماع
عقیل و زباده کرده بر او اینکه قایل شده بطلان
نماز صبح بسبب ترک اذان و صورت اذان بدست
الله اکبر چهار مرتبه و هر یک از شهادتین و حتی علی
الصلوة و حتی علی الفلاح و حتی علی خیر الخلق و الله
اکبر و لا اله الا الله دو مرتبه و باید که ایشان باشد
در حال اذان و رویه قبله و با او از بلند و از روی
ناپنج بگوئی و بگذارے دو انگشت خود را در گوشها
خود و وقف کنی بر هجرتك از این هجرتك فضل
و الثقات کنی بجانب راست و چپ و حرف نزل در
اشانه ان وصلوا بفرست بر پیغمبر هرگاه ذکر کنی او را

یا ذکر کنند نزد تو در اذان و غیر آن و پوشیده اند
 که ظاهر این حدیث دلالت میکند بر ظاهر وجوب
 صلوات بر آن مختص بر هر ذکر کننده یا شنونده هرگاه
 ذکر کند او را یا بشنود او را و بعضی از اهل سنت
 گفته اند بر وجوب صلوات بر آن مختص در تمام عمر
 یک مرتبه و بعضی در هر مجلس یک مرتبه و بعضی در هر
 مرتبه که ذکر شود و این مذکور است پیش محمد بن اسحاق
 و اما آنچه مذکور است و است از عمد وجوب صلوات بر
 پیغمبر در تشهد اول در نماز پس مراد او آنست
 که جزء نماز نیست و باعتبار آن واجب نیست نه اینکه
 باعتبار اینکه نام آن مختص مذکور شده نیز واجب نیست
 پس منافات نیست میان کلامهای او علی الله در وجه
 و بتحقیق که موافقت کرده است با او صاحب کفر
 العرفان در وجوب صلوات هرگاه ذکر شود آن مختص
 و این قول صحیح است و بتحقیق که استدلال میکنند

بر این

باین بقول خدا تعالی لا تجعلوا دُعَا الرَّسُولِ لَكُمْ
 كَدَمَاءَ بَعْضَكُمْ بَعْضًا يَعْنِي مَكَرًا يَبْدُو خَوَانًا لِرَسُولِ
 دَعْوَانِ خَوْ مِثْلِ خَوَانَدَنْ بَعْضُهُمْ مِنْ شَيْءٍ بَعْضُهُمْ
 زَاوَالَهُ تَعَالَى يَعْلَمُ وَبِأَيِّهِ رَوَايَتُ شَدِيدَةُ
 الْأَنْحَصَرُ أَنَّ فَرَسًا مَرَّ بِمَنْزِلٍ فَكُوِّرَ فِيهِ
 أَوْ بَرَّ صَلَوَاتُ نَفْسِهِ بِرَمْنٍ مِنْ بَرْدٍ اخْلَشَهُ اسْتِ
 الْقِسْ وَالْجِدُّ وَدَكَرَ فِيهِ اسْتِ خَدَامِ تَعَالَى أَوْ
 وَبِأَيِّهِ رَوَايَتُهُ اسْتِ كَسْوَالِ كَرِيهِ شَدِيدَةُ الْأَنْحَصَرُ
 مِنْ قَوْلِ تَعَالَى إِذَا لَمْ تَكُنْ بِصَلْوَتِ
 عَلَيَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا
 تِلْكَ مَا يَعْنِي بِرَسُولِكُمْ خَدَامًا وَمَلَائِكَةً أَوْ صَلَوَاتِ
 مَبْفُورَةٍ سَلَّمَ بِرَسُولِ جَمَاعَةٍ كَمَا إِهْمَانِ أَوْ دَعْوَةٍ
 صَلَوَاتِ مَبْفُورَةٍ بِرَسُولِ أَوْ دَعْوَةٍ مَبْفُورَةٍ
 وَنَسْتَادَنْ وَاللَّهُ تَعَالَى يَعْلَمُ بِرَسُولِ فَرَسًا
 مِنْ أَعْلَمِ مَكُونَتِهِ وَكَرَّمِيَّةٍ أَيْ كَرِيمَةٍ أَوْ
 زَكَاةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ

بر این بقول خدا تعالی لا تجعلوا دُعَا الرَّسُولِ لَكُمْ
 كَدَمَاءَ بَعْضَكُمْ بَعْضًا يَعْنِي مَكَرًا يَبْدُو خَوَانًا لِرَسُولِ
 دَعْوَانِ خَوْ مِثْلِ خَوَانَدَنْ بَعْضُهُمْ مِنْ شَيْءٍ بَعْضُهُمْ
 زَاوَالَهُ تَعَالَى يَعْلَمُ وَبِأَيِّهِ رَوَايَتُ شَدِيدَةُ
 الْأَنْحَصَرُ أَنَّ فَرَسًا مَرَّ بِمَنْزِلٍ فَكُوِّرَ فِيهِ
 أَوْ بَرَّ صَلَوَاتُ نَفْسِهِ بِرَمْنٍ مِنْ بَرْدٍ اخْلَشَهُ اسْتِ
 الْقِسْ وَالْجِدُّ وَدَكَرَ فِيهِ اسْتِ خَدَامِ تَعَالَى أَوْ
 وَبِأَيِّهِ رَوَايَتُهُ اسْتِ كَسْوَالِ كَرِيهِ شَدِيدَةُ الْأَنْحَصَرُ
 مِنْ قَوْلِ تَعَالَى إِذَا لَمْ تَكُنْ بِصَلْوَتِ
 عَلَيَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا
 تِلْكَ مَا يَعْنِي بِرَسُولِكُمْ خَدَامًا وَمَلَائِكَةً أَوْ صَلَوَاتِ
 مَبْفُورَةٍ سَلَّمَ بِرَسُولِ جَمَاعَةٍ كَمَا إِهْمَانِ أَوْ دَعْوَةٍ
 صَلَوَاتِ مَبْفُورَةٍ بِرَسُولِ أَوْ دَعْوَةٍ مَبْفُورَةٍ
 وَنَسْتَادَنْ وَاللَّهُ تَعَالَى يَعْلَمُ بِرَسُولِ فَرَسًا
 مِنْ أَعْلَمِ مَكُونَتِهِ وَكَرَّمِيَّةٍ أَيْ كَرِيمَةٍ أَوْ
 زَكَاةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ

باین بقول خدا تعالی لا تجعلوا دُعَا الرَّسُولِ لَكُمْ
 كَدَمَاءَ بَعْضَكُمْ بَعْضًا يَعْنِي مَكَرًا يَبْدُو خَوَانًا لِرَسُولِ
 دَعْوَانِ خَوْ مِثْلِ خَوَانَدَنْ بَعْضُهُمْ مِنْ شَيْءٍ بَعْضُهُمْ
 زَاوَالَهُ تَعَالَى يَعْلَمُ وَبِأَيِّهِ رَوَايَتُ شَدِيدَةُ
 الْأَنْحَصَرُ أَنَّ فَرَسًا مَرَّ بِمَنْزِلٍ فَكُوِّرَ فِيهِ
 أَوْ بَرَّ صَلَوَاتُ نَفْسِهِ بِرَمْنٍ مِنْ بَرْدٍ اخْلَشَهُ اسْتِ
 الْقِسْ وَالْجِدُّ وَدَكَرَ فِيهِ اسْتِ خَدَامِ تَعَالَى أَوْ
 وَبِأَيِّهِ رَوَايَتُهُ اسْتِ كَسْوَالِ كَرِيهِ شَدِيدَةُ الْأَنْحَصَرُ
 مِنْ قَوْلِ تَعَالَى إِذَا لَمْ تَكُنْ بِصَلْوَتِ
 عَلَيَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا
 تِلْكَ مَا يَعْنِي بِرَسُولِكُمْ خَدَامًا وَمَلَائِكَةً أَوْ صَلَوَاتِ
 مَبْفُورَةٍ سَلَّمَ بِرَسُولِ جَمَاعَةٍ كَمَا إِهْمَانِ أَوْ دَعْوَةٍ
 صَلَوَاتِ مَبْفُورَةٍ بِرَسُولِ أَوْ دَعْوَةٍ مَبْفُورَةٍ
 وَنَسْتَادَنْ وَاللَّهُ تَعَالَى يَعْلَمُ بِرَسُولِ فَرَسًا
 مِنْ أَعْلَمِ مَكُونَتِهِ وَكَرَّمِيَّةٍ أَيْ كَرِيمَةٍ أَوْ
 زَكَاةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ أَوْ مَعْرُوفَةٍ

اختیار نمیکردم شما را بان به درستی که موکل کرده است
خدا تعالی بمن دو فرشته پسر ذکر کرده همیشه نزد هیچ
مسلمانی که صلوات بفرستد بر من مگر اینکه بگویند
مرا و از فرشتگان پیام از خدا تعالی ترا و بگویند
خدا تعالی فرشتگان او امین و ذکر کرده همیشه
نزد هیچ مسلمانی که صلوات بفرستد بر من مگر آنکه
بگویند مرا و از فرشتگان او امین و پوشیده است
که ظاهر قول حضرت باقر در حدیث اول که هرگاه
کنی تو او را یاد کردی او یاد کرد کنده اقتضا میکند
و حجب صلوات خواه مذکور شود آنحضرت بنام
یا بله یا نیت و ممکنست که مذکور شدن
آنحضرت بضمیر که راجع باو باشد نیز چنین باشد
و اطلاع نیافتد در کلام علماء ما قدر الله
در این باب بر چیز و احتیاط موجب است که در همه
مذکور صلوات فرستاد و بدانکه ظاهر تر است که

عقد

که قدر واجب و امیدو بگفتن اللهم صل علی محمد
محمد و اما آنچه روایت شده است که چون نازل شد
مذکور گفتند یا رسول الله هذا السلم علیک قد
عرفناه و کین الصلوة علیک یعنی اینسلم بر تو تحقیق
دانستیم اینرا پس چگونه است صلوات بر تو پس آن
حضرت فرمود که بگویند اللهم صل علی محمد و آل محمد
که ما صلیت علی ابرهیم و آل ابرهیم و بارک
رحمت فرستادی بر ابرهیم و آل ابرهیم و زیاده
علی محمد و آل محمد که ما بارکت علی ابرهیم و آل
برهیم و آل محمد چنانکه یاد کردی بر ابرهیم و آل
ابرهیم اینک محمد مجید پس ظاهر است که مراد
ابرهیم بر سبب و سوره زمره بان افضل کتب است
صلوات بر آنحضرت است نه اینکه خصوصاً این نحو
واجب باشد زیرا که آنست که هرگاه صلوات بر
بر این نحو ملاحظه کنی اینرا که آنحضرت از جمله آل ابرهیم
پس صلوات بر آنحضرت فرستاده میشود و لا صلوات
در ضمن صلوات بر ابرهیم و عنوض از

قیس

از تشبیه السنکه مخصوص شوند یعنی وال و صلوات
 که شامل بواجباتشان را از بقیه ال برهیم پس بنا برین
 لازم نیاید خلاف قاعده که مقرر شده میان اهل
 بلاغت که هرگاه چیزی را بچیزی تشبیه کنند باید که
 مشبه اقوی باشد از مشبه و حال آنکه پیغمبر ما
 افضل بوازا برهیم پس تشبیه صلوات بر آنحضرت
 که باید افضل باشد صلوات بر ابرهیم منافات آن
 قاعده مینماید زیرا که بسبب ملا حظه مذکور منطبق
 شو کلام بران قاعده که شک نیست که صلواتی که شایسته
 همه ال برهیم باشد منزه است لعمروا قولست از آنچه مخصوص
 ببعض باشد پس تشبیه به یعنی صلوات بر همه ال او که
 پیغمبر ما وال و علیهم السلام از جمله ایشانند اقویست
 از تشبیه یعنی صلوات بر خصوص پیغمبر ما وال او پس مختص
 قاعده مذکوره لازم نیامد و بعضی توجیه کرده اند
 این تشبیه را با اینکه صلوات بر حضرت ابرهیم باعتبار

در بلاغت در آن علم

اینکه

اینکه بیشتر واقعند اقویست و محض همین کافیست ۳۹
 تشبیه هر چه مشبه باعتبار کیفیت قوی باشد توجیه
 کرده اند نیز با اینکه مشبه صلوات بر ال تنها است پس جایز
 است صلوات بر ابرهیم وال و اقوی باشد از صلوات
 بر ایشان و صغیف سمره اند توجیه اول را بسبب قول
 انحصرت که گفت کنت نبیا و آدم بین الماء و الطین
 یعنی من پیغمبر بودم و حال آنکه هنوز آدم میان آب و گل
 بود پس چگونه صلوات بر حضرت ابرهیم مقدم باشد
 بر صلوات بر او و توجیه دوم را نیز صغیف سمره اند
 باعتبار آنکه خلاف متبادر بفهم است چه ایشان
 سوال کرده اند از کیفیت صلوات بر پیغمبر پس قول با اینکه
 عرض تشبیه صلوات بر ال تنها است خلاف ظاهر است
 و این تشبیه را توجیهات دیگر نیز کرده اند و ما بعضی از
 آنها را ذکر کرده ایم در مبحث شهدا از کتاب جبل التین
 فصل پس هرگاه فارغ شد از اذان پس فاصله گرفتن
 اذان و اقامه بسجده نایستغنی و بگوید رحاله که در سجده

باشد

بِاشِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِي بَارًا وَعَيْشِي قَارًا وَرِزْقِي
 حلالا وبارا و اجعل لي عند قبر رسولك صلى الله عليه
 وآله مستقرا وقرارا بعد ازان میخواي هر دغله
 خود را پس تحقیق که روایت شده است از پیغمبر کراما
 من اذان و اقامت رد کرده نمیشود بعد ازان بنویسد
 جهه اقامت و قسولان همه رو نادرنا است مگر
 لا اله الا الله که در احوال بیکار گفته میشود و بنا
 میشود بعد از حی علی خیر العمل قد قامت الصلوة و
 مرتبه و بجای آوردن و جمع اذای اذان مکرر نای و کذا
 انگشها در گوشها و بلند کردن اواز بلکه باید که در
 اقامت اهسته تر باشد و تا کبید طهارت داشتن
 و ایشان در حال اقامت بیشتر است از حال اذان حی
 اینکه واجب دانسته اند آنها را سید تضرع و میگوید هر گاه
 قار عشو می ازا اقامت و حال آنکه رویه قبله باشد

اللهم

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضَاتِكَ طَلَبْتُ وَتَوَائِكَ
 حذرند ایوی تو متوجه شده ام و خوششود تو طلب کرده ام و تو اب تو
 ایتخت و بیک امت و علتک تو کلت اللهم
 حزنه هم و تو ایان آورده ام و تو توکل کرده ام خداوند است
 صل علی محمد و آل محمد و اقم قلبی لذكرک و تبتنی
 زنت بر محمد و آل محمد و کنی دل را بزرگ کردن تو و ایت دار
 علی دینک و لا ترغ قلبی بعد از هدایتی و هب لی
 بر دین خود کردن دل مرا بعد از آنکه راه نمودی و بخش بر
 مر لبدنک و رحمة انک انت الوهاب و باید که
 از جانب تو رحمت هر شب که توی بسیار بخشنده بالیت در نماز
 باوقار و خشوع و بیکداری مدتها خود را بر رو
 زانها مقابل زانوها و بکشای من اقدامهای
 خود را بقدر سه انگشت کشاده از یکدیگر یا یکدیگر
 و گاه کنی بموضع سجده خود و بلند کنی نگاه خود را
 بطرف آسمان و در آنجا طر خود که نماز کنی است
 که و داع میکنند از نماز بعد ازان قصد کنند از این نماز
 صبح و آنچه فرمایند از امر خدا که لغا و مقارن دار
 نیت را بیک از هفت تکبیر که در اول نماز

کفر

۱۴۲ گفته میشود ولیکن در هر یک از تکبیرها دستها را خود
 را بجوانبیکه گفت سنه با طرف و قبله باشد و انگشتان
 یکدیگر چسبیده باشد غیر ششمها که آنها باید که کشا
 باشد و نمیکند و آنچه گفت سنه از از برابر گوشها بخود
 و ابتدا که بتکبیر نزد ابتداء دست برداشتن و تمام
 میکند آنرا نزد تمام شدن آن و بدانکه بعضی از علما
 متأخرین احکاب نموده اند در باب نیت و در از ذکر
 عنوان کلام زادن و در احادیث آمده نیز چیزی از آن
 بلکه مستفاد از تتبع آنچه وارد شده است از این
 در باب وضو و نماز و باقی عبادات که تعلیم کرده اند
 آنها را بشیوه خود اینست که امر نیت سهل است اینکه
 آن غنی است از بیان و فرار گرفته است در خاطر جمیع
 عقلا وقت صادق شدن فعلها را خست و از این
 و از برای اینست که قدامت فیه کار ما را متعرض بجهت
 اذان شده اند و حوض نکرده اند و آن مکرر با عین

از

۳۳ از متأخرین و زانند اند کلام زادن بر وجهیکه موم
 اینست که مرکب است نیت از اجزاء بسیار و این باعث
 دشواری آن شده است به سبب از مرکز و کشانده است
 ایشانرا به وسواس نیت نیت در حقیقت مکرر
 قصد بسطی بواقع ساختن فعلی معین از برای عمل
 غائی آن و نیت ترکیب مکرر در فعل شود و انقیاد
 نزد نیت که جدا شود از آن عاقل نیز در هر فعلی
 که بجا آورد حتی اینکه گفته بعضی از علمای ما که اگر
 تکلیف میکرد ما را خدا تعالی به واقع ساختن فعلی
 معین نیت هر این تکلیف کرده بود چیزی که طاعت
 نبود حاضر کردن فعل شود در هر عنوانی که بهتر
 دهد آنرا از غیران و قصدجا آوردن آن جهت فرما
 بردار از خدا تعالی در نهایت سادست مثل آن
 ظهر که مکلفیم با آن در ایوقت تصور کرده ایم آنرا
 باین وصف عنوانی که نماز میشود بان و جمیع عدا

خود

از روی بخت و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است

اٰمِنْتُ بِاللّٰهِمَّ لَكَ رَكَعْتُ وَبِكَ اسَلَمْتُ وَبِكَ

خداوند را بتو رکوع کردم و بتو طاعت کرده ام و بتو

اٰمِنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ رَبِّيْ خَشَعْتُ لَكَ

ایمان آورده ام و بتو توکل کرده ام و تو پروردگار فرزندی کرده ام

سَمِعْتُ وَبَصَرِيْ وَسَمِعْتِيْ وَبَشَرِيْ وَكَلِمَتِيْ وَوَدَّعِيْ

از برای تو گوشم و دیده من و موسی من و پوست من و گوشت من و خون من

وَحَنِيْ وَعَصَبِيْ وَعِظَامِيْ وَمَا اَقَلَّتْهُ قَدَمَايْ

و مغز من و دانه من و پوست دستم و استخوان من و آنچه بر پشت است از پایا تا

غَيْرِ مُسْتَكِيْفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُتَخَبِرٍ عَدَاوَانِ

نه تنگ دارنده و نه استیجاب کننده و نه عقب کشنده و نه خجسته بگو

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهِ وَبَابِدِكْرٍ اِنْ هَمَّتْ

مرتبه گفته شود یا بیخ مرتبه یا سه مرتبه بعد از آن را

شَوْ و مَبْكُوْلَةٍ سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ عَدَاوَانِ كَبِيْرٍ

میگوید و بر و سجو محضوع و خشوع در حاله که بگذارد

بِهَ مَبَيْنَ كَفَرٍ هَا زَا بِيْشْرَا زَا نُوْهًا و جَانِ مَبْكِيْ كِه دَسْ هَادِدُوْ

سجود نمیزد با لها شولها ز برای تو و پهن نمیکند گنهای زار

حَالِيْ كِه اِنْ كَسْتَانِ مَضْمُوْمٌ بَا سْتَنْدُ دَرِ بَرَابِرِ

حالی که انکشتان مضموم باشند در برابر

عاشقانه

از روی بخت و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است

از روی بخت و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است

و بدو شها و بدو خون من بگذار که هیچ عضو از بدن خود را بر روی

عضو دیگر و بگذار که پیشانی خود را از رکوع اعمام امام برد

افضل از تو بجنبه است علی صاحبها افضل التسلیما و

کزانی بدین خود را هشتاد مرتبه بجا کن تا از تو نکلسن

میکنند در سجود و بگو بعد از آن میگوید آنچه در آیت کرده است

نیز در رکعات سجده لَكَ سَجَدْتُ وَاَنْتَ رَبِّيْ

از خضر علیه السلام خداوند برای تو سجده کرده ام و تو ایما آورده ام

وَلَا اَسْلَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ رَبِّيْ سَجَدْتُ

و مرتزا اطاعت کرده ام و در تو توکل کرده ام و تو پروردگار منی و سجده کن

وَجْهِيْ لِلَّذِيْ خَلَقَنِيْ وَشَوَّ سَمِعَهُ وَبَصَرَ الْجَدِّ اللهُ

روی من را برای کسی که آفریده است مرا و شاکت گوش از او دیده از اسباب

رَبِّيْ الْعَالَمِيْنَ تَبَارَكَ اللهُ اَحْسَنُ اِلْحَا لِقَائِيْ وَعَلَيْكَ

که پروردگار عالمیانست معترت است خدا که بهترین از فرزندگانه است و بگو

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْاَعْلَى وَبِحَمْدِهِ و باید که بود باشد

بسیج میبینم پروردگار خود را که منبوسم سجده و چنانکه در رکوع

از روی بخت و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است و بخت از روی خداوند است

فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة

مذكوره شد و بعد از آن بردار سر خود را و بکسر میگوید
و همیشه تَوَكَّرْ كُنْهَ و میگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَجَعِي
و اَتُوبُ اِلَيْهِ بعد از آن میگوید آنچه را در او انکرده
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي و اَرْحَمْنِي و اَجِرْنِي و اَذْفَعْ عَنِّي
إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ مُفْتَقِرٌ بِتَارِكِ اللهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ و بعد از آن میگوید و برود بسجود و هم مثل
سجده اول پس بردار سر خود را و همیشه بعنوان
تَوَكَّرْ كُنْهَ و اینرا حلیه است راحت میگویند و
مکذرات را پس تحقیق که واجب است آنراستند
و دعوی اجماع بر این کرده بعد از آن بر چیز برنجوی که بر دار
زانوها را پیش از دستها و اعنتا که در وقت برخواستن
بر دستها و بگوید بِحَوْلِ اللهِ تَعَالَى و قُوَّتِهِ اقْوَمُوا
اَقْعِدُوا رُكُوعًا و اَسْجُدْ بِرُكُوعٍ و اسناد

فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة

بخوان
بخوان
بخوان
بخوان

فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة

بخوان حمد و سوره چنانچه گذشت در رکعت اول و باید
که بوی باشد سوره قل هو الله احد بعد از آن ساکت میشود
بعد از نشستن پس تکبیر میگوید از برای قنوت و قنوت میگوید
کلمات پنج در حاله که بلند کند دستها را در برابر رکوع خود
و بگردانی کف دستها را بطرف آسمان و بهم گذارد انگشتها
را غیر شستنها پس میگوید لا اله الا الله الحكيم الكريم
لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب
السموات السبع و رب الارضين السبع و ما بينهما
و ما بينهن و رب العرش العظيم و الحمد لله رب العالمين
و اینست کلمات پنج زبان محوی که روایت کرده است ثقة
الاسلام انرا در کتابه لکبده حسن از حضرت باقر در
کتابها دعا و ما تحتمن بعد از و ما بدنهتن ز یاد شده
در بعضی و ما فوقهن بعد از ما تحتمن و در بعضی و

فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة
فانما يقرأ في كل ركعة من ركعات الصلاة

بخوان
بخوان
بخوان
بخوان

بسیار از این دعاها در کتب معتبره آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است

رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَيُنَافِئُهُ أَمِ ابْنِ زِيَادٍ تَهَارًا دَرَّاجَةً مَطْلَعٌ
 شَدَّ أَمَّ بَرْزَانَ رَكْنًا بِهَا مُعْتَبِرًا حَادِثًا وَمَيَكُونِي بَعْدَ أَنْ
 كَلِمَاتُ اللَّهِ تَغْفِرُ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَعَافِنَا
 فَزَجَّ عَدُوذًا بِأَيْمَانِ زَمَرًا وَرَحْمَتِ كُنْ وَعَافِيَتِ كُنْ
 وَأَعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَعَفْوُ كُنْ اِذَا دَرَدْنَا وَهَمْنَا بِرُسِيكَ تَوْبَةً بِهَرَجٍ يَدِيرُكَ
 بِسَبْعِ بَعْدَ إِذْ أَسْتَعَاذُكَ بِكَ اللَّهُمَّ اِيَّاكَ شَخَّصْتُ لِأَلْسِنَاتِي
 مَسْجُوعٌ عَدُوذًا لِي تَوَكُّدًا رَشِيْدًا يَدِيرُكَ وَعَرَضَكَ
 وَفَيْتَ الْأَقْدَامُ وَرَفَعْتَ الْأَيْدِي وَمَدَّ الْأَعْنَافُ
 دَادَةٌ شَدَّ بِأَيْدِي وَعَلِيدٌ كَرِهَةٌ شَدَّ بِهَيَاكِلِهَا كَثِيْرَةٌ كَرِهَةٌ
 وَأَنْتَ دُعِيْتُ بِالْأَلْسِنِ وَاللِّبْ كَسْرُهُمْ وَمَنُجِيْتُهُمْ
 وَبَطْرِفٌ تَوَحُّدًا شَدَّ بِزُجَّيْنَا وَكُنْتَ تَرْبَاتِنَا وَرَبَّنَا
 فِي الْأَعْمَالِ رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
 دَرَّكَرًا عَدُوذًا حَكْمًا بِيَانٍ مِّنْ دِيَانِ قَوْمٍ مِّنْ بَيْتِ دَوْتِهِمْ
 خَيْرُ الْفَائِجِيْنَ اللَّهُمَّ إِنَّا شَكُوْنَا إِلَيْكَ عُنَيْتَهُ أَمَانِنَا
 حَكْمًا كَسْنَدَةً كَالْعَدُوذِ أَيْدِيَةً كَالسُّوْفِيِّ تَوَارِعْفَتُهُ وَبَدُونِ
 وَفِيْلَهُ عَدْدِنَا وَكَثْرَةُ عَدُوِّنَا وَظَاهِرُ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا
 وَكَيْ عَدُوْمَا وَبِسَابِقِ دَشْمِنَا وَمَنْظَرِ دَشْمَانِ بَرَا

این دعا بسیار در کتب معتبره آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است

دعوت

بسیار از این دعاها در کتب معتبره آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است

وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا فَفَرِحَ ذَلِكَ اللَّهُمَّ بَعْدَكَ
 وَرَسِيْدًا نَقْمًا بَاءَ بِسِ رَطْرَفٍ كُنْ اِذَا عَدُوذًا مَعْدِلِ حَوِ
 تَطْهِيْرَهُ وَأَمَامِ حِقْنِ نَعْرِفُهُ إِلَهَ الْحَقِّ أَمِينٌ وَتَبَّ
 كَمَا هَرَكْتَنِي اِذَا وَأَمَامِ حَقِّ كَلْبِنَا سِيمِ اَوْرَا حَدِّ حَقِّ سِتْجَابِ كُنْ دَعَا كَلِمَاتِ
 الْعَالَمِيْنَ بَعْدَ إِذْ أَسْتَعَاذُكَ بِكَ اللَّهُمَّ مَنِ كَانَ أَصْبَحَ لِلَّهِ
 اِرْبَابٌ بِكَارِ عَالَمِيْنَ مَيَكُونِي عَدُوذًا هَرَكْتَنِي حَقِّ سِتْجَابِ كُنْ دَعَا كَلِمَاتِ
 نَيْفَةٍ اَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ فَاَنْتَ تَعْبِي وَرَجَائِي يَا اُجُوْ
 اِرْبَابٌ اَوْ اِعْتِمَادِي يَا مَيِدِي غَيْرَ تَوْبَةٍ اَوْ اِعْتِمَادِي وَنَيْفَةٍ اَوْ رَجَائِي
 مَنِ سُوَّلًا اَوْ اِزْحَامٍ مِّنْ اِسْتِزْحَامٍ اِرْحَمْ صَعْفٌ وَ
 كَيْسِكَ سُوَّلًا كَرِهَةٌ اِيْ حَكْمِيْنَ كَيْسِكَ طَلِبْتُ حَكْمٌ كَرِهَةٌ اِرْحَمْ كُنْ اَضْعَفُ
 مَسْكِنِيْ وَفِيْلَهُ حَيْلِيْ وَامْنٌ عَلَيَّ بِالْحَيَّةِ وَفَكَ
 وَرُوْشِيْ مَا رَا اِذَا كَلِمَاتِ حَبَا رَهْمَتٍ كَذَرٍ مِّنْ بَهِيْتِ وَرَبَّنَا
 رَفِيْتَهُ مِزَالِنَا رَوْعَانِيْ فِيْ نَفْسِيْ وَفِيْ جَمِيْعِ اَمْوَالِيْ
 كَرْدَنِ مَرَا اِزْهَشِ وَعَافِيَتِ دَهْ مَرَا اِرْفَسِ مِّنْ وَرَجِيْعِ اِمْرَأَتِيْ
 بِرَحْمَتِكَ يَا اِرْحَمِ الرَّاحِمِيْنَ وَهَرَكْتَنِيْ حَوَا اِذْ طُوْلِ
 رَحْمَتِ حَوْدِ اِيْ رَحْمَتِ كَسْنَدَةً تَرِيْنَ رَحْمَتِ كَسْنَدَةً كَمَا دَهْدَمُوْتِ اِلَيْسَ
 اِضْنَا كَسْنَدَانِ هَرَجِيْ رَا اِذَا حَوَا اِذَا فَوْتَهَا نَيْفَهُ دَكْرِيْ
 كَيْبِهِمَا اِذَا دَرَّ اَبْيَتُهُمْ اِنشَاءُ اللّٰهِ لِعَا اِعْدَا زَانَ بَلِيْغِ

این دعا بسیار در کتب معتبره آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است و در کتب معتبره بسیار آمده است

دعوت

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

دستها را بتکیه بر کوعکن و سجود کند و بسجده چنان
 که گذشت بعد از آن بنشین از برای تشهد تورک
 کند و نگاه کند بکنار خود و میگوید بِسْمِ اللّٰهِ
 وَبِاللّٰهِ وَجِبْرُ الاسْمَاءِ لِلّٰهِ اشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
 اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
 رَسُوْلُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَنَذِيْرًا بَدِيْدِي
 الشّٰعِرِ وَاشْهَدُ اَنْ رَجِيْعِيْ نِعَمَ الرَّبِّ وَارْحَمَتُهُ
 وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِيْ اُمَّتِهِ وَارْزُقْ دَرَجَتَهُ
 بعد از آن حمد میکند خدا را در مرتبه یا سه مرتبه و وفا
 از این تشهد همین شهادتهاست صلوات بر پیغمبر و آل

در وقت تشهد
 نگاه کند از برای
 کعبه
 از جهت
 مراد از
 قیامت است
 مراد این است
 گرفتار است
 اورا در پیش
 قیامت یعنی
 نزدیک حضور
 قیامت چون
 حضرت پیغمبر
 در آن زمان

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

صلوات

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

صلوات الله عليهم اجمعين بعد از آن سلام بدو قصد
 کند بان برون آمدن از نماز را پس میگوید السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرَدِّهَا
 انبیا و ائمه و حفظه را و اشاره میکند بکوشه چشمها
 بطرف راست خود و بدانکه جمیع آنچه ذکر کرده شده در
 فصل سنت است مگر آنچه ابتدا کرده باشد یعنی بفعل امر پس
 ان واحببت فصل و هرگاه فارغ شد از نماز پس شروع
 کند در تعقیب پس تحقیق که وارد شده در تعقیب قول
 خدا یعنی فاذا فرغْتَ فَاَنْصَبْ وَاِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ
 که مراد اینست که هرگاه فارغ شو از نماز و آنچه پس
 بکش بسو رو بکار خود در دعا و رغب کن بسو
 او در سوال که عطا میکند تو و رواست کرده است
 شیخ طایفه در هفتاد باب بسند صحیح از حضرت رضا
 علیه السلام که فرمود که تعقیب مبالغه کننده تر است
 در طلب رزق از رفتن بچارت در شهرها میجو
 تعقیب عاخواندن در عقب نماز و رواست کرده

صلوات از زمین
 در وقت تشهد
 نگاه کند از برای
 کعبه
 از جهت
 مراد از
 قیامت است
 مراد این است
 گرفتار است
 اورا در پیش
 قیامت یعنی
 نزدیک حضور
 قیامت چون
 حضرت پیغمبر
 در آن زمان

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

نیز در هدی بن بست صحیحی از احدهما علیهما السلام
 که دعا در عقب نماز واجب افضل است از دعا در عقب نماز
 سنت مثل وضو نماز واجب و سنت روایت کرده است
 ثقة الاسلام در کما فی سبک حسن از حضرت باقر که دعا
 بعد از نماز سنت و روایات در این باب از ائمه علیهم
 السلام بسیار است افضل تعقیب استیج حضرت فاطمه
 زهرا است علیها السلام و روایت کرده است شیخ طایفه
 در هدی بن بست صحیحی از حضرت صادق که هر که استیج کند
 استیج فاطمه زهرا از پیش از آنکه بگردد اند پانجا خود
 زاد نماز واجب مردیده میشود و تکبیر و روایت کرده
 است نیز از آنحضرت که فرمودند که ما امر میکنیم اطفا
 خود را بستیج فاطمه زهرا علیها السلام چنانکه امر
 میکنیم ایشانرا نماز پس ملازم شو انرا پس برود
 ملازم نشد انرا سیده که بدیخت شو و از آنحضرت
 علیه السلام که فرمود که استیج فاطمه زهرا علیها

السلام

در روز جمعه در هر روز عقب نماز دو رکعت تراست نزد
 من از هزار رکعت نماز در هر روز و از حضرت باقر است
 علیه السلام که فرمودند که نیست بنده که عبادت کند خدا
 را بجز از مجتهد افضل از استیج فاطمه زهرا و اگر چه
 بوجبه افضل از ان هر انبه عطا میکند انرا بغير
 بفاطمه زهرا و روایات در وضو استیج فاطمه
 بشمار دو بنیاید و باید که بوده باشد نشستن تو
 تعقیب متصل بنشستن تو در تشهد و برهنه
 هبت از دو بقبله بودن و تو رک و ترک کن
 اثنای ان کلام و اللفظ و مانند انرا بستیج
 که روایت شده است که آنچه ضرر میسازد نماز ضرر
 رساند بستیج پس هر گاه سلام دارد پس تکبیر بگو
 سه مرتبه و بلند کن در هر یک دستها را تا برابر رو
 خود بچو اینک پشت انها بطرف رو خود باشد و
 گفت انها بطرف قبله و این تکبیرها اول تعقیب است

در روز جمعه در هر روز عقب نماز دو رکعت تراست نزد
 من از هزار رکعت نماز در هر روز و از حضرت باقر است
 علیه السلام که فرمودند که نیست بنده که عبادت کند خدا
 را بجز از مجتهد افضل از استیج فاطمه زهرا و اگر چه
 بوجبه افضل از ان هر انبه عطا میکند انرا بغير
 بفاطمه زهرا و روایات در وضو استیج فاطمه
 بشمار دو بنیاید و باید که بوده باشد نشستن تو
 تعقیب متصل بنشستن تو در تشهد و برهنه
 هبت از دو بقبله بودن و تو رک و ترک کن
 اثنای ان کلام و اللفظ و مانند انرا بستیج
 که روایت شده است که آنچه ضرر میسازد نماز ضرر
 رساند بستیج پس هر گاه سلام دارد پس تکبیر بگو
 سه مرتبه و بلند کن در هر یک دستها را تا برابر رو
 خود بچو اینک پشت انها بطرف رو خود باشد و
 گفت انها بطرف قبله و این تکبیرها اول تعقیب است

در روز جمعه در هر روز عقب نماز دو رکعت تراست نزد
 من از هزار رکعت نماز در هر روز و از حضرت باقر است
 علیه السلام که فرمودند که نیست بنده که عبادت کند خدا
 را بجز از مجتهد افضل از استیج فاطمه زهرا و اگر چه
 بوجبه افضل از ان هر انبه عطا میکند انرا بغير
 بفاطمه زهرا و روایات در وضو استیج فاطمه
 بشمار دو بنیاید و باید که بوده باشد نشستن تو
 تعقیب متصل بنشستن تو در تشهد و برهنه
 هبت از دو بقبله بودن و تو رک و ترک کن
 اثنای ان کلام و اللفظ و مانند انرا بستیج
 که روایت شده است که آنچه ضرر میسازد نماز ضرر
 رساند بستیج پس هر گاه سلام دارد پس تکبیر بگو
 سه مرتبه و بلند کن در هر یک دستها را تا برابر رو
 خود بچو اینک پشت انها بطرف رو خود باشد و
 گفت انها بطرف قبله و این تکبیرها اول تعقیب است

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

عَبْدَانِ بَكَوْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْهَاتَا وَاحِدًا وَحْدًا
 لَهُ مُسْلِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا تَبَاهُ
 او طلب کنندگانیم میت خدا که خدا را پیش نمیکیم مگر او را در حالی که
 مخلصین له الدین ولو کره المشرکون لا اله
 خالص کرده ایم ابر را او دین را و هر چند ناخوش دارند مشرکان میت خدا
 إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوْلِيْنَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 مگر خدا را پروردگار او پروردگار پدران پیشینان است میت خدا که
 اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ الْبَحْرُ وَعْدُهُ وَنَصْرَ عَبْدِهِ وَخِزْفِ
 خدا شهادت شهادت بجا آورده است وعده خود را او بار کرده است
 الْأَخْرَابِ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحُجْرُ وَمِمَّا يَنْزِلُ
 در برانده است که در همه جا به تنهایی پس از برای او است و می آید او را شهادت
 وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 دوست حق و زنده و بخیر در هر چیزی است و بر هر چیزی است توانست
 اسْتَغْفِرُ اللَّهُ الذَّمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 طلب آمرزش میکند از خدا که میت خدا را که همیشه بخود بر با است
 وَتُوبًا إِلَيْهِ اللَّهُمَّ اهْدِنِي مَرْجِعِي وَأَقِصْ عَلَيَّ
 و توبه میکنم بسو او خداوند هدایت کن مرا از نزد خود و بریز بر من

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

مِنْ فَضْلِكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ
 از فضل خود و در اکتساب کن بر من از رحمت خود و منهد و آور بر من
 مِنْ بَرَكَاتِكَ بِسْمِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي
 از برکتها خود تسبیح میکنم ترا میت خدا را مگر تو بیا برز مرا
 ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا
 که تمام مرا تمام همه را پس بدرستی که نمی بخشد که تمام مرا تمام
 جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ
 و همه را مگر تو خداوند بدرستی که من سوال میکنم ترا از هر چیزی
 خَيْرٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرِّ أَحَاطَ
 که فرا گرفته است آنرا علم تو و پناه میآورم بتو از هر شری که فرا گرفته است
 بِهِ عِلْمُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَافِيَتِكَ فِي أَمْرِي
 آنرا علم تو خداوند بدرستی که من از تو سوال میکنم عافیت تو در امر
 كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِي لِدُنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ
 تمام آنها و پناه میآورم بتو از رسوائی دنیا و از عذاب آخرت
 وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ
 و پناه میآورم بتو بوجوهت کریم تو و پادشاهت قدیم تو
 وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا تَمْتَنَعُ مِنْهَا
 و عزت تو که طلب کرده نمیشود و قدرت تو که ابا نمیکند از آن
 وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا تَمْتَنَعُ مِنْهَا

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

بسیار از این دعاها را در کتب معتبره دیده ام و هر که بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است

کرده است شیخ طایفه در تهنیت بسند صحیح از حضرت صاحب الزمان که بجا فضل چیزیست که بیتیج کرده شود بان و به در سینه که بیتیج کنند فراموش میکنند بیتیج را و میگرداند بجه را پس نوشته میشود از بر او اوان بیتیج بعد از آن میگوید و این مخصوص به یا مقلب القلوب و الا بصیرا صلی علی محمد و آله و ثبته قلنی ای تغییر فریادها و دیده ما رحمت فرست بر محمد و آل او ثابت گردانید علی ذینک و دین نبیک صلی الله علیهم و آله و لا بر دین خود و دین پیغمبر خود رحمت کن خدا بر او و آل او و بیل منرا ترغ قلبی بعد از هدایتی و هبتی از من لدنک و رحمتی دل مرا بعد از آنکه راه نمودی مرا و بخشش مرا از نزد خود رحمتی آنک انت الوهاب اللهم انی اعود بک من زوال بر بیتیج تو بسیار بشنیده خداوند ایدر سینه که پناه میاورم بنواز از اینک یعمینک و محو بلی عافینک و من ججاعة نفسینک و من نعمت تو در بر کردید عافیت تو از ناگاه رسیدن عقاب تو در اینک الشقاء و من شری ما سبق فالکتاب اللهم انی اکتنا در یافتن بد بختی و از شر آنچه پیشی کرده است در کتاب خدا خداوند ایدر سینه

بسیار از این دعاها را در کتب معتبره دیده ام و هر که بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است

بسیار از این دعاها را در کتب معتبره دیده ام و هر که بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است

بسیار از این دعاها را در کتب معتبره دیده ام و هر که بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است

بِعِزَّةِ مُلْكِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ وَسَيِّدِ قُوَّتِكَ عَلَيَّ
سؤال میکنم ترا به غلبه پادشاهی تو در روز که سلطنت تو در شدت قوت تو
جَمِيعِ خَلْقِكَ اَنْ يُّصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَقْعَلَ
جمع او برده کان تو اینکه رحمت بفرستی بر محمد و آل محمد و اینکه کن من
بِجِ كَذَا وَكَذَا بَعْدَ اَزَانِ مَبْكُوْنِي اَعْبُدُ نَفْسِي وَدِينِي
بن فلان و فلان
وَاَهْلِي وَمَالِي وَوَالِدِي وَاِخْوَانِي وَمَا رَزَقْتَنِي رِجِي
و اهل خود را و مال خود را و فرزندان خود را و برادران خود را و آنچه روزگاری است
وَجَمِيعِ مَنْ يَعْنِيْنِي اَمْرُهُ بِاَللّٰهِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي
رود کار من و همه آنچه را اهتمام دارم در باره آن بخدا کسی که یگانه است نیاز که
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ وَبَرَّ الْفَلَقِ
نداشته است و زاینده نشده است و نیست بر او را همسانی که در پروردگار صریح
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَتْ وَمِنْ شَرِّ
و از شر آنچه آفریده است و از شر شب بسیار تا کسی که گناهان غلوه داشته
الْقَنَاطِثِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ و
زمان یاد دهنده در کرده تا از شر خود هر گاه حسد برد
بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ لِهٖ النَّاسُ مِنْ شَرِّ الْاَوْسُوْا
و بر پروردگار آدمیان و پادشاه آدمیان و معبود آدمیان از شر تو سرزنش کننده

بسیار از این دعاها را در کتب معتبره دیده ام و هر که بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است و اگر در وقت حاجت بخواند آن را در وقت حاجت بخواند بسیار بر او سودمند است

المخاس

والمؤمنون هم الذين آمنوا بالله ورسوله وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم

الْخَاسِرَ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ
 وَالنَّاسِ لِيَسْجُودَ لِمَا خَلَقَهُمْ وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
 وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
 فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدِ
 وَقَدْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ إِذْ يَدْعُو بِهِ كَذِبًا أَوْتَرَ بِهِ كَذِبًا

والمؤمنون هم الذين آمنوا بالله ورسوله وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم

اسمك

والمؤمنون هم الذين آمنوا بالله ورسوله وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم

اسْمُكَ بِالْعُرْفِ الْوَقْفِ لَا انْقِصَامَ لَهَا
 وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِحُجَّتِهِمْ
 مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاءُ لَهُمْ
 الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَإِيهِنَّ شَهَادَةُ
 الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 وَإِيهِنَّ مَلِكٌ قُلُوبَهُمْ مَالِكٌ تُولِيهِ الْمَلِكُ
 مَرْتَبَاتٍ وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ مَرْتَبَاتٍ وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ
 مَرْتَبَاتٍ وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ مَرْتَبَاتٍ وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ

والمؤمنون هم الذين آمنوا بالله ورسوله وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم وهم الذين هموا على صراط مستقيم

اسمك

فلا تظن ان الله يفرح بالذين
 يظنون انهم آمنوا وهم
 لم يهاجروا ما كانوا
 يعبثون به

ان اهلكم لو احد رب السموات والارض وما
 بينهما ورب المشارق انارت السماء الدنيا
 برنين الكواكب حفظا من كل شيطان مارد
 لا يسمعون الا الملاء الاعلى ويقفون من
 كل جانب حورا وهم عذاب واصب الا من
 خطف الحظفة فاتبعه شهاب نافع و
 اذا خروا الصفا سبحان رب العزة عما
 يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب
 العالمين وسليما ذوقوا معشر الجن والانس

در این باب است
 در مورد کواکب
 در مورد شهاب
 در مورد عذاب
 در مورد جن و انس

ان

از استطعم ان تنفذ وامر اقطار السموات
 والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان
 من نازروهم فلا تنظروا وجها وايه اخر
 لو انزلنا هذا القرآن على جبل لراى منه خا
 مصدعا من خشية الله وتلك الامثال نضربها
 للمتأملين لعلمهم يتفكرون هو الله الذي لا اله
 الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم
 هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس

از این است
 در مورد کواکب
 در مورد شهاب
 در مورد عذاب
 در مورد جن و انس

در این باب است
 در مورد کواکب
 در مورد شهاب
 در مورد عذاب
 در مورد جن و انس

اینکه خانه خدا را بخانه خود سازد
 سالک از راه حق با خدا بیاید
 با شکر و با طهارت و با تقوی
 در این راه هرگز نماند
 این است راه حق که از خدا دور
 با کفر و با شرک و با غیور
 سلام بر آن که در این راه
 با ما بود و ما را هدایت کرد

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَبْدُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
 سلام بر آن که در این راه
 سَجَّارُ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ
 بانیست خدا از آنچه شرک میکنند شرکان اوست خدا را تقدیر کننده
 الْبَارِئُ الْمَصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ
 او فریبنده صورت بخشنده از برای ناچه بگو تسبیح میکنند
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 از برای او آنچه در آسمانها و زمین است و او است عزیز
 الْعَبْدَانِ مِثْوَالِ سُوْرَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَوَاوَدَهُ
 مرتبه عبدانان میگوید در حال که کشاده باشد در
 خُودَ زَابِرٌ وَخُودَ اللَّهِ سَمَاءٌ آسَأَلُكَ بِسْمِكَ
 خداوند ایدرستی که من سوال میکنم ترا بحق نام
 الْمَكْنُونِ الْخَزْوِنِ الظُّهْرِ الظَّاهِرِ الْمُبَارِكِ وَ
 پنهان کرده شده خزانه گذشته شده پاک مبارک تو و سوال
 أَسَأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْعَظِيمِ
 میکنم ترا بحق نام تو عظیم و پادشاه تو و قدر عظیم است
 يَا وَهْبُ الْعَطَا يَا مَطْلُوقَ الْأَسَارَةِ يَا فَالِقَ الْوَرْدَانِ
 ای بخشنده عطا یا اسیران را رها کننده اسیران یا تقاطع کننده رودها
 مِنَ النَّارِ أَسَأَلُكَ أَنْ تُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 از آتش سوال میکنم ترا بیک رحمت بفرستی بر محمد و آل محمد

اینکه خانه خدا را بخانه خود سازد
 سالک از راه حق با خدا بیاید
 با شکر و با طهارت و با تقوی
 در این راه هرگز نماند
 این است راه حق که از خدا دور
 با کفر و با شرک و با غیور
 سلام بر آن که در این راه
 با ما بود و ما را هدایت کرد

خلفند ای نبی
 در این راه
 با ما بود و ما را هدایت کرد

وَأَنْ تُعْتِقَ رَهْتَهُ مِنَ النَّارِ وَأَنْ تُخْرِجَ حَيَّ مِنَ الدُّنْيَا
 و اینکه از او گنجی کردن ترا از آتش و اینکه بیرون بر ترا از دنیا
 آمِنًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سَائِمًا وَأَنْ تَجْعَلَ دُعَائِي
 ایمن و داخل کنی مرا بهیئت سالم و اینکه بگردانی دعا مرا
 أَوَّلَهُ فَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ بِنَاحًا وَآخِرَهُ صَلَاحًا إِنَّكَ
 اول ترا بخانی و وسط ترا فیروزه و آخر ترا اصلاحی بهترین
 أَنْتَ عَلَامَةُ الْغُيُوبِ الْعَبْدَانِ مِثْوَالِ سُوْرَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَوَاوَدَهُ
 تویی دانی غیبها را مخصوص به تعقیب صبح
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَسْهَدُكَ وَكُنْتُ بِكَ شَهِيدًا
 خداوند ایدرستی که من در صبح شدم در حالیکه گواه میگیرم ترا و تویی
 وَأَسْهَدُكَ بِمَا لَكَ مِنْ حَمَلَةِ عَرْشِكَ وَسُكَّانِ
 گواهی و گواهی میکنم بر ملائکان ترا و بر دارنده عرش ترا و سکنان
 سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَأَنْبِيَاءِكَ وَرَسُولِكَ
 آسمانها ترا و زمین ترا و پیغمبران ترا و رسولان ترا
 وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ فَاشْهَدْ
 و صالحان از بنده گمان ترا و جمیع آفریدگان ترا پس گواه شو از برای
 لِي وَكَفَيْكَ شَهِيدًا إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ وَحْدَكَ لَا
 من و تویی تو برای گواهی درستی که من تویی خدا را شهادت آید
 شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 از برای تو و اینکه محمد رحمت بفرستی بر او و اولاد او

اینکه خانه خدا را بخانه خود سازد
 سالک از راه حق با خدا بیاید
 با شکر و با طهارت و با تقوی
 در این راه هرگز نماند
 این است راه حق که از خدا دور
 با کفر و با شرک و با غیور
 سلام بر آن که در این راه
 با ما بود و ما را هدایت کرد

عبدک

عَبْدُكَ وَرَسُولِكَ وَأَنْ كُلَّ مَعْبُودٍ يَمَادُونَ
بند تو و پیغمبر تو و اینکه هر عبادت کرده شده است
 عَرْشِكَ إِلَى سَرَارِ رِضِّكَ السَّابِغَةُ السُّفْلَى بَاطِلٍ
پایین عرش تا درازگاه زمین بفتین پایین تو باطل است
 فَضْلِكَ مَا عَدَا وَجْهَكَ الْكَرِيمَ فَإِنَّهُ أَعْرُوبٌ وَكَرِيمٌ
و منجرب است غیر ذات تو که کریم است پس بدستگاه او غریب در آمد
 وَأَعْلَمُ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ
و عالمتر از همه وصف کنندنده و صف کنندگان نهایت بزرگی
 أَوْ تَهْتِكَةَ الْقُلُوبِ وَالْأَكْنَهَ عَظْمِيَّةً يَا مَنْ فَانَ
او دایما بیک راه بیایند دلها بکنند حکمت او ای آنکه مالا تراست
 مَدْحِ الْمُنَادِ جَيْزٍ فَحَمْدُهُ مَدْحُهُ وَعَدَا وَصَفَ
از مدح مدح کنندگان بجز مدح او و تجاوز کرده است از وصف
 الْوَاصِفِينَ مَا تُرْجَمُهُ وَجَلَّ عَنْ مَقَالَةِ السَّانِ
و صف کنندگان مگر متهای حمد او و بلند است از مقالتن و فرزندگی کا
 نِعْمَ شَانَهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَعَلْنَا
عظیم است آن او را رحمت فرست بر محمد و اولاد محمد و کن ما را
 مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ النُّعُومَى وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ
تو سر او را آویخته ای سر او را بر سر کار می برای او در راه از
 بَعْدَازَانَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا سُبْحَانَ اللَّهِ شَيْءٌ وَكَمَا
میگویند سبوح بگویم سبوح خدا هرگاه سبوح کند خدا چیزی و چنانکه

آن که بگوید سبحان الله و سبوح الله و عظیم الله و جبار الله و جل جلاله و عظیم شانه و سبوح بگویم سبوح خدا هرگاه سبوح کند خدا چیزی و چنانکه

بِحَبِّ اللَّهِ أَنْ لَسَبَّ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَبْتَغِي
دوست میدارد خدا که سبوح کرده شود چنانکه او سر او را است از برای
 لِكْرِمْ وَجْهِهِ وَعَزَّ جَلَالِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا
کریمی ذمت او و طلب بزرگی او و حمد او از برای خدمت هرگاه
 حَمْدَ اللَّهِ شَيْءٌ وَكَمَا يَحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَكَمَا هُوَ
حمد کند خدا را چیزی و چنانکه دوست میدارد خدا که حمد کرده شود و چنانکه او
 أَهْلُهُ وَكَمَا يَبْتَغِي لِكْرِمْ وَجْهِهِ وَعَزَّ جَلَالِهِ
سر او را است و چنانکه سر او را است از برای کریمی ذات او و طلب بزرگی او
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا أَهْلَهُ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا
دوست مدای که خدا هرگاه تهلیل کند خدا را چیزی و چنانکه دوست
 حَمْدَ اللَّهِ أَنْ يَهْتَلَلَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَبْتَغِي
میدارد خدا که تهلیل کرده شود چنانکه او سر او را است و چنانکه سر او را است
 لِكْرِمْ وَجْهِهِ وَعَزَّ جَلَالِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَمَا
از برای کریمی ذات او و طلب بزرگی او و خدا بزرگتر است بچنانکه
 كَمَا اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يَحِبُّ اللَّهُ أَنْ يَكْتُمَ وَكَمَا هُوَ
بگفته کند خدا را چیزی و چنانکه دوست دارد خدا که بگفته کرده شود چنانکه او
 أَهْلُهُ وَكَمَا يَبْتَغِي لِكْرِمْ وَجْهِهِ وَعَزَّ جَلَالِهِ
سر او را است و چنانکه سر او را است از برای کریمی ذات او و طلب بزرگی او
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
سبوح بگویم سبوح خدا و سبوح بگویم سبوح خدا هرگاه سبوح کند خدا چیزی و چنانکه

آن که بگوید سبحان الله و سبوح الله و عظیم الله و جبار الله و جل جلاله و عظیم شانه و سبوح بگویم سبوح خدا هرگاه سبوح کند خدا چیزی و چنانکه

داده شده است
 سبحان الله و سبوح الله و عظیم الله و جبار الله و جل جلاله

بر هر نفسی که انعام کرده است بان برین در همه کس از آن نیکوکاران
ممن کان او نیکون الی یوم القیامه اللهم انی
از آنکه نوبه است یا خواهد بود تا روز قیامت خداوند ابدیتیکه
استألتک خیر ما أرجو وخیر ما لا أرجو وأعوذ
سؤال میکنم ترا خیر آنچه امید دارم و خیر آنچه امید ندارم و پناه میآورم
بیک من شری ما أحتد و من شری ما لا أحتد
بنوازش ترا آنچه خوف دارم و از شری آنچه خوف ندارم
و بعد از آن میگوید و این از دعا بیست که درم نبرد
بسم الله خیر الاسماء بسم الله رب الارض و
بنام خدا بهترین نامهاست بنام خدا پروردگار زمین و آسمان
السماء بسم الله الذی لا یضر مع اسمه سم
بنام خدا که ضرر نمیزاند با نام او
و لا داعی لبسم الله اصبحت و علی الله توکلک
و نه کو مشی بنام خدا در اول صبح شدم و بر خدا توکل کردم
بسم الله علی قلبی و نفسی بسم الله علی دینی و
بنام خدا بر قلب من و نفس من بنام خدا بر دین من
عقلی بسم الله علی اهلی و مالی بسم الله علی ما
و عقل من بنام خدا بر اهلی من و مال من بنام خدا بر آنچه

نقدی در کلام
مثل آنکه بنام خدا
تعلق نگاه میداریم
بر دل خود با برادر
این
خوانده شود
که بنام خدا
بر دل من
من تو چنین
نقدی یعنی
شدن نظار و
مصائب آن و
بسیار ازین
صیر

اعطانی

بسیار ازین صیر
بسیار ازین صیر
بسیار ازین صیر
بسیار ازین صیر

اعطانی ربی بسم الله الذی لا یضر مع اسمه شئ
عطا کرده است بر من بنام خدا که ضرر نمیزاند با نام او چیزی
فی الارض و لا فی السماء و هو السميع العليم
در زمین و نه در آسمان و او است شنونده و دانایست
الله الله ربی حقا لا اشیرک به شیئا الله اکبر
خداست خدا و پروردگار هست و شریک نمیکند ما و چیزی را خدا بزرگتر است
الله اکبر الله اکبر الله اعز و اجل مما أخاف
خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است خدا غالب تر و بزرگتر است از آنچه میترسم
و أحتد عن جارک و جعل ثناؤک و تقديت اسمک
و خوف دارم غریز است هم سایه تو و بزرگتر است ثنای تو و پاکت است هم تو
و لا اله غیرک اللهم لی اعوذ بک من بشر نفسی
دینت خدا را غیر تو خداوند ابدیتیکه پناه میآورم تو را از شر نفس من
و من شری کل سلطان شدید و من شری کل
و از شری هر پادشاه سختی و از شری هر
سلطان مرید و من شری کل جبار عنید و من شری
شیطان برکشی و از شری هر جبرگشنده عنید و از شری
و من السوء و من شری کل ذابیه أنت احدث
تقصای بد و از شری هر جنبنده و تو کوفه بشی

نقدی در کلام
مثل آنکه بنام خدا
تعلق نگاه میداریم
بر دل خود با برادر
این
خوانده شود
که بنام خدا
بر دل من
من تو چنین
نقدی یعنی
شدن نظار و
مصائب آن و
بسیار ازین
صیر
بنام صلیح

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بِنَاصِيئِهَا إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِينَ نَزَّلَ الْكِتَابَ
وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ فَتَيَقِّنْهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ بَعْدَ
أَزَانَ مَبْكُوتٍ وَأَبْنِ نَبِيٍّ مَحْضُوقٍ اسْتَبْعَبَتْ رَيْحُ
لَيْمٍ اللَّهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَفْوَضُ أَمْرِي
إِلَى اللَّهِ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِالعِبَادِ قَوْلِيهِ اللَّهُ سَيِّئًا
سَوْفَ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ عَدُوًّا لِي وَدُونَهُ كَانُوا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مَا مَكَرُوا إِلَّا اللَّهُ لَا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الغَمِّ
وَكَذَلِكَ نَجِّي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ فَانْقَلِبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ سِوَا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ
اللَّهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَمَنْ يَرْجُ اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الآخِرَ يَجْعَلْ لِكُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا
مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يَرْجُ اللَّهَ وَالْيَوْمَ الآخِرَ
يَجْعَلْ لِكُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يَرْجُ اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الآخِرَ يَجْعَلْ لِكُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ دُونِهِ
وَمَنْ يَرْجُ اللَّهَ وَالْيَوْمَ الآخِرَ يَجْعَلْ لِكُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ دُونِهِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۸۲ وَحَيَّا كَمَا اللَّهُ مِنْ كَاتِبِينَ وَالْفَائِزِينَ بِجَانِبِ
و سلام فرستد بنام خدا ای رسول پیغمبر
اَكْتَبَارِ حَمْدًا لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
بنویسید رحمت کند خدا بنام خدا شهادت میدهم که نیست خدا مگر
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
خدا شهادت مینماید شریک از برای او و گوایم میدهم که نیست که
عَبْدٌ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ السَّاعَةَ آيَةٌ
بنده او است و رسول است و گوایم میدهم که نیست که نیست
لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
نیست شک در آن و اینکه خدا بر می آید هر که در قبر است
عَلَى ذَلِكَ أَحْيَى وَعَلَيْهِ أَمُوتُ وَعَلَيْهِ بَعَثُ
بر این عقلمان زنده ام و بر این میروم و بر این بگنجید میوم
إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَفْتَرَا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اگر خدا خواسته باشد بگوید نباید بجهت رحمت خدا آرا و آل
مِنَ السَّلَامِ بَعْدَ زَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
از جانب من در سلام میگویم خداوند رحمت فرست بر محمد
وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي النَّهَارِ إِذَا اجْتَلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
و آل محمد در روز هر گاه نظر هر شود رحمت بفرست بر محمد

باز در آن
باز در آن
باز در آن
باز در آن
باز در آن
باز در آن
باز در آن
باز در آن
باز در آن
باز در آن

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ فِي يَوْمٍ مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَدَأَ اللَّهُ لَهُ بِأَنْفُسٍ يَخْتَارُ مِنْهَا مَنْ يَشَاءُ

وَالْمُحَمَّدِي فِي اللَّيْلِ إِذَا نَعَسَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و آل محمد در شب هر گاه بوشند و رحمت فرست بر محمد و آل محمد
مُحَمَّدٍ فِي الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
محمد در آخرت و در شب و رحمت فرست بر محمد و آل محمد
مَا لِأَحِبِّ الْجَدِيدِ أَنْ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا طُرُقُ
بادام که طاهر شوند در نازده و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و در هر
الْخَائِفِ قَارِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا أَحَدٌ إِلَّا جَاءَهَا
مغرب و شرق و رحمت فرست بر محمد و آل محمد بادام که برانند آن دور شده
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا عَسَى لِبُئْسَ مَا
و رحمت فرست بر محمد و آل محمد بادام بیاید شبی و بادام
أَذْهَبَ ظِلَامٌ وَمَا تَنْفَسُ صُبْحٌ وَمَا اصْنَاءُ حَجْرٍ
که بید شود تاریکی و بادام نفس باشد صبح و بادام که روشن شود فجر
اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا خُطْبَةً فِي أَيِّ لُجُوجِ الْأَرْضِ
خداوند اجگر کردن محمد خطیب و در هر گوشه مکان سواد آن طرف تو
وَالْمَكْسُوحِ حَلِّ الْأَمَانِ إِذَا وَقَفَ بَيْنَ يَدَيْكَ
و پوشانیده شده باها امان زمانیکه بستی در برابر تو
وَالنَّاطِقِ إِذَا حَوَسَّ الْأَلْسُنُ بِالشَّيْءِ عَلَيْكَ
و گوای زمانیکه کنگ شوند زبانها بسایش بر تو
اللَّهُمَّ اَعْلَمْ مَنْزِلَتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَظْهِرْ
خداوند اجدد کردن منزلت او را و رفیع کن درجه مرتبه او را و ظاهر کن

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ فِي يَوْمٍ مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَدَأَ اللَّهُ لَهُ بِأَنْفُسٍ يَخْتَارُ مِنْهَا مَنْ يَشَاءُ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ فِي يَوْمٍ مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَدَأَ اللَّهُ لَهُ بِأَنْفُسٍ يَخْتَارُ مِنْهَا مَنْ يَشَاءُ

حُجَّتُهُ وَتَقْتُلُ شَفَاعَتَهُ وَابْعَثَهُ الْمَقَامَ
 حجت اورا و قبول کن شفاعت اورا بفرست اورا بمنزل
 الْمُخْمُودِ الَّذِي وَعَدْتَهُ وَأَعْفِرْ لَهُ مَا أَحْدَثَ
 پسندیده شده که وعده کرده اورا و بپا برز از برای او آنچه اعدا شده
 الْخُدُورِ مَنْ أَمِنَهُ بَعْدَ اللَّهُمَّ إِلَيْهِ أَسْأَلُكَ
 اعدا گشته اند از دست او بعد از آن خداوند سوال میکنم ترا
 مَوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَالصَّنِيئَةِ
 موجب سازنده رحمت ترا و عزم گسندنده های امر ترا و عینیت بر
 مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ لَائِمٍ وَاللَّيْلِ
 از هر مسالته و سلامتی از هر کس که در ظل کرم
 الْفَوْزِ بِالْحَيَّةِ وَالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 پیروزی به بهشت و نجات از آتش خداوند رحمت فرست
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي فِي صَلَاتِكَ
 محمد و آل محمد و بگردان از برای من در نماز من
 وَدُعَائِي بَرَكَةً تَطَهَّرُ بِهَا قَلْبِي وَتُؤَمِّرُ بِهَا
 دو دعا من برکت که پاک کرد ای بان دل مرا و ایمان و بان
 رَوْعِي وَتَكْشِفُ بِهَا كُرْبِي وَتَعْفِرُ بِهَا ذَنْبِي
 خوف را و دفع کنی بان اندوه مرا و بپا برزی بان گناه مرا
 وَتَضِلُّ بِهَا أَحْرَبِي وَتَغْنِي بِهَا فَقْرِي وَتُدْنِي بِهَا
 و گمراه کنی بان امر مرا و دوزخ کنی بان فقر مرا و دگر بان

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و اجعل لي في صلواتك
 و دعائي بركة تطهر بها قلبي
 و تؤمّر بها روعي و تكشف بها كربي
 و تعفر بها ذنبي و تضل بها احربي
 و تغني بها فقري و تدني بها

بسم الله الرحمن الرحيم

ضُرِّي وَتَفْرِجْ بِهَا هَمِّي وَتُلْئِلْ بِهَا عَنَمِي وَتَقْضِ بِهَا
 بچه حال مرا و بپا برز کنی بان هم مرا و تسخیر کنی بان غم مرا و شفا دهی بان
 سَفْتِي وَتُؤَمِّرُ بِهَا أَحْرَبِي وَتَجْلُوا بِهَا أَحْرَبِي وَتَقْضِي
 ناخوشی مرا و ایمان دهی بان رستس مرا و برطرف کنی بان غم مرا و ادا کنی
 بِهَا دِينِي وَتَجْمَعُ بِهَا شَمْلِي وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي وَتَجْعَلُ
 بان دین مرا و جمع کنی بان برکت مرا و سفید کردی بان روی مرا
 مَا عِنْدَكَ خَيْرًا لِي بَعْدَ إِذْ أُنِيتُ اللَّهُمَّ إِلَيْهِ أَدْعُوكَ
 و بگردانی آنچه را نزد دست خیر میگوئی خداوند ما هر سئیکه میگویم
 لَهْتُمْ لَا يُفْرِجُهُ غَيْرُكَ وَلَوْحَةَ لَا تُتَالُ إِلَّا
 برای اندوهی که کنش پیش منید غیر از تو و برای کارهایی که رسیده شد که بشود
 مِنْكَ وَتَحَاجَةٌ لَا يَقْضِيهَا إِلَّا أَنْتَ يَا كَرِيمَ
 مگر از تو و برای حاجتی که بر منیا و در آرزای تو ای صاحب بسیار خیر
 اللَّهُمَّ كَمَا كَانَ مَوْثِقًا نِكَاحًا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ
 خداوند ای چنانکه بود از امر آنچه اراده کرده بود مرا بان از یاد آوردن تو
 ذِكْرِكَ وَالْمُتَمَبِّهَ مِنْ شُكْرِكَ وَدَعَاكَ
 و در دل من اندیشه بودی آنرا از شکر تو و خواندن تو
 فَلْيَكُنْ مَوْثِقًا نِكَاحًا لِأَجَابَةِ لِي فِيهِ أَدْعُوكَ
 پس بپا برز به شد از امر تو اجابت کردن مرا در آنچه خواندم تسلیم
 وَالنَّجَاةِ مِمَّا فَرَعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ فَإِنَّ لِمَا
 و نجات از آنچه سپاه آورده ام بگو تو گران پس اگر بنده باشم من

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و اجعل لي في صلواتك
 و دعائي بركة تطهر بها قلبي
 و تؤمّر بها روعي و تكشف بها كربي
 و تعفر بها ذنبي و تضل بها احربي
 و تغني بها فقري و تدني بها

٨٩
اهلًا ان ابلع رحمتك فان رحمتك اهل ان
ترزوا را بیک رسم رحمت تو پس بدستیک رحمت تو سر او است که برسد
تبلغن و تسعن لانها وسعت كل شيء و اناسي
من و کجا بش دشته باشد رازیر که کجا بش هر چیز را و من چیسیم
فلتسع رحمتك يا مولاي بعد ان كوني و حال
پس باید که کجا بش دشته باشد رحمت ای مولای آنکه کجا بش یا خور یا بگردان
اهل ان ذنوب و کثرتها قد غبرت وجهي عندك
ایها من بدستیک کنایه من و بسیار آنها تحقیق که غبار او ده کرده است که رازیر تو
و حجت عن ابيها رحمتك و باعدت عن
و مانع شده است مرا از مستوجب رحمت تو و در کرده است مرا از
استبجاز مغفرتك و لولا تغلف بالامك و
در استخوان برش تو و اگر بود تغلف من به نعمتهای تو و در زدن
بالرجاء لما وعدت امثالي من المسرفين و انما
پس دیگر تو وعده کرده بودی که از هر ان گناهگان و مانند
من الخاطين يقولك يا عبادي الذين اسرفوا
از گناه کاران بگفته تو ای بنده گان آنانیکه که اسراف کردند
على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله
رفیقهای خودشان ناهید بنشیند از رحمت خدا بدستیک خدا

این سخن را که از امام علیه السلام نقل شده است که هر که از رحمت خدا بترسد خدا او را از عذاب خود برهانند و رحمت خدا را بر او جاری سازند

يعقوب

يعقوب الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم
خدا بسیار بزرگن با ان را جمیعاً بدستیک خدا او است بسیار از زنده جهان
و حذرت الفاطميين من رحمتك فقلت ومن
در ترمانده آنرا و بنیدند از رحمت تو پس گفته که نویسد
يقنطون من رحمة ربه الا الضالون ثم قد يتنا
از رحمت برورد کار مگر کرا با ان پس خوانده مارا بسبب
بر رحمتك في دعائك فقلت ادعوني استجب
رحمت مهربان که خود خواندن تو پس فرموده بخوانید صلاجات میکنم
لكم ان الذين ليس بكون عن عبادي من جن
مرثا را بدستیک ان که نیکو بگفته موزند از عبادت من برود
جهنم داخوين اهل القدر كان ذل الاياين
در حال میوند جنیم را خوار شده گان اعدا من بر زمین بود ذلت نویسد
على مشتملا و لقنوط من رحمتك في ملحفنا
بر من شتمند با سعادت از رحمت تو بمن لاحق
اهل قد وعدت الحسن ظنة بك ثوابا و وعدت
خدا من تحقیق وعده کرده کسی را که نیکو کرده گان خود را تو ثواب عید
المسنة بك ظنة عفا بالالله ثم وقد استعمل
فرموده پس اگر بد کرده بعضی گان خود را غیب تو خداوند تحقیق که رد کرده
حسن الظن بك في عنق رفقة من النار و تغفل
نیکو گان بگو در از آرد کردن من از آتش و پوشان کردن

این سخن را که از امام علیه السلام نقل شده است که هر که از رحمت خدا بترسد خدا او را از عذاب خود برهانند و رحمت خدا را بر او جاری سازند

این سخن را که از امام علیه السلام نقل شده است که هر که از رحمت خدا بترسد خدا او را از عذاب خود برهانند و رحمت خدا را بر او جاری سازند

این دعا را در روز پنجشنبه بخواند هر که در راه حق باشد و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود

زَلَّوْا قَالَهُ عَزَّرْتَنِي وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ
کنا من و شوذن و در گذشتن از لغزش و خطای من و گفته تو حق
الَّذِي لَا خُلْفَ فِيهِ وَلَا تَبْدِيلَ يَوْمَ تَدْعُوا كَلَّ
میت خواند در آن روز تغییر می نویسد بخوانیم هر
آنایں بامیاحیم اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُقِرُّ وَاَشْهَدُ وَاَعْتَرِفُ
طایفه از مردمان را با ما نشان مژدازند بر سبیکه آفرینیم و گواهی میدهم و میفرماید
وَلَا اُحَدُّ وَاَسِرُّ وَاُظْهِرُّ وَاَعْلِنُ وَاَبْطِنُ بِاَتِكَ
میکنم و انکار نمیکنم و در پنهان و ظاهر و آشکار و باطنی با اینکه توئی تو
اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ
تو خدائی که نیست خدائی مگر تو و تنهائی نیست شریکی
لَكَ وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَاَنْ عَلِيًّا
مرا بر سبیکه محمد سنده تو و رسولت و اینکه علی
اَمِيْرًا مَوْمِنِيْنَ وَسَيِّدًا لِّوَصِيْبِيْنَ وَاَوْرَثَ
ایمرو را کرده مؤمنان و بزرگ با نشینان پیغمبرت و وارث
عِلْمِ الْبَيْتِيْنَ وَاَقْبَلَ الْمُشْرِكِيْنَ وَاِيْمَامِ
علم پیغمبران و کشنده مشرکان و پیشوای
الْمُتَّقِيْنَ وَاَجَاهِدَ الْنَّكَاطِيْنَ وَاَلْفَاسِطِيْنَ
بر پیغمبرگاران و جهاد کننده با جمعی که شکسته اند و جمعی که جور کننده اند
وَالْمَارِقِيْنَ اِمَامِيَّ وَحُجَّتِيْ وَصِرَاطِيْ وَدَلِيْلِيْ وَحُجَّتِيْ
جمعی که دور کرده اند از زمین امام مرد و حجت من و پیر و راه من و پیر من و حجت من
وَقَوْلِيْ

این دعا را در روز پنجشنبه بخواند هر که در راه حق باشد و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود

وَمَنْ لَا اِيْقُنْ بِالْاَعْمَالِ وَاَنْ زَكَتَ وَلَا اَرَاهَا مَجْنُوْهَةً
ارزای من و کسیت که اعتماد ندارم بچلهها و اگر چه پاکیزه باشند و بچی میهم کردار را
وَاَنْ صَلَحَتْ الْاَبْوَالُ بَيْنَهُ وَاَلْبُنْيَامُ بِهِ وَاَلْاَفْرَارُ
نجات دهنده در هر چند نیکو باشند مگر دوستی و محبت و سرود و قدابا و در اقرار کردن
بِعِضَائِلِهِ وَاَلْقَبُوْلُ مِنْ حَمَلِيْهَا وَاَلتَّسْلِيْمُ لِرُؤْيَاهَا
بعضیها او و قبول کردن فضیلتها از فضل کننده گان آنها و یاد کردن آنها
اللّٰهُمَّ وَاَوْرِثْ بَاوِصِيَّائِهِ مِنْ اَبْنَائِهِ اَمَّةً وَحُجَّةً
مژدازند اقرار میکنم بجانشان او از پس آن او که امامند و بر نامانند
وَاِدْلَالَهُ وَاَسْرَجًا وَاَعْلَامًا وَاَمَنَةً وَاَوَسَادَةً اَبْرَارًا
دراه نمایانند و چراغها روشنند و نشانها و علامتها آشکارانند بزرگانی که کارانند
وَاِدِيْنَ بِيَسْرِهِمْ وَاَجْهَرِهِمْ وَاَظَاهِرِهِمْ وَاَبْطِنِهِمْ وَاَجْمَعِهِمْ
و اعتماد دارم به پنهان ایشان و آشکار ایشان و ظاهر ایشان و باطن ایشان و در همه
وَمِيْتِهِمْ وَاَشَاهِدُهُمْ وَاَعْتَابُهُمْ لَا شَكَّ فِيْ ذَلِكَ
ایشان و مرده ایشان و حاضر ایشان و غایب ایشان میت شکی در این
وَلَا اَرِيْبَابَ وَلَا اَحْوَالَ عِنْدَهُ وَلَا اِنْفِلَابَ اَللّٰهُمَّ
و نه ارتباب و دیگر کشنده از این اعتماد و نه برگشتن مژدازند
فَاذْعَنْ يَوْمَ حَشْرِهِمْ وَاَحْيَا لِنَشْرِهِمْ بِاِمَامِيَّتِهِمْ وَاَحْيَا
بس جوانان را روز حشر من و حکام بر آنم بخین من از خاک با دست ایشان
وَاَكْتَبْنِيْ فِيْ اصْحَابِهِمْ وَاَنْقِذْنِيْ مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ مِنْ
در پیوستن مرا در شمار صحابه ایشان در نجات ده مرا از بسبب ایشان از رسیدن

این دعا را در روز پنجشنبه بخواند هر که در راه حق باشد و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود

این دعا را در روز پنجشنبه بخواند هر که در راه حق باشد و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود و در راه باطنی او روشن شود

9
 حَرَّ النَّارِ قَاتِكَ اِنْ اَعْفَيْتَنِي مِنْهَا كُنْتُ مِنَ الْفَائِزِينَ
 از گرمی آتش بدست تو مانت داد مرا از آن آتش آیم من از عمل لطف تو ای
 اللَّهُمَّ وَقَدْ اصْبَحْتُ فِي بُؤْسٍ هَذَا لَا يَقْدِرُ وَلَا
 خداوند او بختی که صبح کرده ام در این روز و حال که نیت اعتقادی را از دست
 مَفْرُوعٌ وَلَا مَلْجَأَ غَيْرَ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ مِنْ آلِ
 که بودی و دیگر از من و دیگری بنام با و بر من غمناک کنی که تو را بگویم ایشان تو را زاری
 رَسُولِكَ عَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنِ وَالحُسَيْنَ وَعَلِيَّ
 رسول تو یعنی علی و فاطمه حسن و حسین و علی
 وَ مُحَمَّدًا وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيَّ وَ مُحَمَّدًا وَعَلِيَّ وَالحَسَنِ
 و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن
 وَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ
 و محمد رحمتها را تو را بد ایشان ای خداوند پس بگردان
 حِصْنًا مِنَ الْمَكَارِهِ وَمَعْفَى مِنَ الْمَخَافِ وَفِي مَنَاجِي
 پناه حصاری از کرد و آنها و نپایه من از خوفها و در مانای ده
 بِهِمْ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ طَائِعٍ وَفَاسِقٍ بَاغٍ وَمِنْ شَرِّ مَا
 مرا از هر دشمن از خدمت تو از گمننده و بد فاسق هم کار و در دشمنی
 اعْرَفُ وَمَا انْكُرُ وَمَا اسْتُرَّ عَلَيَّ وَمَا ابْصُرُ
 من سم ببینم ایشان تو آنچه بپوشیدی بر من و آنچه می بینی دراز
 شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَتَبَ اِخْتِذَا بِنِاصِيئِهَا اِرْتَبَ رَجِي عَلِيٍّ
 شر از هر دابته که در دور و کار من کرده است تا صیقل ترا بدستیکه پروردگار من
 صراط

صراط

ای خداوند من را از آتش نجات ده
 ای خداوند من را از آتش نجات ده
 ای خداوند من را از آتش نجات ده

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ بِيَسْبَلِنِي إِلَيْكَ بِهَيْمٍ وَتَقَرُّنِي
 بد از استت است خداوند بحق تو را جنت من تو و تقرب جنت من
 بِحَبَّتِهِمْ أَفْخِ عَلَى ابْوَابِ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ
 بدوستی ایشان جنتی بر من در راهی رحمت تو و امرش خود را
 وَجِلَّتْ إِلَى خَلْفِكَ وَجِنَّتْ عَدَاوَتُهُمْ وَبَعْضُهُمْ
 دوست گردان مرا که خلق خود و دور گردان مرا از دشمنی ایشان و بعضی ایشان
 اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَلِكُلِّ تَوَسُّلٍ ثَوَابٌ
 بدوستیکه تو بر هر چیز توانایی خداوند از برای هر وسیله جوینده ثواب است
 وَلِكُلِّ دَعْوَةٍ شَفَاعَةٌ حَتَّى تَفَاسَلَكَ بِمَنْ جَعَلْتَهُمْ
 و از برای هر دعوتی شفاعت حق است پس سوال میکنم ترا با آنکه کردید ایشان را
 إِلَيْكَ سَبِيَّةً وَقَدَّمْتَهُمْ أَمَامَ طَلِبَةِ أَنْ تَعْرِفَنِي بِرَبِّكَ
 پناه از آنکه تو سب خود و مقدم داشته ام ترا پیش حاجت طلبی اینک ببینیم
 يَوْمِي هَذَا وَشَهْرِي هَذَا وَعَامِي هَذَا اللَّهُمَّ فَمَنْ
 بركت مرا در روز من و این ماه من و این سال من خداوند این پند
 مَعْوَلِي فِي شِدَائِي وَرَخَائِي وَعَافِيَتِي وَبِدَائِي وَنَوَاصِي
 محل اعتماد من در شدم حال من در در عافیت و طاعت من و خواست
 وَ يَقْظِي وَظَعْفِي وَاقَامَتِي وَعَسِيرِي وَبَسِيرِي وَصَانِي
 و سپار من در سفر من و اقامت من و دشواری من و آسانی من و صبح من
 وَمَسَائِلِي وَمُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ اللَّهُمَّ فَلَا تَخْلَنِي بِهِمْ
 دشمن من و در مکان من و مقام من خداوند این خالی بگردان مرا بحق ایشان
 من

ای خداوند من را از آتش نجات ده
 ای خداوند من را از آتش نجات ده
 ای خداوند من را از آتش نجات ده
 ای خداوند من را از آتش نجات ده
 ای خداوند من را از آتش نجات ده
 ای خداوند من را از آتش نجات ده

مطلب این است که در این دعا
از او طلب شود که در این دعا
از او طلب شود که در این دعا
از او طلب شود که در این دعا

مِنْ غَمِّكَ وَلَا تَحْتَسِبْ بِهِمْ مِنْ نَائِلِكَ وَلَا تَقْطَعْ

رَجَائِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَقْنِي بَأَعْدَائِي أَبْوَابِ

الْأَرْزَاقِ وَأَلْسِنَادِ مَسَالِكِهَا وَأَرْشَادِ مَذَاهِبِهَا

وَأَفْخِ لِي مِنْ لَدُنْكَ فِتْحًا يَسْرًا وَأَجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ

ضَنْكٍ مَخْرَجًا وَإِلَى كُلِّ سَعَةٍ مِنْهَا بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلِ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

مُخْتَلِفِينَ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَمَعَا فَايِكَ وَمَتِّكْ

وَفَضْلِكَ وَلَا تُقْفِرْنِي إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَبِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ بَعْدَ أَنْ أَلَّهُمَّ آتِنَا

الْحَسَنَ وَالْحَسَنَاتِ وَالْحَسَنَاتِ وَالْحَسَنَاتِ

وَالْحَسَنَاتِ وَالْحَسَنَاتِ وَالْحَسَنَاتِ

وَالْحَسَنَاتِ وَالْحَسَنَاتِ وَالْحَسَنَاتِ

این دعا را در هر روز بخواند
و در وقت حاجت بخواند
و در وقت غم بخواند
و در وقت غم بخواند

این دعا را در هر روز بخواند
و در وقت حاجت بخواند
و در وقت غم بخواند
و در وقت غم بخواند

این دعا را در هر روز بخواند
و در وقت حاجت بخواند
و در وقت غم بخواند
و در وقت غم بخواند

يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ وَيَا مَلِيحَ الْخَائِبِينَ وَيَا صَاحِبَ

الْمُنْتَصِرِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُنْتَهَى

غَايَةِ السَّائِلِينَ وَيَا حُجُبَ عَوْنِ الْمُصْطَرِّينَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا عَزِيزُ يَا حَكِيمُ يَا

عَفْوُ يَا رَحِيمُ يَا قَاهِرُ يَا عَلِيمُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ

يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا فَتَّارُ يَا جَبَّارُ يَا رَحْمَنُ يَا

مَتَّانُ يَا سُبُوحُ يَا قُدُّوسُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا

بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا فَارِحُ اللَّهُمَّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا

مُنْزِلَ الْحَقِّ يَا قَاتِلَ الصُّدُوفِ يَا ذَا الْبَلَاءِ

الْجَمِيلِ وَالطَّوْلِ الْعَظِيمِ يَا مَعْرُوفًا يَا لِحْسَانِ

الْحَقِّ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ

يَا فَارِحُ اللَّهُمَّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا مُنْزِلَ

الْحَقِّ يَا قَاتِلَ الصُّدُوفِ يَا ذَا الْبَلَاءِ

این دعا را در هر روز بخواند
و در وقت حاجت بخواند
و در وقت غم بخواند
و در وقت غم بخواند

این دعا را در هر روز بخواند
و در وقت حاجت بخواند
و در وقت غم بخواند
و در وقت غم بخواند

۹۴
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب
 آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب
 آمده است و در این کتاب

يَامُوصُوفا بِالْاَمْنَانِ يَا مَنْ قَصْرَتْ عَنْ وَصْفِهِ
 ای وصف کرده شده به نعمت دادن ای آنکه گویا هست از وصف
 السَّنِ الْوَاصِلِينَ وَتَقَطَّعَتْ عَنْهُ أَفْكَارُ
 کردن زبان وصف کنندگان ای دانای راز و پدیده شده است از افکار
 الْمُنْفَكِّينَ يَا شَاهِدَ الْجَوْنِ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ وَ
 فکر کنندگان ای دانای راز از اینها از اهل کننده غم
 دَافِعَ الْبَلَاءِ يَا نِعْمَ النَّصِيرَ وَالْمَوْلَى يَا مَنَعَ مَا
 دفع کننده ای خوب بیک کننده و پروردگار ای تمنی در صغیر
 مَفْضِلَ يَاحُسَيْنَ يَا حِمْلَ يَا مَنْ لَا تُشْغَلُ
 ای افضل کننده آجان کننده ای نیک کننده ای کسیکه مشغول نیل از او
 عَنْ كِبَرٍ وَلَا حَفَرٍ عَنْ خَيْرٍ يَا مَزِيدَآ بِالنِّعْمَةِ
 زدگی و از بزرگی و خیر ای کسیکه ابتدا کرده است نعمت
 قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا وَبِالْفَضِيلَةِ قَبْلَ اسْتِحْجَابِهَا
 پیش از استحقاق آن و بفضیل پیش از استجاب آن
 يَا اَحَقَّ مِنْ عِبَادٍ وَحَمْدٍ وَرُحِي وَأَعْتَدَ اسْمَا
 ای سزاوارترین کسی که پرستیده شود و ستایش کرده شود و اعتماد کرده شده
 بِكُلِّ اسْمٍ مَقْدَرٍ مُطَهَّرٍ مَكْنُونٍ اَخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ
 سزاوارترین اسمی که پاکیزه شده با یک گردیده شده پنهان کرده که برگزیده تو
 وَكُلِّ شَيْءٍ عَالٍ رَفَعْتَ كَرِيمَ رَضِيكَ بِهِ مَدْحَةً
 از او را برای خود و هر شئی بلند رفیع جلوه که گردم شده تو بان آبرو ای مکن

اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب آمده است و در این کتاب

لَكَ

اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب
 آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب
 آمده است و در این کتاب

لَكَ وَبِحِقِّ كُلِّ مَالِكَ فَتَرْتَبَ مَنَزَلَتَهُ عِنْدَكَ
 از برای هر یک که نزد یک کرده منزلت او را نزد خود
 وَبِحِقِّ كُلِّ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ إِلَى عِبَادِكَ وَبِحِقِّ كَلِمَةٍ
 و بحق هر پیامبری که فرستاده او را بطرف بندهگان خود و بحق هر شئی
 جَعَلْتَهُ مُصَدِّقًا لِرُسُلِكَ وَكُلِّ كِتَابٍ فَضَّلْتَهُ
 و گردانید او را تصدیق کننده برای رسولان خود و هر کتابی که تقصیل داده او را
 وَأَحْكَمْتَهُ وَأَشْرَعْتَهُ وَكُلِّ دُعَاءٍ مَعَيْتَهُ فَاجْتَبْتَهُ
 و حکم گردانید او را و سنت فرار داده او را هر دعا یک شینده از اینها است
 وَعَمِلَ دِفْئَةً وَأَسْأَلَكَ بِكُلِّ مَنْ عَظُمَتْ
 کردی او را و عملیکه بلند کردی او را و سوال میکنم ترا بحق هر که بزرگ گردانیده
 حَقَّهُ وَأَعْلَيْتَ قَدْرَهُ وَعَرَفْتُنَا احْرَهُ وَمَنْ لَمْ
 حق او را بلند کرده قدر او را و شناسا سازده آنرا و کسیکه شناسا سازده ما را
 تَعْرِفْنَا احْقَامَهُ وَلَمْ تَظْهَرْ لَنَا شَانَهُ مِمَّنْ خَلَقْتَهُ
 مقام او را و ظاهر نموده باشان او را و آنکه خلق کرده او را
 مِنْ أَوَّلِ مَا أَبْتَدَأْتَ بِهِ مِنْ خَلْقِكَ وَمِمَّنْ خَلَقْتَهُ
 از اول ابتدا کرده بان از خلق خود و از آنکه خلق خواهی کرد
 إِلَى اَفْضِيَاءِ الدَّهْرِ وَأَسْأَلَكَ بِتَوْجِيهِكَ الَّذِي
 تا انقضای روزگار و سوال میکنم ترا بحق چنانکه دشمن تو چنانکه
 فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَأَخَذْتَ بِهِ الْمَوَاشِينَ
 خلق کرده او را بر آن عقولها و فرار گرفته بان عهد ما را

اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب آمده است و در این کتاب

اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب
 آمده است و در این کتاب
 اینها از حدیث مشهور است که در این کتاب
 آمده است و در این کتاب

این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب

۹۰ وَاَرْسَلْنَا بِكَ الرَّسُولَ وَجَعَلْنَاهُ اَوَّلَ فُرُوسِكَ
 و فرستاده بان رسولان را و کرد اینده از اول و اوجها بخود
 وَنَهَايَةَ طَاعَتِكَ وَاتَّوَجَّهَ اِلَيْكَ بِجُودِكَ وَوَجِدِكَ
 نهایت طاعت خود و توجه نمودن بسوی تو بخشش تو و رزق کی تو
 وَكَرَمِكَ وَعِزِّكَ وَجَلَّالِكَ وَعَفْوِكَ وَامْنًا
 و کرم تو و غلبه تو و عظمت تو و عفو تو و همت تو
 وَتَطَوُّلِكَ وَاسْتَاْلَكَ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا رَبَّاهُ
 و تفضل کردن تو و سوال میکنم ترا ایخدا ایخدا ایخدا ایخدا ایخدا ایخدا
 يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ وَارْعَبْ اِلَيْكَ خَاصًّا وَعَامًّا وَاوَّلًا
 ای پروردگاری پروردگار و رعیت میکنم بسوی تو در خاص و عام و اول
 وَاخِرًا بِحَبِيبِكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 و آخر بحق دوست تو و رسول تو محمد و بزرگ رسولان تو
 وَاَشْرَفِ الْاَوْلِيَيْنِ وَالْاٰخِرِيْنَ وَبِالرُّسُلِ الْاَلِيَّةِ
 و شریف ترین گذشتهگان و آئیندهگان و بزرگترین رسالتها
 الَّتِي اَدَّاهَا وَالْعِبَادَةُ الَّتِي اجْتَهَدَ فِيهَا وَالْمُحَنَّةِ
 ادا کرد از آن و عبادتیک صرفی وقت کرد در آن و محنتی
 الَّتِي صَبَرْتَ عَلَيْهَا وَالْمَغْفِرَةُ الَّتِي دَعَا اِلَيْهَا وَالدُّنْيَا
 که صبر کردی بر آن و آمرزشی که خواند بسوی آن و دنیای
 الَّتِي حَضَرَ عَلَيْهَا مِنْكَ وَقَدْ رَسَلْتَنِي اِيَّاهُ
 که حاضر کردی بر آن از وقت فرستادن تو او را تا وقت

این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب

لا

این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب

اِلَى اَنْ تَوْفِيْتَهُ وَيُجَابِبُكَ ذَلِكُمْ مِنْ اَقْوَالِهِ الْحَكِيمَةِ
 و تا تو بفرستی او را و او آنچه در میان آن واقعه از اقوال علم
 و اَقْوَالِهِ الْكَرِيمَةِ وَمَقَامَانِهِ الْمَشْهُودَةِ وَعَلَى
 و افضالی بگوید او و مقامهای او حاضر کرده شده و ساعتی او
 الْمَعْدُودَةِ اَنْ نَصِيْلَ عَلَيْهِ كَمَا وَعَدْتَهُ مِنْ نَفْسِكَ
 مشهوره شده و ای که رحمت فرستی بر او چنانکه وعده کرده او را
 وَتَعْطِيْتَهُ اَفْضَلَ مَا اَمَّ مِنْ نَوَابِكَ وَتُرْفِقُ لِقَدْ
 خود و عطی کنی افضل آنچه وعده کرده است از نواب تو و نزدیک کردی آن نزد خود
 مِثْلَهُ وَاَعْلَى عَيْدِكَ دَرَجَتَهُ وَتَبَعْتَهُ الْمَقَامَا
 منزلت او را و عید کردی نزد خود مرتبه او را و پیوسته او را در جایگاه
 الْحَمُودِ وَتَوَرَّدَهُ حَوْضَ الْكَرَمِ وَالْجُودِ وَعَلَى
 کرده شده و وارد بساز بر حوض کرم و جود و
 اِلَى الطَّيِّبِيْنَ الْاَطْهَارِ الْمُنْجِبِيْنَ الْاَبْرَارِ
 ال او که پاکیزگان پاکان برگزیدهگان نیکوکاران
 وَعَلَى جِبْرِئِلَ وَمِيكَائِيْلَ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ
 بر جبرئیل و میکائیل و درشتگان مقربان
 وَعَلَى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَالشُّهَدَاءِ
 و بر جمیع پیامبران و رسولان و شهیدان
 الصَّالِحِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَصْبَحْتُ لَامِلًا لِّكَ
 و صالحان خداوند باریک در اعل صباح شدم در حال که گیسیم از برای

این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب

العالم
 این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب
 در این کتاب در بعضی احوال
 و گفته که این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لَدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَالصَّارِخِ إِلَيْكَ
سرخاننده خوردا در محراب اجابت و در زاری فراوانیست
وَلِالْغَاثَةِ وَالْفِائِصَةِ لَيْلِكَ فَرَبِّ الْمَسَافِرِ
متولی فریاد در سینه و در زاری قصد کنند بجز تو و فریب نمانند
وَأَنْتَ لَا تَحْتَجُّ بِعَمَلِكَ لِأَنَّ مَجَاهِدَهُمُ الْأَعْمَالُ
و تو پوشیده بینی از خلق خود کما اینکه پیش از ایشان کردی
السَّبِيحَةِ وَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ لَيْلِكَ
و به تحقیق که سید آنم ای که بهترین تو شد رحلت سحر تو
عَزْمُ ارَادَةِ وَ اخْلَاصُ نِيَّةٍ وَقَدْ دَعَوْتُكَ بِعِزِّمْ
عزم اراده است و اخلاص نیت و به تحقیق که بخوانیم ترا بیزم
ارَادَةِ وَ اخْلَاصُ طَوْبَةٍ وَ صَادِقٌ فِيهَا أَنَاذٌ
اراده خود و خلاص طوبیت خود و صادق صادق خود پس ایستادن
مِسْكِينٌ تَوَّابٌ حَقٌّ تَوَّابٌ تَوَّابٌ فَفَقِرْتُكَ سَائِلُكَ
مسکین توام محتاج توام اسیر توام فقیر توام سوال کننده توام
مُنْجِ بِنِجَاتِكَ قَارِعَ بَابِ رَجَائِكَ وَأَنْتَ الْوَالِي
نجات دهنده برگاه تو کوه بنده ام در امید ترا و تو می اولی
بِنَصْرِ الْوَالِي بَيْتِ وَ أَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ
بیار کردن اعتماد کننده تو و سرور در بر رعایت کردن بیده شکوهی
سِرِّي لَكَ مَكْتُوفٌ وَأَنَا إِلَيْكَ مَلْهُوفٌ فَإِذَا
سرن بجا تو فاسد است و من بجز تو مملویم برگاه

راوند از زاری
بدرود
بغیر
از تو
بجز
تو
نیست
طوبت
است
بجز
تو
نیست
نجات
اراده
تو
است

بنام
اللهم
اللهم
اللهم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا مَوْنًا وَلَا حَبْوَةً قَدْ انْقَطَعَتْ
از برای نفس خود ضرر را و نفع را و مونس را و زنده را تحقیق که بریده شده است
وَسَائِلٌ وَ ذَهَبَتْ مَسَائِلُهُ وَ ذَلَّ نَاصِرُهُ وَ انْتَهَى
سیدهای من و رفته است نواها من و خوار گردیده بارگنده من و خوار گردانها
أَهْلُهُ وَ وُلْدُهُ آلَ اللَّهِ وَ قَدْ اكْتَدَى الْاُطْلُبُ وَ اعْيَبَ
مرا و اولاد مرا خداوند است تحقیق که دشوار شده است طلب و عاجز مانده
الْحَبْلُ لَا عِيْنَدَكَ وَ انْقَطَعَتْ لَطْرُقُ وَضِيَاءِ
چاره من مگر نزد تو و بریده شده است طریقهها و تنگ شده است
الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَيْكَ وَ دُرُسُ الْأَمَالِ وَ انْقَطَعَتْ
راهها مگر بسوی تو و محو شده است ارزو و قطع شده است
الرَّجَاءُ إِلَّا إِلَيْكَ وَ كَذَبَ الظَّنُّ وَ اخْلَفَتْ
ارزوها مگر از تو و دروغ شده است گمان و خلف شده است
الْعِدَاءُ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اِرْتَمَاهِلُ الرَّجَاءِ
و عدو ما مگر و عدو تو خداوند است بر سینه کنان اهل امید
لِعِضِّكَ مِرْعَةً وَ ابْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَزْعَاكَ
نفس تو مملو است در برای دعا از برای هر که بخواند ترا
مَفْتَحًا وَ الْأَسْبَاطُ لِمَنْ ابْتَعَانَ بِكَ مَبَاخِعُ
گشوده است در باب جستن بر یکی که یاری بخورد بتو جایزه و حال است
و الْأَسْبَاطُ لِمَنْ ابْتَعَانَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَ انْتِ
نفس بار رسد برای کسی که بجزیر شود بکند بتو موجود است تو

سوال
بدرود
بغیر
از تو
بجز
تو
نیست
طوبت
است
بجز
تو
نیست
نجات
اراده
تو
است
بنام
اللهم
اللهم
اللهم

لَدَاعِيكَ

وینا اور تمام دنیا کے لئے
 ایک نور اور ایک حیات ہے
 جس سے تمام مخلوق زندہ رہتی ہے
 اور جس سے تمام مخلوق مر جاتی ہے

أَوْحَيْتُكَ الْعَرَبِيَّةُ السَّنَةَ ذِكْرَكَ وَإِذَا صَبَتْ
 رُحْتَ أَنْزَلَتْ عَرَبِيَّةً مِنْ بَيْدِهَا ذِكْرُكَ بِرُكَاةٍ رُحْتِهِ شُود
 عَلَى الْأُمُورِ أَيْ جَرَتْ بِكَ وَإِذَا نَلَّحَكَ عَلَى
 رُبِّهِمْ أَمْرًا بِنَاهِ سَيَاوَرُمُ تُوْهُ رُكَاةً دَاخِلَتْهُ بَرْمَنُ
 الشَّدَايِدُ أَمَلْتُكَ وَأَيْنُ يَدُ هَبْ بِي يَارَبِّ
 سَخِيحًا تَسِيدُ وَارْمُ تَرَاوُكَ جَارِدَةٌ مِنْ أَيْ رُورِدُكَ كَارِيحُ
 عَنْكَ وَأَرْقَمُ الْأُمُورِ كُلِّهَا بِيَدِكَ صَادِرٌ
 أَرْتُو وَحَالُكَ عِنْدَ نَاهِي أَسُورًا جَمِيْعًا بِرَبِّهِ تُوْ صَادِرٌ
 عَرَفْنَاكَ مِنْ عِنْدِكَ مَا لَمْ يَخْضُوعُ لِقُدْرَتِكَ
 لِقُدْرَتِكَ تُوْ صَحْبًا جَمِيْعًا جَمِيْعًا خَضُوعًا كَرِيمًا
 فَتَبَرُّهُ إِلَى الْعَفْوِ كَذَلِكَ فَاقْتَدِرْ إِلَى رَحْمَتِكَ وَقَدْ
 فَضِيْرٌ تُوْ بُوِي عَفْوٌ تُوْ صَحْبًا جَمِيْعًا جَمِيْعًا تُوْ وَبِخْتِيْنِ
 مَسْنِي الْفَقْرِ وَنَالِي الضَّرُّ وَشَمَلْتِنِي الْخَصْبَا
 رَسِيْدَةٌ تُوْ رَسِيْدَةٌ مِنْ بِيْدِي كَالْفَرْقَةِ تُوْ حَسْبًا
 وَعَرَيْتِنِي الْخَاجَةَ وَتُوْ سَمِيْتُ بِالذِّلَّةِ وَعَلَيْتِنِي
 شَالِي مِنْ تُوْ مَاتِ وَتُوْ نَ كَرْدَةٌ أَمْرًا جَمِيْعًا وَغَلِيْرٌ رُوْبِي
 الْمَسْكَةُ وَحَقَّتْ عَلَى الْكَلِمَةِ وَخَاطَبْتِنِي
 رُبِّهِمْ سَكِيْنَةً وَسَرَاوَرْتُ مِنْ كَلِمَةِ عَذَابٍ وَخَاطَبْتِنِي رُبِّهِمْ
 الْخَطِيْبَتِ وَهَذَا الْوَقْتُ الذَّمُّ وَعَدَّتْ أَوْلِيَاكَ
 كَنَاهُ دَانِ وَتُوْ تُوْ كُوْ عَدَّةً كَرْدَةٌ مِنْ جَمِيْعٍ تُوْ

یہ ساری باتیں
 اللہ تعالیٰ نے
 حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 کو وحی کے ذریعے
 فرمائی ہیں۔ ان میں
 اللہ کی عظمت،
 قدرت اور رحمت کی
 بے شمار مثالیں
 دی گئی ہیں۔

وینا اور تمام دنیا کے لئے
 ایک نور اور ایک حیات ہے
 جس سے تمام مخلوق زندہ رہتی ہے
 اور جس سے تمام مخلوق مر جاتی ہے

فِيهَا الْإِجَابَةُ فَأَسْمَعُ مَلِي بِمَيْتِكَ الشَّافِيَةَ وَنَظَرُ
 حُورًا دَرَانِ جَانَتْ كَرْدِيْنَ وَفَرُوْدًا وَرَزَقِيْنَ مِنْ شَهْدَتِيْ رِبِّهِ تُوْ
 إِلَيْكَ بِعَيْنِكَ الرَّاحِمَةَ وَأَدْخَلْتَنِي فِي رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةَ
 وَنَكَحْتَنِي بِتُوْمَنٍ بِدِيْدَةٍ حَمِيْمَةٍ كَسَمَكَانَ خُوْدِيْ وَدَهْلُ كَرْدَانِ مَرَارَتِيْ
 وَأَقْبَلْتَ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 وَاسِعِ خُوْدِيْ وَرُوْدِيْ مِنْ بَرُوْدِيْ كُوْ صَابِيْ نَزُوْلٍ وَكِرَامِيْ
 فَأَيْتَكَ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَيَّ أَسِرَ فَلَكَ نَهْ وَعَلَى ضَالِي
 بِسِيْرَتِيْ كُوْ وَدَكْنِيْ بِرَسِيْمَتِيْ رَمَا بِكُرٍ أُوْرَابِيْ كِرَامِيْ
 هَدَيْتَنِي وَوَعَلَى خَابِرِيْ أُوْبِيْتَهُ وَعَلَى اصْغِيْبَتِيْ
 رَاهِيْمَالِيْ أُوْرَابِيْ وَبِحِيْرَالِيْ نَاهِيْمِيْدِيْ أُوْرَابِيْ وَبِصَفِيْحِيْ تُوْتِ وَأُوْرَابِيْ
 وَعَلَى خَائِفِيْ أَمْنَتَهُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَتَعْتَبُ عَلَيَّ فَلَمْ
 وَبِرَبِّهِ تُوْمَنٍ أَيْ مِنْ بِيْكَرْدَانِيْ أُوْرَابِيْ وَنَكِيْبَتِيْ تُوْمَنٍ دَاوَرِيْ مِنْ بِيْ
 أَشْكُرُ وَأَبْتَلَيْتَنِي فَلَمْ أَصْبِرْ فَلَمْ يُوْجِبْ عَجْرَتِيْ
 شُكْرِيْ كَرْدِيْ وَكَرْفَارِيْ كَرْدِيْ مَاهِيْ صَبْرِيْ كَرْدِيْ نَسِيْبَتِيْ وَنَسِيْبَتِيْ
 عَنْ شُكْرِيْكَ مَنَعَ الْمُؤْمِلُ مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْجِبَ
 رَشْكُرِيْ تُوْ مَنَعَ كَرْدِيْ مِيْدِيْ شَيْءٌ مِنْ رِزْقِيْ تُوْ وَجِبَ حَسْبِيْ
 عَجْرَتِيْ عَنِ الصَّبْرِ عَلَى بِلَايَتِكَ كَثُفَ خُرْكَ وَ
 مِنْ رِزْقِيْ تُوْ وَرَفَعَ كَرْدَانِيْ بِبِحَالِيْ مِنْ
 أَنْزَالَ رَحْمَتِكَ مِنْ قَلْبِيْ عِنْدَ بِلَايَتِيْ صَبْرِيْ
 فَرُوْمَتَانِيْ رَحْمَتِيْ حُورًا بِسِيْرَتِيْ كُوْ نَزْدَابًا وَصَبْرِيْ

یہ ساری باتیں
 اللہ تعالیٰ نے
 حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 کو وحی کے ذریعے
 فرمائی ہیں۔ ان میں
 اللہ کی عظمت،
 قدرت اور رحمت کی
 بے شمار مثالیں
 دی گئی ہیں۔

اللهم اني اعطيتني نعمتك
وغيرها لا اقدر ان اعد
فانها من نعمتك
والله اعلم
بما لا يعلمون

صَافَاةٍ وَعِنْدَ نِعْمَةٍ شُكْرِي فَاَعْطَايَ اسْأَلُكَ
عافيت داور از نعمتهای او شکر من پس عطا کرد مرا سوال میکنم ترا
الْمَزِيدِ مِنْ فَضْلِكَ وَالْإِبْرَاءِ لَشُكْرِكَ وَالْإِعْتِدَاءِ
زیاده از فضل تو و درود از حقن مرشک ترا و برورش با حقن
بِنِعْمَتِكَ فِي اعْفَى الْعَافِيَةِ وَاسْبِغِ النِّعَةَ آتِكَ
بنعمتهای تو در عافیت دهنده ترین عافیتی بیکه و کاتبین
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تَخْلِنِي مِنْ يَدِكَ وَلَا
نور همه چیز توانایی خداوند او اگه از مرا آردنت خود و اگه از
تَرْكُنِي لِقَاءِ عِدِّي وَلَا لِعِدُوِّ بَعْدَ مَا تَوْجَّهْتَنِي
دور ادا داشته شده از برای عداوت و نه از برای دشمنی من و وحشت من را
مِنْ لَطَائِفِكَ الْخَفِيَّةِ وَكَفَايَتِكَ الْجَمَلَةِ هَذَا
از لطیفه های خود پنهان و کارگزارت سبک تر تو این
مَقَامُ الْعَائِدِيكَ اللَّائِي بِعَفْوِكَ الْمُسْتَجِيرِ
مقام کسیست که پناه آورده باشد تو آماج و زنده باشد بجز تو پناه جوینده
بِعِتْرَجَلَا لَكَ قَدْرًا فِي أَعْلَامِ قَدْرَتِكَ فَارَوْ
نظیر زبک تو و تحقیق دیده باشد نشانهای قدرت ترا پس بنام باد
إِنَّا رَوْحُكَ اللَّهُمَّ تَوَلَّنِي وَلَا تَهْتِكْ بِيهَا
انما رحمت خود را خداوند اعمو له شو مرا متول شده که تخطیاز کردی
عَرَبُوا هَا وَاعْطِنِي عَطِيَّةً لَا أَحْتَا جِ الْغَيْرِ
از خیران و عطا کن بمن عطیه که محتاج نباشم بغير تو

وغيره لا اقدر ان اعد
فانها من نعمتك
والله اعلم
بما لا يعلمون
اللهم اني اعطيتني نعمتك
وغيرها لا اقدر ان اعد
فانها من نعمتك
والله اعلم
بما لا يعلمون

معها

اللهم اني اعطيتني نعمتك
وغيرها لا اقدر ان اعد
فانها من نعمتك
والله اعلم
بما لا يعلمون

مَعَهَا فَانَهَا لَيْتَ بِيَدِي مِنْ وَلَا يَبُكَ وَلَا يَنْكُرُ
ماد جو دان پس بدستیکه ان نازه و عربیت از مد کردن و بار کردن
مِنْ عَطِيَّتِكَ اِدْخُلِ الصَّرْعَةَ وَانْعَسِ السَّقَطَةَ
ادخل کن بمن و نشانه شده در بخشش تو بلند کن فاشدن بر او بر خیزان
وَتَجَاوَزْ عَنِ الرِّزْلِ وَأَمْتَلِ الْقُوْبَةَ وَأَرْحَمْ الْهَفْوَةَ
و بگذر از رنزش و قبول کن قوبه را و رحم کن بنگرند
وَأَنْجِ مِنَ الْوَرْطَةِ وَأَقِلْ الْعِثْرَةَ يَا مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ
و نجات ده از بطلک و فتح کن از نغزیدن را ای منتهای رغبت
وَيَا غِيَاثَ الْكَرْبَةِ وَيَا نِعْمَ صَاحِبَا الْكِبَرَةِ
و فریاد رس اندوه و صاحب نعمت و یار در غم
وَرَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَلِّ سَبِيلِي مِنْ حَضْرَتِكَ
و بسیار بخشنده در دنیا و آخرت بگردم سبیل را از محفل غمزدن
الْمُرَّةِ فَتَدْ كَبُوتٌ وَتَلْبَسُ عَلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ
پس به تحقیق که افتاده ام رو بر تو ثابت گردان مرا بر راه راست
وَالْأَعْوَبِ يَا هَادِيَ الطَّرِيقِ يَا فَارِحَ الْمُصْبِقِ
و نه گمراه خواهم بود آ نشان دهنده راه کسائیده شک ای
يَا جَارِيَةَ الصَّبِيِّ يَا رَكِيَّةَ الْوَيْتِيِّ احْلِكْ عَنِّي
همای در سبیل من آ رکن محکم کنش از من
الْمُصْبِقِ وَكَفَيْتَنِي مَا أَطْبَقْتُ وَشَرَّ مَا لَا أَطْبِقُ
شک ز راه و کفایت کن شر آنچه طاققت دارم و شر آنچه طاققت ندارم
بِمِ كَبِيرِ الْمَرْءِ بِمَا لَا يَكُنْ فِي الْمَرْءِ
بم کبر بزرگ مردی بچیز که در مردی نیست

اللهم اني اعطيتني نعمتك
وغيرها لا اقدر ان اعد
فانها من نعمتك
والله اعلم
بما لا يعلمون

عَلَيَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 بزرگ ما و پیمبر ما و آل او که پاهان و پاکیزه گانند
 الاخيار والابحسين
 و غیر کتابی زین مرمانند
 و بدانکه دعاها و ذکرها که وارد شده است از اصحاب
 عصمت سلام الله علیهم در تعقیب مخصوص تعقیب
 نماز صبح بسیار است و ما اکفای کردیم باین مقدمه
 اخضا والله و في الاعانة والتوفيق و بدانکه آنچه
 ذکر کردیم انرا از تعقیب ما خوراست از دو ابواب میگذرد
 و مجتمع نشده اند در روایت واحد پس تراست
 که اخضا کنی بر بعضی از آن هرگاه وسعت نداشته
 باشد وقت تو از برای همه و هرگاه بیای از نفس خود
 سستی و مانند که پس قطع کن تعقیب و تکلیف مفرما
 او را تمام کردن انرا بی میل بسو آن و اقبال بر آن
 زیرا که توجه و اقبال روح و عبادت دعاء است و
 سنت نشستن تو در مصلا خود بعد از فراغ
 از نماز صبح تا اینکه طلوع کند افق هر چند بود
 باشد

در نسخ مسند
 صحیفه کاتب
 علی محمد و در
 کتب معتبره
 در این باب
 و در کتاب
 و در کتاب
 و در کتاب

کتب معتبره
 در این باب
 و در کتاب
 و در کتاب
 و در کتاب

باشد مشغول بجمعیت پس تحقیق که روایت شده است
 از حضرت امیرالمؤمنین که فرمودند که هر که نماز کند پس
 بنشیند در مصلا خود تا طلوع افق خواهد بود
 از برای او سیزده ازش و سزاوار است خواندن سو
 پس بعد از تعقیب پس به در سینه خواننده آن در
 صباح همیشه محفوظست و در روز داده شده است
 تا اینکه شام کند و این سو پس را دفعه میگویند حبه
 آنکه دفع میکنند از خواننده خود هر شری را و صبح
 نیز میگویند با تعبیر آنکه بر میاورد از برای خواننده
 خود هر حاجتی را فصل بدانکه وارد شده است
 هفتاد روز به روز و از ده ساعت کسبت هر ساعت
 بیکه از آنم اثنی عشر و مختصیصل بن بدعا اینکه خوا
 شود در آن و من ذکر میکنم هر یک از آنها را با دعا آن
 در محل خود انشاء الله تعالی پس ساعت اول همان
 ساعتیست که کلام ماد را بیدایب را است یعنی من باطلو صبح تا طلوع

در نسخ مسند
 صحیفه کاتب
 علی محمد و در
 کتب معتبره
 در این باب
 و در کتاب
 و در کتاب
 و در کتاب
 افق تا طلوع

کون وای که از این دعا سود ببرد روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند

اَفْتَابِ لِي مِنْ مُنَاسَبَاتِ مَحْضَرِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ع
دَعَاكَ اَنْتَ اللّٰهُمَّ رَبَّ الظُّلَمِ وَالْعَلَوِ
وَالْفَخْرِ وَالشُّفُوْقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَوْا وَالْعَنَمِ
اِذَا الْكُتُوْبُ خَالِقِ الْاِنْسَانِ مِنْ عَلَوِ اَظْهَرَ
قَدْ رَكَتْ بِكَ بِرَبِّكَ وَخَلَقْتَ عِبَادَكَ لِمَا
كَلَّفْتَهُمْ مِنْ عِبَادَتِكَ وَهَدَيْتَهُمْ لَكَ بِرِضَاكَ
اِلَى سُبُلِ طَاعَتِكَ وَتَقَرَّرَتْ فِي مَلِكُوْتِكَ بِعِظَمِ
السُّلْطَانِ وَتَوَدَّرَتْ اِلَى خَلْقِكَ بِقِدَمِ الْاَخْيَارِ
وَعَرَفْتَ بِحُسْنِ الْاٰمِنَانَ يَا مَنْ يَسْأَلُهُ مَنْ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاوِرِ
در آسمانها و در زمین است هر روز در کاری و امری است

این دعا را در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند

این دعا را در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند

این دعا را در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند

اَسْأَلُكَ اَللّٰهُمَّ مُحَمَّدًا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ الَّذِي نَزَلَ
بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ عَلَى قَلْبِهِ لِيَكُوْنَ مِنَ الْمُنْتَدِيْنَ
بِلِسَانِ عَزِيْزٍ مُّبِيْنٍ وَيَا مَبِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيَّ بْنَ اَبِي
طَالِبٍ اَبْنِ عَمِّ الرَّسُوْلِ وَبَعْدًا لِبِتُوْلِ الَّذِي
فَرْضْتَ وَلَا يَنْدُ عَلَى الْخَلْقِ وَكَانَ يَدُوْرَ حَيْثُ
ذَارَ الْحَقُّ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَفَسَدُ
جَعَلْتَهُمْ وَسَيْلِيْ وَقَدَمْتَهُمْ اٰمَانِيْ وَيَدِيْ
حَوَالِيْ وَانْ تَعْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ وَتَطَهِّرْ قَلْبِيْ وَتَسْبِغْ
عِيْبِيْ وَتَوْفِخْ كَرْمِيْ وَتَبَلِّغْ مَرْطَاعِيْكَ وَ
عِبَادَتِكَ اَمَلًا وَتَقْضِيْ حَوَائِجِيْ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
و عبادت تو از روی محبت و بر آری برای من حاجتهای دنیا و آخرت

این دعا را در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند

این دعا را در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند که در روزی یکبار بخواند

در وقت سجده
در وقت رکوع
در وقت قیام
در وقت ایستادن
در وقت نیت
در وقت تسبیح
در وقت تهنیت
در وقت اذان
در وقت اقامه
در وقت دعا
در وقت ختم

یا ارحم الراحمین و جایز است که بگردان
ای هم کننده ترین رسم کنند ایستادن از جمله عقب
و باید که بوده باشد اخر آنچه بجای آوردن ابعاد
نماز سجده شکر پس بجهتی که روایت کرده است پیش
محمد بن ذرقین از حضرت ابی عبد الله که فرمودند
که سجده شکر واجب بر هر مسلمان است تمام میکند
نماز خود را و راضی میکند آن بان سروردگار خود را
و بشکفت مایند ملائکه از توبه در پیشگاه بنده
هر گاه نماز کند بعد از آن سجده شکر را میباشاید
سروردگار حجاب را مپا بنده و مپا ملائکه پس
میفرماید امیلا نکه من نگاه کند به بنده من بجا
آورده است فرض مرا و تمام کرده است عهد مرا
پس سجده کرده است برای من جهت شکر بر آنچه انعاما
کرده ام من بان بر او امیلا نکه من چه چیز است برای او
پس میگوید ملائکه ای سروردگار ما رحمت تو بنا

میفرماید

در وقت سجده
در وقت رکوع
در وقت قیام
در وقت ایستادن
در وقت نیت
در وقت تسبیح
در وقت تهنیت
در وقت اذان
در وقت اقامه
در وقت دعا
در وقت ختم

میفرماید خدا می تعالی پس از آن دیگر چه چیز پس
میگویند ای سروردگار ما هشتاد تو پس میفرماید
خدا تعالی پس از آن چه چیز پس میفرماید ملائکه
ای سروردگار ما کفایت ما تم و مطلب و باز میفرماید
خدا تعالی پس از آن دیگر چه چیز پس باقی مینماید
چیز از چیزی مگر اینکه میگویند انرا ملائکه و میگویند
ملائکه ای سروردگار ما بنیت علم از برای ما پس
میفرماید خدا تعالی هر آنچه شکر میکنم من او را
چنانکه او شکر کرد مرا و مرا و رسوا و بفضول
خود و با رحمت خود را و سنت طول دادن

این سجده پس بجهتی که روایت کرده است در پیش
نیز که حضرت کاظم بسجود میفرستد بعد از آنکه نماز
صحیح کند پس بر میپنداشند سر مبارک را تا اینکه
بلند میشد روز و هر گاه بکن این سجده را چنان
ذراعها خود را بر زمین و چنانچه شکم خود را
پس میگویند ملائکه ای سروردگار ما رحمت تو بنا

در وقت سجده
در وقت رکوع
در وقت قیام
در وقت ایستادن
در وقت نیت
در وقت تسبیح
در وقت تهنیت
در وقت اذان
در وقت اقامه
در وقت دعا
در وقت ختم

بگویند که این دعا را در روز دوشنبه بخواند

بر زمین و میخوانی آنچه را در وقتیکه است نفع
 الاسلام در کافه بسند حسن از حضرت ابی الحسن
 ماضی پس بگو در سجده اول اللهم اني
 اسئلك واشهدك واشهد ملائكتك وانبيائك
 كواه بيكرم ترا وكواه بيكرم فرشتهگان ترا وپيغمبران ترا
 ورسلك وجميع خلقك انك انت الله ربني
 ورسولان ترا با جميع اوليائك انك تولى و تورد كار من و بركت
 والاسلام ديني و محمد صلى الله عليه نبيي
 اسلام است دين من و محمد رحمت کند خدا بر او و پيغمبر من
 و عليا و الحسن و الحسين و عليا و محمدا
 و علي و حسن و حسين و علي و محمد و محمد
 و جعفر و موسى و عليا و محمدا و عليا و
 و جعفر و موسى و علي و محمد و علي
 الحسن و محمد اسلام الله عليهم آمين بهم
 حسن و محمد رحمت خدا بر ایشان است كه ايات او بخواند
 اتولى ومن عدوهم اتبوا بعدا زاميكوسه
 دوست بگويم و از دشمنان كه ان تبت عليهم
 اللهم انشدك دم المظلوم بعدا زان بگو
 خداوند اكر بر سبكه من قسم ميدهم خون مظلوم

بگویند که این دعا را در روز دوشنبه بخواند

اللهم

اللهم اني انشدك بائواك على نفسك
 خداوند اكر بر سبكه من قسم ميدهم ترا بحق خود
 لا ولياءك لتظفرناهم بعدوك وعدوهم
 از برای استان خود با نيکه فرزندى و هر شياى از دشمنان تو در روز
 ان يصلى على محمد و آل محمد وعلى المستغظين
 و اينكه رحمت فرستى بر محمد و آل محمد و بر حفظ كنندهگان
 من آل محمد صلى الله عليه و آله بعدا زان
 از آل محمد رحمت کند خدا بر او و بر آل او سه مرتبه
 اللهم اني اسئلك اليسر بعد العسر بعد
 خداوند اكر بر سبكه من سوال ميكنم ترا استان بعد از دشوارى از ان
 ميكند اري كونه زانت خود را بر دفين و ميگو
 يا كهفى حين تعبد المذاهب و تصبى
 اى پناه من در وقتيكه لغت ميان از راهها و تنگ ميشود
 على الارض بما رحبت يا بارئ خلق رحمة
 بر من زمين با همه وسعت آن اى بار دهنده خلق من رحمت
 بى و كان عن خلق غيبا صل على محمد و آل
 بر من دعائى كه بودى از او بى نیاز رحمت فرست بر محمد و آل او
 محمد و على المستغظين من آل محمد صلى الله عليه
 و بر حفظ كنندهگان از آل محمد رحمت بد خدا باد او

والله

و میگوید هرگاه بزداری سر خود را از سجده گهاشگر
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَلِكُ شَيْئًا مَذْكُورًا
 خداوند مرا عزت پس بسیار خدایکه از بیدی مرا و خودم من چیز یاد کرده شده
 رَبِّ اعْنِ عَلَيَّ أَهْوَالَ الدُّنْيَا وَبَوَائِبِ الدَّهْرِ وَ
 ای پروردگار من یاد کن مرا از هولهای دنیا و مصیبتهای روزگار
 نَكَاتِ الزَّمَانِ وَمَصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ
 و نیکتای زمان و مصیبتهای شبها و روزها
 وَ أَكْفَيْتَنِي شَرَّ مَا تَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَ فِي
 و کفایت ده در شر آنچه میکنند ستم کاران در زمین و در سفر
 سَفَرِي فَاصْبِرْ لِي فِي أَهْلِي فَأَخْلَفْتَنِي وَ هَمَّارِ رِقَّتِي
 پس رفیق باش با من و در اهر من پس نشین من باش در آنچه زود کرده باش
 فَبَارِكْ لِي وَ فِي نَفْسِي لَكَ فَذَلِّلْنِي وَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ
 پس برکت ده بر من در نفس من برای تو پس خواری بفرما در روی من
 فَعَظِّمْنِي وَ اَلْبَتَّ فَحَسْبُكَ وَ بَدُّ نَوْلِي فَلَا تَقْضُحْنِي وَ تَعْمَلِ
 پس بزرگ گردان مرا و تو بس است کردن بسبب کنان من پس سوا کن مرا
 فَلَا تُبْسِلْنِي وَ تَسْبِرْ لِي فَلَا تُخْزِنِي وَ مِن شَرِّ الْجِنِّ
 سکه دار من من تسلیم کن مرا و بسبب کنان من را و در سر من
 وَالْإِنْسِ فَتَسَلِّمْنِي وَ لِحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ فَوْقْتَنِي وَ مِن
 و این پس سالم دار مرا از برای آملدن بسندیده پس تو بقیع ده مرا از

ببینی چنان کردی
 نفس خود را
 و زود کنی که من را
 نوزد بگاه خود
 نظر در من
 جیس

مستجاب

بگویم که هرگاه بزداری سر خود را از سجده گهاشگر
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَلِكُ شَيْئًا مَذْكُورًا
 خداوند مرا عزت پس بسیار خدایکه از بیدی مرا و خودم من چیز یاد کرده شده
 رَبِّ اعْنِ عَلَيَّ أَهْوَالَ الدُّنْيَا وَبَوَائِبِ الدَّهْرِ وَ
 ای پروردگار من یاد کن مرا از هولهای دنیا و مصیبتهای روزگار
 نَكَاتِ الزَّمَانِ وَمَصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ
 و نیکتای زمان و مصیبتهای شبها و روزها
 وَ أَكْفَيْتَنِي شَرَّ مَا تَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَ فِي
 و کفایت ده در شر آنچه میکنند ستم کاران در زمین و در سفر
 سَفَرِي فَاصْبِرْ لِي فِي أَهْلِي فَأَخْلَفْتَنِي وَ هَمَّارِ رِقَّتِي
 پس رفیق باش با من و در اهر من پس نشین من باش در آنچه زود کرده باش
 فَبَارِكْ لِي وَ فِي نَفْسِي لَكَ فَذَلِّلْنِي وَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ
 پس برکت ده بر من در نفس من برای تو پس خواری بفرما در روی من
 فَعَظِّمْنِي وَ اَلْبَتَّ فَحَسْبُكَ وَ بَدُّ نَوْلِي فَلَا تَقْضُحْنِي وَ تَعْمَلِ
 پس بزرگ گردان مرا و تو بس است کردن بسبب کنان من پس سوا کن مرا
 فَلَا تُبْسِلْنِي وَ تَسْبِرْ لِي فَلَا تُخْزِنِي وَ مِن شَرِّ الْجِنِّ
 سکه دار من من تسلیم کن مرا و بسبب کنان من را و در سر من
 وَالْإِنْسِ فَتَسَلِّمْنِي وَ لِحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ فَوْقْتَنِي وَ مِن
 و این پس سالم دار مرا از برای آملدن بسندیده پس تو بقیع ده مرا از

مَسَاوِي الْأَخْلَاقِ فَجَنِّدْنِي إِلَيْهِ مَنْ تَكَلَّمَ بِأَرْبَابِ
 و از اخلاق کجوسیده پس دور کن مرا از آنکه و اسکنده از من ای پروردگار
 الْمُسْتَضْعَفِينَ وَأَنْتَ رَبِّي عَدُوٌّ مَلَكَتَهُ احْتِرَافِي
 صغیف شده کمان و تو پروردگار من ای پروردگار من ای مالک امر من کرده
 أَمْرًا لِي أَبْعِدْ فِينِي حَتْمًا فَإِنْ لَمْ تُكُنْ عَضْبًا عَلَيَّ
 یا بگو در منی که جو س کند در برابر من پس اگر من نبی غضبانگ بر من
 يَا رَبِّ فَلَا أَبَالِي عَنِّي أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْ سَعَى وَحَتَّى
 ای پروردگار من پس باک ندارم من اینکه عافیت تو و آخر است برافزود
 إِلَيَّ أَعُوذُ بِكَ وَ وَجْهَكَ الَّذِي أَسْرَقَ لَهُ لَسْمُؤًا
 برای من پناه میآورم بخواری تو که روشن است بان آسمانها
 وَالْأَرْضِ وَ كَشَفْتَ بِهِ الظُّلْمَةَ وَ صَلَّحْتَ عَلَيْهِ
 و زمین و زرع شده است بسبب ن ظلمت مصلح آید بان
 أَمْرًا لِأَوْلَادِي وَ الْآخِرِينَ أَنْ يَجْعَلَ عَلَيَّ عَضْبًا
 امر کرده شده کمان و هیزه کمان از اینکه فرزند پروردگار من غضب تو
 وَيُنْزِلَ لِي سَخَطَكَ لَكَ الْحَمْدُ تَرْضَى وَ تَعُدُّ
 و نازل شود بر من سخط تو از برای ست حمد بسیار تا اینکه رضی شوی
 الرِّضَا وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ يَا رَبِّ وَ هَمَّ
 بعد از خوشنود شدن نیست کرده و نه قوتی بر علیه است مگر بسبب تو
 دَرَا بِنْدِ كَرْدِهِ مَبْشُورًا مَيَّا طَلُوعِ أَفْنَابِ ثَابِتِينَ

بگویم که هرگاه بزداری سر خود را از سجده گهاشگر
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَلِكُ شَيْئًا مَذْكُورًا
 خداوند مرا عزت پس بسیار خدایکه از بیدی مرا و خودم من چیز یاد کرده شده
 رَبِّ اعْنِ عَلَيَّ أَهْوَالَ الدُّنْيَا وَبَوَائِبِ الدَّهْرِ وَ
 ای پروردگار من یاد کن مرا از هولهای دنیا و مصیبتهای روزگار
 نَكَاتِ الزَّمَانِ وَمَصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ
 و نیکتای زمان و مصیبتهای شبها و روزها
 وَ أَكْفَيْتَنِي شَرَّ مَا تَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَ فِي
 و کفایت ده در شر آنچه میکنند ستم کاران در زمین و در سفر
 سَفَرِي فَاصْبِرْ لِي فِي أَهْلِي فَأَخْلَفْتَنِي وَ هَمَّارِ رِقَّتِي
 پس رفیق باش با من و در اهر من پس نشین من باش در آنچه زود کرده باش
 فَبَارِكْ لِي وَ فِي نَفْسِي لَكَ فَذَلِّلْنِي وَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ
 پس برکت ده بر من در نفس من برای تو پس خواری بفرما در روی من
 فَعَظِّمْنِي وَ اَلْبَتَّ فَحَسْبُكَ وَ بَدُّ نَوْلِي فَلَا تَقْضُحْنِي وَ تَعْمَلِ
 پس بزرگ گردان مرا و تو بس است کردن بسبب کنان من پس سوا کن مرا
 فَلَا تُبْسِلْنِي وَ تَسْبِرْ لِي فَلَا تُخْزِنِي وَ مِن شَرِّ الْجِنِّ
 سکه دار من من تسلیم کن مرا و بسبب کنان من را و در سر من
 وَالْإِنْسِ فَتَسَلِّمْنِي وَ لِحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ فَوْقْتَنِي وَ مِن
 و این پس سالم دار مرا از برای آملدن بسندیده پس تو بقیع ده مرا از

تحقیق

داده و صفی کرم
و در آن روز
دعا کردن و وقت
و از آن پس
درد است
برای هر ساعت
ساعت اول که
از حضرت امیرالمؤمنین است
از درج اعمال آن وقت
این مقام آنچه مخصوص این وقت است
دویم از طلوع افنا است
از حضرت امام حسن است
اللهم يا خالق السموات والارض وما لك
الذبيط والقبض ومدبر الابرام والنفق
ومن لا يحب المضطر اذا دعاه ويكف
كيسكه زويد نميكند پچاره را هرگاه بخواند او را در طرف ميكنند

بجیستی که گذشت در او آخرت بگوید اول اینکه واد
شده است همت روزی در او زده ساعت و
از بر این است از ائمه اثنا عشر ساعتی است و از
برای هر ساعت دعای که مخصوص این است
ساعت اول که امینا طلوع صبح است تا طلوع افنا
از حضرت امیرالمؤمنین است و ذکر کردیم مادام
انوار درج اعمال آن وقت پس هر آنچه ذکر میکنیم
این مقام آنچه مخصوص این وقت است پس میگویم که عشا
دویم از طلوع افنا است تا برطرف شدن سخرا و
از حضرت امام حسن است میخواندند این دعا
اللهم يا خالق السموات والارض وما لك
الذبيط والقبض ومدبر الابرام والنفق
کن و در هر کشیدن تذکر کنند محکم کردن و جواب کرد
ومن لا يحب المضطر اذا دعاه ويكف
كيسكه زويد نميكند پچاره را هرگاه بخواند او را در طرف ميكنند

السنوء

بهر آنکه
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که

السنوء يا مالك يا جبار يا واحد يا قهار يا عزيز
یا غفار یا من لا تذکره الا نصا وهو بذکره
الابصا یا من لا یمنک حسیة الا نفاو
ولا یفتر خوف الا ملان یا کریم یا ذق یا
مبند یا بالنعیم قبل الاستحاف یا من یترک
الروح من احره علی من یشاء من عباده لیتذ
یوم التلاو کبرت نعمتک علی وصغر فی
جنهنا شکر مدوام غناک غنی و عظم التیک
ففر من اسألک یا عالم سیرک وجهری یا من لا یفقد
سواه علی کشف ضمیر من ان تصلى علی محمد رسولک
بهر آنکه

بهر آنکه
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که
باید که

در این دعا که در کتاب دعاها آمده است و در روزهای پنجشنبه و جمعه و در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة و در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة

المختار و حجتك على الأثرار و الفجار و على
اهل بيته الطاهرين الأختار و أوصل إليك
بالأنزع البطين علما و بالامام الزكي الحنن
المقتول مما فقد استسقت بهم اليك و قد هم
أما حى بين يدي حوائج أن تزيد في منزلتك عليا
و هبت الحكما و تجبر كبري و تشرح بالقوى صدر
و ترجمه اذا نطق مر الدنيا اثره و تذكر في
اذا كنت في ذكره برحمتك يا ارحم الراحمين و عك
روزانه حضرت امام حسين است و منجوانه در انداز
اللهم رب الأرباب و مستب الأسياب و مالك
و بنا بر این صفت

در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة و در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة

در این دعا که در کتاب دعاها آمده است و در روزهای پنجشنبه و جمعه و در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة و در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة

الرفاق مسخر السحاب و مسهل الصعاب يا
يا حليم يا تواب يا كريم يا وهاب يا مفتح الأبواب
يا مرجئ ما دعي لجاب يا من ليس له حاج
ولا ثواب يا من ليس له خزائنه فضل ولا باب
يا من لا يرحم عليه شر ولا يضرب دونه حيا
يا من يرد من يشاء بخير حسنا يا غافر الذنب
وقابل التوب شديدا لعقاب اللهم انقطع
الرجاء إلا امر فضلك و خاب لامل إلا من كرم
فاسالك بمحمد رسولك و بعلي بن ابي طالب صفيك
و بالحسين الامام النفع الذي اشترى نفسه ابتعا
و بحق حسين الامام

و کاتب

در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة و در روزهای اول ماه رجب و در روزهای اول ماه شعبان و در روزهای اول ماه محرم و در روزهای اول ماه صفر و در روزهای اول ماه ذی قعدة و در روزهای اول ماه ذی الحجة

عالم له

بجزای تو و جفا کرده است با عدول کنند از راه طاعت تو
 بر کشند او را اگر کشند و نشنند در بدین صفت او را از رو تعذی
 و عدوانا و حملوا را شده در الافاق و اهلوه
 نظم و فرود آورند و در بند رس او را در اطراف و فرود آورند او را
 محل اهل العباد و الشفاق اللهم فصل علی
 محمدا و آله و وحدد علی البکاء علیک مخربان
 محو آل او و نازه گردان رسیم کشنده او رسوا کنند
 لعینک و آیتفامیک و مرزبان سخطک و نکال
 لعن خود و انتقام خود را در پاک کنند نامی غضب و عقوبت خود
 اللهم ایزناک بمحمد و آله و استشفع
 عداوند ابر استبکه من سوال میکنم از تو بحق محمد و شفاعت یحیی
 بهم آیتک و اقدمهم امانه و بین یدیه حوائج
 بایشان کجاست تو و مقدم سیدار ایشان را پیش خود پیش جانتان
 ان لا تقطع رجای منی منک ولا تحین
 ای که بزنی از روی مرا در انعام تو و ناسید کردن

مَرْضَانِكَ وَجَاهِدَا لَنَا كَثِيرًا عَنْ حِرَاطِ طَاعَتِكَ
 رَضَائِكَ تُوَجِّهًا وَجَاهِدًا كَثِيرًا بِعَدُولِ كُنْتُمْ لِرِزَاةِ طَاعَتِكَ
 فَفَنَلَوْهُ سَائِعًا ظَنًّا نَا وَهَنًا كَوْنًا حُرْمَةً نَجْبًا
 بِرِشْتِندِ او را اگر کشند و نشنند در بدین صفت او را از رو تعذی
 وَعَدُوْنَا وَحَمَلُوا رَأْسَهُ فِي الْاَفَاقِ وَ اَهْلُوهُ
 نطلم و فرود آورند و در بند رس او را در اطراف و فرود آورند او را
 مَحَلَّ اَهْلِ الْعِبَادِ وَالشِّفَاقِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَي
 محل اهل العباد و عداوت عداوند ابر استبکه من سوال میکنم از تو بحق محمد و شفاعت یحیی
 مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَوَحَّدِدْ عَلَي الْبُكَاءِ عَلَيكَ مَخْرِبَانِ
 محو آل او و نازه گردان رسیم کشنده او رسوا کنند
 لَعِينِكَ وَآيْتَفَامِيكَ وَمُرْزَبَانِ سَخَطِكَ وَنَكَالِ
 لعن خود و انتقام خود را در پاک کنند نامی غضب و عقوبت خود
 اللَّهُمَّ اِيْزِنَاكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَشْفِعْ
 عداوند ابر استبکه من سوال میکنم از تو بحق محمد و شفاعت یحیی
 بِهَيْمِ الْبَيْتِ وَاقْدِمَهُمْ اَمَانَةً وَبَيْنَ يَدَيْهِ حَوَائِجِي
 بایشان کجاست تو و مقدم سیدار ایشان را پیش خود پیش جانتان
 اَنْ لَا تَقْطَعَ رَجَائِي مِنْكَ وَلَا تَحِينَنِي
 ای که بزنی از روی مرا در انعام تو و ناسید کردن

بجزای تو و جفا کرده است با عدول کنند از راه طاعت تو
 بر کشند او را اگر کشند و نشنند در بدین صفت او را از رو تعذی
 و عدوانا و حملوا را شده در الافاق و اهلوه
 نظم و فرود آورند و در بند رس او را در اطراف و فرود آورند او را
 محل اهل العباد و الشفاق اللهم فصل علی
 محمدا و آله و وحدد علی البکاء علیک مخربان
 محو آل او و نازه گردان رسیم کشنده او رسوا کنند
 لعینک و آیتفامیک و مرزبان سخطک و نکال
 لعن خود و انتقام خود را در پاک کنند نامی غضب و عقوبت خود
 اللهم ایزناک بمحمد و آله و استشفع
 عداوند ابر استبکه من سوال میکنم از تو بحق محمد و شفاعت یحیی
 بهم آیتک و اقدمهم امانه و بین یدیه حوائج
 بایشان کجاست تو و مقدم سیدار ایشان را پیش خود پیش جانتان
 ان لا تقطع رجای منی منک ولا تحین

تأمیل

تَأْمِيلًا فِي إِحْسَانِكَ وَتَوَالِكَ وَلَا لَهْطِكَ الْبُتْرُ
 امید مرا در همان تو و بخشش تو و نه روی برده را
 الْمُسَدَّدُ عَلَى مَنُجَهْتِكَ وَلَا تُغَيِّرْ عَنِّي عَوَائِدَ
 که پوشیده شده آبر من از جانب تو و تغییر ندهی از من صدای
 طَوْلِكَ وَنَعْمِكَ وَوَقْفَتِي لِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ وَحَسْبِي
 فضل خود و نعمت خود و توقفی ده مرا برای آنچه نزدیک کردم به تو و کفایت
 عَمَّا يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَأَعْطِنِي مِنْ الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مِمَّا
 مرا از آنچه دور میکند و اندر از تو و عطا کن مرا از چیز افضل آنچه امید دارم
 أَرْجُوهُ وَأَكْفِنِي مِنَ الشَّرِّ مَا أَخَافُ وَأَحْدِرْ بِرَحْمَتِكَ
 امید دارم و کفایت کن از شر آنچه میترسم و خوف دارم رحمت تو
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسَلِّحْ هَارِمًا مِنْ بَلْبَلِ شِدْدَتِكَ وَدَفْعِ
 ای رحیم کننده ترین رحیم کننده است تا پیشین و این از خصم
 سَيِّدِ الْعَابِدِينَ آمِنْ حَوَائِجِي دِرْزَانِ ابْنِ عَمْرٍاءَ اللَّهُمَّ
 خدایان
 أَنْتَ الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَلِكُ وَكَلِمَةُ سَوْمٍ
 تو را پادشاه صاحب ملک و مالک امور و هر چیزی غیر ذات تو
 وَجَهَتِكَ الْكَبْرِيَّ هَا لَيْكَ سَخَّرْتُ بِقُدْرَتِكَ
 ملاک شونده اند رام کرده قدرت خود
 الْغُيُومِ السَّوَابِكِ وَعَلِمْتَ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 ابرای ریزاننده را و دانسته آنچه در صحرا و در دریاست
 وَمَا لَسَقَطَ مِنْ وَرْقَةٍ فِي الظُّلُمَاتِ الْخَوَالِكِ
 و آنچه راحی شد از برگ در ظلمات بسیار سیاه

بجزای تو و جفا کرده است با عدول کنند از راه طاعت تو
 بر کشند او را اگر کشند و نشنند در بدین صفت او را از رو تعذی
 و عدوانا و حملوا را شده در الافاق و اهلوه
 نظم و فرود آورند و در بند رس او را در اطراف و فرود آورند او را
 محل اهل العباد و الشفاق اللهم فصل علی
 محمدا و آله و وحدد علی البکاء علیک مخربان
 محو آل او و نازه گردان رسیم کشنده او رسوا کنند
 لعینک و آیتفامیک و مرزبان سخطک و نکال
 لعن خود و انتقام خود را در پاک کنند نامی غضب و عقوبت خود
 اللهم ایزناک بمحمد و آله و استشفع
 عداوند ابر استبکه من سوال میکنم از تو بحق محمد و شفاعت یحیی
 بهم آیتک و اقدمهم امانه و بین یدیه حوائج
 بایشان کجاست تو و مقدم سیدار ایشان را پیش خود پیش جانتان
 ان لا تقطع رجای منی منک ولا تحین

تأمیل

این روز از روزهای مبارک است که در آن روزها دعاها مستجاب میگردد و اگر در این روزها دعاها نکنیم...

يا ارحم الراحمين و بدانکه شنیده است دعاها مستجاب میگردد
ای روز گزیده ترین روز است که در آن دعاها مستجاب میگردد
بدری باده و نقصان آنچه آورد من از در این
کتاب است و آنچه را در این و اعتماد دارم بان
و خدا است و الی الوقتی فضل و آنچه سزاوار
است که کرده شود در اول روز تصدقت بجز
میشود و هر چند چیزی بجز این باشد و است که
ثقه الاسلام در کافه از حضرت صادق که فرمود
که پیغمبر فرمود که صبح گاه بدهی صدقه پس
در سینه که بلا نتواند میکند از آن و در آن بکره
است نیز در کافه از آن حضرت فرمود صبح گاه بدهی
صدقه و رعیت کنند از آن پس نسبت مؤمنی که
تصدق کند صدقه که از آن کند بان آنچه از آن
خدا است جهت اینکه دفع کند خدا از او و بان
صدقه سزاوار فرود میاید از آن تا بسوز زمین و
در آن روز و از آنچه کرده میشود در اول روز صبح
کردن

در عبادت ایشان
همچون ایشان
کنند و در آن روز
همچون ایشان
از آن روز و در آن
سعی منافات طلب
اجنه تصدق و صدقه
که باشد از برای ریا
سخت باشد
سبب بر دفع بلا و
یقتضای آن است

خبر از آن است که در این روزها دعاها مستجاب میگردد

این روز از روزهای مبارک است که در آن روزها دعاها مستجاب میگردد و اگر در این روزها دعاها نکنیم...

کردن بکلام است پس در حدیث از ائمه عصمه
سلام الله علیه وارد شده که هر که صبح کند و
خود را به کلاب بمسند او از در آن روز احباب
و نه فقره و باید که مسیح کرده شود در سینه و صلوات
فرستاده شود بر پیغمبر و از آنچه کرده میشود در اول
روز در غالب اوقات مندیل بپسنداند و پاره
جامها و موزه و نعل پس هر آنچه که میکنم بعضی
از اذاب آنها و دعای آنها را پس میگویم اما مندی
پسند پس تحقیق که روا بایشه است که سزاوار
الست که گفته شود نزد آن اللهم سو منی
الایمان و توجهی بیا ج الکرامه و فلید
ایمان و تا جده مرا تاج کرمیت و هر که در آن روز
حبل الاسلام و لا تلخ ربغه الايمان
رسمان اسلام و روپن کن رسمان اسلام و ایمان
فرج مندی و مندیل مسیح در حالی که نشسته باشی
و هرگاه مندیل بپسندد پس تخنک کن مندیل خو

این روز از روزهای مبارک است که در آن روزها دعاها مستجاب میگردد و اگر در این روزها دعاها نکنیم...

مردن

بدست که تحت است مؤکد است روایت کرده است
 شیخ طایفه در هندی بسند حسن از حضرت
 صافی که فرموده که هر که عمده میگوید و نکراند عمده
 را از بر حنک خود پس سدا با و کوفتی که نباشد بر او
 ان روایه پس ملامت نکند مگر نفس خود را و
 روایت کرده است در پیش محمد بن در فیه از
 حضرت صافی که فرموده به درستی که من عجب
 میکنم از کسی که شروع کند در حاجت خود و حال
 آنکه او کردنی باشد چگونه بر نماید حاجت او
 و به در سینه که من عجب میکنم از کسی که شروع کند
 در حاجت خود و حال آنکه در نایب باشد عمده
 را از بر حنک خود چگونه بر نماید حاجت و و حال
 در بر عیب در تحت است بسا است و بتحقیق که
 منعقد شده است اجماع شیعه بر آن و عجب است
 از مخالفین ما که چگونه انکار میکنند آنرا با آنکه

کرده اند در کتابها بخود از پیغمبر که گفته است
 از افغاط و امر کرده است بلی گفته است در کتاب
 صحاح افغاط بسن عمده است که در نایب
 ز بر حنک و در حدیث واقع شده است که پیغمبر
 کرده است از افغاط و امر کرده است بلی تمام
 کلام صحاح و بلی که در نایب عمده است ز بر
 لیکن و بدانکه استحب است عمده است در
 جمیع اوقات و حالات و مخصوصیت بحال نماز
 و هر چند نماز در آن فصل است بلکه است
 است بر سر خود خواهد نماز کرده شود در آن
 یانه و بیست استحب آن از برای نماز چنانکه ظاهر
 میشود از کلام بعضی از علمای ما و نیا قدم من
 در احادیثی که در کتب اصول ما نقل شده چیزی را
 که دلالت کند بر استحباب آن از برای نماز بلکه
 احادیثی که در نایب واقع شده همه عام است و بتحقیق

که نصیر

۱۳۶
 که نصیر می کرده است باین علامت در مشایخ المطلب
 چون آورده است حادثه که دلالت میکند بر اینکه
 محکم است در نفس بعد از آن فرموده
 محقق که ظاهر شد باین حایث استحبنا تمکن
 مطلقا خواه نوبه باشد در نماز یا در غیر آن بمشامد
 کلام او پس سزاوار است که هرگاه محکم کنیز
 اراده نماز قصد کنی استحبنا انرا لنفسه مثلا
 اکثر مستحبانند اینکه مستحب است از برای غیر خود
 نماز مانند او مثلا و بودن محکم شرط در
 زیادتی ثواب نماز اقتضا نمیکند استحبنا انرا از
 برای نماز و این ظاهر است و اما ادا ب در پوشیدن
 جامه های پس سزاوار کوناه کردن جامه پس تحقیق
 که نقل شده است در تفسیر قول خدا یتعالي و یکن
 فطمه که مراد اینست که جامه خود را کوناه کن و سزاوار
 است که نکند از استپن از سرنکشنا و جامه بدله

مکن

مکن سوزا و پوشش جامه شهرت و پوشش در نمازجا
 سفید و تحقیق که روایت شده است از حضرت صادق
 که مکره است سیاه مکر در سه چیز موزه و عجمنا
 و اما دعای نزد پوشیدن جامه پس تحقیق که روایت
 شده است از حضرت صادق که گفته میشود نزد پوشیدن
 جامه اللهم اجعل ثوبی یمن و بركة اللهم
 خداوند بگردان پس جامه مرا یمن و بركت عباد الله
 اردد فی فی شکر نعمتک وحسن عبادتک
 روزی کن مراد آن شکر نعمت تو و نیکی عبادت تو
 و العمل طاعتک الحمد لله الذی رزقنی
 و عذر کردن بطاعت تو سپاس مر خدا را که روزی کرد مرا
 ما استر به عورتی و اجتمعت به فی الناس
 آنچه پوشانم بان عورت خود را و نیت میکنم بان در میان مردم
 روایت شده است از حضرت باقر که گفته میشود نزد
 پوشیدن جامه تو اللهم اجعل ثوبی یمن
 و تقوی و بركة اللهم اردد فی فی حسن عبادتک
 چه یمن و پر نیکی کاری در بركت خداوند روزی کن مراد آن نیکی عباد خود

اینکه در روایات آمده است که هرگاه کسی در نماز جامه سیاه بپوشد یا جامه را در موزه بپوشد یا جامه را در عجم بپوشد، اینها مکره است. همچنین در روایات آمده است که در پوشیدن جامه دعا بخواند: اللهم اجعل ثوبی یمن و بركة اللهم. و در تفسیر قرآن آمده است: یتعالي و یکن فطمه که مراد اینست که جامه خود را کوناه کن و سزاوار است که نکند از استپن از سرنکشنا و جامه بدله.

وَعَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَأَدَاءَ شُكْرٍ نَعْمَتِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَعَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَسْبِيحًا لَكَ تَسْبِيحًا مَعْرُوفًا
 الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي وَأَجْمَلُ بِهِ
 كَمَا يَنْبَغِي لِي بِهَا أَنْ يَكُونَ عَوْرَتِي مَكْنُونًا
 وَرَوَايَتُهُ أَنَّكَ كَفَنَهُ بِشُيْبَتِهِ نَزْدًا
 اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعِي وَأَعْقِبْ فَرْجِي
 عَدَاؤُهَا بِيَوْمِهَا عَوْرَتِي بِرَأْسِهَا لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 وَلَا يَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِي ذَلِكَ نَصِيبًا وَلَا لَهْ
 كَرُونِهَا بِرَأْسِ الشَّيْطَانِ فِي ذَلِكَ نَصِيبًا وَلَا لَهْ
 إِلَى ذَلِكَ وَصُولًا فَيَضَعُ فِي الْمَكَائِدِ وَيُخَيِّجُ لَارِيكَ
 بِجَوَارِيهِمْ بِسُوءِ قَرَارِهِمْ بِرَأْسِ مَنْ مَكَرُوا وَبِزَيْفَانِهِمْ
 حَارِمِكَ وَسَرَاوَارِ بَيْتِكَ كَمَا يُوَسِّدُهُ نَشُورُ
 جِرَائِكَ تَوَعُّمُ كَرُونِهَا بِرَأْسِهَا لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 مَوْزُهُ وَيُغْلُ مَبَايِدَهُ بَدَنُهُ بِأَشَدِّ رَحَالِهِ كَمَا
 لَشَيْبَتُهُ بِأَشَدِّ مِوَسُودِهِ لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 حَيْثُ نَزْدُ كُنْدَانِ مَبْكَدِ عَكْسِ بِنِ رَوْحَالِهِ كَمَا يَنْبَغِي
 بِأَشَدِّ مَبْكَوْبِدِ نَزْدِ يُوَسِّدُهُ بِرَأْسِهَا لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَعَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَأَدَاءَ شُكْرٍ نَعْمَتِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَعَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَسْبِيحًا لَكَ تَسْبِيحًا مَعْرُوفًا
 الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي وَأَجْمَلُ بِهِ
 كَمَا يَنْبَغِي لِي بِهَا أَنْ يَكُونَ عَوْرَتِي مَكْنُونًا
 وَرَوَايَتُهُ أَنَّكَ كَفَنَهُ بِشُيْبَتِهِ نَزْدًا
 اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعِي وَأَعْقِبْ فَرْجِي
 عَدَاؤُهَا بِيَوْمِهَا عَوْرَتِي بِرَأْسِهَا لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 وَلَا يَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِي ذَلِكَ نَصِيبًا وَلَا لَهْ
 كَرُونِهَا بِرَأْسِ الشَّيْطَانِ فِي ذَلِكَ نَصِيبًا وَلَا لَهْ
 إِلَى ذَلِكَ وَصُولًا فَيَضَعُ فِي الْمَكَائِدِ وَيُخَيِّجُ لَارِيكَ
 بِجَوَارِيهِمْ بِسُوءِ قَرَارِهِمْ بِرَأْسِ مَنْ مَكَرُوا وَبِزَيْفَانِهِمْ
 حَارِمِكَ وَسَرَاوَارِ بَيْتِكَ كَمَا يُوَسِّدُهُ نَشُورُ
 جِرَائِكَ تَوَعُّمُ كَرُونِهَا بِرَأْسِهَا لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 مَوْزُهُ وَيُغْلُ مَبَايِدَهُ بَدَنُهُ بِأَشَدِّ رَحَالِهِ كَمَا
 لَشَيْبَتُهُ بِأَشَدِّ مِوَسُودِهِ لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 حَيْثُ نَزْدُ كُنْدَانِ مَبْكَدِ عَكْسِ بِنِ رَوْحَالِهِ كَمَا يَنْبَغِي
 بِأَشَدِّ مَبْكَوْبِدِ نَزْدِ يُوَسِّدُهُ بِرَأْسِهَا لِيَمِينِ كَرُونِهَا
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

قَدَحِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَتَبَتُّمَا عَلَى الصِّرَاطِ
 مَا بَانَ قَدَمِي بِمِمْ رَادِرْدِيَا وَخَرْتِ وَتَابَتِ كَرُونِهَا
 يَوْمَ تَزَلُّ فِيهِ الْأَفْدَامُ وَيَكُونُ نَزْدُ كُنْدَانِهَا
 رَوْزِيكَ سَلْفِيَّةً رِيَانًا قَدَمِيَا بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 رَزَقَنِي مَا أُوَارِي بِهِ قَدَحِي مِنَ الْأَرْضِ اللَّهُمَّ تَبَتُّمَا
 كَمَا رَوَى كَرُونِهَا رَايَةَ خَطِّ كَرُونِهَا بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 عَصْرَاطِكَ وَلَا تَقْرِبْهُمَا عَنِ صِرَاطِكَ التَّوَسُّطِ
 انْهَارًا بِصِرَاطِكَ تَوَسُّطًا لِيَمِينِ كَرُونِهَا رَايَةَ خَطِّ كَرُونِهَا
 وَرَوَايَتُهُ أَنَّكَ كَفَنَهُ بِشُيْبَتِهِ نَزْدًا
 مَوْزُهُ سُرُخٌ فِي رَحْضِ نَزْدِ كَرُونِهَا وَرَوَايَتُهُ أَنَّكَ
 نَزْدًا نَحْضُ كَرُونِهَا فَرَمُونَدُ كَرُونِهَا مِنْ جَمَلِ سُنَّتِكَ مَوْزُهُ
 وَيُغْلُ نَزْدُ مَكْرُوهٍ شَمْرُهُ انْدَا نَحْضُ يُوَسِّدُهُ نَشُورُ
 سَيَارًا وَرَوَايَتُهُ أَنَّكَ كَفَنَهُ بِشُيْبَتِهِ نَزْدًا
 نَحْضُ نَزْدُ كَرُونِهَا مَبْكَدُ انْرَانَا انْبِكَ هَمْبَسَانْدَانَا
 وَهَمْبَسَانْدَانَا نَحْضُ كَرُونِهَا كَرُونِهَا بِشُيْبَتِهِ نَزْدًا
 نَزْدًا سُرُورًا شَادِيَةً نَا كَرُونِهَا كَرُونِهَا انْرَا فَضْلًا وَانْرَا
 جَارِيَةً سَعَادَتًا بَانَ دَوَانِهَا انْرَا انْرَا انْرَا انْرَا

و نیز استجابتی از هر طرفی که مانده باشد و هر چند
 از یک رنگ باشد هر که فراموش کند ستمه نام هر رنگ
 پس بگوید بسم الله علی اوله و آله و اخره و رواست کرده
 نام خدا بر اول این در مزین کرده است این
 و پس بخواند در فتنه و از آنچه سزاوار است که گفته
 شود نزد شروع در اکل این دعاست الحمد
 لله الذی تطعمنا و لا یطعمنا و یجبرنا و لا یجبرنا علیه
 سایر خدایا طعام میکند کسی طعام میکند او را و نیز نماز در راه
 و گشتن و یفتقر الیه اللهم لک الحمد علی
 و بیدار است ایستاد او خداوند است برای است سپاس بر او
 ما رزقنا من طعام و ادا فی یسر و عافیة
 روز کردی ما را از طعام زمان خوش در سالی و عافیت
 من غیر کد مینا و لا مشفق لیم الله خیرا لاسما
 که می از ما و نه مشقت نام خدا بهترین نامها
 بسم الله رب الارض و السماء بسم الله الذی
 نام خدا و پروردگار زمین و آسمان نام خدا است
 لا یضر مع اسمه فی الارض و لا فی السماء
 ضرر نیست با نام او چیزی در زمین و نه در آسمان
 و هو السميع العلم اللهم اسعدنی فی مطعم
 و ادب خیر در امان خداوند است محبت کردن مراد است طعام

۱۴
 طلوع افتاب زوال اکل و شرب پس هر آنچه ذکر
 میکنیم ما باره از اذاب نهار و دعا نهار که روا
 شده است از اصحاب عصمت سلام الله علیهم پس
 میکنیم که هرگاه خواهد چیزی بخورد پس بنشین
 بر جانب چپ خود و بنشین مربع پس به درستی که
 آن نشسته است که ناخوش میدارد آنرا خدای
 تعالی و دشمن میکرد صاحب ترا چنانکه روا
 شده است از حضرت امیرالمؤمنین هرگاه در راه
 دست خود را حقه اکل پس بگوید بسم الله و الحمد
 لله رب العالمین پس بجهتیک که رواست
 از حضرت صاف که هرگاه خواهد چیزی بخورد
 پس ناپهن کند دست خود را و بگوید بسم الله و
 الحمد لله رب العالمین فی امر خداست تعالی
 مرا و زاپش از اینکه برسد لطف بدهن او روا
 شده است استجابت ستمه بر هر رنگی و رواست
 نیز

نیز

و نیز استجابتی از هر طرفی که مانده باشد و هر چند
 از یک رنگ باشد هر که فراموش کند ستمه نام هر رنگ
 پس بگوید بسم الله علی اوله و آله و اخره و رواست کرده
 نام خدا بر اول این در مزین کرده است این
 و پس بخواند در فتنه و از آنچه سزاوار است که گفته
 شود نزد شروع در اکل این دعاست الحمد
 لله الذی تطعمنا و لا یطعمنا و یجبرنا و لا یجبرنا علیه
 سایر خدایا طعام میکند کسی طعام میکند او را و نیز نماز در راه
 و گشتن و یفتقر الیه اللهم لک الحمد علی
 و بیدار است ایستاد او خداوند است برای است سپاس بر او
 ما رزقنا من طعام و ادا فی یسر و عافیة
 روز کردی ما را از طعام زمان خوش در سالی و عافیت
 من غیر کد مینا و لا مشفق لیم الله خیرا لاسما
 که می از ما و نه مشقت نام خدا بهترین نامها
 بسم الله رب الارض و السماء بسم الله الذی
 نام خدا و پروردگار زمین و آسمان نام خدا است
 لا یضر مع اسمه فی الارض و لا فی السماء
 ضرر نیست با نام او چیزی در زمین و نه در آسمان
 و هو السميع العلم اللهم اسعدنی فی مطعم
 و ادب خیر در امان خداوند است محبت کردن مراد است طعام

فدا

هَذَا بَحِيرَةٌ وَأَعْدِنِي مِنْ شِيرَةٍ وَأَمْتَحَنِي بِنَفْعِهِ
 من بحیران و بنا چه ده مرا از شیر اگر دوبره منه کردان کلا بفع
 وَتَلْمِ مِنْ صَبْرَةٍ وَسُرَاوَارًا أَتَى كَ بَوِيهَ بِأَسَدٍ أَوْلَى
 و سلامت دارد از منزه ایچدی بخورد هر روز ناشنا بدیست
 و یکدانه مو بز سرخ پس روایت شده از پیغمبر که هر که
 بخورد هر روز ناشنا بدیست و یکدانه مو بز سرخ پیا
 نشود مگر باره که در آن بمیرد و بشود سههای بخور
 هر روز پیش از طعام و بعد از آن هر چند بوده
 باشد چیزی خوردن تو بیکدست و روایت کرده است
 ریس محمد بن در صفیته از پیغمبر که فرمود که هر که بشود
 دست خورد پیش از طعام بعد از آن تعش کند
 در فراخ و عافیت داده شود بلا اینکه در بدن
 باشد و بتجربتی که روایت شده است از حضرت امیر
 المؤمنین که این روایت میکند در عمر و جلا میدهد
 چشم را و ابتدا کن تو اگر صاحب طعام باشی بشستن
 اول بعد از آن بشود بعد از تو کسی که بر طبر فرست
 تو باشد و در شستن دوم میشود تو آخر هم ابتدا

میکند

میکنند کسی که بر طبر و جپ تو باشد و در شستن
 دویم روایت شده است ابتدا هر که بر طبر فرست تو
 باشد خواه از اد باشد یا نبوده و پاک مکن دست خود
 منبدیل بعد از شستن اول و پاک کن آنرا بان بعد
 از شستن دوم بعد از آنکه مالیده باشی تر بی آنرا
 بان بر چشم های خود و پاک مگر دست را منبدیل
 هر گاه در آن اثر طعام باشد تا اینکه بلدی آنرا و
 نکار کن حمد خدا می آید و از نشانی اکل و ابتدا
 کن پاک پیش از حاضران اگر بوده باشی توصی
 طعام و فرا کرد دست خورد از طعام بعد از
 ایشان و سراوار بدیست چیزی خوردن به دست
 و نه اب شامی کن بان و چیزی خوردن به دست
 و هر گاه حاضر شو غیر از اطعمه و نکد آنرا را
 از بر کاسه و میز آنرا بکار و ابتدا کن بهنگ و ختم
 بان و روایت شده است ختم سبر که نهرو سندیست که

روایت شده است از پیغمبر که هر که بر طبر فرست تو باشد و در شستن اول و پاک کن آنرا بان بعد از شستن دوم بعد از آنکه مالیده باشی تر بی آنرا بان بر چشم های خود و پاک مگر دست را منبدیل هر گاه در آن اثر طعام باشد تا اینکه بلدی آنرا و نکار کن حمد خدا می آید و از نشانی اکل و ابتدا کن پاک پیش از حاضران اگر بوده باشی توصی طعام و فرا کرد دست خورد از طعام بعد از ایشان و سراوار بدیست چیزی خوردن به دست و نه اب شامی کن بان و چیزی خوردن به دست و هر گاه حاضر شو غیر از اطعمه و نکد آنرا را از بر کاسه و میز آنرا بکار و ابتدا کن بهنگ و ختم بان و روایت شده است ختم سبر که نهرو سندیست که

روایت شده است از پیغمبر که هر که بر طبر فرست تو باشد و در شستن اول و پاک کن آنرا بان بعد از شستن دوم بعد از آنکه مالیده باشی تر بی آنرا بان بر چشم های خود و پاک مگر دست را منبدیل هر گاه در آن اثر طعام باشد تا اینکه بلدی آنرا و نکار کن حمد خدا می آید و از نشانی اکل و ابتدا کن پاک پیش از حاضران اگر بوده باشی توصی طعام و فرا کرد دست خورد از طعام بعد از ایشان و سراوار بدیست چیزی خوردن به دست و نه اب شامی کن بان و چیزی خوردن به دست و هر گاه حاضر شو غیر از اطعمه و نکد آنرا را از بر کاسه و میز آنرا بکار و ابتدا کن بهنگ و ختم بان و روایت شده است ختم سبر که نهرو سندیست که

روایت شده است از پیغمبر که هر که بر طبر فرست تو باشد و در شستن اول و پاک کن آنرا بان بعد از شستن دوم بعد از آنکه مالیده باشی تر بی آنرا بان بر چشم های خود و پاک مگر دست را منبدیل هر گاه در آن اثر طعام باشد تا اینکه بلدی آنرا و نکار کن حمد خدا می آید و از نشانی اکل و ابتدا کن پاک پیش از حاضران اگر بوده باشی توصی طعام و فرا کرد دست خورد از طعام بعد از ایشان و سراوار بدیست چیزی خوردن به دست و نه اب شامی کن بان و چیزی خوردن به دست و هر گاه حاضر شو غیر از اطعمه و نکد آنرا را از بر کاسه و میز آنرا بکار و ابتدا کن بهنگ و ختم بان و روایت شده است ختم سبر که نهرو سندیست که

کردن کبیر نازه بر مائده و مخو گوشت در بکرون
 دو مرتبه و بخورد در هر سه روز و مکرر و هر سه ترک
 از چهل روز و خالی مکن تمام گوشت استخوان را
 بگذار دوزان بقیه پس تحقیق که روایت شده است که از
 برای چن بد استخوان هر سه است و هر گاه بکنند پیرا
 می رود از خانه او آنچه به بر از آن باشد و سنت است
 طول دادن نشستن بر مائده که اگر بوده باشد تو
 صلح طعام پس تحقیق که روایت کرده است نقل لاکلم
 در کافه بسند حسن از زراره که گفته شنید از
 حضرت ابی عبد الله که فرمودند که سه چیز است که هر گاه
 بیاموزد آنها را خواهد بود آنها را بی درع او و بی
 نعمت را و پس گفتیم من که چیست آنها فرمودند که
 طول در رکوع و در سجود در نماز و طول دادن
 نشستن بر طعام هر گاه چیزی بخورد بر مائده خود
 و بیجا آورد و این است بگو اهل آن و بگوید بعد از
 فراغ از اکل آنچه روایت شده است از حضرت

در هر سه روز و مکرر و هر سه ترک
 از چهل روز و خالی مکن تمام گوشت استخوان را
 بگذار دوزان بقیه پس تحقیق که روایت شده است که از
 برای چن بد استخوان هر سه است و هر گاه بکنند پیرا
 می رود از خانه او آنچه به بر از آن باشد و سنت است
 طول دادن نشستن بر مائده که اگر بوده باشد تو
 صلح طعام پس تحقیق که روایت کرده است نقل لاکلم
 در کافه بسند حسن از زراره که گفته شنید از
 حضرت ابی عبد الله که فرمودند که سه چیز است که هر گاه
 بیاموزد آنها را خواهد بود آنها را بی درع او و بی
 نعمت را و پس گفتیم من که چیست آنها فرمودند که
 طول در رکوع و در سجود در نماز و طول دادن
 نشستن بر طعام هر گاه چیزی بخورد بر مائده خود
 و بیجا آورد و این است بگو اهل آن و بگوید بعد از
 فراغ از اکل آنچه روایت شده است از حضرت

و اینکه بگوید الحمد لله الذی اطعمنا فی
 جا شعبین و سقانا فی ظمآنین و کسا بنا
 فی غارین و هداانا فی ضالّین و حملنا فی
 راجلین و اوانا فی ضاحین و اخدمنا فی غار
 و فضلنا علی کثیر من العالمین و اما الخ
 است در این زمان از خواندن سوره فاتحه بعد
 از طعام پس اطلاع نیافتم من بران در کتاب
 های حدیث و سزاوار است که بشوند حاضران
 دستها خود را همه در یک طشت و بر ندارند
 بر نرند تا پر شود و سنت است خلال کردن و مکرر
 است ساختن خلال از برك خرمای و از زردنجا
 و مورد و انار و سزاوار است بیرون انداختن
 آنچه بیرون آید از میان دندانها بخلال و فرو بردن

بچه

آنچه بیرون آید به زبان و سزاوار است بود به شما
 آنچه میجوید تو موافق آنچه میخواهند انرا عیال
 نونه آنچه میخواهی انرا تو ناپیشان پس بتجسس که
 روایت کرده است ثقه الاسلام در کتابی از حضرت
 صادق فرمودند که پیغمبر فرمود که مؤمن میجوید
 میخواهد اهل خود و منافق میجوید اهل او بخوابد
 او و اما اذان شامی را پس بدینکه بگوید نوحی
 اشامی الحمد لله الذی منزل الماء من
 السماء و تصرف الامر کیف یشاء بسم الله
 خیر الاسماء و میگوید بعد از الحمد لله الذی
 سفانا ماء عندنا و لم یجعل ملجأ اجاجا
 بذی نوحی الحمد لله الذی سفانا فارقا و انی
 واعظانی فارصنا و غافانی و کفانی اللهم

این دعا را در وقت شام بخواند و در وقت خواب
 بخواند و در وقت نماز بخواند و در وقت
 دعا بخواند و در وقت دعا بخواند

اجعلی میم تشبیه فی المعاد من حوض محمد
 صل الله علیه و آله و تسعد میم افنته
 برحمتک یا ارحم الراحمین و سئلنا
 اب عباموثر کبکاد است و سزاوار است که بیاشام
 ابراهیم است خود و بسه نفس و حمد کن خدا را بعد از هر
 نفسی و سوال کرده شده است از حضرت صادق
 از اشامی بیک نفس پس فرموده اند که اگر آنکه آب
 دهد بتو بنده تو باشد پس بیاشام به نفس و اگر
 از آب باشد پس بیاشام بیک نفس و بتجسس که در وقت
 شده است که هر که بیاشامد آب پس باز کرد انرا
 و هنوز خواهد انرا بکند پس اسه مرشد واجب میشود
 از برای او هبش و سزاوار است اجتناب کند از اشامی

این دعا را در وقت شام بخواند و در وقت خواب
 بخواند و در وقت نماز بخواند و در وقت
 دعا بخواند و در وقت دعا بخواند

۱۲۸
ابن زطف دسنه و از چایبکه شکسته باشد و بنا
غواب پس تحقیق که روایت شده است از حضرت
صادق که برهنه از بسپا خوردن آب پس بر در
انما نه هر کوفتیک و روایت شده است که هر که بنا
شامد آب پس یاد کند حضرت امام حسین را و کند
کشته او را منویسید خدا سغالی از برای او صد
هزار حسنه و ساقط میکند از او صد هزار کناه را
و بلند میکند از برای او صد هزار درجه و منزلت آن
است از اذ کرده باشد صد هزار بنده با دست پی
در آنچه کرده میشود نیاز زوال افتاب تا غروب و
در این باب مقدسات و چند فضل تقدیر روایت
کرده است رئیس محدثین در فضیله از پیغمبر که
فرموده که هر گاه زوال افتاب میشود گشود میشود
درها آسمان او در درگاهها بهشت و مستجاب میشود دعا
پس خوشا کسی را که بالا برده شود برای او عمل صالحا

در همین

هرگز بر سر کعبه نبیند
و در وقت نماز که از
کعبه دور است و در
نزد زوال حلقه است که داخل میشود در آن پس
هر گاه داخل شود در آن زایل میشود افتاب پس هیچ
میکند هر چیزی که با این عشرت است محمد پروردگار
من عز وجل و این بنا عت است که صلوات میفرستند
بر من در آن هر چه کرد کار من جل جلاله و فرستاده
است بر من و امت من در آن نماز او فرموده است اتم
الصَّلَاةُ لِدُلُوكَ الشَّمْسِ إِلَى عَسْوِ اللَّيْلِ يَغِيثُكَ
دَارَ عَمَّا زَادَ از زوال افتاب ناضق شب والله تعالی
يعلم و این بنا غر است که میاورند در آن جهت زاردر
روز قیامت پس بیت مومنین که موافق افتاده باشد
این بنا عت را این که بوده باشد او سجد کند یا رکوع
کند یا ایستام که این که حرام کرد خدا بر تعالی
مدین او را بر اتش بتصریح سزاوار است بر خواستن
سکون نماز در اول وقت آن خواه نماز واجب باشد
در وقت نماز که از کعبه دور است و در وقت نماز که از کعبه دور است و در وقت نماز که از کعبه دور است

یا سنت مکر ایچہ اشنا شد پس به درستی که فضل
 اول وقت بر آخران مثل فضل آخرت بر دنیا چنان
 که روایت شده از حضرت صادق و روایت شده نیز از
 حضرت که اول وقت خوشتر است و خدا تعالی است و آخر
 آن عفو خدا است و ظاهر اینست که این فضیلت
 در یافته میشود و مشغول شدن در اول وقت بمقتدا
 نماز مانند طهارت بی سستی و در نیکی چنانکه گفته
 است شیخ ما شیخ شهید در موقوفه بیست در یافتن
 آن بر داخل شدن در نماز در اول وقت و اما ایچہ در
 بعضی روایات مذکور شده که ظاهرش خلاف این
 است چنانکه روایت شده از ائمه علیهم السلام که توپ
 و تعظیم نکرده است نماز کسی که ناخبر کرده باشد
 طهارت بر آن! بلکه داخل شود وقت نماز پس نیافته ام
 از برای آنست که عتاد باشد بر آن و بر تقدیر
 اندراج عمل بان در عمل با ایچہ روایت کرده است ثقه
 الاسلام در کتابی بسند حسن از حضرت صادق

این روایت در بعضی نسخ
 آمده است و در بعضی دیگر
 حذف شده است

این روایت در بعضی نسخ
 آمده است و در بعضی دیگر
 حذف شده است

که

که هر که بشنود چیزی از توابع و چیز پس بکند آنرا خواه
 بود از برای او اجر آن و هر چند نبوده باشد حدیث
 چنانکه رسیده با و پس ضرر نمیکند ما را چنان
 دلالت نمیکند که اینک در میان دو مذهب طهارت
 میان اول وقت و نماز منافی توپراست نه اینکه
 منافی در یافتن فضیلت قدس زیرا که آن امر
 دیگر است غیر توپرا نماز پس بدتر کن و سزاوار است
 انتظار کشیدن نماز و مشرف شدن بسو وقت آن چنان
 روایت شده که بعضی انتظار میکشند داخل شدن
 وقت نماز تا و میبهره شوند از حنا یا بلال یعنی داخل
 کن بر نماز احزاب بلال با اعلام کردن به داخل شدن
 وقت چنانکه فرموده است آیه قرآنی من در نماز
 است و اول ذوال شری عکرم سایه است در
 زیادتی بعد از کشیدن یا حادث شدن آن بعد از
 بر طرف شدن پس به در سبب که هر چند زیاد میشود

ملند

بلند افتاب پاده میشود کند تا تا اینکه هرگاه
 برسد افتاب با آنچه نهایت بلند است در آن روز
 میرسد تا با آنچه نهایت کم شد است در آن
 روز یا بالکلیه بر طرف میشود و این نزد رسیدن
 افتابت به در آن نصف النهار یعنی منصف
 ما بین مشرق و مغرب و معلومست که اوضاع
 افتاب کسب تا کنان اقالیم مختلف است پس
 تا کنان بعضی اقالیم میباشد در وقت زوال در
 طرف جنوب از سمت الراس ایشان است بعضی در
 طرف شمال و کسب بعضی مقابل سر ایشان مثل
 پس در آن دو موضع اول بر طرف میشود و سابع
 در منصف روز بلکه ممانند در آن وقت در
 انتهای کوناها ان بقیه از تا کشیده شده
 طرف شمال یا جنوب و در اینجا شروع سایه و زوال
 اول وقت زوال است و در موضع سیم بر طرف

میشود

همیشه در سایه بالکلیه و اول ظاهر شدن ان اول
 وقت زوال است و تا شاخصا پیش از زوال ظل
 میگویند و بعد از آن در میگویند چندی بمعنی
 و تا بعد از زوال رجوع میکنند بتدریج تقریباً
 داشت پیش از زوال و مسکند وقت مضینک نما
 ظهر از زوال تا اینکه بگردد یعنی تا که حادث
 میشود بعد از زوال مسکند شاخص و وقت مضینک
 عصر تا اینکه بگردد در برابر شاخص و سنکست
 برای تو ناخیر کردن هر یک از فرضیه ظهر و عصر
 از اول وقت ان بعد تا اینکه بگذار بعد از ان افله
 انرا و کسب که نافله منبکدار در پس سزاوار نیست از
 برای او ناخیر از اول وقت مضینک و مشهور است
 که وقت نافله ظهر و انرا صلوة او پیش میگویند از
 زوال است تا اینکه بگردد در وقت یعنی بمقدار
 سبع شاخصه غالب نیست که قاضی هر شخصی قدر

همیشه در سایه بالکلیه و اول ظاهر شدن ان اول
 وقت زوال است و تا شاخصا پیش از زوال ظل
 میگویند و بعد از آن در میگویند چندی بمعنی
 و تا بعد از زوال رجوع میکنند بتدریج تقریباً
 داشت پیش از زوال و مسکند وقت مضینک نما
 ظهر از زوال تا اینکه بگردد یعنی تا که حادث
 میشود بعد از زوال مسکند شاخص و وقت مضینک
 عصر تا اینکه بگردد در برابر شاخص و سنکست
 برای تو ناخیر کردن هر یک از فرضیه ظهر و عصر
 از اول وقت ان بعد تا اینکه بگذار بعد از ان افله
 انرا و کسب که نافله منبکدار در پس سزاوار نیست از
 برای او ناخیر از اول وقت مضینک و مشهور است
 که وقت نافله ظهر و انرا صلوة او پیش میگویند از
 زوال است تا اینکه بگردد در وقت یعنی بمقدار
 سبع شاخصه غالب نیست که قاضی هر شخصی قدر

هفت

هفت تقد است بقدر خودش وقت نافله عصر
 وانرا سجه میگویند از غشیدن از ظهر است تا
 اینکه بگذرد در مثل چهارده و بعضی از علمای ما
 بر آنند که میگذرد وقت این نافله ها بکشد وقت
 وضو و نیت آنها پس نافله هر تا اینکه بگذرد مثل
 شاخص و نافله عصر تا اینکه بگذرد و بر آن و این قول
 دور نیست و در روایات معتبره دلالت بر اینست
 بلکه در بعضی احادیث واقع شده آنچه دلالت کند
 ظاهر بر آنچه زباده بر آن توسعه است چنانکه روای
 کرده است شیخ طایفه در هدی نبی بسنگ صحیح از
 حضرت صان که فرمود نماز است بمنزله هدیه است
 هرگاه آورده شود آن قبول کرده میشود پس مقدم
 دار هر چه را خواهد و مؤخر دار هر چه خواهد ولیکن
 نباید آن کس از علمای ما را که عمل کرده باشد با آنچه
 مستفاد میشود از اطلاق این روایت از توسعه در
 تقدیم و تاخیر گویند بقراینکه تقدیم از است و بیک

نصف روز
 و در بعضی روایات
 آمده است که نافله
 عصر تا آنکه بگذرد
 وقت نماز است و
 در بعضی روایات
 آمده است که نافله
 عصر تا آنکه بگذرد
 وقت نماز است و
 در بعضی روایات
 آمده است که نافله
 عصر تا آنکه بگذرد
 وقت نماز است و

بعضی از علمای ما
 بر آنند که میگذرد
 وقت این نافله ها
 بکشد وقت وضو
 و نیت آنها پس
 نافله هر تا
 اینکه بگذرد
 مثل شاخص و
 نافله عصر تا
 اینکه بگذرد
 و بر آن و این
 قول دور نیست
 و در روایات
 معتبره دلالت
 بر اینست بلکه
 در بعضی احادیث
 واقع شده آنچه
 دلالت کند
 ظاهر بر آنچه
 زباده بر آن
 توسعه است
 چنانکه روای
 کرده است
 شیخ طایفه
 در هدی نبی
 بسنگ صحیح
 از حضرت صان
 که فرمود
 نماز است
 بمنزله هدیه
 است هرگاه
 آورده شود
 آن قبول
 کرده میشود
 پس مقدم
 دار هر چه
 را خواهد
 و مؤخر دار
 هر چه خواهد
 ولیکن
 نباید آن
 کس از
 علمای ما
 را که عمل
 کرده
 باشد
 با آنچه
 مستفاد
 میشود
 از
 اطلاق
 این
 روایت
 از
 توسعه
 در
 تقدیم
 و
 تاخیر
 گویند
 بقراینکه
 تقدیم
 از
 است
 و
 بیک

قضا و الله اعلم و مشهور است علما ما قدس الله اروا
 اینست که جایز نیست اعتماد بر ظن بد اخلاص وقت
 مگر با عدل و بر تحصیل علم پس جایز نیست در
 اعتماد بر خبر یک عادل و نه بر اذان شهر و هر چند مؤمن
 عادل باشد مگر با عجز از علم و ظاهر کلام محفوظ
 معتبر اینست که جایز است اعتماد با اذان یک عادل اما
 خبر و عادل با اذان ایشان پس ظاهر حوزا اعتماد
 بر آنست هر چند قادر باشد بر علم زیرا که علم شرعی
 حاصلست بان و سزاوار است از برای کسی که اعتنا
 داشته باشد ایشان نوافل و اهم نماید یافتن
 اول وقت اینک آماده کرده باشد در صحن خانه خود
 یا بر نام خود خوب راستی که نصب شده باشد در
 مکان و باید که آن راست نصب شده باشد در
 و باید بر بخوبی هر طرف میل نکرده باشد و قیمت
 کرده باشد هفت حصه پس هرگاه بر سید سابقه

بعضی از علمای ما
 بر آنند که میگذرد
 وقت این نافله ها
 بکشد وقت وضو
 و نیت آنها پس
 نافله هر تا
 اینکه بگذرد
 مثل شاخص و
 نافله عصر تا
 اینکه بگذرد
 و بر آن و این
 قول دور نیست
 و در روایات
 معتبره دلالت
 بر اینست بلکه
 در بعضی احادیث
 واقع شده آنچه
 دلالت کند
 ظاهر بر آنچه
 زباده بر آن
 توسعه است
 چنانکه روای
 کرده است
 شیخ طایفه
 در هدی نبی
 بسنگ صحیح
 از حضرت صان
 که فرمود
 نماز است
 بمنزله هدیه
 است هرگاه
 آورده شود
 آن قبول
 کرده میشود
 پس مقدم
 دار هر چه
 را خواهد
 و مؤخر دار
 هر چه خواهد
 ولیکن
 نباید آن
 کس از
 علمای ما
 را که عمل
 کرده
 باشد
 با آنچه
 مستفاد
 میشود
 از
 اطلاق
 این
 روایت
 از
 توسعه
 در
 تقدیم
 و
 تاخیر
 گویند
 بقراینکه
 تقدیم
 از
 است
 و
 بیک

بنهايت نقصان ابتدا کنند در زیادتی یاد رخا داد
 شد پس شروع کنند نافله ظهر اگر کسی است که
 توفیق داده است خدا می تعالی او را برای سعادت
 بجا آوردن نوافل یاد داد از ظهر در اول وقت
 آن اگر حرمت از اشغالات و محض کند فیبراً
 پس هر گاه بگردد بقدر دو سبغ شاخص یا مثل آن
 بنا بر خلاف مشخص شود برای نافله گذاردن در وقت
 وقت نافله ظهر پس اگر در این وقت هنوز تمام نکرده
 باشد بیک رکعت آنرا ترک دهد نافله را و مشغول
 شود بفریضه و اگر تمام کرده است بیک رکعت آنرا
 و نماز رکعت باین میشود که فارغ شده باشد از
 ذکر سجده دویم هر چند نزدیک باشد سر از آن
 پس مفید دارد آن هفت رکعت باقی بر فرض
 و ظاهر تر آنست که شش رکعت باقی در این هنگام
 اذاست زیرا که هشت رکعت در حکم یک نماز است

این وقت از وقت نماز است و اگر در این وقت نماز تمام نشده باشد و در وقت نافله ظهر باشد باید که در وقت نافله ظهر نماز تمام کند و اگر در وقت نافله ظهر نماز تمام کرده باشد و در وقت نماز باشد باید که در وقت نماز نماز تمام کند

بعد از آن

بعد از آن چه گذارد نماز ظهر را و محض میکنند
 سایر بعد از آن پس اگر بر نیاید باشد بجای
 سبع شاخص یاد و برابر بنا بر آنچه گذشت از
 خلاف پس شروع میکنند نافله عصر و اگر
 رسیده باشد با نعل و میسوی و برین وقت
 آن خواهد بود حال آن در ترک آن و مفید
 داشتن بر فریضه مثل حال نافله ظهر چنانکه
 گذشت و آنچه مذکور شد در غیر دو رجمعه
 و در جمعه زیاد میسوی بر این دو هشت رکعت
 چهار بیکر میکند از این بیست رکعت هجده
 رکعت پیش از زوال ^{در حالیکه} سه رکعت باشد از آن
 ثلث آنرا که شش رکعت باشد در وقت همین
 شدن افتاب و ثلث دیگر در وقت بلند شدن
 آن و ثلث دیگر در وقت راست ایشان آن

و میکند

بدرکن ضعف
انقبوت در خواب
رضای نورانی
نصف شبی
سرفتن
سختی
نعمت
و فرزند
چنانکه
پس او
که فرزند
ارجمت
و جادون
انجمن
سازمان
نویسنده
چید و عالم

و میکند از این دو رکعت یا بیتر بعد از زوال
فصل اول آنچه بجای آورد بعد از شخص
شدن زوال اینست که بخوابد آنچه زار و آیت
کرده است و پس محمد بن در فقیه که حضرت با فر
کرده است از احمد بن مسلم و فرموده است با و
که حافظ کن بر این چنانکه حافظ میکند بر
چشمها خود و ان اینست **سُبْحَانَ اللَّهِ وَ**
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُجِدْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَبِيرٌ يُكَبَّرُ بعد از آن بشنا
بعد از آن شروع میکند در نافله زوال پس نیت میکند
دو رکعت اول او میکند **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُجِدْ**
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَبِيرٌ يُكَبَّرُ بعد از آن

میکند

بدرکن ضعف
انقبوت در خواب
رضای نورانی
نصف شبی
سرفتن
سختی
نعمت
و فرزند
چنانکه
پس او
که فرزند
ارجمت
و جادون
انجمن
سازمان
نویسنده
چید و عالم

میکند **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُجِدْ**
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَبِيرٌ يُكَبَّرُ بعد از آن
گذشت ذکر آن در باب اول بعد از آن میکند
اعُوْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ و بخوابد بعد از
فالحمد لله و اول سوره توحید و در رکعت
دویم سوره حمد چنانکه روایت کرده است ثقه
الاسلام در کافه بسند حسن بعد از آن سلام
میدهد و میکند **ان تکبیرا که بعد از نماز**
سُنَّتٌ چنانکه گذشت و تسبیح زهر اعلیٰ لها
بَعْدَ زَانَ اللَّهُمَّ اِنِّی ضَعِيفٌ فَقَوِّیْ رِضًا
صَغْفِرٌ وَحُدَایَ الْخَيْرِ بِنَا صِدْقٍ وَاجْعَلْ الْاٰمِنَا
بِرَحْمَتِكَ كُلِّ لَذِيْ اَرْجُو مِنْكَ وَاجْعَلْ لِي
وَدَاوَسْرًا لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَعَهْدًا عِنْدَكَ
و سپیال نزد تو

بدرکن ضعف
انقبوت در خواب
رضای نورانی
نصف شبی
سرفتن
سختی
نعمت
و فرزند
چنانکه
پس او
که فرزند
ارجمت
و جادون
انجمن
سازمان
نویسنده
چید و عالم

بعد از آن میگذارد دو رکعت بگو بر همان نحو
 بغیرش تکبیر که در اول نماز کند میشود با دعاها
 آنها بعد از آن دو رکعت دیگر مثل آنها و میخواهد
 بعد از هر یک از این دو رکعتها بگوید دعای
 که مذکور شد و بعد از آنکه تمام کرد بی شکر گفت
 با توابع آن بر میخیزم و اذان میگوید از برای ظهر و
 فاصل میکند میان اذان و اقامه بعد دو رکعت بر همان
 منوال و این دو رکعت هفتم و هشتم اند از نافله ظهر
 و بعد از آن اقامت بعد از اقامه اللهم رب
 هذه الدعوة التامة والصلوة الفاضلة
 این دعوت تمام و نماز برپا آید در بان رجه
 بلغ حمدًا صلى الله عليه وآله الذرية
 رحمت کند خدا را و وال او بر سر
 والوسيلة والفضل والفضيلة بالله
 و منزلت و زیادت و فضیلت بار خدای
 استغفر و بالله استنج و بجملة صلى الله عليه
 ابتدا میکنم و بخدا طلب میروزم و بخدا میگویم که خدا بر او
 هم

والله

بعد از آن که نماز تمام شد و اذان و اقامه تمام شد
 و بعد از آنکه دعا خواند و استغفار کرد
 و بعد از آنکه نماز تمام شد و اذان و اقامه تمام شد
 و بعد از آنکه دعا خواند و استغفار کرد

وَإِلَيْهَا تَوَجَّهَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وال او را و درود خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد
 وَاجْعَلْهُمْ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ
 و بگردان منراست ایشان نزد تو روشنائی در دنیا و آخرت
 الْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْرَقِينَ ^{و از جمله مفرقان} بعد از آن مشغول
 کن جمیع آنچه در عابت کردی در نماز صبح از
 اعمال و اهدیه کن قرانت را بغیر اسم الله الرحمن
 الرحیم و میخواهد در رکعت اول سوره سجده
 رَبِّكَ الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلَ الْإِنْفِ شَيْبَةً أَنْهَا بَأْسًا
 در نماز بی چنانکه روایت کرده است شیخ طایف
 در حدیث از حضرت صادق صبح و بر خیز
 بعد از تشهد اول گویند آنچه را میکنند نزد
 برخواستن برای رکعت دوم صبح و بخوان حمد
 یا تسبیح را بر سر مرتبه اضافه کنند بانها
 استغفار بعد از آن تکبیر بگو برای رکوع بر قرار

بعد از آنکه نماز تمام شد و اذان و اقامه تمام شد
 و بعد از آنکه دعا خواند و استغفار کرد
 و بعد از آنکه نماز تمام شد و اذان و اقامه تمام شد
 و بعد از آنکه دعا خواند و استغفار کرد
 و بعد از آنکه نماز تمام شد و اذان و اقامه تمام شد
 و بعد از آنکه دعا خواند و استغفار کرد

والله

وفا در کردن او را
گفت و از او پرسید
او از نظر کارهای
و این کارها را
او را از کارهای
و این کارها را

دستها را چنانکه گذشت و رکوع بکن بر بخوبی گذشت
عبادان بر خیز و بجا آورید که یک بر هفت
مخو عبادان تشهد بخوان و سلام بدو عبادان
میکوی لا اله الا الله سه تکبیر را که در تعقیب
مذکور شد میگوید عبادان میگوید لا اله الا
الله الهنا و احد و نحن له مسلمون تا آخر دعا چنانکه
گذشت در تعقیب صبح عبادان تسبیح میگوید
تسبیح فاطمه علیها السلام و بخواند هر چه خواهد
از دعاهای بیک پیش از این ذکر کردیم در تعقیب
نماز صبح عزیزان بیکه مخصوص بتعقیب صبح آن
و دعاهای متضمن ذکر دخول در صباح است
مثلا ان سه دعا آخر عبادان میگوید یا من
اظهر الجمیل و استر القبح یا من لم یواخذ
بالبیوه و لم یهینک لیسرنا کریم الصفح یا ایا
شبی بکویت و میگوید سه دعا را ای گرامی که در کتب
بزرگ

الحی

بهر کسی که
در کتب بزرگ
و این کارها را
و این کارها را
و این کارها را
و این کارها را

المن یا حسن التجارین یا واسع المغیره یا ایا
نعت ای نیکی تجاوز ای وسیع مغفرت ای گداز
الیدین یا لرحمة یا سامع کل مجوی و یا
دستها با رحمت ای شنونده هر راز و اسرار
منه ای کل شکوه و یا مبیدنا یا لیغم قبل
منتهای هر کثابت و ای ابتدای کتفه نعمتها پیشتر
ای سیخفا قها یا رباة یا رباة یا رباة یا سیداه
ار استحقاق آنها را سرودگار ای سرودگار ای بزرگ
یا سیداه یا سیداه یا غایة رعیناه یا ذا الجلال
ای بزرگ ای نهایت ارزوای صاحب جلال
و الاکرام امثالک یحیی محمد و علی و فاطمه
و کرامی دشمن نوال بیکم از تو محمد و علی و فاطمه
و الحسن و الحسین و علی و محمد و جعفر
و موسی و عیسی و محمد و حسن و حسین و جعفر
و مؤمنه و علی و محمد و علی و الحسن و محمد
صاحب الزمان سلام الله علیهم ان
صاحب زمان ورود خدا بر ایشان بود
نصرت علی محمد و آل محمد و ان تکشف کرم
رحمت و سر بر محمد و آل محمد بر طرف کنی انرا

بهر کسی که
در کتب بزرگ
و این کارها را
و این کارها را
و این کارها را
و این کارها را

و تفهیم

بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من

و تَغْفِرْ ذُنُوبَهُ وَ تُفَتِّحْ لَهُمْ وَ تُفَرِّجْ غَمَّهُمْ وَ تَصَلِّحْ
و بیایزنی کنی مرا و زایل کنی غم مرا و رفع کنی غم مرا و اصلاح کنی
شَأْنَهُ فِي بَيْتِ وَدُنْيَايَ وَ أَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ
حال را در دین و دنیا بیس و بیکدیگر داخل کنی مرا بهشت
وَلَا تُكَلِّمَنِي خَلْفَ بَابِي وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا
و نگردد ای سرافراز من از من به سبب تو کسین من آنچه من سزاوارم کنی
أَهْلَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَعْدَ إِذَا
رحمت تو ای رحیم کننده ترین هم کننده گان
يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا جَامِعَ كُلِّ قَوْمٍ يَا بَارِعَ
ای شنونده هر صوت ای جمع کننده هر قوت شده ای فرزنده
الْقَوَائِمِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا بَاعِثَ يَا وَاوْرِثَ يَا
بغضنا بعد از موت ای با باعث ای وارث ای بوع
سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ يَا جَابِجَ الْجَبَابِ
ای بزرگ بزرگان ای خدا ای عبادت کرده شدگان ای بجز کننده تکلیف
يَا مَلِكَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ
ای پادشاه دنیا و آخرت ای پروردگار همه پرورنده گان
يَا مَالِكَ الْمُلُوكِ يَا بَطَّاشَ الْبَطِّشِ الشَّدِيدِ
ای پادشاه پادشاهان ای بطش صاحب بطش و دشمن
يَا صَبِيرًا يَا مُعِيدًا يَا فَخْرًا يَا بَرِيدًا يَا حَمِيمًا
ای صبر کننده ای عود فرزانده ای گنده هر چه کرد او ای شمارنده عدد
عَلَدًا

سرفراز من
بغضنا بعد از موت
ای بزرگ بزرگان
ای پادشاه پادشاهان
ای صبر کننده

عَدَدَ الْأَنْفَامِ وَ تَقِيلُ الْأَقْدَامَ يَا مَنِ السِّرِّ عِنْدَهُ
عدد نفسها و سهولت قدمها ای کسیکه نهان نزد او کار است
عَلَانِيَةً أَسْأَلُكَ بِحَبْلِ حَبْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
سوال میکنم از تو بحق برکنده تو در خلق تو
بِحَقِّهِمُ الَّذِيكَ أَوْجِبْتَ لَهُمْ عَلَى نَفْسِكَ أَنْ
و بحق ایشان که واجب کرده برای ایشان بر نفس خود ازیک
تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ حَمْدًا وَ أَهْلَ بَيْتِي وَ أَنْ تَمُرَّ عَلَيَّ
رحمت کنی بر محمد و اهل بیت او و بیکدیگر رحمت گذاری بر من
السَّاعَةَ بِصُكَّاكَ وَ قَبْرِي مِنَ النَّارِ وَ أَنْ تَجِزَّ
داین عت بخلص کردن من از آتش و اینکه بجا آوری
لَوْ كَيْفَ وَ ابْنِ نَيْبِكَ لَدَاعِي الْبَيْتِ بِأَذْنِكَ
از برای دست تو و پر سپهر تو که خوانده است بگو بر حضرت تو
وَ آمِنِكَ فِي أَرْضِكَ وَ عَيْنِكَ فِي عِبَادَتِكَ
و امین شنت در زمین خود دیده شنت در میان بنده گان تو شانت
وَ حَمْدِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ عَلَيْهِ وَ صَلَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ
و محبت شنت بر خلق تو بر او باد رحمتهاست تو و برکتهاست تو
بِرُكَاةِكَ وَ عَدْلِكَ اللَّهُمَّ أَبَدًا بِبَصِيرِكَ وَ قُوَّةِ صَبْرِكَ
در برکتهاست تو و عدل او را خداوند است تقویت کن ادبها بخود و قوه او
وَ صَبْرِهِمْ وَ اجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا صَبِيرًا
اور او صبر بفرمایشان را و بگردان ایشان از نزد خود تو را باری کننده

بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من
بگو ای سرافراز من

و بجز

کتابت از حضرت امام رضا علیه السلام در جواب سؤالی که در این باب پرسیده شد که اگر کسی در روز قیامت بگوید یا ارحم الراحمین چه میگوید؟
 در جواب فرمود که او را از رحمت پروردگار محروم میگردانند و او را در جهنم انداخته اند.
 و در جواب سؤالی که پرسیدند که اگر کسی در روز قیامت بگوید یا ارحم الراحمین چه میگوید؟
 فرمود که او را از رحمت پروردگار محروم میگردانند و او را در جهنم انداخته اند.

وَجَعَلَ مِنْجِيًّا وَمَكِيَّةً مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ
 و جعل منجی و مکیه از اعدای تو و اعدای رسول تو
 يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَعْدَ اِذْ قَالَ اللَّهُ رَبِّ السَّمَوَاتِ
 ای مهربانترین رحمتگذاران میگوئی بعد از آنکه ای پروردگار من
 السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 هفت گانه ای پروردگار زمینهای هفتگانه و آنچه در آنهاست و آنچه
 فِيهِنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ
 میان آنهاست و آنچه زیر آنهاست و پروردگار عرش بزرگ و پروردگار
 جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبِّ السَّبْعِ
 جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و پروردگار هفت مورد
 الْمَشَائِخِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتِمِ
 و قرآن بزرگ و پروردگار محمد که خاتم
 النَّبِيِّينَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَأْنَسَ بِاسْمِكَ
 پیغمبران و رحمت فرست بر محمد و آل او و سوال میکنم از تو باسم
 الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ تَقُومُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَبِهِ
 اعظم تو که بان برپا شده اند آسمانها و زمین و بان
 تُحْيِي الْمَوْتَى وَتَرْزُقُ الْأَمْوَالَ وَتَقْرُبُ بَيْنَ
 زنده میکنی و میرانی و روزی میدانی و قریب میکنی میان
 الْمَجْتَمِعِ وَتَجْمَعُ بَيْنَ الْمُنْتَرِقِ وَبِهِ احْتَصَتْ
 و انجم آمدند و جمع میکنی میان راکنده شده و بان احتصرت

این دعا را در روز قیامت بخواند و از رحمت پروردگار محروم نمیشود.
 و اگر کسی در روز قیامت بگوید یا ارحم الراحمین چه میگوید؟
 فرمود که او را از رحمت پروردگار محروم میگردانند و او را در جهنم انداخته اند.
 و اگر کسی در روز قیامت بگوید یا ارحم الراحمین چه میگوید؟
 فرمود که او را از رحمت پروردگار محروم میگردانند و او را در جهنم انداخته اند.

و اگر کسی در روز قیامت بگوید یا ارحم الراحمین چه میگوید؟
 فرمود که او را از رحمت پروردگار محروم میگردانند و او را در جهنم انداخته اند.

در جواب سؤالی که پرسیدند که اگر کسی در روز قیامت بگوید یا ارحم الراحمین چه میگوید؟
 فرمود که او را از رحمت پروردگار محروم میگردانند و او را در جهنم انداخته اند.

عَدَدَ الْأَجَالِ وَوَقْتَ الْجِبَالِ وَكَيْلَ التِّجَارِ
 عدد اجالها و وزن کوهها و کیل دریاها
 اسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ كَذَلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 سوال میکنم از ای آن کسکه او چنین است ای مهربانترین رحمت فرست بر محمد
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي كَذَا وَكَذَا بَعْدَ اِذْ قَالَ
 و آل محمد و آنچه میکنی بر من همان دفعان سوال میکنم
 حَاجِبِ حَوْذِي بَعْدَ اِذْ قَالَ سَجْدَةً مِثْلَهُ دُونَ سَجْدَةِ شُكْرِ
 و او میگوید در آنها و بعد از آنها آنچه گذشت در
 بَابِ قَوْلِ فَصَّلْ وَبَعْدَ اِذْ قَالَ فَارْعُدْ عَسَا زَايِحَةٌ
 بعلو نماز ظهر دارد بر میخیزد بنا فله عصر و نیکوتر
 الْأَحْرَامِ مِثْلَهُ جِهَةً دُونَ كَعْتِ أَوَّلِ بَيْتِ الشُّكْرِ
 دیگر زیرا که سنت نیست گفتن آنها در هیچ نافله
 مَكَرٌ دَرَجَاتِنَا أَوَّلِ نَافِلَةٍ زَوَالِ وَقَوْلِ نَافِلَةٍ مَعْرُوفٍ
 و نیکوتر و بگر گفتن احقر و تر و میخواند در نافله عصر
 آنچه خواهد از سوره ها و غیر اینست که بخوانی
 دَفْعَانَ دَرَجَاتِنَا سُوْرَةَ هَذَا كَمَا تَرْتَعِبُ فَاغْتَدِ
 دفعان در غیران سوره های که برتعبی و اغتدی

در جواب سؤالی که پرسیدند که اگر کسی در روز قیامت بگوید یا ارحم الراحمین چه میگوید؟
 فرمود که او را از رحمت پروردگار محروم میگردانند و او را در جهنم انداخته اند.

در این دعا

اول سوره سوره و نازل در زمان رسالت است
 داده اند در زمان رسالت و نازل در زمان رسالت
 در آنها از اسماء هکذا و اخبار میکی از آنها آنچه
 بین خود و وقت بخوانند ان و بجزیه که در آن
 شده است از حضرت باقر که هر که بخواند سوره صف
 در نمازها واجب است و سینه خود بداند خدا بتعالی
 او داد و یک صفت با ملائکه خود و پیغمبران مرسل
 خود هم از آن حضرت است که هر که مداومت کند بر خواندن
 سوره و در نمازها واجب است و سینه خود و فراخ
 کرد اند خدا بتعالی برای او در روز او بدهد با
 نامه اعمال او را به دست راست و دست چپ کند
 حسنا انک و هم از آن حضرت است که بسیار بکنند
 تلاوت سوره الحاقه را در نمازها واجب و
 است زیرا که این از جمله ایمان بخدا بتعالی و در
 او است و هر که زایل میشود از خواندن ان ایمان
 او تا اینکه بمیرد و بعد از نماز غسان در رکعت
 اول میگوید اللهم انی لا اله الا انت الحی
 ہے خداوندی بر شبکیه نیست خدا که تو در تویی زنده

و در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت

القیوم العلی العظيم الحليم والکرم الخالق الرزاق
 و برای بلند مرتبه بزرگ بر دایه وجود کند سوره از قیوم روزی
 المحی الممیت الکی البدیع لک الحمد و لک المن
 دهنده زنده کننده و بابتدای کند سوره از قیوم از برایت سبب است
 و لک الکر و لک الجود و لک الامر و حدک
 و است منت از برای است کرم از برای است خود از برای است امر به تنهایی
 لا شریک لک یا وحید یا احد یا صمد یا من لم یلد
 نیست از برای از برای تو ای کاین ای کاین ای بی نیاز ای کاین که نیاید
 یلد و لم یولد و لم یکن له کفرا احد و لم یجد
 و ز را دیده شده است و منت بر او را هیچ کسی و فرافروشه
 صاحبیه و لا اولاد اصل علی محمد و آل محمد و افضل
 یعنی و ز فرزندی رحمت قرنت بر محمد و آل او و بکن با من
 بی کنا و کذا و بعد از ان میگذارد دو رکعت
 در آن دو رکعت دیگر و میگوید بعد از انها اللهم
 رب السموات السبع و الارض و بعد از ان می
 گذاری دو رکعت دیگر و میگوید بعد از انها
 اللهم انی ادعوك بما دعتک به عبدک یونس
 خداوند ادر شبکیه من سخوام ترا آنچه خوانده است بان بنده تو یونس
 اذ دعت مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه
 در حالی که رفت غضبان پس و است که شکستگی بر او
 بودیم صلا در روز قیامت و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت

و در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت
 در آنجا که در روز قیامت
 سوره سوره و نازل در زمان رسالت

وَأَنَا سَأَلْتُكَ وَأَنَا عَبْدُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَأَلِّحُوا لِي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبَ لِي وَمَجَّبَنِي
فَدَعَاكَ بِدَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ وَأَنَا دَعَوْتُكَ
وَأَنَا سَأَلْتُكَ وَسَأَلْتُكَ وَهُوَ عَبْدُكَ وَأَنَا
سَأَلْتُكَ وَأَنَا عَبْدُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْتَجِبَ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لِي وَادْعُوا
بِمَادَعَاكَ بِدَعَاكَ أَيُّوبَ إِذْ مَسَّهُ الضَّرُّ
فَدَعَاكَ إِذْ مَسَّهُ الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
فَاسْتَجَبْتَ لِي وَكَشَفْتَ مَا بِي مِنْ ضَرْبٍ وَأَتَيْتَنِي
أَهْلِي وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ فَانْدَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ
وَأَنَا

پس خداوند ترا در غلظت اینکیت فدای مکر تو میباید یا میکنم ترا
چون که از من بودم از منم کشته نشان پس اجابت کردی او را دعوات و ادعوات
از من پس بدستیکه او خواند ترا او بنده تو بود و من میخوانم ترا و
من بنده تو ام و سوال کرد ترا او بنده تو است و من
سوال میکنم ترا و من بنده تو ام اینک رحمت فرست بر محمد و آل
محمد و آنکه استجاب کنی از برای من چنانکه اجابت کردی از برای او و من
میخوانم ترا با که خوانده ترا بنده تو ایوب را که رسیده بود با او بد بحال
پس خواند ترا بدستیکه رسیده است بمن بد بحال و تو رحم کنده ترین رحم کننده
پس اجابت کردی او را و رفکر دی از آنچه او را بود از بدی حال و در او
اهل او را و مثل آن را با اینک پس بدستیکه میخوانم ترا او بنده تو است
وَأَنَا

وَأَنَا سَأَلْتُكَ وَأَنَا عَبْدُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَأَلِّحُوا لِي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبَ لِي وَمَجَّبَنِي
فَدَعَاكَ بِدَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ وَأَنَا دَعَوْتُكَ
وَأَنَا سَأَلْتُكَ وَسَأَلْتُكَ وَهُوَ عَبْدُكَ وَأَنَا
سَأَلْتُكَ وَأَنَا عَبْدُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْتَجِبَ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لِي وَادْعُوا
بِمَادَعَاكَ بِدَعَاكَ أَيُّوبَ إِذْ مَسَّهُ الضَّرُّ
فَدَعَاكَ إِذْ مَسَّهُ الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
فَاسْتَجَبْتَ لِي وَكَشَفْتَ مَا بِي مِنْ ضَرْبٍ وَأَتَيْتَنِي
أَهْلِي وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ فَانْدَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ
وَأَنَا

انها

عبادانها یا من اظہر الجمیل دسترا البقیح تا
 اخوان و عبادان فارغند از این اذان پس
 میگوید از برای نماز عصر فاصله میکنی میان
 اذان و اقامت بسجده و دعا میکنی یا آنچه گذشت
 در صبح و ظهر بعد از آن مشغول شویم نماز عصر
 رعایت کنند جمیع ان اذان سابقا مذکور شد
 و میخواند در رکعت اول اذ جاء نصر الله والفتح
 یا الهکم التکاثر و مانند آنها را در کوناه چنان
 که روایت کرده است انرا شیخ طایفه دقهلی
 از حضرت صادق بسند صحیح بعد از فارغ شدن
 از نماز تعقیب کنی یا آنچه تعقیب کردی بان در
 ظهر مگر آنچه مخصوص بظهر است و میگوید بعد از آن
 آنچه مخصوص بعصر است و ان اینست
 استغفر الله الذی لا اله الا هو الحي و
 طلب آمرزش میکنی از خدا که نیست خدا را مگر او

الصیوم الرحمن الرحیم کا الجلال والا کرام
 بر آن بنامند مردان صاحب برکت و کرامت
 و ان شاء

در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز

و اسأله ان یؤوب علی توبه عبید لیل خضع
 و سوال میکنم اوستا اینکه قبول کند توبه مرا توبه بنده خوار فرو میگذرد
 فقیر یا لیست من سبک لا یملک لی فیه
 فقیر سخت محتاج زنده خواهم شد مالک نیست از برای نفس خود
 ضرا ولا نفعاً و لا مؤناً و لا حیوة و لا نشو
 ضرزی و نه نفع و نه مردگی را و نه زنده که را و نه پراکنندگی را
 اللهم انی اعوذ بک من نفس لا تشع و من
 خداوند ابد بستی که من با او میروم تو از نفسی که سیر نشود و نه از دلی
 قلب لا یخشع و من علم لا ینفع و من صلیوة
 که فرو نمیگذرد و نه از علم که نفع ندارد و نه از نمازی
 لا ترفع و مرد عاصی لا یتسمع اللهم انی
 که با او ربه گوید و از دعا ای که شنیده نشود خداوند ابد بستی که
 اسألك اللی بعد العبر و الفرح بعد
 سوال میکنم ترا هستی بعد از سختی و راحت بعد از غم
 الكرب و الرخاء بعد الشدة اللهم ما ینا
 اندوه و رفاهیت بعد از شدت خداوند ابد بستی که با او
 من نعمته فمیک و حدک لا اله الا انت
 از نعمت تو پشور است شانه نیست خدا را مگر تو
 استغفرک و انوب الیک و سنتک که از

در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز

عباد

اعمال صافی که در وقت نماز استغفار بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه و قرائت
سوره قدر زده مرتبه پس تحقیق که روایت شده است
از حضرت صافی که فرمود که هر که استغفار کند بعد از
نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزند خداوند تعالی هفتاد
صدکناه او را و از حضرت ابی جعفر تالی که فرموده
که هر که بخواند آنا ترکناه فی لیله القدر زده مرتبه
بعد از نماز عصر یک روز از بزرگواران او و مثل
اعمال خلا بود از روز بعد از آن دو سجده شکر
بکن و بخوان در آنها و بعد از آنها آنچه را پیش
گذشت و باید که بوده باشد آخر آنچه میخواهد
اینکه بگوید اللهم اذنی و وجهی الیک
عذرا ندان بر سینه من کردیم رو خود را بوی تو
و آفتاب بدعا علی علیه السلام و اجابناک
در دعا و در دعا خود بر تو امید دارم اجابت ترا
ظامعاً مغفرتک طالبا ما اوتیت به علی
طبع دارنده در امر پیش تو و طلب کننده آنچه را عهد کرده بدین بر
نفس خود سوال کنده بجا آورنده و عده کند آنچه که میگوید بخوانند مرا
تغیر

استغفار بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه و قرائت
سوره قدر زده مرتبه پس تحقیق که روایت شده است
از حضرت صافی که فرموده که هر که استغفار کند بعد از
نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزند خداوند تعالی هفتاد
صدکناه او را و از حضرت ابی جعفر تالی که فرموده
که هر که بخواند آنا ترکناه فی لیله القدر زده مرتبه
بعد از نماز عصر یک روز از بزرگواران او و مثل
اعمال خلا بود از روز بعد از آن دو سجده شکر
بکن و بخوان در آنها و بعد از آنها آنچه را پیش
گذشت و باید که بوده باشد آخر آنچه میخواهد
اینکه بگوید اللهم اذنی و وجهی الیک

و ممکن است ادب این
باشد که تو ای خدا
تعالی سیده از راه
تغیر بر این خوانند
شکر استغفار و عمل
هم ضامن است بر توبه
و آفتاب بدعا علی علیه السلام
در دعا و در دعا خود بر تو
ظامعاً مغفرتک طالبا ما اوتیت به علی
نفس خود سوال کنده بجا آورنده
تغیر

عذرا ندان بر سینه من کردیم رو خود را بوی تو
و آفتاب بدعا علی علیه السلام و اجابناک
در دعا و در دعا خود بر تو امید دارم اجابت ترا
ظامعاً مغفرتک طالبا ما اوتیت به علی
طبع دارنده در امر پیش تو و طلب کننده آنچه را عهد کرده بدین بر
نفس خود سوال کنده بجا آورنده و عده کند آنچه که میگوید بخوانند مرا
تغیر

استغفار بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه و قرائت
سوره قدر زده مرتبه پس تحقیق که روایت شده است
از حضرت صافی که فرموده که هر که استغفار کند بعد از
نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزند خداوند تعالی هفتاد
صدکناه او را و از حضرت ابی جعفر تالی که فرموده
که هر که بخواند آنا ترکناه فی لیله القدر زده مرتبه
بعد از نماز عصر یک روز از بزرگواران او و مثل
اعمال خلا بود از روز بعد از آن دو سجده شکر
بکن و بخوان در آنها و بعد از آنها آنچه را پیش
گذشت و باید که بوده باشد آخر آنچه میخواهد
اینکه بگوید اللهم اذنی و وجهی الیک

استغفار بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه و قرائت
سوره قدر زده مرتبه پس تحقیق که روایت شده است
از حضرت صافی که فرموده که هر که استغفار کند بعد از
نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزند خداوند تعالی هفتاد
صدکناه او را و از حضرت ابی جعفر تالی که فرموده
که هر که بخواند آنا ترکناه فی لیله القدر زده مرتبه
بعد از نماز عصر یک روز از بزرگواران او و مثل
اعمال خلا بود از روز بعد از آن دو سجده شکر
بکن و بخوان در آنها و بعد از آنها آنچه را پیش
گذشت و باید که بوده باشد آخر آنچه میخواهد
اینکه بگوید اللهم اذنی و وجهی الیک
عذرا ندان بر سینه من کردیم رو خود را بوی تو
و آفتاب بدعا علی علیه السلام و اجابناک
در دعا و در دعا خود بر تو امید دارم اجابت ترا
ظامعاً مغفرتک طالبا ما اوتیت به علی
طبع دارنده در امر پیش تو و طلب کننده آنچه را عهد کرده بدین بر
نفس خود سوال کنده بجا آورنده و عده کند آنچه که میگوید بخوانند مرا
تغیر

و ممکن است ادب این
باشد که تو ای خدا
تعالی سیده از راه
تغیر بر این خوانند
شکر استغفار و عمل
هم ضامن است بر توبه
و آفتاب بدعا علی علیه السلام
در دعا و در دعا خود بر تو
ظامعاً مغفرتک طالبا ما اوتیت به علی
نفس خود سوال کنده بجا آورنده
تغیر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الرحيم هو الاول والاخر والظاهر والباطن
تجسده برهان اول و آخر و ظاهر و باطن
وهو بكل شيء عليم فالق الاصباح وجاعيل
داودت همه چیز دانای شکافنده صبح و کردارنده
اللبلب کنا والتمس والتمس حسابنا ذلك
ش جبری که آرام گیرند بین اوقات و ماه را حسابی است
تقدیر العزیز العلم یاغالی با غیر مغلوب
تقدیر عزیز و دانای است غالب که مغلوب بنماید
و بالشاهد الا یحب یا قریب یا مجیب ذلكم
و احوال من که غایب بنماید ای نزدیک ای حجاب بنده من
الله لا اله الا هو علیه توکل و الیه
هدای برود کارگر اوست بر او است توکل من و سوی او باز
انیب اتدلل الیک تذلل الظالمین لضعف
کشت میکنم فروتنی میکنم سوی تو فروتنی کردن ظالمین و ذاری
بین یدک خضوع الراعیین و اسألك سوا
سینم رازی کردن غنبت کنندگان و سوال میکنم ترا سوال
الفقر المسکین و ادعوك تضرعا و خفعا
خیره بسیار محتاج و میخوانم ترا ناری کنند و پنهان
انک لا تحت المعتدین و ادعوك خوفا و طمعا
بر استیجت تو دوست نمید آر از خدا کرده که از او بخوانم ترا ترس از خدا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ان رحمتك قریب من المحسنين و اتوسل
بر استیجت رحمت تو نزدیک است به نیکوکاران و متوسل بنموم
الیک بخبرک و صفوک من العالمین
سوی تو خبر گردیده تو و انتخاب کرده تو از عالمیان
الذی جاء بالصدیق و صدق المرسلین
اگر آورده است راستی را و صدیق کرده است رسولان را
محمد عبدک و رسولک الذی بر المبین
که آن محمد است بنده تو و رسول تو که ترا بنده است انکارا
و یولیک و عبدک علی ابن ابی طالب امیر
و پیوسته تو و بنده تو علی ابن ابی طالب امیر المؤمنین
المؤمنین و بالامام محمد بن علی باقر
و امام محمد پس علی شکافنده علوم
علوم الاولین و الاخرین و العالمین
پیشینان و پسینان و دانای است بتویل
الکتاب المستبین و اسألك بمكانهم
کتاب ظاهر و سوال میکنم از تو بحق زلفت ایشان
عندک و اقدمهم اما حه و بین یدک
تو در جایگاه مقدم میارم پیش از ایشان تو را و بین
حوالی ان نوز عن سکر ما اولئک من
حاجتهای خود ای که در دل من انداز شد که نصیب دانم باین

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مکتب عالم جعفری
نویسنده: میرزا جعفر
محل نگارش: نجف

هَاشِمِ الذِي أَحْرَجَنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَيَا مِيرَا مُؤْمِنِينَ عَلِيّ بْن أَبِي طَالِبٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي شَرَحَ بَوَالَيْهِ الصُّدُورَ
وَبَالَ إِمامِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّافِي فِي الْآخِرَاتِ
وَالْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَكُونِ الْأَمْرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ بِالْعَشِيرَةِ وَالْأَبْكَارِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِهِمْ وَأَسْتَشْفِعُ بِمَكَانِهِمْ لَدَيْكَ
وَاقْدِرْ لَهُمْ آمَانًا مَوْجِبِينَ يَدِّي حَوَائِجِي فَأَعْطِنِي
وَالْأَمَانُ مِنَ الْفِتَنِ وَالْمَخْرَجُ الْوَجْهِ وَالضُّعْفُ الْقَرْبِ
وَالْأَمَانُ مِنَ الْفِتَنِ وَالْمَخْرَجُ الْوَجْهِ وَالضُّعْفُ الْقَرْبِ

تغیثی علی بن ابی طالب
وای امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب
روایت شده است
برای این کتب
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف

مکتب عالم جعفری
نویسنده: میرزا جعفر
محل نگارش: نجف

تَعْفُرَ لِي مَوْعِنَاتِ الذُّنُوبِ وَتَسْرِعَ عَلَيَّ فَاصْبِرْ
الْعَيُوبُ فَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْغُوبُ وَأَنَا
الطَّالِبُ وَأَنْتَ الْمَطْلُوبُ وَأَنْتَ الَّذِي
بِذِكْرِكَ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ وَأَنْتَ الَّذِي
تَقْدِرُ بِالْحَقِّ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ يَا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ وَبِأَخْرَافِ الصِّلَابِ وَبِأَحْكَمِ
الْحَاكِمِينَ وَبِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَآمَنَّا بِكَ
الْحَقَّ إِنَّكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَرْجُوعُ إِذَا اشْتَدَّ الْأَمْرُ وَأَنْتَ
الْمُدْعُوعُ إِذَا امْتَأَسَرَ الضُّرُّ وَجِبِّ الْمَلْهُوفِ
وَالْمُضْطَرِّ

تغیثی علی بن ابی طالب
وای امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب
روایت شده است
برای این کتب
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف
از عمارت نجف

وَالْمُضْطَرِّ

والمؤمنين من ظلمات البر والبحر ومن له الخلق
والتجات وهذه از ظلمات بیابان و دریا و کسبک از برای اوست خلق
والأمم والعالم بوساوس الصدور المطلع
و امر و داناست بر و طوره ای سینده و خبر و دانست
على خفي لئلا يغاية كل مجون ومنه أي كل
بر پنهان تر ای نهایت بر سر و راز و نهایت بر
شكوتی یا منزله الحمدیة الآخرة والآولى
شکایت ای یکبار از برای اوست بسیار در عزت و دنیا
يا من خلق الارض والسموات العلى الرحمن
ای یکبار از برای اوست زمین و آسمانهای بلند را بسیار مهربان
على العرش استنوي له ما في السموات وما في
بر عرش استنوی شده برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در
الارض وما بينهما وما تحث الثرى وان
زمین و آنچه در میان آنها و آنچه در زیر خاک است و اینکه
مجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى الله
بلند میکند گفتگوارا در سبک او میداند سر و کار را خدا
لا اله الا هو له الاسماء الحسنی استسالك
بیت خدا را مکرر است از برای اوست نامهای نیکو سوال
بمحمد خاتم النبیین خیرک من خلقک و لم ی
محمد که ختم پیغمبرانست و برگزیده تو از میان خلق و این
علا

على آداب رسالتك و يا ميرا المؤمنين علي بن
بر رسانیدن پیغام تو
يا طالب عليه الصلوة والسلام الذي
ای طالب علیه و سلام
جعلت ولايته مفروضة مع ولايتك
گردانیده دوستی او را واجب کرده با دوستی تو
و حبه مفروضة بر صناك و محبتك و بالامام
و محبت او همراه این شود تو و محبت تو و با امام
الكاظم موسى بن جعفر عليه السلام الذي سالك
کاظم موسی بن جعفر بر او باد درود ای که سوال کرده
ان تفرغه لعبادتك و تحليه لطاعتك
و اینکه فارغ گردانی او را از برای عبادت و او را که از برای اطاعت
فاجبت دعوتك ان تصلي على محمد و آله صلوة
پس اجابت کردی دعوت او را اینکه رحمت بفرستی بر محمد و آل او رحمتی
تفضل بها عن و اجب دعوتهم و ترض بها في آراء
دادا کنی بان زمین و اجب دعوتی ایشان را و رضی باشی بان در آدم
فرضهم و اتوسل اليك بهم و استشفع
درجا آوردن فرضها بران و توسل میوم سو تو بایشان و شفاعت بچویم
بمنزلهم و قد قدمهم امامي و بين يدي
بمیزان ایشان و تحقیق مقدم داشته ام ایشان را پیش خود و پیش

علا

المراد بقرآن و الامام
المراد بقرآن و الامام

والمؤمنين من ظلمات البر والبحر ومن له الخلق
والتجات وهذه از ظلمات بیابان و دریا و کسبک از برای اوست خلق
والأمم والعالم بوساوس الصدور المطلع
و امر و داناست بر و طوره ای سینده و خبر و دانست
على خفي لئلا يغاية كل مجون ومنه أي كل
بر پنهان تر ای نهایت بر سر و راز و نهایت بر
شكوتی یا منزله الحمدیة الآخرة والآولى
شکایت ای یکبار از برای اوست بسیار در عزت و دنیا
يا من خلق الارض والسموات العلى الرحمن
ای یکبار از برای اوست زمین و آسمانهای بلند را بسیار مهربان
على العرش استنوي له ما في السموات وما في
بر عرش استنوی شده برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در
الارض وما بينهما وما تحث الثرى وان
زمین و آنچه در میان آنها و آنچه در زیر خاک است و اینکه
مجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى الله
بلند میکند گفتگوارا در سبک او میداند سر و کار را خدا
لا اله الا هو له الاسماء الحسنی استسالك
بیت خدا را مکرر است از برای اوست نامهای نیکو سوال
بمحمد خاتم النبیین خیرک من خلقک و لم ی
محمد که ختم پیغمبرانست و برگزیده تو از میان خلق و این
علا

من استغفر الله بك يا احمد
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع

مَرْضَانِكَ وَتَكْتِرُ فِي اسْبَابِ طَاعَتِكَ وَتُوفِّقُنِي
 هر شودی تو در آن که در آن برای من اسباب طاعت تو و تو قوت دادی

لَا يَبْغَاءُ الزُّفَةَ بِمُوالٍ أَوْلِيَاءِكَ وَأَيْدِيكَ
 مرا برای طلب کردن زلفه بجای بستن دوستان تو و در یافتن

الْخُطُوَةَ مِنْ مِعَادَاتِ عَدَائِكَ وَتَعْتَدُ عَلَيَّ إِذَا
 نرسد تو بپله دشمنی کردن با دشمنان تو و دیگرین مرا بر جا آوردن

فِرْضِكَ وَيَسْتَعَالِ سُنَّتِكَ وَتُوفِّقُنِي عَلَى الْحُجَّةِ
 فضیلتی تو و بخار کردن سنتهای تو تو قوت دهمی مرا بر عبادت تو

الْمُودِبَةِ إِلَى الْعَوْنِ مِنْ عَذَابِكَ وَالْفَوْزِ بِرَحْمَتِكَ
 که رساند بوی زاری از عذاب تو تو رحمت تو ابریم کننده ترین

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا سَاعَتُهُمْ بَرَأْنِ إِذَا
 ای مهربانترین در میان مهربانان آن ساعتی که برآوردند

حَضْرَتِ جِوَادٍ اسْتِ وَأَسْأَلُكَ بِسَمْعِكَ وَبِأَنْبَاءِ
 حضرت جواد است و از تو میپرسم با شنیدن و با اخبار

يَا خَالِقَ الْأَنْوَارِ وَمَقْدِرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 ای خالق نورها و مقدر شب و روز

تَعْلَمَ مَا يَخْتَلِ كُلُّ أُنْتِ وَمَا تَعْضُ الْأَرْحَامَ وَمَا
 میدانی آنچه را که هرگز نماند در راه تو و آنچه که میبندد رحمها و آنچه

تَرْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمُقَدَّرٍ إِذَا تَقَامَ
 زیاده میکند و هر چیز نزد تو با اندازه است هرگاه بزرگ باشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع

من استغفر الله بك يا احمد
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع

این دعا را هر روز بخواند
 در هر وقت که بخواهد
 در هر وقت که بخواهد
 در هر وقت که بخواهد

أَمْرُطِرْحَ عَلَيْكَ وَإِذَا غَلِقَتْ الْأَبْوَابُ قَرِحْ
 کاری که از آنکه می شود در هر گاه بسته شود بهر ابوابها گویند

بَابُ فَضْلِكَ وَإِذَا ضَاغَتِ الْخَاجَاتُ فَرَزِعْ
 بنور در فضل تو و هرگاه تنگ شود حاجتها بنور آورده شود

إِلَى السَّعَةِ طَوْلِكَ وَإِذَا انْقَطَعَ الْأَمَلُ مِنَ الْخَلْقِ
 بگو فراخی تو آنگهی تو زاینکه بریده شود امید از خلق

اتَّصَلُ بِكَ وَإِذَا وَقَعَ الْيَأْسُ مِنَ النَّاسِ وَقِفْ
 در پیوسته بخود بنور و هرگاه و آتش و نا امیدی از مردم مسلستند

الرَّجَاءَ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ النَّبِيِّ الْأَوَّابِ
 از تو بپر تو سوال میکنم ترا بحق پیغمبر بسیار بازگشت کننده

الَّذِي أَتْرَكَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ وَبَضُرَهُ عَلَى الْأَخْرَافِ
 آنکه فرود فرستاده بر او کتاب و بپاشید کردی بر او در هر استراب

وَهَدَيْتَنِي إِلَى النَّارِ الْمُنَابِقِ بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ
 و هدایت کردی ما را که در دارخانه بازگشت و سخن میرمونان

عَلَيْهِ يَطَالِبُ لِكُرْمِ النَّبِيِّ الْمُصَدِّقِ
 علیه طالبا طلب که گرامی است صدق کننده آنکه خود را

فِي الْحَرَابِ وَبِالْإِمَامِ الْفَاضِلِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
 در حراب و با امام الفاضل محمد بن علی

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلِّمْ فَوْفَقَهُ لَوْلَا الْجَوَابُ وَمِنْ
 بر او باد درود آنگه خدا که پیش تو قوت داد و در جواب او در از آن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع

من استغفر الله بك يا احمد
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع
 وادعوا اليه من كل موضع

این دعا را هر روز بخواند
 در هر وقت که بخواهد
 در هر وقت که بخواهد
 در هر وقت که بخواهد

باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است

مُصَدِّقَهُ بِالْقَوِينِ وَالصَّوَابِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
پس یاری کردی او را بتوفیق و صواب حمت کند خدا بر او
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ أَنْ يَجْعَلَ مَوَالِيَهُ
و بر اهل بیت او که پاکیزه گانند اینک بر دایه دوستی مرا
لَهُمْ وَعِصْمَهُ مِنَ النَّارِ وَحُجَّةً إِلَيَّ ذُرَارِ الْفَرَارِ
باشان نگاه داری از آتش و جادو هر سوئی خانه ستار
فَقَدْ تَوَسَّلْتُ بِهَيْمِ الْبَيْتِ وَقَدْ مَنَّمُ أَمَامِي
پس تحقیق که متوسل شدم بایشان سو تو و مقدم دهم پیش از ایشان
وَبَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي وَإِنْ تَعَصَمْتُمْ مِنَ التَّعَرُّضِ
و پیش حاجتها خود و اینکه نگاه دارم از متعرض شدن جز اینها
لِمَوَاقِفِ سَخَطِكَ وَتَوْفِيقِي لِسُلُوكِ سَبِيلِ
محر غضب تو و توفیق دهم مرا از برای طی کردن راه
مَحَبَّتِكَ وَمَرْضَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
و محبت تو و خوشنودی تو ای رهم کننده ترین رهم کننده گان
وَأَمَّا سَاعَتُهُمْ فَمِنْ أَعْمَارِ عَصْرَتِكَ يَا ذَاكَ
افشای این از حضرت هادی است و این دعا است
اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَلِيُّ الْحَمْدُ الْغَفُورُ الْوَدُودُ
خداوند تو ای پادشاه و سپهر گزیده شده آفرنده و ستارنده

باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است

باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است

الْمُبْدِي الْمَعْدُودُ الْعَرْشُ الْمَجْدُ وَالْبَطِينُ
از ابتدا کننده عود فرزاننده صاحب عرش بزرگ و پنهان
الشَّدِيدُ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ
سخت کننده مرا آنچه را میخواهد ای کسیکه او نزدیک است به من
مُرْجَبِلٌ لَوَيْدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
رازچیل و ورید ای کسیکه او هست بر هر چیز قادر و گواه است
يَا مَنْ لَا يَسْغَاظُهُ عَفْرَانُ الذَّنُوبِ وَلَا يَكْبُرُ عَلَيْهِ
ای کسیکه بزرگ نمینماید او را عیب شدن گناهان و عظیم نیست بر او
الصُّفْحُ عَنِ الْعِيْوَابِ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ وَبِنُورِ
درگذشتن عیبها سوال میکنم ترا بزرگی تو و بنور و بزرگی
وَجْهِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ وَبِقُدْرَتِكَ
ذات تو که پر کرده است ارکان عرش ترا و به قدرت تو
الَّتِي قَدَّرْتَ بِهَا عَلَى خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي
که تقدیر کرده است بان بر خلق خود و بر رحمت تو که کنج این
وَسَعَتْ كُلِّ شَيْءٍ وَيُقَوِّنُكَ إِلَيْهِ ضَعْفُهَا
دارد همه چیز را و بقوت تو که ضعیف است از برای این
كُلُّ قُوَّةٍ وَبِعِزَّتِكَ ذَلِكَ لَهَا كُلُّ عَرْشٍ وَوَجْهِكَ
هر صاحب قوتی و بعزت تو که فروتنی کرده است از برای این هر عزیز
الَّتِي ضَعَفَتْ فِيهَا كُلُّ كِبِيرٍ وَبِرَسُولِكَ الَّذِي
و بار آورده تو که ضعیف است در آن هر بزرگ و بر رسول تو که رحمت کم

باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است
باز خود را که در این راه است

عظمت را در صدر هر کس که از این دعا بخواند بر او نازل شود و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد

رَحْمَتِ بِه الْعَبَا وَهَدَيْتَ بِهِ إِلَى سَبِيلِ التَّوْحِيدِ
وَيَا مِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَقُولُ مِنْ أَمْرِ بِرِ سَوْلِكَ وَصَدَقَ وَالَّذِي وَفِي
مِمَّا غَاغَا هَدَى عَلَيْهِ وَتَصَدَّقَ بِالْأَمَامِ الْبِرِّ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي كَفَّنِيهِ جِلَّةُ الْأَعْدَاءِ وَأَرْحَمُهُمْ
عَجِبَ الْإِيذَانُ تَوَسَّلُوا بِهِ فِي الدُّعَاءِ أَنْ يُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَقَدْ اسْتَشْفَعْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ
وَقَدَّمْتُهُمْ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيْ خَوَائِجِي وَأَنْ يُجَلِّسَنِي
مِنْ كِفَايَتِكَ فِي حُزْنِ حُزْبِي وَمِنْ كَلَامِكَ تَحْتِ عِزِّكَ
عَزِيزِي وَتَوْضِئِي شُكْرًا لِإِيَّاكَ وَمِنْكَ وَتَوْفِئِي
عَزِيزِي وَدُرُودِي مِنْ أَعْدَائِكَ لِعَمَلِي تَرَاوَعِي وَتَوْفِئِي

عظمت را در صدر هر کس که از این دعا بخواند بر او نازل شود و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد

عظمت را در صدر هر کس که از این دعا بخواند بر او نازل شود و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد

عظمت را در صدر هر کس که از این دعا بخواند بر او نازل شود و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد

لِلْغُرَافِ بِأَبَادِيكَ وَنَعِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَأَمَّا سَاعَتُ يَا زَيْدُ فَمِنْ لَيْسَ مِنْكَ زَيْدُ افْتِنَا
ثَارِدُكَ أَنْ وَابْنِ زَيْدٍ عَسْكَرُكَ أَنْ أَهْلُكَ
اللَّهُمَّ أَنْتَ مُنْزِلُ الْقُرْآنِ وَخَالِقُ الْإِنْسِ وَالْجَانِ
وَجَاعِلُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حِسَابَانَ الْمُسْبَدِ بِالطُّورِ
وَالْأَمْنِيَانِ وَالْمُسْبَدِ لِلْفَضْلِ وَالْأَحْسَانِ
وَصَانِ مِنَ الرِّزْقِ لِكُلِّ حَيْوَانٍ لَكَ الْخَامِدِ
وَالْمَبَادِجِ وَمِنْكَ الْعَوَائِدُ وَالْمَنَائِحُ وَالْيَبِكِ
صَعِدًا لِكَلِمِ الطَّبِطِ وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ
وَأَنْتَ غَالِمٌ يَمَّا تَحْفِي الضُّدُورُ وَالْجَوَائِحِ
أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
سؤال میکنم از تو بخون محمد رحمت کند خدا بر او و آل او رسول تو

عظمت را در صدر هر کس که از این دعا بخواند بر او نازل شود و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد

عظمت را در صدر هر کس که از این دعا بخواند بر او نازل شود و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد و هر که در راه او برسد او را از راه دور درود دهد

از آنکه در این کتاب آمده است که هر که این دعا را بخواند...

إِلَى الْكَافَّةِ وَأَمْسِكِ الْمَبْعُوثَ بِالرَّحْمَةِ وَالرَّافَةَ
سوی که خلق و امین نشت زنده شده سوی رحمت و مهربانی
و بامیر المؤمنین علی ابن ابیطالب علیه السلام
و بامیر مؤمنان علی بن ابی طالب بر او باد درود
المُنْفِرُ طَاعَتَهُ عَلَى الْقُرْبِ وَالْبَعْدِ الْمُوَيْدُ
که فرض کرده طاعت بر نزدیک و دور نماید کرده شده
بصیرتك في كل موقف ومشهود وبالأمام
بیار تو در هر موقف مشهود و بامام
أَحْسَنَ بِنِ عَلَى الذِّمَّةِ طَرِجَ لِلْبَيْعِ فَخَلَصَتْهُ
حسن پس علی اکبر ادا شده از برای بیع پس خلاص
مِنْ مَرَايِضِهَا وَأَمِيحِنَ بِالذَّوَابِ لَصَّعَابِ
کردی او را از مریضها و امتحان کرده شده بجهار پاری سخت
فَذَلَّلْتُ لَهُ مَرَاكِبَهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
بس رام کرد از برای او پشت آنها و اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل
مُحَمَّدٍ فَقَدْ تَوَسَّلْتَ بِهِمُ إِلَيْكَ وَقَدَّمْتَهُمْ
محمد پس بخصیق که رسول ندیم باشان سوی تو و مقدم دادمشان را
أَمَّا حِي بَيْنَ يَدَيْهِ حَوَائِجِي وَأَنْ تَرْحَمَنِي بِالتَّوْفِيقِ
پیش خود و پیش حاجت های خود و اینکه رحم کنی مرا بتوفیق دادی
لِيُرِكَ مَخَاصِكُ مَا أَبْقَيْتَنِي وَبَعَيْتَنِي عَلَى
برای آنکه مخلص کنی مرا از آنچه بقاء من را بر تو بست
مَنْ يَخْتَارُكَ يَخْتَارِ الْخَيْرَ وَالْخَيْرُ يَخْتَارُكَ
هر که تو را برگزیند خیر را برگزیند و خیر تو را برگزیند

این دعا را در هر وقت که بخواند...

از آنکه در این کتاب آمده است که هر که این دعا را بخواند...

أَتَمَّتْ بِطَاعَتِكَ مَا أَحْتَمِي وَأَنْ تَحْتَمِيَ بِنِ
تو را بر طاعت تو چنانکه زنده دهم و بگریزیم کنی از برای من خیرات
إِذَا تَوَقَّعْتَنِي وَتَفَضَّلْتَ عَلَيَّ بِالْمَيْسِرَةِ إِذَا خَاسَبْتَنِي
هرگاه بر آنکه مرا و تفضل کنی بر من برسان کردن بر راه حاجت من
هَبْ لِي الْعَقْرَ إِذَا كَأَسْتَفْتَنِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فَإِنَّ
و بختی را برای من هرگاه درستی بر آن دو اید از برای من خیرات
وَلَا تَخْرُجْنِي إِلَى غَيْرِكَ فَإِذْكَ وَلَا تَحْتَمِي مَا لِطَائِفَةٍ
تو مخرج کن مرا بوی غیر خود پس جوار شدم و بار کن آنچه بنا شد طاعت
لِي بِهِ نَاضِعًا وَلَا تَبْتَلْنِي بِمَا لِأَصْبَرُ لِي عَلَيْهِ فَاعْتَمِرْ
از برای من پس عاجز شدم و بستان کن مرا آنچه صبر از برای من عاجز شوم
وَأَجِرْنِي عَلَى جَمِيلٍ عَوَانِكَ عِنْدَكَ وَلَا تَوَاخِذْنِي
در بنهار ده مرا بر مکتوبی همان ای تو که نزد من است و بگریزیم بری
لِسُوءِ عَمَلِي وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي بِرَحْمَتِكَ
کردار من و تسلط مگردان بر من کبر که رحم کند بر رحمت تو ای رحمت کننده
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا سَاعَتُ دَوَائِدِهِمْ فَمَنْ
رحم کننده گان از درد شد افتانت تا غروب و آن
أَنْ تَحْتَمِيَ بِنِ وَأَنْ تَحْتَمِيَ بِنِ
از حضرت خلف بن و حجت بر خلق است و امید است
اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْمَهَامِ الْمَوْضُوعِ
خداندا ای از بننده سقف بلند کرده و ساقطت کرده درود

این دعا را در هر وقت که بخواند...

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين
 ۱۹۵

استشفيت بهم اليك وقد تمهم امامي وبين
 يدك حوائجهم وان يوزع عن شكر نعمتك في الكون
 وبشيس حاجتهاي خود را بكنه در دل من اندازی شکر نعمت خود را در توفیق
 بعرفته والهداية الى الطاعة وتزبد في قوم
 برای شناخت او و هدایت بکوی سعادت او و نیز برای توفیق برای
 في التمسك بعصمته والافتداء بسنته والكون
 در جانب زدن بکفاری او و دست بردارند از او در کرده او
 في رجزه انك سمع الدعاء برحمتك يا ارحم الراحمين
 در رجزه تو شنیدی دعا را بر رحمت تو ای رحیم ترين رحیم
 با جهاتم در آنچه کرده مشهور در منافع و بافتن
 تا وقت خواب اول نماز مغرب بنا بر مشهور طرف
 شد هر طرف مشرف نشد و میکند وقت قضای آن
 تا پنجاه شش مغرب و وقت داوان تا اینکه باقی نماز
 تا نصف شب قدر گذاردن آن با نماز عشاء بر هر کجا
 تحقیق کرده داخل شد انوقت میکند ده مرتبه آنچه
 روایت کرده است انرا بر پیش خدایین در رضیه نسبت
 از حضرت صادق از دعای نوح بر پیغمبر و بر او باددند
 انما انت الله و ما انت الا نبي الله و ما انت الا روح الله
 انما انت الله و ما انت الا نبي الله و ما انت الا روح الله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين
 ۱۹۵

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين
 ۱۹۵

انچه روایت کرده است انرا ثقة الاسلام در کافه نسبت
 صحیحی نیز از حضرت باقر و بتحقیق که گذشت ذکر آنها در
 دعاهاست نزد طلوع صبح و گذاری دست خود را بر
 خود بعد از آن میکند انرا بر رو خود و میگوید پیش
 خود را و احطت علی نفسی و اهلی و مالی و ولد
 میگوید فرود تمام نفس خود را و اهل خود و مال خود و فرزند خود را
 مرغایب و شاهد بالله الذی لا اله الا هو
 مرغایب و حاضر بخدا که گنیت خدا را کمر او
 عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم الحی
 دانای غیب و حاضر و بسیار مهربان رحیم کننده زنده
 القیوم لا تأخذه سنة ولا نوم تا وهو العلی العظیم
 بخوابد بر پا فرمایند که در او آسنگی و نه خواب و مروت است کفایت
 بیکی از این سه عا حصوصاً هرگاه بگریز از تنگ وقت
 بعد از ان ترا و اوست پیشه گرفتن بسو نماز مغرب
 پس بعد در سینه مسفتا از روایات معتبره از اصحابنا
 عصمت سلام الله علیهم انک که وقت مغرب
 تنگت در روایات در این باب بسیارست چنانکه روایت
 کرده انرا ثقة الاسلام در کافه نسبت صحیحی از حضرت

صاف

اینست که در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند و در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند

صداق که فرمود که جبرئیل آورد از برای پیغمبر از برای هر نماز بی دو وقت غیر نماز مغرب پس بدرستی که وقت آن یکدست و وقت آن سقوط افق است و چنانکه روایت کرده از ارباب پیش محمدین در مجلس شصت و یک در کتاب مال از ابی اسامه که گفت شنیدم از حضرت ابی عبدالله که میفرمود که هر که ناخیر کند مغرب تا اینکه مشبک شود سارها پس من از او بپندم و چنانکه روایت کرده است شیخ طایفه در تهذیب بسند صحیحی از ذریع که گفت گفتم بخدایت ابی عبدالله که جمعی از مردان اصحاب ابی الخطاب اشام میکنند بمناز مغرب تا اینکه مشبک میشود سارها پس فرمود که آنحضرت من بپندم که خدا از کسی که نکند اینرا عدا چنانکه روا کرده است از ارباب تهذیب نیز بسند صحیحی از آنحضرت که فرمود که جبرئیل امر کرد پیغمبر بمنازها تمام آنها پس کرد از برای هر نماز دو وقت مگر مغرب پس بدرستی که کرد از برای آن یکوقت و بجهت تو وارد شده است نیز در

اینست که در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند و در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند

در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند و در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند

در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند و در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند

در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند و در وقت نماز هر که بخواهد در سجده اول یا دوم یا در هر دو سجده ایستاده بماند

مثل کسی که بغلط بجزون خود در راه خلافتی
 و از آنچه گفتند پیشوایان اذان مغرب و اقامت ایند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَقْبَالِ كَيْلِكَ وَإِدْبَارِ هَيْبَتِكَ
 خداوند بپرستی که سوال میکنم ترا بجزون خود در راه خلافتی و پشت کردن روز
 وَحُضُورِ صَلَوَاتِكَ وَأَصْوَاتِ دُعَائِكَ وَكَلِمَةِ
 و حاضر شدن نمازهای تو و ادوارهای تو و دعای تو و کلمه
 مَا لَمْ يَكُنْ لَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَتَوَكَّلَ
 ملائکه تو آنکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه قبول توبه نما
 عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَآمَنًا فَاصِلَةٌ كَرِيمَةٌ
 بر من در پرستی که تو ایسیر توبه پذیرنده هر زمان میان آنها بگام بر
 وَاشْتَرِكًا فِي مَدَائِرِهَا وَرُكُوعًا فِيهَا وَكَلِمَةً
 شیخ ما در ذکر می که من نیافتم در این باب حدیثی و میگویم
 بعد از اقامت آنچه گذشت بعد از اذان افتتاح کن نماز را
 رعایت کنده از آنچه پیش از این گذشت و احتیاط میکنی
 از سوره ها و در رکعت اول سوره نصر یا تکوین یا آنچه
 مانند آنها باشد در کوناه چنانکه روایت کرده است
 انرا شیخ طایفه در مقدمت بسند صحیحی در روقم
 سوره توحید و تعقیب میخواهد بعد از فراغ بآن بکشد

در سجده

این حدیث را در بعضی نسخ
 از کتابها دیده ام
 و در بعضی نسخ
 از کتابها دیده ام
 و در بعضی نسخ
 از کتابها دیده ام

و شیخ فاطمه زهرا بعد از آن میگوید سه مرتبه آنچه روایت
 کرده است از ارباب پیش محمد بن در فضیلت آن حضرت
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
 سپس بر مدبر اگر میکند آنچه را میخواهد و نمیکند آنچه را که میخواهد
 عَزَّ وَجَلَّ بعد از آن بر میخیزد بناقله و اگر در دستدار
 طول دادن تعقیب را پس سر او از آنست که بجا
 آورد آنچه را که زیاده باشد وقت برای آن و تحقیق
 که وارد شده است از اصحاب عصمت سلام الله علیهم
 مختص بر بناقله مغرب پس تحقیق که روایت شده است
 از حضرت صادق که فرمود بنیجارث بن مغیره که و امکن
 چهار رکعت را بعد از مغرب دو سفره و نه در رکعت
 و اگر چه طلب کنند ترا سواران مکره است سخن گفتن
 در میان مغرب و آنچه رکعت و در روایت خلفا
 از حضرت صادق دلالتی هست بر این و روایت کرده است
 در پیش محمد بن در فضیلت آن حضرت صادق که فرمود که هر که
 نماز مغرب بگذارد پس از آن تعقیب کند و حرف نزن
 تا اینکه دو رکعت نماز بگذارد نوشته میشود از دو رکعت

از نماز

ست اگر فوت شود از ایشان در شب قضا میکنند
 انرا در روز و اگر فوت شود از ایشان در روز قضا
 کنند انرا در شب و سزاوار است نزد شروع در انها
 اینکه افتتاح کنی رکعت اول را با هفت تکبیر یا سه نماز
 انها که گذشت و بخوانی در آن بعد از حمد سوره نوح
 سه مرتبه و در رکعت دوم سوره قدر و اگر خواهی
 میخوانی در سوره اول حمد در دوم نوح
 و اگر اکتفا کنی بحمد مجربیت ترا چنانکه در بانه نوا
 هک شنبار و کرات و سزاوار است بلند کردن
 در انها و در جمیع نوافل شب و میگویند بعد از
 فراغ از دو رکعت اول اللهم انک تری ولا
 تری و انت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجوع
 و المنتهی وان لك الممات و الحجة و انک
 الاخرة و الاولى اللهم انا نعوذ بک ان نذلک
 اولت و اولی مد آورده اند که پناه میاورم به اینکه عوارضم

دستگاه

بسم الله الرحمن الرحیم
 اللهم انک تری ولا تری و انت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجوع و المنتهی وان لك الممات و الحجة و انک الاخرة و الاولى اللهم انا نعوذ بک ان نذلک

و تخری و ان نای ما عنده تنهی اللهم انک تری ولا تری و انت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجوع و المنتهی وان لك الممات و الحجة و انک الاخرة و الاولى اللهم انا نعوذ بک ان نذلک
 ان نصل علی محمد و آل محمد و اسألك الجنة
 برحمتک و استعید بک من النار بعید ربک
 و اسألك من الخور العين بعزیزک و ان تجعل
 اوسع رزقک عند کبری سنی و احسن عملک عند
 اقراب اهل و اهل من و طلال کردان در طاعت تو و آنچه نزدیک کردی
 و یحیط عندک و یزلف لک عمری و احسن فی
 جمیع احوالی و امور معرفتی و لا ینکلن الی احد
 من خلقک و تطول علی بقصا جمیع حوائجی
 اللدنیة و الاخرة و ابدی والدی و و کدی و جمیع
 از برای دنیا و آخرت و ابدی کن به پروردگارت و فرزندان و جمیع

اللذنیة و الاخرة و ابدی والدی و و کدی و جمیع

و تخری و ان نای ما عنده تنهی اللهم انک تری ولا تری و انت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجوع و المنتهی وان لك الممات و الحجة و انک الاخرة و الاولى اللهم انا نعوذ بک ان نذلک
 و تخری و ان نای ما عنده تنهی اللهم انک تری ولا تری و انت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجوع و المنتهی وان لك الممات و الحجة و انک الاخرة و الاولى اللهم انا نعوذ بک ان نذلک
 و تخری و ان نای ما عنده تنهی اللهم انک تری ولا تری و انت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجوع و المنتهی وان لك الممات و الحجة و انک الاخرة و الاولى اللهم انا نعوذ بک ان نذلک

اخوات المؤمنین وجميع ما سالك ليقين ^{خبرك}
 برادران مؤمنین در جمع آنکه سوال کرده از تو برای من خودم
 يا ارحم الراحمين و بعد از آنچه فارغ شد از آنچه
 تو می شنیدی بر من رحم کن ^{مستجاب}
 معلوم است بعد دو رکعت اول از نماز نافله مغرب
 شروع میکند در دو رکعت آخر و بخواند در دو رکعت اول
 انها بعد از حمد اول سوره حدید بسم الله الرحمن
 الرحيم سج لله ما في السموات والارض وهو
^{وهر آن که تسبیح کرده است بعد از آنچه در آسمانها و زمین است و ادب است}
 العزيز الحكيم له ملك السموات والارض مجي
 غالب و دانا و ادب پادشاهی آسمانها و زمین زنده میگرداند
 ويميت وهو على كل شيء قدير هو الاول والاخر
 و میمیراند و ادب بر همه چیز قادر است اول و ادب است
 والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم هو الذي
 و ادب است ظاهر و باطن و ادب بر همه چیز دانا و ادب است
 خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى
 از نوره است آسمانها و زمین در شش روز پس ارمان مستولی شده است
 على العرش يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها
 بر عرش سیدانه آنچه فرو میرود در زمین و آنچه خارج میشود در آن

وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو معكم
 و آنچه فرود میآید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و او شهادت است
 ايمناكم والله بما تعملون بصير له ملك
 بر ما که بوده باشد خدا با آنچه میکنید پناست بر او است پند
 السموات والارض والى الله ترجع الامور
 آسمانها و زمین و بسوی خدا میگردند همه امور
 يوحى الليل في النهار ويوحى النهار في
 و در شب میگرداند شب را در روز و در روز میگرداند روز را در
 الليل وهو عليهم بذات الصدور و يخوات
 شب و ادب است دانا با آنچه در سینهاست در دو رکعت
 دویم اخرون حشر لو انزلنا هذا القرآن
^{الرسول سادس ابن قرآن را}
 على جبل لراينده خاشعا متصدعا من
^{را آنچه میدید می از آرزای کننده و گلاشه شده از}
 خشية الله وتلك الامثال نضربها للناس
 از خوف خدا و این مثال ما میزنیم ما آنها را برای مردم
 لعلمهم متفكرون هو الله الذي لا اله الا هو
 شاید ایشان تفکر کنند ادب است خدا که نیت خدا کرد است
 عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم
 دانا می غیب است و حاضر و ادب است بخش بنده و مهربان

هُوَ اللهُ الَّذِي لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُوسُ
الذِّي لا يَكُونُ لَهٗ كُفْرٌ اَوْ كُفْرٌ هَاذِهِ اِيْضًا اِلَّا مَكْرَهُهُ يَشَاءُ بِمَا يَشَاءُ لَمْ يَكُنْ لِهٖ اَمْرٌ اَوْ كُفْرٌ اَوْ كُفْرٌ
السَّلَامُ الْمَوْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَرَبِيُّ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ وَسُبْحَانَ اللهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللهُ
الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الاسْمَاءُ الْحُسْنَى
سُبْحَانَكَ يَا اللهُ اَنْتَ الْمَلِكُ الْقَدُوسُ
الْحَكِيمُ وَمَيِّكُومِيْ فِي رَجْعِكَ اِخْرَا اَيْضًا رَكَعَتِيْ
اللَّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ
الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ الْعَظِيمِ اِنَّهُ
لَا يُغْفَرُ الْعَظِيمُ اِلَّا الْعَظِيمُ بِرَهْمِكُمْ فَارْعَ عَنِّيْ
بِرَّيْطِيْ بِبَيْتِيْ مِنْكُمْ كَمَا كَرِهْتُمْ لِيْ
بِسْمِكُمْ بِيْئَاتِيْ مِنْكُمْ بِرَحْمَتِكُمْ
اِنْ شَاءَ اللهُ

سرور
این لایق
تعبیر
ست

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل الدنيا دار فناء
والآخرة دار بقا

از آنچه گذشت و تعقیب صبح از آنچه خوانده میشد
در صبح و شام چنانکه آگاه کردیم ترا بان در اینجا
فضل و اکر وسعت داشتند باشد وقت تو پس
بخوان بعد از نوافل مغرب این دعا را لیسیم اللهم الرحمن
الرحیم اللهم صل علی محمد البکر الندی الرحیم
المبیر الطاهر الظاهر خاتم النبیین و سید
اصفیاءک و خالص اخلایک ذی المقام
المحمود و المنهل المشهور و الحوض المورود
اللهم صل علی محمد کما بلغ ربنا لک و جا
فی سبیلک و نصیح لایمه حبه انا الیقین و
وَصَلِّ عَلَیْهِ الْاِخْبَارِ الْاَنْفِیَا
وَعَلَّیْ لَیْسَ مِنْكُمْ اَنْتَ الْاِخْبَارِ الْاَنْفِیَا

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
وَعَلَّیْ لَیْسَ مِنْكُمْ اَنْتَ الْاِخْبَارِ الْاَنْفِیَا

بزرگواران و بزرگان را در روز قیامت که در آن روز همه را حساب خواهد کرد و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت

الا بزار الدين انجبتهم ليقينك واصطفيتهم
بنيو کارانند انانکه بر کزنده ایشان از برای نفس خود و بر کزنده ایشان
من خليفك وامينهم على وحيك وجعلتهم
روز قیامت خود و امین کردند ایشان از روحی خود و گردانیدی ایشان را
خزان عليك وتراجمة وحيك واعلام
خزانه داران علم خود و ترجمانه های و علم خود و علمها
نورك وحفظه سيرك و اذ هبت عنهم والوحي
نور خود و نگاهداران سر خود و زایل کرده ایشان را
وطهرتهم تطهرا اللهم انفعنا بحجهم
و پاک گردانیدی ایشان را پاک گردانید خداوند استوده ما را بر روی
واخسرنا في زمرةهم و تحت لوامهم ولا تفرق
ایشان را و خسران ما را در گروه ایشان و در زیر لوای آنها و جدا کن
بنينا و بينهم واجعلناهم عندك و جها
میان ما و میان ایشان را و گردان ما را با یکدیگر و بسبب ایشان را
والدين والآخره و من المومنين الدين لا
در دنیا و آخرت و از مومنان کن انانکه مومنان
خوف عليهم ولا هم يحزنون الحمد لله
خوف بر ایشان است و آنرا اندوهنا کند سراسر خدا را
الذاهب النهار بعد ربه و جاء بالليل
که برود روزها از رحمت خود و قدرت خود و آید شبها

بزرگان را در روز قیامت که در آن روز همه را حساب خواهد کرد و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت

بزرگان را در روز قیامت که در آن روز همه را حساب خواهد کرد و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت

بزرگان را در روز قیامت که در آن روز همه را حساب خواهد کرد و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت

برحمته خلفا جديدا وجعله لباسا
رحمت خود آفریده خلق جدید و گردانیده از لباس و
وسكنا وجعل الليل والنهار ايتين
ارامگاه و گردانیده شب را و روز را دو علامت
لنعلم بما عدد السنين والحيت الحمد لله
تا اینکه بدانیم تا عدد سالها و حساب را سراسر خدا را
على اقبال الليل و اقبال النهار اللهم صل
عدا کردن شب و پشت کردن روز خداوند رحمت خود را
على محمد و آله و اصحابه في ديني الذي هو عصمة
رسول و آل او و مصلح کنی برای من دین مرا که هست کهن داری
امري و اصحابه في الآخرة التي اليها منقلب
امر من و مصلح کنی مرا عزت مرا سوی آنست باز گشت من
واجعل الحيوة زيادة في من كل خير واجعل
و بگردان زنده کنی مرا زیاده ای من از هر خیر و بگردان
الموت راحة في من كل سوء واكفني آخر ديني
سوت را رحمت برای من از هر بدی و کفایت مرا امر دنیا را
واخره بما كمشيه و اوليائك و حوزك من
عزت مرا از آنچه كمشیه ای گردی دوستان خود را و گروه خود را از
عبارك الصالحين واصرف عني شرهما
بندگان خود که صالحین اند و بگردان از شر آنرا

بزرگان را در روز قیامت که در آن روز همه را حساب خواهد کرد و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت

بزرگان را در روز قیامت که در آن روز همه را حساب خواهد کرد و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت و هر کس را چه کرده باشد از او حساب خواهد گرفت

این دعا را در روز جمعه بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود و هر روز یک بار بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود

وَفِيهِ لِمَا يُرْضِكَ عَنِّي يَا كَرِيمُ امْسِنَا وَالْمَلِكُ
وَتَوْفِيقِ وَهُوَ مَرَّاحٌ حُوشُوذٌ مَبْكُورٌ اَزْزَارٌ اِي كَرِيمِ دُخْلُكُمْ شَدِيمٌ وَاوَادِي
لِلَّهِ الْوَاحِدِ لَقَهَارِ وَمَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَللَّهُمَّ
خداي واحد قهر کننده و آنچه در شب و روز است خداوند ا
اِي وَهَذَا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ خَلْفَانِ مِنْ خَلْقِكَ
از برای هر دو این شب و روز را فرزندیم از روز است بریده گان تو
فَاعْصِمْنِي فِيهِمَا بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَرْهَبْنِي جِرَاءَةَ مِي
پس گاه در مرا با آنها بقوت خود و نه با ایشان جبرائیل از من
عَلَى مَعَاصِيكَ وَلَا تَكُوبًا لِجَارِمِكَ وَاجْعَلْ
رسمی تو در کتاب کرده بر جرمها ترا و بگردان
عَمَلِي فِيهِمَا مَقْبُولًا وَسَعِيءٌ مَشْكُورًا وَسَهْلًا لِي
عمر مرا در آن قبول کننده و سعی ترا جزا دهنده و سهل کن مرا
مَا آخَافُ عُسْرَهُ وَاقْضِ لِي فِيهِ بِالْحُسْنِ وَآمِنِي
آنچه بر سر از عسرت او و حکم کن برای من در آن نیکو و آنچه کرده
مَكْرَكَ وَلَا تَهْتِكْ عَنِّي سِتْرَكَ وَلَا تَنْقِضْ ذِكْرَكَ
از مکر خود و مدار از من برده خود را و فراموش گردان ذکر خود را
وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مانع شو میان من و میان حول و قوت خود و مجاور ما را
اِلَى اَنْفُسِي طَرَفَةً عَابِثًا اَبَدًا وَلَا اِلَى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
بوی نفس من طرفه بچشم زهر زدن هرگز و نه بوی احد از خلق خود

این دعا را در روز جمعه بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود و هر روز یک بار بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود

این دعا را در روز جمعه بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود و هر روز یک بار بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود

این دعا را در روز جمعه بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود و هر روز یک بار بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود

يَا كَرِيمُ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْحَقْ قَلْبِي
ای عزیز گوار خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بخش ای دل مرا
لِذِكْرِكَ حَمْدًا عَمِدًا وَحُجَّتًا وَابْتِغَاءً اَمْرًا
برای ذکر تو حتما پروردی و فقط کنم و حقی ترا و پروردی کنم امر ترا
وَاجْتِنِبْ هَيْبَتَكَ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا
و اجتناب کنم برای ترا خداوند رحمت فرست بر محمد و آل او و نه
تَضَرُّعِي وَحُجَّتِكَ وَلَا تَمْتِنْنِي فَضْلِكَ وَلَا يَحْوِ
و مگردان از من رو خود را و منع کن از من فضل خود را و محروم کن
عَفْوِكَ وَاجْعَلْ لِي اَوْلِيَاءَكَ وَاعَادِي
مرا از عفو خود و مگردان مرا چنانکه دوست دارم دشمنان ترا و دشمن دارم
اَعْدَاءَكَ وَارْزُقْنِي الرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ
دشمنان ترا و روز کن مرا رسیدن از تو و رغبت بوی تو
وَالسَّلَامَ لِامْرِكَ وَالتَّصَدِّقَ بِكِتَابِكَ اَسْبَابًا
و طاعت مرا امر ترا و تصدق بحجاب تو و سپردن
سُنَّةَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللَّهُمَّ اِنِّي
طریقه پیغمبر تو رحمت فرست خدا یا بر او و آل او خداوند رحمت فرست
اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبِطَنٍ لَا يَسْمَعُ
ناه بگیرم تو از نفسی که قناعت نکند و شکم که سیر نشود
وَعَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَصَلْوَةٍ لَا تَرْفَعُ
و چشمی که نه کند و دلیلی که فرو نمی کشد و نمازی که بلند نشود

این دعا را در روز جمعه بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود و هر روز یک بار بخواند که در روز قیامت بر او صد بار دعا خوانده شود

و غیر

در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است

وَعَمَلٌ لَا يَنْفَعُ وَدُعَاءٌ لَا يَسْمَعُ وَأَعْوَدُ بِكَ
وَعَلَيْكَ فَتَعْنَدُ وَدُعَائِكَ شَيْئًا تَنْوُدُ بِهَا بَرِّمَ سَوِيَّ تُو
مِنْ سَوْءِ الْقَضَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَشِمَاتِهِ
رَبِّهِ وَصَنَاءِ وَدَرْبِ قَنَ شَقَاوَتِ وَشِمَاتِ
الْإِعْدَاءِ وَجَهْدِ الْبَلَاءِ وَعَمَلٌ لَا يَرْضَى وَ
بِشْمَانِ وَشَقَتْ بَلَاءِ وَعَلَيْكَ سَيِّئَةٌ تَنْوُدُ
أَعْوَدُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ وَالْعَدْرِ
بِنَاهِ بَرِّمَ تُو رَزَقُ وَكَفْرُ وَرَزَقُهُ بِيَوْمِ
وَصَبْرًا صَدْرًا وَسَوْءَ الْآخِرِ وَمَنْ بَلَاءُ لَيْسَ
لَهُ بِهِ صَبْرٌ وَمِنَ الْإِثْمِ وَالْعَصَالِ وَعَلَيْهِ الرِّجَالُ
لِزَبْرًا صَبْرِي وَرَزَقُ دَرْبِ قَنَ شَقَاوَتِ وَشِمَاتِ
وَحَيْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسَوْءِ الْمُنْظَرِ فِي النَّفْسِ وَ
وَبُونِي بَارَكْتَ وَبَدِي تَكْرِيْتِنِ دَرْبِ قَنَ
الْأَهْلِ قَالِمَالِ وَالِدِينِ وَالْوَالِدِ وَعِنْدَ
أَهْلِ رِمَالِ وَدِينِ وَفَرْزِنِ وَنَزْدِ
مُعَايِنَةِ مَلِكِ الْمَوْتِ وَأَعْوَدُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْءِ
دَرْبِ قَنَ شَقَاوَتِ وَشِمَاتِ بِنَاهِ بَرِّمَ تُو رَزَقُ
سَوْءِ وَجَارِ سَوْءِ وَفَرْزِنِ سَوْءِ وَسَاعَةِ سَوْءِ
فَوْخِ وَبِهَائِهِ بِيَوْمِ رَزَقُ وَسَاعَةِ بِيَوْمِ

در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است

در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است

در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است

وَمَنْ شَرَّ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا تَبْرَأُ
أَرْضُهَا مِنْهُ فَرُودُ رَزَقِ مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا تَعْرِجُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ
رَزَقِهَا مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لِأَطَارِقِهَا بِطَرَفِ بَخْرٍ وَمِنْ
بِخْرٍ وَرَزَقِهَا مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
شَرِّ كُلِّ ذَا بَيْتٍ فِي أَخْذِ بِنَا صِدْقِهَا رَزَقِهَا
بِخْرٍ وَرَزَقِهَا مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ
بِرَّ رَاهِ رَزَقِهَا مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
السَّمِيعِ الْعَلِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَضَى عَنِّي صَلَوَةَ
شَنْوَذِهِ عِلْمِ وَدَانَا سَهَابِ رَزَقِهَا مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
كَأَنَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوفًا لِعِدَا زَانِ
كَمَتِ بَرِّمَ تُو رَزَقِهَا مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَجْعَلَ
عِدَاؤَهُمْ بَرِّمَ تُو رَزَقِهَا مِنْ وَبِخْرٍ فَارِحَ يَسْتَوْدُ رَزَقِهَا وَبِخْرٍ نَزَلُكَ
النُّورَ فِي بَصَرِي وَالتَّصَيَّرَةَ فِي دِينِي وَالتَّقِيَّةَ فِي
نُورِ دَرْبِ قَنَ شَقَاوَتِ وَشِمَاتِ بِنَاهِ بَرِّمَ تُو رَزَقُ
قَلْبِي وَالأَخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالتَّلَامَةَ فِي نَفْسِي
بِدَوْلِ قَنَ شَقَاوَتِ وَشِمَاتِ بِنَاهِ بَرِّمَ تُو رَزَقُ

در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است و در روز دوازدهم از این روز که روز است

نماز کند این دو رکعت را میان شام و خفتن و دعا
 کند و باین دعا و سوال کند از خدا حاجت خود را
 عطا کند و زابا آنچه سوال کرده و بدانکه مشهور
 است تا میدان دور رکعت بعد دور رکعت غفیله
 و دور رکعت غفلت و دور رکعت صاحب غفلت و
 اینست ساعتی گذارده میشود این دو رکعت در آن
 و این میان شام و خفتن است تا میدید میشود ساعت
 غفلت و با تکرار است و پیش حدیثی در فضیله
 از حضرت باقر که فرموده بود در سینه که شیطان را کند
 نمیکند لشکر شام را مگر از هنگام غروب آفتاب
 تا بر طرف نشد شفق و پراکند نمیکند لشکر روز را
 مگر از هنگامیکه طلوع میکند صبح تا طلوع غفتاب
 و ذکر کرده اند که پیغمبر میفرمودند بیا کنید رکعتی
 عز و جلال را این ساعت و اینجا بپدید بخدا از شر شیطان
 و لشکر او و اینجا بفرماید کوهی که خود را در این

در میان شام و خفتن دو رکعت غفلت
 و در میان شام و خفتن دو رکعت غفلت

دو ساعت در ساعت غفلتند و وقتیکه در
 شیخ طایفه در رکعت ز حضرت صادق که فرمود
 که نافله گذارید در ساعت غفلت اگر چه به دور رکعت
 سبک باشد پس بر در سینه سبک باشد انها
 میراث میکند از ندخانه کرامت گرفته شد بر رسول
 خدا کدام است ساعت غفلت فرموده میباشد
 مغرب و عشا پوشیده ماند که ظاهر اینست که
 مراد میان مغرب و عشا است یعنی میان غروب آفتاب
 و بر طرف نشد شفق چنانکه دلالت میکند بر آنست
 سابق میان نمازها و تحقیق که وارد شده است در
 احادیث صحیح که اول وقت عشا بر طرف نشد شفق است
 چنانکه بزود خواهد آمد و از این مستفاد میشود
 که وقت گذاردن دور رکعت غفیله میان غروب
 و زایل شدن شفق است پس هرگاه بگذرد این وقت میگردد
 فضا و از آنچه سنت است کردن آن در ساعت غفلت دو

در میان شام و خفتن دو رکعت غفلت
 در میان شام و خفتن دو رکعت غفلت

در میان شام و خفتن دو رکعت غفلت

دو رکعت که بخوانی در رکعت اول بعد از حمد
 سوره اذ از لزلت بیزده مرتبه و در دوم سوره قل
 هو الله احد پانزده مرتبه پس بجهت تو که روایت کرده است
 شیخ طایفه از حضرت صفان که هر که بکند در هر شیخ
 این را از اجزای کند با مردی در هفت و نماند ثواب انرا
 مگر خدا بیغالی فضل در اول وقت نماز عشا تا غ
 شدن از مغربیت بر مذهب مشهور و میگذرد
 و آن نائیک شب وقت اذان تا مقدار گذارد
 چهار رکعت پیش از نصف و سزاوار است بعد از
 فارغ شدن دو رکعت عقیله این که ملاحظه کنی
 شفق را پس اگر نایب باشد سزاوار نیست شروع در
 تا این که بر طرف شود شفق و بجهت تو که رفتند شیخ
 طایفه و شیخ مفید این که داخل نمیشود وقت عشا
 مگر پیش از شفق و روایت شده است از حضرت صادق

که اول

که اول وقت عشا آخر رفتن سحر است روا بکر
 است این را در پیش حدیثین بسند صحیح و این جمول
 است بر استصحابنا خیر ان تا رفتن شفق پس هر که
 تحقیق کردی بر طرف نشد شفق را پس سزاوار است
 که مبارک کنی لبو اذان و اقامت بجا آوردند
 دعاها بیکه پیش از اقامت و بعد از آنست پس
 از شروع کن در نماز عشا افتتاح کنده دعا
 خوانند چنانکه گذشت و میخوانی در رکعت اول
 سوره اعلی و شمس و آنچه مانند اینها باشد در در
 چنانکه روایت کرده است انرا شیخ طایفه در هفتاد
 بسند صحیح و در رکعت دوم سوره توحید مانند
 باقی نمازها و تکبیر میگوید بجهت فتوت و قوت بخوان
 با آنچه گذشت در باب اول و با آنچه خواهد آمد در باب
 ششم و طول میدهد فتوت را و تعقیب را پس در
 که وقت وسیع است پس میخوانی بجهت نماز که مسرت

مکن

در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن

میان پنج نماز و بقیه نماز که مشرک میان
 صباح و شام و اجزا مخصوص نماز عشاء میگویند
 اللهم بحق محمد و آل محمد صل على محمد و آل محمد
 عذرا و ذرا بحق محمد و آل محمد عزت بر محمد و آل محمد
 و لا تؤمننا مكرتك و لا نبيننا ذكرك و لا تكشف
 اين كردان ما از كرم خود و فراموش كردان ما از ذكر خود و بزرگواران
 عتاسيرك و لا تحرمنا فضلك و لا تحل علينا
 برده خود را و محروم كردان ما از فضل خود و فروديار بر ما
 غضبك و لا بنا عدا من جوارك و لا تفضنا
 غضب خود را دور كردان ما از جوار خود و كم كردان ما را
 من رحمك و لا ترغ عنا بركائك و لا تمتعنا غنا
 از رحمت خود و فوا كبر ما را از بزرگتهای خود و تمنع من از ما غنا خود
 و اصل لنا ما اعطينا و زدنا من فضلك المبارك
 و بخل ما را آنچه عطا کرده با و زیاد کن بر ما از فضل خود که با برکت
 الطيب الحسن الجميل و لا تغبر ما بينا من نعمك
 و خوش و نیک و خوبست و تغیر ده آنچه را ما باست از نعمت تو
 و لا تؤكبننا من دوحك و لا هتينا بعدك و امك
 و نوسید كردان ما را از رحمت خود و حوار كردان ما را بعد از كرم خود
 و لا تضلنا بعد اذ هديتنا و هب لنا من لدنك
 و گمراه كردن ما را بعد از آنکه هدایت کردی ما را و بخش ما را از نزد خود

در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن

رحمة انك انت الوهاب بعد اذ ان يجوا في هيك
 رحمتی در بسبب که تو ای بسیار بخشنده از سووه فایده و قل هو
 الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 راده من و بعد سبحان الله و الحمد لله و لا اله
 ازان میگویند بگفت خدا و بسبب بر خدا است خدا
 لا اله الا الله و الله اكبر و الله اكبر و الله اكبر
 مگر خدا و خدا بزرگتر همیشه خداوند است عزت بر محمد و آل محمد
 و ده مرتبه بعد اللهم افح في ابواب رحمتك و
 ازان میگویند خداوند بگفت برای من درهای رحمت خود را
 استخ على من حلال رزقك و متعنا بالعبادية ما
 و فراخ كردان بر من از حلال رزق خود و بهره مند كردان ما بعبادت خود
 ابقتك في سمع و بصر و جميع جوارح اللهم ما
 ما دام که باقی داری در گوش من و چشم من و جمیع اعضا مانع خداوند را آنچه
 بينا من نعمه منك لا اله الا انت استغفرك
 ما باست از نعمتی پس راست است بخت خدا که تو ای طلب آمرزش میکنی ترا
 و اتوب اليك يا ارحم الراحمين بعد اذ ان هي
 توبه میکنم سوئی تو ای رحم کننده ترین رحمت کننده گان کونی و این از
 دعاهای طلب روزگارت اللهم انه كثر له علم
 خداوند بر همه چیز است
 بموضع رزق و ائنا اطلبه محظرات محظرة
 بموضع روزی من در بسبب طلب میکنم کرم باندیشهای که در میاید در دل
 قلبه فاجول في طلبه البلدان و انا فيها اطلب
 دل من پس جویان کنم در طلب او در شهرها و من در آنچه طلب میکنم

در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن
 در وقت نماز و بعد از آن

بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت

کالتحیر ان لا ادزی فی سهل هوام فی جبل ام فی
 جبرام که ایا در هم وارست یا در گوه است یا اینکه در
 از ضل ام فی سما و ام فی بر ام فی بحر و علی مدی من
 زمین است یا در سمات یا در بیابان است یا در بحر است و در دستهای کعبت
 ومن قبل من قد علمت ان علمه عندک و انبیا
 و از پیش کعبت تحقیق میدانم که علم ان در نزدست و سبب ان
 بیدک و انت الذی تقیمه بلطفک و لتبته
 در دست دست و نوله آنکه نعمت میکنی مرا بلطف خود و سبب میگردد ان
 بر خمتک اللهم فضیل علی محمد و آل محمد و اجعل
 رحمت خود خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بگردان
 یارب رزقک فی واسعاً و مطلبه سهلاً و ماخذ
 ای سرور کار من روز خود را بر آفرین فراخ و طلب از آسمان و فرا گرفتن از
 قریباً و لا تعین بطبک ما لم تقدر فی منه رزقا
 نزدیک و هیچ میان از بطبک کردن ان چه تقدیر کرده مرا در ان روز که بر
 فانک غنی عن عذای و انا فقیر الی رحمتک فضیل
 در سبب تو غنی از عذاب گردانم و من محتاجم بسوی رحمت تو پس رحمت
 علی محمد و آل محمد و جد علی عبدک بفضلک
 بر محمد و آل محمد و بر بخش بر بنده خود به فضل خود
 انک ذو فضل عظیم بعد از ان لیسلم الله الرحمن الرحیم
 در سبب تو صاحب فضل بزرگایم که تو نام خدا را بخوانی و در هر بار
 اللهم صل علی محمد و آل محمد صلوة تبلغنا بها

بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت

رضوانک

بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت

رضوانک و الجنة و تجتنبها من سخطک و النار
 خوششود خود بهشت و نجات ده بر این ان از غضب خود از آتش
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و آری الحق حقاً حقی
 خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بنا به من حرا حقاً تا اینکه
 ابته و آری الباطل باطلا حقی احتنبه و لا
 بروی کنم از او بنا به من باطل را باطل تا اینکه احتنباب کنم از او
 اجعله علی منشا بها فاتبع هوای بغیر هدی
 گردان بر من ممت به ان پس بروی کنم خواش خود به راه یا متن
 منک و اجعل هوای تبع الرضاک و طاعتک
 از تو و بگردان خواش مرا تابع خوششوی خود و طاعت خود
 وخذ لنفسک رضا من نفسی و اهدنی لک اخلف
 و فرا گیر از برای نفس خود خوششوی از نفس من و هدایت کن مرا از برای آنچه
 فیه من الحق باذینک انک تهتد من تشاء الی
 افتاد شده است در از حق مازون خود به سبب تو هدایت میکنی مرا خواهی بروی
 صراط مستقیم اللهم صل علی محمد و آل محمد و اهدنی
 راه رحمت خداوند رحمت فرست بر محمد و آل او هدایت کن مرا
 فیه هدی و عافی فیه عافی و تولی فیه
 در آنکه هدایت کرده عافیت ده مرا با آنچه عافیت داده و متولی شو مرا در آنچه
 تولی و بارک فی فیما اعطت و فی شفا قضی
 متولی شده در کتب و بر آنچه در آنچه عطا کرده و نگاه در از شر آنچه تقدیر کرده

بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت
 بطلب کردن از خداوند
 در روز قیامت

رضوانک

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ عَلِمْتُ سَوْ
 مَن تَعْلَمُ مَا كَرِهْتَ لِي بِحَسْبِ الْعِلْمِ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ عَلِمْتُ سَوْ وَظَلَمْتُ
 نَفْسِي فَتُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ سُبْحَانَ
 رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى
 الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ مِنِّي فِي عَافِيَةٍ وَصِحَّةٍ
 مِنْكَ فِي عَافِيَةٍ وَأَسْرُرِي مِنْكَ فِي عَافِيَةٍ وَأَرْزُقْنِي
 بِمَنَامِ الْعَافِيَةِ وَدَوَامِ الْعَافِيَةِ وَالشُّكْرَ عَلَى الْعِيشَةِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَدِيْنِي وَأَهْلِي وَمَالِي
 حَتَّى تَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ جَنَّةً مَسْكُونَةً وَأَهْلًا وَمَالًا

باینست
 آوردن و خلاص
 شدن از تو
 سزای تو
 ح

لا اله الا انت

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ عَلِمْتُ سَوْ
 مَن تَعْلَمُ مَا كَرِهْتَ لِي بِحَسْبِ الْعِلْمِ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ عَلِمْتُ سَوْ وَظَلَمْتُ
 نَفْسِي فَتُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ سُبْحَانَ
 رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى
 الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ مِنِّي فِي عَافِيَةٍ وَصِحَّةٍ
 مِنْكَ فِي عَافِيَةٍ وَأَسْرُرِي مِنْكَ فِي عَافِيَةٍ وَأَرْزُقْنِي
 بِمَنَامِ الْعَافِيَةِ وَدَوَامِ الْعَافِيَةِ وَالشُّكْرَ عَلَى الْعِيشَةِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَدِيْنِي وَأَهْلِي وَمَالِي
 حَتَّى تَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ جَنَّةً مَسْكُونَةً وَأَهْلًا وَمَالًا

و بلیغ

و بلیغ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين

وَوَكَّدْ بِوَأَهْلٍ خَزَانَةٍ وَكُلِّ نِعْمَةٍ انْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ
 و فرزندان خود را دایره خزان خود را و هر نعمتی که انعام کرده باشی بر من
 وَسَتُغِيمُ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فِي كَفْلِكَ
 و انعام خویش گردان بر من و آل محمد و بگردان برادر سایه خود
 وَأَمْنِكَ وَكَلَامَتِكَ وَحِفْظِكَ وَحِطَابَتِكَ وَكِفَا
 و امان خود و نگه داری خود و محافظت خود و کلام که از من خود و کفایت خود
 يَتِكَ وَسَيْرِكَ وَدِيَمَتِكَ وَجَوَارِكَ وَوَدَائِعِكَ
 و پرده خود و زینهار خود و همسایه خود و امانت های خود
 يَا مَنْ لَا يُضَيِّعُ وَدَائِعُهُ وَلَا يَحْبُتُ سَأَلُهُ وَلَا
 ای آنکه ضایع نمیکند امانت های او و نوسیدگی دوست دل خود را و دوست
 تَتَقَدَّمُ مَا عِنْدَهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اَدْرَا بِكَ فِي حُجُورِ اعْلَا
 و قائم می شود آنچه نزد او خداوند را بپرستید که در معنای خود در نظر می آید و دشمنان من
 اللَّهُمَّ فَكِدْ مَنْ كَادَ فِي وَبَعِي عَلَيَّ اللَّهُمَّ مَنْ اَزَادَنَا
 خداوند را مگر کن با کسی که مگر کند با من و قسم کند بر من خداوند را بپرستید که قصد کند ما را
 فَارِزْدَهُ وَمَنْ كَادَ نَا فِكْدَهُ وَمَنْ نَصَبَ لَنَا عَدَاوَةً
 پس قصد کن او را پس مگر که کید کند ما را کید کن او را و هر که پائی دارد در ما عداوت
 فَخُذْ يَا رَبِّ اخِذْ عَرَبِيَّ مُقْنِدًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ
 پس بگیر او را بپروردگارم که رفتن غالب و مستدار خداوند را بپرستید
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاصْرِفْ عَنِّي الْبَلِيَّاتِ وَالْاَفَاتِ
 بر محمد و آل محمد و بگردان رنج بیماری را و آفات را
 وَالْعَاهَاتِ وَالنِّقَمِ وَلِزَوْجِ السَّفَمِ وَذَوَالِ
 عاهات و عقابها و لازم شدن بیماریها و ذایل شدن

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين

التَّعِيمِ وَعَوَاقِبِ التَّلْفِ وَمَا طَعَنَ بِهِ الْمَاءُ لِعَضْنِكَ
 نعمتها و عواقب تلف را و آنچه را طغیان کرده است آب بر آنچه
 وَمَا عَنَّتْ بِهِ الرِّيحُ عَنْ أَحْرِكَ وَمَا أَعْلَمَ وَمَا لَا
 و آنچه از خدا گذشته است باد از امر تو و آنچه را میدانم و آنچه را
 أَعْلَمُ وَمَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ وَمَا أَخْذَرُ وَمَا
 میدانم و آنچه را خوف دارم و آنچه را خوف ندارم و آنچه را خوار دارم و آنچه
 لَا أَخْذَرُ وَمَا أَنْتَ بِهِ أَعْلَمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 و آنچه خوار دارم و آنچه بان دانستی خداوند را بپرستید بر محمد
 وَآلَ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ هَمِّي وَنَفْسِي عَنِّي وَسَلِّ حُرْنِي
 و آل محمد و رنج کن هم مرا و بپر طرف من غم مرا و ابرای من از درد مرا
 وَكَيْفَ مَا ضَاقَ بِهِ صَدْرِي وَعَيْلِي بِدُصْرِي
 و کفایت کن آنچه تنگ است بان سینه مرا و عیال را بپسندید هم مرا
 وَقَلَّتْ مِنْهُ جِلْدِي وَضَعُفَتْ عَنْهُ قُوَّتِي وَ
 کم شده است دران جلودار من و ضعیف شده است دران قوت مرا و
 عَجَزَتْ عَنْهُ طَائِفِي وَرَدَّتْ فِيَّ الضَّرُورَةُ
 عاجز است دران طائف مرا و برگردا شده است دران ضرورت
 عِنْدَ انْقِطَاعِ الْأَمْالِ وَحَبْتِهِ الرَّجَاءُ مِنْ
 نزد بریده شدن آرزوهای من و تو میدی امید روز
 الْمَخْلُوقِينَ إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
 از بندگان بودی تو پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين

Handwritten marginal notes at the top of the right page, including the number 221.

وَأَكْفِيهِ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِيهِ مِنْهُ
وَكفایت کن از برای من ایسکه پسندت هر چیز پسندت از او
شئی اِکْفِيهِ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا يَبْقَى قَسَمٌ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ
چیزی و کفایت کن برای من هر چیزی حتی بماند جز برای ای زبکوار خداوند
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْزِقْ حَجَّ بَيْتِكَ
رحمت فرست بر محمد و آل محمد روزی کن مراجع فایه حرم خود
الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وزیارت جناب پیغمبر رحمت خدا بر او و اولاد او یاد
مَعَ التَّوْبَةِ وَالنَّدَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ
با توبه و پشیمانی خداوند را در بسندگی من طلب نگاه داری میکنم
نَفْسِي وَاهْلِي وَوَلَدِي وَأَخْوَالَي وَأَسْتَكْفِيكَ مَا أَهَمُّ
نفس خود را و اهل خود را و اولاد خود را و برادران خود را و طلب میکنم از تو کار که از برای
وَمَا لَمْ يَهْمُنْ وَأَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ الَّذِي
آنچه ممکن دارد مرا و آنچه ممکن ندارد مرا سوال میکنم ترا بحق بر کرده تو از آفریدگان
لَا يَمُنُّ بِهِ سِوَاكَ يَا كَرِيمُ مُحَمَّدٌ لِلَّهِ الَّذِي قَضَى عَنِّي
آنچه را انعام میکند یا بغیر تو ای کریم سایر مردار را آنچه او کرده از من
صَلَاةً كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوفًا
نماز را که هست بر مؤمنان کتاب ایستاده وقت فرار داده شده
لِعِبَادَانِ سَجْدَةٍ مَكْنُونَةٍ شَكَرٌ وَمَبْكُورَةٌ
دو سجده اول اللهم انت انت انقطع الرجاء
الا

Handwritten marginal notes on the right side of the right page, including the number 221.

Handwritten marginal notes at the top of the left page.

الْأَمِينِ يَا أَحَدٌ مِنْ لَّا أَحَدٌ لَكَ غَيْرُكَ يَا مَنْ لَا تَقْدِرُ
مگر از تو ای واحد کسی نیست کسی که از برای او غیر تو ای کسیکه زیاد
كثْرَةُ الْعَطَاءِ لَّا كَرَمًا وَجُودًا يَا مَنْ لَا تَنْدُرُ
بسیار بخشش مگر کرم و جود ای کسیکه زیاد نمیکند او را
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَاهْلِ
رحمت فرست بر محمد و اهل بیت او را رحمت فرست بر محمد و اهل
بَيْتِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ وَافْعَلْ لِي
بیت او را رحمت فرست بر محمد و اهل بیت او را رحمت فرست بر محمد و اهل
كُفْرًا وَكُفْرًا عِبَادَانِ مَبْكُورَةٌ كُونُ ذَا سِتِّ خُودِ
خود را بر زمین و میخواهی این دعا را بر عبادان
مَبْكُورَةٌ كُونُ ذَا سِتِّ خُودِ مَبْكُورَةٌ مَبْكُورَةٌ
میکند از کون چپ خود را بر زمین و میخواهی این
دُعَا عِبَادَانِ عَوْدٌ مَبْكُورَةٌ مَبْكُورَةٌ
پیشانی خود را بر زمین و میخواهی همین دعا را
وَابْنَ زِدْعَانَ هَابِئِثٌ كَدَفْعِ مَثِيئَاتِهَا نَحْمًا
یا سَابِغِ النَّعِيمِ يَا ذَا فَحِ النَّعِيمِ يَا بَارِيَّ الْكَرِيمِ
ای وسیع نعمتها ای ذافع کننده غمها یا ای آفریننده نیکان
يَا مُجَلِّدَ الظُّلْمِ يَا كَاشِفَ الصُّورِ
ای ذافع کننده ظلم ای لوشاننده تاریکیها ای زایل کننده برهنگی

Handwritten marginal notes on the left side of the left page.

وَاللَّيْلِ

۳۳ وَاللَّيْمُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرِيمُ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ
ای صاحب جود و کریم ای شنونده هر صدای
 يَا مُدْرِكَ كُلِّ قَوْتٍ يَا حَيُّ الْعِظَامِ وَهِيَ رَقْمٌ
ای در پیونده قوت شده ای زنده کننده و پاینده و مالک هر گوشتی
 وَمُنْشِئُهَا بَعْدَ الْمَوْتِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
شده اند و احدی کننده آنها بعد از مرگ رحمت بر محمد و آل محمد
 وَأَجْعَلْ لِي مِنْ حَرَمِي فَرْجًا وَخَرَجًا يَا ذَا الْجَلَالِ
و بگردان از برای من از حرم من فرجی و خروجی ای صاحب جلال
 وَالْإِكْرَامِ بَعْدَ زَانٍ كَذَارٌ دُورُكَتْ وَبِرٌّ
و کرامی در شستن
 لَشَنَّهُ وَجَائِزَاتٌ كَذَارِدَنَ انْهَآ اِيْنَا وَمَشْهُ
 دَرَانَهَا نَشْتَن اِسْت وَذَكَرْ كَرْدَه اِنْدَ بَعْضَ اَزْ عَلَمَا
 مَا كُنْشَن دَرَانَهَا اَفْضَلَتْ رَا اِيْنَا دَن وَ
 رَوَا بَت كَرْدَه اِسْت شَيْخ طَافِقَه دَرْ طَهْدَن بِي اِيْنَا
 اَزْ حَضْرَتَا نَ كَه فَرَمُوَه كَه دُورُكَتْ اِسْت بَعْدَ اَز
 مَنَازِعِشَا بَدَرْ مَبْكَدَارِدَ اِنْهَآ زَا و حَال اِنْكَشَن
 بُوَد و مَن مَبْكَدَارِمُ اِنْهَآ زَا و حَال اِيْنَا اَمْ و عَمَل
 مَا بَرْمَشْهُوَرَا و مَبْكَشْدَقِ اِيْنَا دُورُكَتْ نَبْكَشْد

در وقت عشاء پس بعد از نصف شب قضا میشود و در وقت
 میکنند آنها را طهقت بکسری نایب عامد کورد و میخواندند
 رکعت اول سوره ملک یا واقع و در دویم سوره بقره
 و میخواند بعد از فراغ هر دعا بیکی خواهد یا پنجج
 در آنچه کرده میشود در وقت خواب تا نصف شب
 اول آنچه بجا ماند و اگر آنرا نرزد از آن خواب تا نصف
 طهارت روایت کرده است رئیس محدثین در
 از حضرت صادق که هر که طهارت بکند بعد از آن جائے
 بکند در فراش خود شب به روز آورد و حال آنکه
 فراش او مانند مسجد او باشد و ذکر کرده اند علماء
 ما ذکر کرده اند که جایز است تیمم از برای خوابیدن چند
 قادر باشد اینکس بر آنجا مانند تیمم از برای نماز جنازه
 و از اعمال ستم نبرد خواب خواندن سو قل هو الله احد
 و قل یا ایها الکافرون است روایت کرده است اینها
 نیز رئیس محدثین در فضیله وارد شده است نیز از اصحاب
 عصمت سلام الله علیهم خوانند سو قل هو الله احد صد

وقت عشاء پس بعد از نصف شب قضا میشود و در وقت
 میکنند آنها را طهقت بکسری نایب عامد کورد و میخواندند
 رکعت اول سوره ملک یا واقع و در دویم سوره بقره
 و میخواند بعد از فراغ هر دعا بیکی خواهد یا پنجج
 در آنچه کرده میشود در وقت خواب تا نصف شب
 اول آنچه بجا ماند و اگر آنرا نرزد از آن خواب تا نصف
 طهارت روایت کرده است رئیس محدثین در
 از حضرت صادق که هر که طهارت بکند بعد از آن جائے
 بکند در فراش خود شب به روز آورد و حال آنکه
 فراش او مانند مسجد او باشد و ذکر کرده اند علماء
 ما ذکر کرده اند که جایز است تیمم از برای خوابیدن چند
 قادر باشد اینکس بر آنجا مانند تیمم از برای نماز جنازه
 و از اعمال ستم نبرد خواب خواندن سو قل هو الله احد
 و قل یا ایها الکافرون است روایت کرده است اینها
 نیز رئیس محدثین در فضیله وارد شده است نیز از اصحاب
 عصمت سلام الله علیهم خوانند سو قل هو الله احد صد

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

صد مرتبه چنانکه روایت کرده است ثقت الاسلام در
 کافی لیسند صحیحی از ابی اسامه که گفت شنیدم از حضرت
 ابو عبد الله که میفرمود که هر که بخواند قل هو الله احد
 صد مرتبه هنگامیکه میبرد بخوابد خواب او از هر
 بزرگی و آنچه قبل از آن کرده باشد پنجاه سال در دنیا
 گزیده است در کافی نیز از آن حضرت که فرمود که هر که
 که هر که بخواند اللهم انک ارحم الراحمین نگاه داشته
 میشود از فتنه قبر و سزاوار است آنکه بخوابد بر پهلو
 آنچه روایت کرده است در بیس محدثین در فقه سنی که
 حسن از محمد بن مسلم که گفت که فرمودم بن حضرت ابو جعفر
 که هرگاه بخوابد در بجانب راست خود پس باید که بگوید
 بسم الله و بی سبیل الله و علی ملة رسول الله
 بسم الله و بی سبیل الله و علی ملة رسول الله
 صلوات الله علیه و آله اللهم انی اسلمت نفسی
 رحمت خدا بر او و اولاد او باد خداوند را بر سبیل تو تسلیم کرده ام نفس تو
 الیک و وجهت وجهی الیک و فوضت امری
 سومی تو و گدایندهم رو خود را بسوی تو و گدایندهم امور خود را

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

الیک و ألتجأت ظمیر الیک و توکلت علیک
 بسوی تو بخت داده ام نسبت خود را بسوی تو و توکل کرده ام بسوی
 رهت منیک و رغبت الیک لا ملجأ ولا منجأ منک
 از هر که در تن از تو و رغبت بسوی تو نیست پناهی و محل خلاصی از تو
 الا الیک امنت بک الذم انزلت و بر سبیل
 مگر بسوی تو ایمان آوردم بحجاب تو چنانچه در فرستاده در بول
 الذم انزلت بعد از آن تسبیح میکنی تسبیح زهرا
 چنانچه در ستاده
 علیها السلام امینت اخرجید و بداند که مشهور است تسبیح
 تسبیح زهرا در وقت یکی بعد از نماز و دیگری نزد
 خوابیدن و روایتی که وارد شده است نزد خوابیدن
 تقدیم سبحان الله بر الحمد لله و ظاهر روایتی صحیحی
 که وارد است در باب تسبیح زهرا مطلقا اقتضای
 کند تا خیر از آن و با که بدین بسبب کلام در این مقام
 هر چند بر وقت از موضع کتاب بر میگویم بجهت
 اختلاف کرده اند علماء ما قدر الله ارواحهم در
 باب با تقاضای ایشان بر آمدند در آن بالله اکبر در
 که حدیث صحیح ابن سنا از حضرت باقر صریح است در

ابتداء

ابتداء

۲۳۷
 دواتبذاریان و مندهب مشهور که بر آنست عمل در
 تعقیب آن تقدیم الحمد لله است بر سبحان الله و
 قائلشده است و پیش محمد بن و بددا و ابن جنید
 ناخیران ازان و روایات از امده که سلام الله علیهم
 در این باب خالی نیست بحسب ظاهرا از اختلاف و روایات
 معتبره که ظاهر آن ^{تقدیم} الحمد است شاملت بنا بر اطلاق
 که در اینچه را گفته شود بعد از نماز و آنچه را گفته
 شود نزد خوابیدن و آن روایت است که روایت کرده است
 انرا شیخ طایفه در تهذیب پسند صحیحی از محمد بن علی
 که گفت داخل شد با پدر خود بر حضرت ابی عبد الله
 علیه السلام پس سوال کرد او را پدر از تسبیح زهراسی
 فرمود انحضرت الله اکبر تا اینکه شمر سه و چهار بار
 پس گفت الحمد لله تا رسید تسبیح هفت مرتبه
 پس گفت سبحان الله تا اینکه رسید بصد مرتبه می
 شمر انحضرت انها را به ست خود یک جمله و روایتی که ظاهر
 تقدیم سبحان الله است بر الحمد لله مخصوص است

تخصیص
 فرمود
 است
 حقه

۲۳۸
 با آنچه کرده میشود نزد خوابیدن و این روایت است که
 روایت کرده است و پیش محمد بن در عقبه از حضرت
 امیرالمؤمنین که فرموده بود که از بنی سعد که ایاجد
 کم شمارا از خود وفاطمه بدر سپید که بواز نزد من پس
 گشتد بچیک تا اینکه اثر کرد در سینه او و خورد کرد
 با سبنا تا اینکه ابله کرد در سینه او و جاروب کرد تا
 زان تا اینکه غبار را خورد شد جامه هایش و اتش فروخت
 در زیر دیک تا اینکه سپاس شد رخن هایش پس رسید
 او را از این ضرر سختی پس گفتم من با و که اگر بیاید پیش
 پدرش پس از او سوال کردی به خدمتکار که کفایت کند
 از نوعت و سخن آنچه بود را از این عمل پس آمد بجد
 پیغمبر پس یافت نزد انحضرت جواب چند پس شمر کرد
 و برکش پس دانست انحضرت به درستی که او آمده
 برای حاجتی پس صباح پیش آمد و مادر لحاف بودیم پس
 فرمود السلام علیکم پس ساکت شدیم ما و شمر کردیم
 بسبب آن خود باز فرمود السلام علیکم پس ترسید که اگر

۱۴۱
 در سینه
 ۲۳۸
 با آنچه کرده میشود
 روایت کرده است
 امیرالمؤمنین
 کم شمارا از خود
 گشتد بچیک تا اینکه
 با سبنا تا اینکه ابله
 زان تا اینکه غبار را
 در زیر دیک تا اینکه
 او را از این ضرر سختی
 پدرش پس از او سوال
 از نوعت و سخن
 پیغمبر پس یافت
 و برکش پس دانست
 برای حاجتی پس صباح
 فرمود السلام علیکم
 بسبب آن خود باز

رد سلام نیکم براو بر کرد و بتحقیق که میگردد چنانچه
سلام کرد سه مرتبه پس اگر از آن داده میشود داخل
میشود و اگر نه بر میگردد پس گفته من و علیاً السلام
ای رسول خدا را داخل شو پس داخل شد و نشست پیش
ما و فرمود ایفاطه چه بخواجبت تو در پروردگار محمد
پس ترسید پس من که اگر جواب دهم او را اینکه بر
خیزد پس برپا آورد من سر خود را پس گفت والله
خبر میدهم ترا ای رسول خدا به درستی که او آب کشید
بچنان تا اینکه آب برسد سینه او و جاری گردید
زانا اینکه غبار الو شد جامهای واقف از فروخت
زیر دیک تا اینکه سیاشد رخنهای او پس من گفتم
باو که اگر بای پیش بدی پیش سوال کن از او حد
کاری که کفایت کند از برای تو بعد آنچه بود از این
از این عمل پس فرمود انحضرت یا پس من تعلیم ندم شما
حد متکارب هرگاه که بزرگوار بخواهید خود را پس لکیر
بگویند و چهار تکبیر و تسبیح بگویند سه و سه

در این حدیث آمده است که هرگاه که کسی در نماز است و کسی را از بیرون بخواند که در نماز است و آن را در نماز است و آن را در نماز است

تسبیح

تسبیح و حمد بکنی سه و سه حمد پس بر پنا آورد فاطمه
سر خود را و گفت راضی شد از خدا و رسول او و پس
نماند که این روایت صحیح نیست در تقدیم تسبیح تجتهد
زیرا که او و افاده بر تبت نمیکند بلکه بدین آن مگر
از برای مطلق جمع بنا بر مذکور است چنانکه بنا شده است
در اصول بظاهر تقدیم محبت لفظ اقتضای آن
میکند و هم چنین روایت سابقه صحیح نیست در
تقدیم و تجتهد بر تسبیح زیرا که لفظ تم در اینجا کلا
را و نیست پس باین نماند در آن مگر ظاهر تقدیم لفظی
پس منافات میان این دو روایت نیست مگر بحسب ظاهر
پس سزاوار است حمل دویم بر اول بسبب صحت آن
و هویت یافتن آن بعضی روایات ضعیفه چنانکه
روایت کرده است ابو بصیر از حضرت صادق که فرمود
در تسبیح فاطمه زهرا ابتدا میگردد تسبیح چهار بار
پس تجتهد سه و سه بار پس تسبیح سه و سه بار و این
روایت صحیح است در تقدیم تجتهد پس این مؤید ظاهر

لفظ

بسیار از اینها در کتب معتبره آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است

لفظ روایت صحیح است پس حمل کرده میشود روایت
دیگر خلاف ظاهر آن تا اینکه بر طرفش و منافات میان
انها چنانکه گفتیم پس اگر بگوید تو که حملت حمل کرد
بظاهر هر دو روایت با هم با اینکه حمل کرده شود روایت
اول بر آنچه کرده میشود بعد از نماز و روایت دوم بر
آنچه کرده میشود نزد خوابیدن و بنا بر این احتیاج نیست
مگر تا اینکه در وقت از ظاهر آن پس خواهد کرد که تو از
و چگونه راضی و قائل نمیشویم با این میگوئیم من از برای
اینکه من نیافتم کسی را که قایل باشد بفرق میان این
در این دو حال بلکه آنچه ظاهر میشود بعد از تتبع این
است که هر یک از این دو فرقه که قایلند بتقدیم کنند
و ناخیر آن قایلند با مطلق خواه واقع شود بعد از نماز
یا پیش از نماز پس قول بقضیل احداث قول سیم است
در برابر اجماع مرکب اما آنچه میگویند که احداث قول
سیم متمنع نیست مگر وقتی که لازم آید از آن بر طرف شدن
آنچه اجماع امت شده باشد بر آن مانند سیر دادن کینه
و غیره

بسیار از اینها در کتب معتبره آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است

بسیار از اینها در کتب معتبره آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است

و طی کرده شده بسبب عیبی در نزد آنکه اتفاق کرده
اند همه بعد از آن بخلاف آنچه چنین نباشد مثل قول
بعضی نکاح بعضی از عیبها را بچنانکه بعضی دیگر
ذیرا که هر یک از اینها موافقت در یک قسم چنانکه
در اینجا است زیرا که مانع نیست از این مثل قول بصحت
فروختن مال که غایب باشد و نکشتن مسلمان بگو
فچه بعد از قول پاره از امت بدویم و نقیض قول پاره
دیگر بعکس آن پس جواب آن نیست که این تقضیل در
بلیت مگر بر مذهب سنیان و اما بنا بر آنچه بیان کردیم
بسیار امامیه که حجت اجماع بسبب است که کاشفتن از دخول
معصوم پس این تقضیل معقول نیست چه مخالف معصوم
لازم میباشد هر چند موافق باشد قایل با هر یک از این
در ضمن و بنا بر کن بر این مثال فروختن و نکشتن را
و مشاوارا نیست که بوده باشد خوابیدن تو بر جانب آ
پس بر در سبب انحراب مؤمنانست چنانکه روایت کرده است
از ائمه الاسلام در کتابی بسند صحیح از احمد بن اسحاق
خالد بن یزید که از زین العابدین روایت میکند که از زین العابدین
روایت میکند که از زین العابدین روایت میکند که از زین العابدین
روایت میکند که از زین العابدین روایت میکند که از زین العابدین

بسیار از اینها در کتب معتبره آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است و در بعضی کتب معتبره نیز آمده است

که گفت گفتیم حضرت ابی محمد یعنی حسن عسکری که کردید
 شو من فدا می تو به درستی که من عمل کنم از برای پیغمبری که
 میسر بخاطر من و بتجویب که اراده کردم که سوال کنم
 بدت و از آن پس بر نیامد از برای من آن پس فرمود
 حضرت چه چیز است آن یا احمد پس گفتم روایت شد
 برای ما از پدران تو علیه السلام که به در سینه خواب
 پیغمبران بر قنای ایشانست و خواب مؤمنان بر جانها
 های راست ایشان و خواب منافقان بر جانها
 ایشان و خواب شیاطین بر رویها ایشان پس فرمود
 آنحضرت چنین است این پس گفتیم ایستد من به در سینه
 من جهل میکنم که بخوابم بر جانب راست خود پس ممکن
 نمیشود خواب بران پس ساکت شد آنحضرت ساعتی
 بعد از آن فرمود ای احمد نزد یکسو من پس نزد یکشد
 پس فرمود که داخل کن دستهای خود را در برجامها بخواب
 پس داخل کردم آنرا پس بیرون آورد دست خود را از
 برجامهای خود پس مالید دست راست خود را بر جانها
 و دست چپ خود را بر جانها

چپ من دست چپ خود را بر جانب راست من سه مرتبه
 گفت ای احمد پس نمیشوایم که بخوابم بر جانب چپ خود از
 وقت که کرد آنرا بمن آنحضرت و نمیکرد مرا بر آن خواب
 اصلا و از آنچه خوانده میشود نزد خوابید آنست که
 روایت کرده است آنرا ثقیف الاسلام در کتاب تسبیح
 از حضرت صادق که فرمود که هر که بگوید و قیامه می رود
 بخوابگاه خود سه مرتبه الحمد لله الذی علا فقهه
 و الحمد لله الذی بطن فخره و الحمد لله
 الذی ملک فقدره و الحمد لله الذی یحیی الموات
 و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء قدیر میرون
 از گناهان مانند خالیکه زائده است او را
 او روایت شده است در کتاب مذکور از پیغمبر
 که فرمود که هر که بخواند این آیه را نزد خوابیدت
 قل یناننا بشر مثلکم یوحی الی امتنا الطمک
 بگوید سینه که بشیر مانند شما فرستاده شده است میزوی بر سینه که

این خوابها را در سینه خوابیدن
 از برای پیغمبران است
 و خواب مؤمنان بر جانها
 و خواب منافقان بر جانها
 و خواب شیاطین بر رویها
 ایشانست

این خوابها را در سینه خوابیدن
 از برای پیغمبران است
 و خواب مؤمنان بر جانها
 و خواب منافقان بر جانها
 و خواب شیاطین بر رویها
 ایشانست

این خوابها را در سینه خوابیدن
 از برای پیغمبران است
 و خواب مؤمنان بر جانها
 و خواب منافقان بر جانها
 و خواب شیاطین بر رویها
 ایشانست

که اطاعت و بیاریان
خداوند و بیاریان
چون که در بعضی از کتب
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است
که در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است

لَهُ وَاحِدٌ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ
عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا بَلَدٌ شُود
عمل بکنو پس بیک نکرده عبادت پروردگار خود احدی را از برای او
نور به بسو مسجد الحرام در میان آن نور ملائکه
باشند که استغفار کنند از برای او و روایت شده است
در کتاب مذکور نیز از حضرت صادق که فرمود که بیست
بند که بخواند اخو کهف را و قهنگه میخواند مگر اینکه
بیدار شود در ساعتی که میخواهد شیخ و مفسر نماید که
این از اسرار عجبیه حجیه است که بیست شکر در آنها
و مراد باخو کهف ایضا خواست یعنی همین آیه که مذکور
شد و هرگاه خوف داشته باشد از عقیب و مانند آن
پس بگوید آنچه از روایت کرده است در کتاب مذکور
از حضرت باقر که هر که بخواند این کلمات را پس من
که نرسد با و عقری و نه کند تا اینکه صبح کند
اعوذ بکلمات الله التامات لئلا یجاوزهن
پناه می آورم کلمات خدا که تجاوز نمی کند از آنجا نیکو کار

این روایت از بعضی از کتب
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است
که در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است
که در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است

و بخواند و بیاریان
خداوند و بیاریان
چون که در بعضی از کتب
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است
که در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است

بهرین وجه است که
در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است
که در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است

بَوَّلا فَاجْرُ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَعُوا مِنْ شَرِّ مَا بَرَعُوا مِنْ
نیکو کاری و بد کاری از شر آنچه خلق کرده است و از شر آنچه آفریده است
شَرِّ كُلِّ ذَاتٍ هُوَ آخِذٌ بِبِئْسَ صِدْقِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
و از شر هر جنبیده که او گرفته است تا صیغه از برای بدستیک پروردگار
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ رَوَيْتُ كَرِهَ اسْتِ دَرْ كِتَابِ
رَبِّهِ رَأَيْتُ تَشْرُفَ دَفْعِ احْتِلَامٍ مَذْكُورٍ لَسْتُ صَحِيحٌ
از برای دفع احتلام از حضرت صادق که فرمود
که هرگاه پس از جنابت پس بگوید در رخ خواب
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْأَحْيَالِ وَمِنْ شَرِّ
خداوند ای پرستید که فریاد می آورم تو را از احتلام و از شر هر چیزی که
الْأَحْيَالِ وَمِنْ أَنْ يَتَلَاعَبَ بِي الشَّيْطَانُ فِي
در خواب بیدار شود و از برای باری کند با من شیطان در بیداری
الْمَقِظَةِ وَالْمَنَامِ وَ رَوَيْتُ كَرِهَ اسْتِ دَرْ كِتَابِ
بیداری و خواب مذکور نیز از برای آنست که
اینکه فرزند اید بر او خانما از حضرت رضا که فرمود
که نگفت هیچ کس هرگاه که از آنه کرد که بخوابد
إِنَّ اللَّهَ يَمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
پرستید که خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را که مبادا از این
وَلَكِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ
درگاه زایل شود آنها نگاه میدارد آنها را کسی بعد از خدا پرستید که او

در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است
که در بعضی از کتب دیگر
مذکور است که در بعضی
از کتب دیگر مذکور است

بنا بر آنکه در روز قیامت
 هر کس که در دنیا با خدا
 معامله کرده باشد او را
 در آن روز حساب خواهد کرد
 و هر کس که در دنیا با
 خدا معامله نکرده باشد
 او را در آن روز حساب
 نخواهد کرد

مراد بر روح ۲۲۷
 جبرئیل است
 یا فرشته است
 که مصلحت هزار
 رود دارد که همه
 اینها است میکنند
 چنانکه در بعضی
 احادیث واقع
 شده در بر تقدیر
 از سیزده کفر خاص
 بعد از عام است
 و مکن است
 مجرب با بارو
 حیوانی یا غیر
 حضرت علی
 خطا است یعنی
 عذر است یعنی
 خدا را عذر است
 که در دنیا با خدا
 معامله کرده باشد
 او را در آن روز
 حساب خواهد کرد
 و هر کس که در دنیا
 با خدا معامله نکرده
 باشد او را در آن روز
 حساب نخواهد کرد

بنا بر آنکه در روز قیامت
 هر کس که در دنیا با خدا
 معامله کرده باشد او را
 در آن روز حساب خواهد کرد
 و هر کس که در دنیا با
 خدا معامله نکرده باشد
 او را در آن روز حساب
 نخواهد کرد

که روایت شده که پیغمبر سر می کبشید با شمدوان
 سنگ است که بان سر می کبشید هر گاه میخوانست
 که برود بجای خواب خود و بچقیق که روایت شده
 از حضرت رضاء که فرمود که هر که برسد بر او ضعف
 در دیده او پس سر می بکشد هفت میل نزد خواب
 از آن چهار میل در چشم راست سه میل در چشم
 چپ و روایت شده هم از آن حضرت که فرموده نزد
 خوابید اما سنگ از آنجا که نازل شود در چشم و
 روایت شده است که آنحضرت علیه السلام میخواندند
 این دعا را نزد سر می کبشید اللهم انی استعانت
 بحی محمد و آل محمد ان یقتل علی محمد و آل محمد
 وان یجعل لوزی بصری والبصیرت فی دینی
 والیقین فی قلبی والایخلاص فی عملی والسلامة
 فی نفسی والسعة فی رزقی والشکر لک ابداماً ابقیتنی
 وافرقتنی وحرمت علی وحرمت علی وحرمت علی وحرمت علی

در دیده

در دیده

و روایت کرده است ثقه الاسلام در کافه کتب حسن
از حضرت صادق که فرموده که هرگاه به بیدار مرد چیزی
که ناخوش دارد در خواب خود پس بگردد از جانبی که
بزان خوابیده بود و بگوید یا تمنا یا التحویر من الشیطان
یا ذن الله و علی الله فلیسوا کل المؤمنون بعداذا
عذت بما عذت به ملائکة الله المقرَّبون
و عبادہ الصالحون من شرمادان و من شرم
الشَّطَّانِ الرَّجِيمِ بَابِ سِتِّمْ دَرِ اِنْجِه كَذَارِہ
شود میان نصف شب تا طلوع صبح و در این باب مفید
است و چند فصل بجهت تحقیق که روایت بسیار واقع
شده است از اصحاب عصمت سلام الله علیهم در
باب برخواستن شب بیان فضیلت آن روایت کرده
است ثقه الاسلام در کافه کتب صحیح از حضرت

حضرت صادق فرموده که شرف مؤمن برخواستن است
در شب عزت او استغنا است بر هر که در روایت
کرده است نیز در کافه کتب حسن از عبد الله ابن سنان
که گفته شنید از حضرت ابی عبد الله که میفرمود پس از آن
که آنها فخر مؤمن در نیتش و نهد در دنیا و آخرت
نمانند از خوشب و مایوس بودن او آنچه در دستها
مردم است نیز در کافه کتب حسن از آنحضرت در قول
خدا تعالی کانوا من اللیل ما یهجرون که فرمود که بود
ایشان چنین که اقل شبها قوت میبندد از ایشان که بر
همینخواستند در آنها روایت کرده است در کافه نیز
که آمد کرد بخدایت امیر المؤمنین پس گفت به در که من
بتحقیق که محروم از نماز شب پس فرمود امیر المؤمنین که
تو مردی که بتحقیق در بند کرده است از اکتاهان تو و
روایت کرده است شیخ طایفه در هذیب بسند صحیح از
حضرت صادق در قول خدا تعالی ان نأشئة اللیل
هے اشد کطا و اقوم کتبلا که فرموده که برخواستن

و روایت کرده است ثقه الاسلام در کافه کتب حسن
از حضرت صادق که فرموده که هرگاه به بیدار مرد چیزی
که ناخوش دارد در خواب خود پس بگردد از جانبی که
بزان خوابیده بود و بگوید یا تمنا یا التحویر من الشیطان
یا ذن الله و علی الله فلیسوا کل المؤمنون بعداذا
عذت بما عذت به ملائکة الله المقرَّبون
و عبادہ الصالحون من شرمادان و من شرم
الشَّطَّانِ الرَّجِيمِ بَابِ سِتِّمْ دَرِ اِنْجِه كَذَارِہ
شود میان نصف شب تا طلوع صبح و در این باب مفید
است و چند فصل بجهت تحقیق که روایت بسیار واقع
شده است از اصحاب عصمت سلام الله علیهم در
باب برخواستن شب بیان فضیلت آن روایت کرده
است ثقه الاسلام در کافه کتب صحیح از حضرت

حضرت صادق فرموده که شرف مؤمن برخواستن است
در شب عزت او استغنا است بر هر که در روایت
کرده است نیز در کافه کتب حسن از عبد الله ابن سنان
که گفته شنید از حضرت ابی عبد الله که میفرمود پس از آن
که آنها فخر مؤمن در نیتش و نهد در دنیا و آخرت
نمانند از خوشب و مایوس بودن او آنچه در دستها
مردم است نیز در کافه کتب حسن از آنحضرت در قول
خدا تعالی کانوا من اللیل ما یهجرون که فرمود که بود
ایشان چنین که اقل شبها قوت میبندد از ایشان که بر
همینخواستند در آنها روایت کرده است در کافه نیز
که آمد کرد بخدایت امیر المؤمنین پس گفت به در که من
بتحقیق که محروم از نماز شب پس فرمود امیر المؤمنین که
تو مردی که بتحقیق در بند کرده است از اکتاهان تو و
روایت کرده است شیخ طایفه در هذیب بسند صحیح از
حضرت صادق در قول خدا تعالی ان نأشئة اللیل
هے اشد کطا و اقوم کتبلا که فرموده که برخواستن

او است

و روایت کرده است ثقه الاسلام در کافه کتب حسن
از حضرت صادق که فرموده که هرگاه به بیدار مرد چیزی
که ناخوش دارد در خواب خود پس بگردد از جانبی که
بزان خوابیده بود و بگوید یا تمنا یا التحویر من الشیطان
یا ذن الله و علی الله فلیسوا کل المؤمنون بعداذا
عذت بما عذت به ملائکة الله المقرَّبون
و عبادہ الصالحون من شرمادان و من شرم
الشَّطَّانِ الرَّجِيمِ بَابِ سِتِّمْ دَرِ اِنْجِه كَذَارِہ
شود میان نصف شب تا طلوع صبح و در این باب مفید
است و چند فصل بجهت تحقیق که روایت بسیار واقع
شده است از اصحاب عصمت سلام الله علیهم در
باب برخواستن شب بیان فضیلت آن روایت کرده
است ثقه الاسلام در کافه کتب صحیح از حضرت

از حضرت صادق از قول خدا تعالی سپاهم و
 جوهرم من اثر السجود پس فرمود ان بیدارم در نماز
 شب و روایت از اصحاب عصمت سلام الله عليهم
 در برخواستن شب بسیار است وصل هر گاه بیدار
 شویم از خواب پس اول آنچه سراوار است برای تو
 کردن ان ا بخت که سجده کنی از برای خدا تعالی پس
 بجای آنکه روایت شده است که سینه هر گاه بیداری
 شد ندامت خواب خود سجده میکند بعد از ان بگو
 در حال سجود یا بعد از برداشتن سر از ان و بگو
 الحمد لله الذی احیاہ بعد ما أماته والہ النشور
 سب پر خدی را زنده کرد انید مراد بعد از انکه میرانید مراد بگو او است
 الحمد لله الذی رد علی روحی لا حمد و اعبد
 شده سب پر خدی را که برگردانید بر من روح مرا انیکه سب پر کنم و بندگم او
 روایت کرده است ثقه الاسلام در کانی بسند حسن
 از حضرت باقر که فرمود که هر گاه بز چیزی در شب نس کشا
 کن در اطراف آسمان و بگو اللهم انزل الواری علیک
 خداوند را در آنکه بر تو سجد فرمودند از تو
 روایت کرده است صحیح از عبداللہ بن سنا کہ سوال کرد
 از حضرت صادق که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 از خواب بیدار شوی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی
 او فرمود که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 که در خواب بودی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی

روایت کرده است صحیح از عبداللہ بن سنا کہ سوال کرد
 از حضرت صادق که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 از خواب بیدار شوی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی
 او فرمود که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 که در خواب بودی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی
 روایت کرده است صحیح از عبداللہ بن سنا کہ سوال کرد
 از حضرت صادق که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 از خواب بیدار شوی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی
 او فرمود که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 که در خواب بودی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی

روایت کرده است صحیح از عبداللہ بن سنا کہ سوال کرد
 از حضرت صادق که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 از خواب بیدار شوی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی
 او فرمود که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 که در خواب بودی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی
 روایت کرده است صحیح از عبداللہ بن سنا کہ سوال کرد
 از حضرت صادق که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 از خواب بیدار شوی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی
 او فرمود که اگر در خواب بودی و در آن حالت
 که در خواب بودی و در آن حالت که در خواب بودی
 چه کاری کنی تا از آن خواب بیدار شوی

از کتب لغت و معانی که در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است

لَيْلٍ سَاجٍ وَلَا سَمَاءٍ ذَاتِ آتْرَاجٍ وَلَا أَرْضٍ ذَاتِ
بَيْتٍ سَاكِنٍ وَذَلِكَ بِمَا كَفَرُوا بِهِمْ وَأَنَّهُمْ هُمُ
مُهَادِرُونَ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا تَجْرُ
بِأَبْصَارٍ وَلَا تَأْتِي سَمْعًا وَلَا تَهْتَادُ بِبُحُورٍ
لِيُحْيِيَ مَدْحُ بَيْنَ يَدَيْ مَدْحٍ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمَ
عَلِيمٍ مَرِيٍّ فِي رَيْبٍ مَشِيٍّ كَيْفَ يَأْتِيكَ مِنْ خَلْقِكَ تَوْسِعُ
خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُحِثُّنَا الصُّدُورُ غَارِبِ
خَائِنَةَ بَشَرِيَّةٍ وَأَنْتَ نَهَانِ مَسْكِنَةَ سَمْعٍ مَرِيٍّ وَذَلِكَ
الْبُحُورُ وَنَامَتِ الْعَيْوُنُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
سَنَاهُ مَا وَجَابَ رَمَتْهُ أَنْجَمٌ وَتَوَهَّشَتْ كَوْكُوبٌ وَرَبُّهَا
لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
فَرَأَيْتُمْ إِيَّاهُ إِذْ يَسْجُدُونَ لَكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ
وَاللَّهُ الْمُسْلِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَمَعْبُودِ الْمُسْلِمِينَ وَسَبَّحُكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ
عَبْدَانِ بَخْوَانِ بِيحِ آيْمَانِنَا خُورَةُ عَمْرَانِ
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافِ
مَرَبِّكَ فِي مَزِينِ آسْمَانِنَا وَرَبِّكَ فِي
الْبَيْتِ وَالنَّهَارِ لَا يَأْتِيكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
بِشْرٍ وَرُؤُوسِ آيْمَانِنَا عَلَانِيَةً لِيَتَّعَبُوا فِي عَمَلِنَا عَمَلِنَا

در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است

از کتب لغت و معانی که در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است

الَّذِينَ يَذُكُرُونَ اللَّهَ وَيُنَافِقُونَ أُولَئِكَ جُنُودٌ
إِنَّا كُنَّا مُدَبِّرِينَ وَذَلِكَ بِمَا كَفَرُوا بِهِمْ وَأَنَّهُمْ هُمُ
مُهَادِرُونَ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا تَجْرُ
بِأَبْصَارٍ وَلَا تَأْتِي سَمْعًا وَلَا تَهْتَادُ بِبُحُورٍ
لِيُحْيِيَ مَدْحُ بَيْنَ يَدَيْ مَدْحٍ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمَ
عَلِيمٍ مَرِيٍّ فِي رَيْبٍ مَشِيٍّ كَيْفَ يَأْتِيكَ مِنْ خَلْقِكَ تَوْسِعُ
خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُحِثُّنَا الصُّدُورُ غَارِبِ
خَائِنَةَ بَشَرِيَّةٍ وَأَنْتَ نَهَانِ مَسْكِنَةَ سَمْعٍ مَرِيٍّ وَذَلِكَ
الْبُحُورُ وَنَامَتِ الْعَيْوُنُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
سَنَاهُ مَا وَجَابَ رَمَتْهُ أَنْجَمٌ وَتَوَهَّشَتْ كَوْكُوبٌ وَرَبُّهَا
لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
فَرَأَيْتُمْ إِيَّاهُ إِذْ يَسْجُدُونَ لَكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ
وَاللَّهُ الْمُسْلِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَمَعْبُودِ الْمُسْلِمِينَ وَسَبَّحُكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ يَا رُبُّكَ
عَبْدَانِ بَخْوَانِ بِيحِ آيْمَانِنَا خُورَةُ عَمْرَانِ
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافِ
مَرَبِّكَ فِي مَزِينِ آسْمَانِنَا وَرَبِّكَ فِي
الْبَيْتِ وَالنَّهَارِ لَا يَأْتِيكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
بِشْرٍ وَرُؤُوسِ آيْمَانِنَا عَلَانِيَةً لِيَتَّعَبُوا فِي عَمَلِنَا عَمَلِنَا

در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است
بسیار است و در این کتاب مذکور است

روایت کرده است شیخ طایفه در طه قدس کسند
صحیح از حضرت صادق که فرمود بود در وصیت رسول
خدا یعلیٰ اعلیٰ وصیت میکنم ترا در باب نفس
خودت بچند خصلت پس حفظ کن آنها را بعد
از آن فرمودند خداوند یار من کن او را و ذکر
کردند جمله از خصلت ما انا اینکه فرمودند عَلَيْكَ
صَلَاةُ اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ صَلَاةُ اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ
صَلَاةُ اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ صَلَاةُ الرَّوَالِ وَعَلَيْكَ
صَلَاةُ الرَّوَالِ وَعَلَيْكَ صَلَاةُ الرَّوَالِ وَهِيَ
أَمْرٌ بِكَ أَنْ تَحْضُرَ ارَّادَهُ كَرِهَهُ أَنْ تَهْمَزَ شَبْرَهُ
رَكَعَاتِ رَاوِيًا زَوَالِ هَشْتِ رَكَعَاتِ رَاوِيًا زَوَالِ
أَسْتَحْيَا نَكَ كَفَنَهُ نَدْبَعْضِ أَعْلَمَاءِ مَا يَسْهَرُ كَا
خَوَاهِ مَتَّوَجِهٌ سَوِيٍّ لِسَوْعَاتِ وَبُودَهُ بَاشِدُ تَرَا
خَلَجَهُ بِتَخْلِيٍّ لِسَرَاتِي كُنْ بَانَ أَوَّلِ لِسَرَاتِي كَاهِ خَوَاهِ
كِهِ دَاخِلِ بَيْتِ الْخَلَا شَوْ لِسَرَاتِي كَاهِ بَاشِدُ نَفْسِ
رَدِيبِ

بنا بر این ملاقات میل کند
او کمال علم را در روز
دو روز صبح و دو روز
کلمه از آن است که
ظلم و جور از آن است
و صوفی از آن است
بنا بر این که در روز
دو روز صبح و دو روز
کلمه از آن است که
ظلم و جور از آن است
و صوفی از آن است

شده است وقت نماز شب و گاهی بعبیه میکنند از
نصف بزوال شب روایت کرده است در بعضی مجلد
در فضیله که عمر بن خطاب سوال کرده است از حضرت
صادق پس گفته که زوال روز را میدانیم هر روز
پس چون میدانیم در شب پس فرمودوا انحصرت که از
برای شب زوال نیست مانند زوال افتاب گفت
پس بچیز میباشیم انرا فرمودستارها هرگاه
منحل شوند ظاهر اینست که انحصرت اراده کرده به
ستارها و ستارها را که طلوع کرده باشند در
عرب افتاب چنانکه گفته است شیخ ما شیخ شهید
مراد بمتحد شدن آنها شروع آنها است در بیان
آمدن و نماز شب طلاق میشود در احادیث کاه
هشت رکعه و گاهی بیازده رکعه یا اثنا عشر رکعت
شفع و بیکرکعه و تر و گاهی بر بیازده رکعه با صافند
رکعه نافله صبح و این نماز شب از سینهها مویکد است
و بعد از آن نماز است
در بعضی از علمای
در بعضی از علمای
در بعضی از علمای

بنا بر این که در روز
دو روز صبح و دو روز
کلمه از آن است که
ظلم و جور از آن است
و صوفی از آن است

بنا بر این که در روز
دو روز صبح و دو روز
کلمه از آن است که
ظلم و جور از آن است
و صوفی از آن است

۲۵۶
 انکثر تو یا همراه تو هر جا که باشد ناه که احرامی در آن
 باشد پس داخل کن آنرا با خود و هم چنین در مهکا
 سعید زاکه در کپه نباشد بعد از آن پیش بگذارد
 پایچپ زانرا اول داخل شدن اگر بوده باشد آن
 خانه و اگر قضا حاجت بکنی در قضا مثل صحرای
 و مانند آن پس پیش بگذارد پایچپ در موضع که
 می نشیند زان بگو **بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَاعُوذُ بِاللَّهِ**
مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَبِيبِ الشَّيْطَانِ
 کنندیده بمن پدید برنده مصاحبهای پلید شیطان را از من
 الرجم و اگر قضا حاجت بکنی در قضا پس خنیا
 کن موضع زاکه دیده نشود زان شخص تو و باید
 که بوده باشد غمنا و سنگین تو در وقت تخلی بر پای
 چپ تو و سزاوار است کشودن پای راست و طول
 مد نشستن زا و حرف مزین مگر بزای حاجتی که خوف
 فوت آن داشته باشی یا خواندن آیه الکرسی یا الحمد لله
 رب العالمین یا حکایب انان یا ذکر خداستغالی

و بعد

اینها را در وقت احرام بگو
 یا ایها الذی هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا
 ان هدانا الله
 انكش
 ۲۵۷

بعد از آنکه فارغ شوی بر خیز و بکش دست خود را
 بر شکم خود و بگو **الحمد لله الذی اعطانی**
الاذی وهنای طعامی و شرابی و عافانی
 از آرزای و کوار کرد ایند طعام مرا و آب مرا و عافیت داد مرا
مِنَ الْبَلَوِی و استبر بکن یا اینکه بگذاردی انکشت
 میان زانرا و مقعد و بکشی آنرا تا اصل ذکر بعد
 از آن بگذاردی انکشت شصت زانرا بزرگرو انکشت
 شهادت زانرا لایان و بپشتار بقوا آنرا سه
 مرتبه بعد از آن بپشتار جشفه راسته مرتبه و
 تخنخ بکن در حال استبر او هر گاه که خواهی استنجا
 کنی باین بگو **الحمد لله الذی جعل الماء طهورا**
و لم يجعله نجسا و استنجا کن سه مرتبه خواه
 و نه کرد ایند بمن استنجا کنی باین و خواه بکلوخ
 و مانند آن و اگر در دست تو انکشتی باشد
 که نلکین آن از سنک ریزه ز من باشد پس بپزد
 آنرا و باید که بوده باشد شستن مقعد با انکشت
 نصبر یعنی انکشتی که پهلوی انکشت کو حکمت و مزین

در وقت احرام بگو
 یا ایها الذی هدانا
 لهذا ما كنا لنهتدي
 لولا ان هدانا الله
 انكش
 ۲۵۷

دست

دست راست را بزد کرد و اختیار کن در غیر متعبد
از غایب یعنی آنکه بجوای و اطراف نرسیده باشد
انرا بر کلوخ مالیدن و جمع منبا از کلوخ هبیر
است در متعبد و غیران و بشو که خرج غایب را
تا اینکه احسان کند نصدا می ان و بگوید حال استجا
اللهم حصن فرجی و اعف عنه و اسر عورته
عذراوند که باز در فرج مرا از خرام و عقیف کردن از او پیش عورت
و هو من علی النار و مقدم دارشتن خرج غایب
حرام کردن مرا بر ایش را برشتن خرج بول و طمان
بگردان سنگها را اگر ناک نشود محل لبه تا و
بر ساهر سینه را بر تمام محل با بیکه دور بدھے انرا
بر ان پس هرگاه بیرون آید از خلا پس پیش بگذار
پایه دست را و بکونزد بیرون آمدن الحمد
لله الذی عرفنی کذب و ابغی فی حسد حوته
سیرم قدر استنا سینه من لذت از او با و کذب است در بدن من حوت او را
و اخرج عتبه اذاه یا لها نعمة یا لها نعمة لا یفد
و سرور کرد از فرخ ادیت او را ایوم بحب نمیند ایوم بحب نمیند

الفادرون

الفادرون عدها فصل پس هرگاه بیرون
از غمی که قادر نمیند قادر است ^{نمردن} امدا از خلا ابتدا کن
مسواک بعد از ان وضو بناز وضو کامل
چنانکه گذشت در باب اول بعد از ان خوشبو
ساز پس بچقیق که روایت شده است از حضرت
که فرموده بود از برای پیغمبر مشک در هرگاه
وضو ساخت میگردان ترا بیهست خود و حال آنکه
ان تر بود و روایت شده است نیز از آنحضرت که
فرموده که دو رکعت که بگذارد انرا بوی خوشکرد
افضل است از هفتاد رکعت که بگذارد انرا بوی
خوش کرد و در بیدانکه بوی خوش کردن سنگ است از برای
هر نمازی و هر دعای که پیش مخصوص بناز شب و
دعاها که ان پس هرگاه وضو بخند و بوی خوش کرد
پس بنشین رو بقبله و بخوان دعای حضرت زین
العابدین را که میخوانند انداز در دل شب

الحی

إِلَهِي غَارَتْ بِحُورِ سَمَائِكَ وَنَامَتْ عِيُونِي
 ای خدای من فرود آمده از ستارهای آسمان تو خوابیده است چشمهای
 أَنَا مَلِكٌ وَهَدَاثٌ أَصْوَاتُ عِبَادِكَ وَأَتْعَامِكَ
 آفرینگان تو و سادگی صدای بندگانت تو و اعیان تو
 وَعَلَقْتُ الْمُلُوكَ عَلَيْهَا أَبْوَابَهَا وَطَافَ عَلَيْهَا
 و بستید اندام پادشاهان بر ایشان درهای خود را و میگردد بر دایره آنها
 حُرَابُهَا وَأَحْتَجِبُوا عَمَّنْ يَسْأَلُهُمْ حَاجَةً أَوْ
 محاسباتان نهان و پوشاننده شده اند از کسیکه سوال کند از ایشان حاجتی
 أَوْ تَنْجِيحٌ مِنْهُمْ فَاتَّقِ وَأَنْتَ إِلَهِي حَتَّى يَتُومَ لَا
 یا مطلب کنند از ایشان فایده و تویی ای خدا زنده بر پا بخود
 تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ وَلَا تَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ
 ترا میگذرد ترا پیشگی و نه خواب و نه مشغول میازد چیزی از چیزی
 شَيْءٌ أَبْوَابُ سَمَائِكَ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَاتٌ
 و درهای آسمان تو از برای کسیکه خواند ترا گشوده اند
 وَخَزَائِمُكَ غَيْرُ مَغْلَقَاتٍ وَأَبْوَابُ رَحْمَتِكَ
 و خزانههای تو بسته نشده اند و درهای رحمت تو
 غَيْرُ مَحْجُوبَاتٍ وَقَوَائِدُكَ لِمَنْ سَأَلَكَ عَنِّي
 منع کرده نشده اند و قواعد تو برای کسیکه سوال کند ترا باز داشته
 مَحْطُورَاتٌ بَلْ هِيَ مَبْدُوءَاتُ إِلَهِي أَنْتَ الْكَرِيمُ
 نهاده اند بلکه آنها فاعده شده اند خداوند تویی کریم

الَّذِي لَا تَرُدُّ سَأَلًا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ سَأَلَكَ وَلَا
 که بر میگردانی سوال کنندگان را از مؤمنان و پوشیده
 تَحْتَجِبُ عَنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ أَرَادَكَ لَا وَعِزَّتِكَ
 میپوشد از کسی از ایشان که قصد کند ترا نه چنین نیستی و عزت تو
 وَجَلَالِكَ وَلَا تَحْتَزِلُ حُورًا مِنْهُمْ دُونَكَ وَلَا
 و زبک تو و تعویق افتاده میپوشد حاجتهای ایشان نزد تو و
 يَقْضِيهَا أَحَدٌ غَيْرَكَ اللَّهُمَّ وَقَدْ تَرَانِي وَوَقُوا
 و بر من وارد از کسی غیر تو خداوند بخشنید که می بینم مرا ایستادن را
 وَذَلِكَ مَقَامِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَعْلَمُ وَسِرِّي وَ
 و حواری جایگاه مرا پیش روی تو و میدانی ای سر بر او
 تَطَّلِعُ عَلَيَّ مَا فِي قَلْبِي وَمَا بَصِيحِي وَبِدَاخِرِي
 و آگاهی مرا از آنچه در دل منست و آنچه بجا می آید مرا خورده
 وَدُنْيَايَ اللَّهُمَّ إِنَّ ذِكْرَ الْمَوْتِ وَالْمَوْتِ
 و دنیای من خداوند بزرگوار بود مرگ و بولهای عرصه مقام
 الْمَطْلَعِ وَالْوُفُوقِ بَيْنَ يَدَيْكَ نَعَصْنِي مَطْعَمِي
 و آفتاب و پیش روی تو نگه داشته است مرا از برای من خوردن
 وَمَشْرَبِي وَأَعَصْنِي بِرَبِّي وَأَقْلَعْنِي عَنْ وَسْكَ
 و شراب من و نگه داشته است مرا از برای من آب من را از برای من آرزو
 وَمَنْعْنِي رُقَادِي كَيْفَ يَنَامُ مَنْ يَخَافُ مَلِكًا
 و منع کرده است از من خواب را چگونه میخوابد کسی که بترسد از ملک الموت

الموت في طوارق الليل وطوارق النهار

وارد شوندگان شب و وارد شوندگان روز

بل كيف ينام العاقل ومالك الموت لا ينام

لا بالليل ولا بالنهار ويطلب روحه بالليل

و في اثناء الساعات وسبحو مبرقند انحصرت

عباد ابن دعا ومجيبا بنده كونه راسا منيا

خود را بخاک و مپسز موند اسالك الروح والرا

عند الموت والعفو عن حيا الفاك و

كذارند پشرا ز نماز شب دو ركعت كه مپخوانند

در ركعت قل ان قل هو الله احد و در دو قل

يا ايها الكافرون عبدا ان ملند مپكرند ندها

مبارك خود را بتكبير دعا مپكرند و تو هر كاه

مكذارى اين دو ركعت را پس خوبسندك بخوان اين

دعا را كه روايت كرده است ريس المحدثين در

كتاب ما في اذايه دردا كه شينده از حضرت شامير

المؤمنين

امير المؤمنين كه مپخوانده اند اين را در دل شب

الهي كم من موبق حلت عن مقابله ما بنفسيك

و كم من جيرة نكرت عن كشفها بكرمك

الهي ان طال في عصبانك عمره وعظم في

الصحف كني منا انا مومل غير غفرانك

وما انا براج غير رضوانك الهي افكر وفي

عفوك فتقون على خطيئتي ثم اذكر العظم

من اخذك فتعظم على بليتي اه ان انا فرات

في الصحف سببه انا ناسها و انت حصنها

فتقول خذوه فيا له من ما حود لا تجنيه

عشره

عشره

عَشْرَةٌ وَلَا تَفْعُهُ قَبْلَهُ اه مِنْ نَارِ تَنْجِيحٍ
 قوم اورا دوسو روز اورا مسيله او از رشتی که میزد
 الْاَكْبَادُ وَالْاَكْلُ اه مِنْ نَارِ رِزَاعَةِ الشَّوْىِ اه
 مکرار و کرا و چهار اه از اش که میزد بر این راه
 مِنْ عَمْرَةٍ مِنْ هَبَابٍ لَطِيٍّ بِسْ كَرَمَةٍ بِنِ عِبَادِ
 از هرگز که از زبانهای جهنم این دعا و بکن هر دعا
 که خواهی بعد از آن بر چیز نماز شب و بتحقق که
 اجماع کرده اند علمای ما بر اینک اول وقت آن نصف
 شب است و اینکه هر چند نزدیک شود بصبح صان خواهد
 بود افضل پس اگر طلوع کند آن و گذارده باشد
 چهار رکعت تمام کند با پیش اسبک بحدتها پس
 بقصد اداء و مشهور است اینکه جایز است تقدیم آن
 بر نصف شب برای کسی که عذر داشته باشد لیکن
 و صلا ان افضل است از تقدیم پس هرگاه خواهی
 شروع کنی در نماز شب پس سزاوار است که بگوئی
 اللَّهُمَّ اِنِّي اتَوَخَّعُ لِنِكَ بِنَيْتِكَ نِيَّةَ الرَّحْمَةِ
 عذراوند بر اینکه نزد میگردانم تویی تو را خوندید به ستمیز رحمت تو

وای

وَالِهٍ وَاَقْدِمَهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجٍ فَاَجْعَلْنِي بِهِمْ
 وال او و مقدم میدارم آنها را پیش حاجتهای خود پس گردان سزایک
 وَجِهَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنِ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ
 روشنایی در دنیا و آخرت و از نزدیکان عذراوند رحمت کن مرا
 اَرْحَمِي بِهِمْ وَلَا تَعْدِنِي بِهِمْ وَاَهْدِنِي بِهِمْ وَلَا
 بکن ای من و عذاب بکن مرا بکن ای من و هدایت کن مرا بکن ای من
 تَضِلَّنِي بِهِمْ وَاَرْزُقْنِي بِهِمْ وَلَا تَحْرِمْنِي بِهِمْ وَتَقْضِ
 و گناه کن مرا بکن ای من و روزی ده مرا بکن ای من و محروم نگردان مرا بکن ای من
 لِحَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 در هر امری حاجتهای دنیا و آخرت برستی که تو بر هر چیز قادری
 وَيَكْفُرْ عَلِيمٌ بعد از آن ابتدا کن بر کعبه اول
 در هر چیز عالمی که گفت تکبیر یا سه دعاها را آنها
 و افضل است که بخوانی در آن بعد از حمد و
 سوره قل هو الله احد سه مرتبه و در رکعت دوم
 قل يا ايها الكافرون و در شش رکعت باقی سوره هلك
 دراز مثل سوره انعام و كهف و انبيا و يس و حم
 ها و آنچه مانند اینها باشد در درازی و جایز است
 است در نمازها که سنی خواندن سوره فاتما
 در نمازها که واجب است جایز نیست آن مگر اینکه

بج

هیچ سوره حفظ نداشتند باشد و بعضی گفته اند در آنها
 نیز جایز است مطلقا و این قول صحیفست و اگر کند
 باشد وقت تواز سوره هکادواز کافی است تراحمدا
 و قل هو الله احد در هر رکعت و تراست اقتضا
 بر حمدتها مانند باقی نوافل و بدانکه بتحقق آفتاب
 کرده اند علمای ما بر اینکه متون چنانکه سنتند
 نمازهای واجب سنتند در هر رکعت دو سجی از نوافل
 تیرینتینت روایت کرده است این اثقه الاسلام
 در کافی بسند صحیح از حضرت صفوان و کافی است در
 فتون اینکه بگوید اللهم اغفر لنا و آرحمنا و عافنا
 و اعف عننا فی الدنیا و الآخرة انک علی کل شیء
 و عفوکن ازنا در دنیا و آخرت هر یک تو بر هر چیزی
 و تدبیر چنانکه روایت کرده است از ابن زبیر در کافی
 ترانی از آنحضرت بسند حسن و روایت شده است
 کافی بودن سه تسبیح نیز در فتون و سنتند بلند
 خواندن فتون هر چند در نوافل روز باشد و نیز

است در طول دادن خصوصا در نماز شب زیرا
 که وقت در آن وسعه دارد و بتحقق روایت
 کرده است رئیس محدثین در فیه از شیخین که فرموده
 که هر که از شهادت روز نوبت او در دنیا
 در آن تراست راحت او در روز قیامت و بتحقق
 که آورده است سید جلیل رضا الدین علی بن
 طاووس در کتاب منهج الدعوات پاره از فتوهای
 در آنکه فتون مکره اند بانهائمه ما سلام الله
 علیهم و نفرین مکره اند در آنها بر دشمنان
 و باکی نیست که بخواند فتون را در نوافل از روایت
 کتاب مانند آن و منع شده است از این در فتوا
 و از دعاهای محضه که لا یتست که خوانده شود
 در فتون نوافل و نیز بعضی است که روایت شده است
 از حضرت صفوان ایله کیف ادعواک و قد یتصلک
 اینجا از هر یک چگونه بخوانم ترا بتحقق که گفته کرده ام ترا

وَكَيْفَ لَا أَدْعُوكَ وَقَدْ عَرَفْتُ حُبَّكَ فِي قَلْبِي

چگونه بخوانم ترا حقیق شناسختم در سستی ترا در دل من

وَأَنْ كُنْتُ غَاصِبًا مَدَدْتُ إِلَيْكَ يَدًا بِالذُّنُوبِ

و اگر بودم غاصب گناه گسندم بخنده کرده ام بوی تو دستگیر گناه

مَمْلُوقٌ وَعَيْبًا يَا لِرَجَاءٍ مَمْدُودَةٍ مَوْلَايَ أَنْتَ

بر شده هستم چسبیده گناه زده بلند شده هست ای سرور کار من تو

عَظِيمُ الْعُظْمَاءِ وَأَنَا أَسِيرُ الْأَسْرَاءِ وَأَنَا الْأَكْبَرُ

بزرگ است از بزرگان و من اسیرم سر اسیران و بزرگم

بِذُنُوبِي الْمُرْتَهِنُ بِجُرْمِي إِلَيْهِ لَنْ ظَالِمِي بَدِينِي

گناه خودم در گرم خودم خداوند اگر از جهنت کنی مرا گناه

لَا ظَالِمِيكَ يَكْرُمِيكَ وَلَنْ ظَالِمِي بِيَجْرِي

هر آنکه باز جهنت کنم ترا بگرم تو و اگر از جهنت کنی مرا به عصیت من

لَا ظَالِمِيكَ بَعْفُوكَ وَلَنْ أَمْرِي فِي إِلَيْنَا

هر آنکه باز جهنت کنیم ترا بعفو تو و اگر امر برودن بوی منست هر آنکه

لَاخِرُنْ أَهْلُهَا إِلَيْكَ كُنْتُ أَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا

خبر میدهم اهل انبار استی که من بودم پسین که میگفتم نیت خدا را مگر

اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنَّ الطَّاعَةَ

خدا ای محمد رسول خدا هست خداوند استی که طاعت تو

لَسْتُ بِمُشْرِكٍ وَلَا مَعْصِيَةٍ لَكَ بِمَا لَا يَشْرِكُ

خوشنود میکنم ترا و گناه ضرر رساند ترا بر نفس من با آنچه خوشنود میکنم ترا

أَخْفِيهِ لِي مَا لَا يَشْرِكُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَإِنْ

بپوشم برای من با آنچه ضرر نمیزد ترا ای رحیم تر از رحیم کنندگان

دَعَاها مِمَّا مَوْتَسَطٌ كَمَا مَنَلُوا رَأْسَكَ كَمَا خَوَانُوا شَوْدَ

در دعوت نیز از جمله دعاها و سایل بسو

مَسْئَلُهُ كَمَا تَوَابَتْهُ مِنْ جَوَادِ أَيْدِيهَا

اللَّهُمَّ إِنَّ الرَّجَاءَ لِيَعْنِدَ رَحْمَتِكَ أَنْ تَنْقِضَ بِنَا

خداوند استی که سبب مرا خجرت تو کو یا کرده هست ترا

وَالْأَمَلُ لِأَنَّكَ وَرَيْفِكَ تَحْتَجُّ عَلَى طَلَبِ

و امید بسبب رزق تو و غمنازی تو حرابت داده هست بر طلب تو

أَمَانِكَ وَعَفْوِكَ وَيَا رَبِّ ذُنُوبِي قَدْ وَجَّهْتُهَا

ایمان تو و عفو تو و در بنی سرور کار من گناهانی که رو بر و اما

أَوْجِهَ الْأَنْفِثَامِ وَخَطَايَا قَدْ لَاحِظَهَا أَعْيُنُ

انبار اندوخته آفتام و گناهان و تحقیق که گزیده هست انبار دیده ها

الْأَصْطِلَامِ وَاسْتَوْجِبْتُ بِهَا عَلَى عَدْلِكَ الْيَمَّ

مطلوب و سزاوار بنده ام بان بر عدالت تو ام رسانده

الْعَذَابِ وَاسْتَحْفَفْتُ بِأَجْرِهَا صَبْرًا لِحَقِّهَا

عذاب پیدا و متحق شده ام بسبب اسباب انبار که گسندم عذاب را

بطلب فرسخ کردن تو

وَحَفَّتْ لَعْوُ بِقَهَا لِأَجَابِيهِ وَرَدَّهَا أَبَايَ عَنِ
 ذریر دایم از لعلون آن بر کردانیدن آنها و رد آنها مرا از بر آوردن
 قَضَاءِ حَاجَتِي بِأَبْطَالِهَا لِطَلْبِي، وَقَطَعَهَا
 حاجتهای آنرا بعلت بیابان طلب کردن آنها بر طلب مرا و بریدن آنها
 لَا سَبَابَ عِنْدِي مِنْ جَلْمَا أَنْفَقَ ظَهْرِي مِنْ بَعْلِهَا
 اسباب عینت مرا بوجه آنکه سبب کنی کرده شست من از کراهت آنها
 وَطَهَّرْتَنِي مِنَ الْأَسْفَلِ بِجَلْمَا تَمَّ تَرَاجَعْتُ
 و آنچه مدار کرده است از سفلی بر برداشتن آن با باز رجوع کرده ام
 رَبِّي إِلَىٰ أَحْلَمِكَ عَنِ الْخَالِطَيْنِ وَعَفْوِكَ عَنِ
 پروردگارا از سوی خود باز تو از خطا کنندگان و عفو کردن تو از
 الْمُدْبِئِينَ وَرَحْمَتِكَ لِلْعَاصِينَ فَأَقْبَلْتُ
 گناه کاران و رحمت تو از عاصیان پس روزی در
 ثِقَتِي مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ طَارِحًا نَفْسِي بَيْنَ يَدَيْكَ
 با اعتماد خود تو را گننده بر تو اندازنده نفس خود را پیش روی تو
 شَاكِيًا بِنَيْتِكَ سَأَلْتُ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ
 شکوه کننده را بکنده که خود را بسوی تو سوال کننده آنچه را بر نماند از آن بستم
 مِنْ تَقْرِيبِ أَلْهَمٍ وَمَا لَا اسْتَحَقُّهُ مِنْ تَقْدِيرِ الْغَمِّ
 از زایل کردن غم بستم با آنچه مستحق آن بستم از طرف کردن غم
 مُسْتَقْتَدِلًا بِإِنَاكَ وَاثِقًا مَوْلَايَ بِكَ اللَّهُمَّ
 طلب کننده از تو اعتماد دارنده تو ای پروردگار من تو خداوندی

فامتن

فَأَمَّنَ عَلَىٰ بِالْفَرْجِ وَتَطَوَّلَ عَلَىٰ لِسْمِ مَوْلَاهُ
 پس منت گذارد بر من بکن ده کار و تفضل کن بر من با ستای
 الْمَخْرَجِ وَادْلَكْنِي بِرَأْفَتِكَ عَلَىٰ سَمْتِ الْمَنْهَجِ وَأَزْ
 بدر شدن و راه بنما مرا بمرمانه خود بر سمت راه واضح و در کن مرا
 بِعُدْرَتِكَ عَنِ الطَّرِيقِ الْأَعْوَجِ وَخَلَصْنِي مِنْ
 بقدرت خود از طریق صحیح و خلاص کن مرا از
 سَبْحِ الْكُرْبِ بِإِفَالَتِكَ وَأَطْلِقْ أَسْرِي
 زندان اندوه و غصه را بگذار کنشتم عذر و گناهد مرا بر رحمت خود
 بِرَحْمَتِكَ وَطَلَّ عَلَىٰ بِرِضْوَانِكَ وَجَدَّ عَلَىٰ
 و منت گذارد بر من بخوشنودی خود و جود کن بر من
 بِأَحْسَانِكَ وَأَقْلَبْ عَشْرَةَ وَفَرْجِ كَرِيمِي وَرَحْمِ
 با احسان خود و در گذران کنز شش را و بکن هم مرا در رحمت
 عِبْرَتِي وَلَا تَحْبُ دَعْوَتِي وَأَشَدُّ بِالْأَفَا
 گناهی مرا منع کن دعای مرا و سخت کن در گذار شستن وقت مرا
 اَزْدِي وَقَوِّبْهَا ظَهْرِي وَأَصْلِحْ بِهَا حَرْمِي
 و قوی گردان بان پشت مرا و اصلاح کن گناهیان امور مرا
 وَأَطْلِهَا عَمْرِي وَأَرْحَمِي بِوَجْهِ حَشْرِي وَوَقِّ
 و دراز گردان بان عمر مرا و رحم کن مرا از روز قیامت و وقت
 نَشْرِي إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ رَوْفٌ رَحِيمٌ وَجَوَادٌ
 برافکنین من بر شکوه تو بسیار بخشنده لایزال مهربان رحیمی

مبنا

میان هر دو رکعت از این هشت رکعت آغاز
اللهم اِنِّي اسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ مِثْلَكَ اَنْتَ مَوْضِعُ
مَسْئَلَةِ السَّائِلِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاجِعِينَ اَدْعُوكَ
بر سوال سوال کنندگان و منتهای غنبت غنبت کنندگان بخوانم

وَلَمْ يُدْعَ مِثْلَكَ وَارْعَبْ لَيْتَكَ وَلَمْ يُرْعَبْ
و خوانده نشده است کسی مثل تو و رعبت میکنم بوی تو و رعبت کنی در رو
اِلَيْكَ مِثْلَكَ اَنْتَ حَيْثُ دَعُوهُ الْمُضْطَرِّينَ وَرَأَى
بوی مثل تو تو اجابت کننده دعای بچاره گان در محنت
الرَّاجِعِينَ اسْأَلُكَ بِافْضَلِ السُّؤَالِ وَبِخَيْرِهَا
رحم کنندگان با سوال میکنم ترا بهترین سوالها و در آبرو ترین آنها

وَأَعْظَمِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ وَيَا سَمِيعُ
و بزرگترین آنها ای خدا ای رحیم کننده ای رحیم و بیناها
الْحَيُّ وَالْقَيُّومُ وَمِثْلُكَ الْعَلِيُّ وَبِغَيْرِكَ لَيْتَ الْإِحْتِمَاءِ
نیکویی و دوشهدای بلند تو و غنمتهای تو که سترده بودی در رو
و بَا كَرَمِ اسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَأَجْمَلُهَا لَيْتَكَ وَقَرَّ
و بکر امی ترین نامها تو و نود و هشتاد و سه نامها بوی تو و دردی که در آنها
مِنْكَ وَسَمَلَةٌ وَأَشْرَفُهَا عِنْدَكَ مِنْ لَدُنْهَا
از تو از لایحه مرتبه و شرف آنها در نزد تو از لایحه مرتبه و شرف آنها

لَدَيْكَ

لَدَيْكَ تَوَابًا وَأَسْرَعَهَا فِي الْأُمُورِ اجَابَةٌ وَ
پیش تو از روی تواب و جلوترین در امور است از روی اجابت
بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْأَكْبَرِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْعَظِيمِ
بنام تو نهان کرده شده بزرگتر عزیز جلیل در بزرگت
الْأَكْرَمِ الَّذِي تَحِبُّهُ وَيَهْوَاهُ وَتَرْضَاهُ عَمَّنْ
گرامی تر و دوست میداری آنرا و میخواهی و خوشتر میدوی بان از بقیه
دَعَاكَ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاؤَهُ وَحَقُّ عَلَيْكَ أَنْ
خواهد آورد دعا تو را و اجابت کردم ترا اود دعا او را و اجابت است بر تو ایکنه

لَا تُرَدُّ سَأَلُكَ وَيَكِلُ اسْمُكَ لَكَ فِي التَّوَرَةِ
رد نمکن سوال کنندگان و خدا را بهر نامی که بخواهد از برای الت در تورات
وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَكُلِّ
و انجیل و زبور و قرآن و هر نامی

اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عَرْشِكَ وَمَلَأْتِكَ وَ
که حامله ترا بمان بردارنده گان عرش تو و در نشسته گان تو
أَنْبِيَاؤَكَ وَرَسُلَكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
و رسولان و پیغمبران تو و اهل طاعت تو از آفریدگان تو
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ وَجْهِي
ایکنه رحمت ترستی بر محمد و آل محمد و اینکه بچیند منی رحمت
وَلَيْتَكَ وَابْنُ وَكَيْتَكَ وَتَجْعَلَ خَيْرِي عَدَاؤَهُ
همه است خیر من و داد لایحه است خود را و بچیند خیر من دشمنان او را

وَأَنْ

وَأَنْ تَفْعَلَ فِي كَذَا وَكَذَا عِبَادَانِ لَتَبِحَ قَاطِمُهُ
 وَابْنِ بَنِي مَنِيٍّ عَالِ بِرِغَانِ
 زَهْرًا مِثْلَهُ وَمِجْوَالِي عِبَادَانِ هَرْدُ عَارَاكَ حَوَالِي
 بِسْرَانِ سَجْدَه مِثْلَهُ دُوسَجْدَه شُكْرٍ وَخُوبَتِ كِه
 بِجَوَالِي دَرِي كِي اَزَانِهَا اِبْدَ عَارَاكَ مَسْنُوبَتِ بِجَمْرَتِ
 زَيْنِ الْعَابِدِينَ اِهْلِي وَعَزَّتِكَ وَجَلَالِكَ وَ
 وَعَظَمَتِكَ لَوَالِي مَنْذُ بَدَعَتْ فِطْرَتِي مِنْ
 دَعْمَتِ تُو بِرَكَاهِ بِرَسِيكِهِ بُو دَمِي بِزَا تُو قَتِ كِه تُو بِدِ اَوْرُو طَلَقْتِ بِرَا اَز
 اَوَّلِ زَمَانِ كِه چَشْتِي بِنِ عِبَادَتِ كِه دُو كِه تَرَا كِه اَمِ اِهْتِشَا بِرُو دُو كَارِي تُو
 بِكُلِّ شَعْرَةٍ فِي كُلِّ طَرَفٍ عَيْنٍ سَرْمَدًا اَبَدًا
 دِهَرِ مَوْتِ دَرِ اَرِ چَشْمِ رِزِي هَمِي شَه رُزِ كَارِ
 بِحَمْدِ الْخَلَائِقِ وَشُكْرِهِمْ اَجْمَعِينَ لَكِنْ مُقَصِّرًا
 بِحَمْدِ عَالَمِيْنَ وَشُكْرِيْنَ بِهَمِكِه بِرَا مَنِي بُو دَمِ نَقِصْرِي كَسْتِه
 فِي بُلُوغِ اَدَاءِ شُكْرِي خَفِي نِعْمَةٍ مِنْ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ
 دَرِ سِي دِنِ رِزِ شُكْرِي هِيَا اَزِ نِعْمَتِهَا سَ لَمَمْتِ تُو بِرَمْنِ
 وَلَوَالِي كَرِيْبُ مَعَادِنِ حَلِيْلًا لِدُنْيَا بِنِيَا
 دَا كِرُو بِرَسِيكِه مِ كَسْتِه بُو دَمِ كَانِهِي اَمِنِ دُنْيَا رَا بِجَهَنْمِي حُو دِ

وَحَرْثُ اَرْضَهَا بِاشْفَارِ عَيْنِي وَبَكْبَتِ مِنْ
 دَرِ اَعْتِ كِرُو دَمِ بُو دَمِ زَمِيْنِ اَنِهَا بِرَسِي كَانِهِي چَشْمِ تُو خُو دِ كِرُو كِرُو بُو دَمِ اَزِ
 حَشْبَتِكَ مِثْلِ جُورِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِيْنَ
 رِزِي تُو مَانَدِ دَرِ بَا يَسَ اَسْمَانِ رِزِي هِيَا
 دَمَا وَصَدِيدًا لَكَ اِنْ كَانَ ذَلِكَ فَلَيْدًا فِي كَبِيْرٍ
 حُوْنِ دُو خُوْنَابِ بِرَا مَنِي بُو دَمِ اِيْنِ اِنْدُكِ دَرِ سِيَا رَا اَبْجِيْ
 مَا يَجِبُ مِنْ حَقِّكَ عَلَيَّ وَلَوْ اَنَّكَ اَهْلِي عَدُوْتِي
 دُو حَبِ اِهْتِ اَزِ حَقِّ تُو بِرَمْنِ دَا كِرَا كِه تُو اَبْجِيْ اِيْلَ اَعْدَا تِ بِرَا اَبْجِيْ
 الْعَذَابِ الْخَلَائِقِ اَجْمَعِينَ وَعَظَمَتِ لِلنَّبِيِّ
 لَعْنَةُ اَزِ اَنْ اَبْجِيْ اِيْلَ اَعْدَا تِ بِرَا اَبْجِيْ
 خَلْقِي وَجِسْمِي وَمَلَأْتُ طَبَقَاتِ حَمِيْمِي
 اِزَامِ بِرَا اَبْجِيْ اِيْلَ اَعْدَا تِ بِرَا اَبْجِيْ
 حَتَّى لَا يَكُوْنَ فِي النَّارِ مَعْدِنٌ غَيْرِي وَلَا يَكُوْنَ
 تَا اِيْكِه مَزِيْبُو دَرِ اَشْرِ عَذَابِ كِرُو دَمِ شَدُو مِزَارِ مِ دُو مَزِيْبُو دَرِ
 بِجَهَنَّمَ حَطْبٌ سِوَايَ لَكَ اِنْ كَانَ ذَلِكَ بَعْدَكَ
 بِجَهَنَّمَ اَبْجِيْ اِيْلَ اَعْدَا تِ بِرَا اَبْجِيْ
 عَلَيَّ فَلَيْدًا فِي كَثْرَتِ مَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْ عَفْوَتِكَ
 اَزِ اِنْدُكِ اَبْجِيْ اِيْلَ اَعْدَا تِ بِرَا اَبْجِيْ
 لِي سَهْرَكَاهُ فَارَعِ شَدُو اَزِ رُكْعَتِ هَشْتَمِ بِسْرِ جَوَالِي اَبْدًا
 يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ دَهْرَتِهٖ صِلْ عَلَيَّ
 اَبْجِيْ اَبْجِيْ اَبْجِيْ

مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَارْحَمَهُ وَتَبِعْتَهُ عَلَى دِينِكَ وَدِينِ
مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَارْحَمَهُ وَتَبِعْتَهُ عَلَى دِينِكَ وَدِينِ
نَبِيِّكَ وَلَا تَرْتَعْ فَلْيَبْعِدْ زَهْدًا زَهْدًا نَبِيِّكَ وَهَت
بِهِمْ خُودِ وَيَسْئَلُ كُلَّ مَرَارِزِ اَمِنْ لَعَبْدِ لَدُنْكَ كَرِيمِ كَرِيمِ اَوْ بِشَيْءٍ
لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ وَيُكْرَهُ
مَرَارِزِ خُودِ مَرْتَبِ سُبْحَانَكَ تَوَسُّعًا كَثِيرًا

بِرَّ اللّٰهَمَّ اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
عَزَّ وَجَلَّ اَنْتَ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
بِرَّ اللّٰهَمَّ اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

وَالْمَخْلُوقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيءُ الْمُبْدِي
اَفْرَغْتَهُ رُوزِي مَسْنُوهُ اِي زَمَانِه كَسْتَه مِيرَانِه اَهْدَا كَسْتَه نُوْبِي

لَكَ الْكَرَمُ وَوَلَكَ الْمَجُودُ وَوَلَكَ الْمُنُّ وَوَلَكَ
اَرْزَه اَرْزَاي اَسْتَكْرَم وَاَرْزَاي اَسْتَكْرَم وَاَرْزَاي اَسْتَكْرَم

الْآخِرُ وَوَحْدَكَ لَا يَشْرِكُ لَكَ يَا خَالِقُ يَا زَارِقُ
اَمْرُو زَانِ هَتَا لِي سَبْتِ اِنْبَا زَمْرُ اِي اَفْرَغْتَه اِي اَرْزُوِي وَرَسْتَه

يَا حَيُّ يَا مُمِيتُ يَا بَدِيءُ يَا رَفِيعُ اسْأَلُكَ اَنْ
اِي زَمْنِه كَسْتَه اِي مِيرَانِه اِي نُوْبِي اَرْزُوِي اِي اَفْرَغْتَه اِي اَرْزُوِي

تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَانْ تَرْحَمَ ذُلِّي
رَحْمَتِ فَرَسْتِي بِرَحْمَتِ رَا لِحْمَدِي كَمِي فَارِي بِرَحْمَتِي رُوِي

بَلِيكَ وَتَضْرِبَ عَلَيَّ بِكَ وَوَحْشِي مِنْ لَدُنِّكَ
دَسْتِي مَرَا سُوِي تُو رُو سَيِدِي مَرَا اَرْزُوِي

وَأَسْأَلُكَ
وَأَسْأَلُكَ

وَأَسْأَلُكَ

وَأَسْأَلُكَ بِعَبَادَاتِكَ يَا خَيْرَ الْخَيْرِ
مُؤْمِنِينَ بِمُحَمَّدٍ لَعْبَادِكَ هَشْتُمْ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْأَلُكَ بِحُرْمَتِهِ مِنْ عَادَتِكَ مِنْكَ وَلِحَا
بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ

اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ اَسْأَلُكَ بِحُرْمَتِهِ مِنْ عَادَتِكَ مِنْكَ وَلِحَا
بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ

اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ اَسْأَلُكَ بِحُرْمَتِهِ مِنْ عَادَتِكَ مِنْكَ وَلِحَا
بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ

وَلَمْ يَتَّقِ اِلَّا بِكَ يَا جَوْنِلَ اَلْعَطَا يَا مُطْلُو
دَا عِنْدَا سَهْمَتِه مَكْرَتُو اِي اَرْزُوِي عَطَا اِي اَرْزُوِي كَسْتَه

اَلْاَسَازِي يَا مَرِيئِي بفسنه من جوده وها
اَسِي رَا اَسِي كَسِي كَسِي سَيِدِه هَت فَنَسْ جُودِه اَسِي سَبَبِ جُودِه اَسِي كَسْتَه

ادعوك را غيبا وراهبا وخوفا وطمعا
بِنُوَانِمِ تَرَا عِنْتِ كَسْتَه دَرَسْتَه دَعْوَفِ دَا زَمْنِه وَاَمَلِ كَسْتَه

والخا حاءا والنا فا وتضرعا وتملقا وفائما
دَا لِحَا ح كَسْتَه دَمِ كَسْتَه دَفْرُوتِي كَسْتَه دَمَلَن كَسْتَه بِرَّ اَسِي اَسِي اَسِي

وقاعدا وراكعا وساجدا وراكبا وما شيا
رَسْتَه دَرَكَمِ كَسْتَه وَاَسْجَدِ كَسْتَه دَسُوَارِه وَاَسِي اَسِي

وراها وراجا ورايا وفي كل حال اسألك
رُوِي اَسِي وَاَسْأَلُكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ

ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل في كذا
دَسْتِي رَحْمَتِ لَفْسَتِي بِرَّ مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ اَسْأَلُكَ بِرَّ سُبْحَانَكَ

وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَتِهِ مِنْ عَادَتِكَ مِنْكَ وَلِحَا
بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ

وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَتِهِ مِنْ عَادَتِكَ مِنْكَ وَلِحَا
بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ

وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَتِهِ مِنْ عَادَتِكَ مِنْكَ وَلِحَا
بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ بِرَّ سُبْحَانَكَ سُوَالِ سُبْحَانَكَ

وَأَسْأَلُكَ

وگذا و باید مکنے حاجت خود را بعد از آن سجده
 کنی دو سجده شکر و میخوانی در آنها و بعد از آنها
 آنچه را گذاشت فضل و بعد از آنکه فارغ شد
 از هشت رکعت بر میخیزد برای دو رکعت شفع و
 بیک رکعت و تروا فضل اوقات آنها مناسبت
 و صافست چنانکه گذشت در باب اول نزد ذکر
 صبح صاف و کادب که وارد شده است احرا
 از حضرت امیر المؤمنین و بدانکه شایع بر زبانها
 علمای مناخون اطلاق و تراست بر رکعت سیم تنها
 نه بر مجموع سه رکعت و شایع در احادیث که وارد شده
 از اصحاب عصمت سلام الله علیهم عکس اینست
 چنانکه روایت کرده است انرا شیخ طایفه در تہذیب
 سنن صحیح از حضرت صاف که پدید او حضرت باقر علی
 خوانده اند در و ترقل هو الله احد در هر رکعت

ان و چنانکه روایت کرده است در تہذیب سنن
 موثق از آنحضرت که فرموده که سیمینے گذارده اند
 هشت رکعت زوال و چهار رکعت نماز اول و هشت
 رکعت بعد از آن و چهار رکعت عصر و سه رکعت
 و چهار رکعت بعد از مغرب و عشا و چهار
 رکعت و هشت رکعت نماز شب و سه رکعت و ترو
 رکعت فجر و نماز صبح دو رکعت تا آخر شب و چنانکه
 روایت کرده است انرا از پیغمبر خدا صلی الله علیہ
 از حضرت سالم حنا که گفته شنید از حضرت
 ابی عبد الله که میفرمود که باکے بدینت اینکے گذار
 شود دو رکعت زوال و بعد از آن برود و بر آورد
 حاجت خود را باز بر کرد و بگذارد بیک رکعت و هم
 چنین غیر اینها احادیث بسیار است و اما اطلاق
 و ترو بر رکعت سیم تنها پس ان در احادیث بسیار کم
 است ولیکن بسیار است در عباراتهای مناخون

علمه ما قدس الله ارواحهم واما قلما يسر اكثر
 ایشان تغییر کنند از آن معجزه و ترجیح آنکه بقبر
 کرده است از آن شیخ ظاهرا بیدار و صباح و غیره
 و اینجا ظاهر میشود که کسی که نذر کند نماز و تر
 موظف از بیرون میباشد از عهد تعیین مگر بگذار
 سه رکعت و ظاهر میشود که آنچه ذکر کرده است از
 شیخ جلیل ابو علی طبرسی عطا الله مرقه در کتاب
 مجمع البیان از و نامید سوره فاتحه بسبع
 المثنای باینکه مشی شوقرائه ان در هر نماز
 و آنچه سنتی کلامیست درست خالی از قصود و
 اعتراض کرده اند بر او از آن تفاض این کلمه بنماز
 و تر وارد نیست و الله اعلم و میخواهی در هر یک
 از دو رکعت شفع بعد از حمد سوره قل هو الله احد
 و اگر خواهی میخواهی قل اعوذ برب الفلق در رکعت
 اول و قل اعوذ برب الناس در دوم پس هرگاه

سلام

سلام داد پس بخوان این دعا را اهل تعزین
 لك في هذا الليل المتعزضون و قصد لغيره
 بنو در این شب متعزض شوندگان و قصد کرده ترا درین
 الفاصدون و امل فضلك و معروفك
 قصد کنندگان و امیدواران فضا ترا و معروف ترا
 الظالمون و لك في هذا الليل نجات و
 طلب کنندگان و ترا است در این شب عطا باد و صلوات
 جوائز و عطا یا و مواهب متن بها علی من
 و عطا یا و مواهب با که سنت میکند بر آن بر هر که
 مرتباً و مرعباً و تمتعها من لم يستبق
 بجز این از بندگان خود و منع میکند آنها را از کسیک منی گرفته است
 له العنایة منك وها انا ذاعبدك الفقير
 از برای او عنایت از تو و منیک منم این سنده تو فقیر
 اليك المومل فضلك و معروفك فان
 بسوی تو امیدوارم فضا تو و رحسان تو پس اگر بورد
 كنت يا مولاي بقضلك في هذه الليلة
 ایستاد و در کار من چنین که تقضد کردی در این شب
 على احد من خلقك و عدت عليه بعدا
 کبر از خلق خود و در همان کرده باشی بر او بعد از

من

مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ
 رزقفت خود پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد و پاکیزگان
 الطَّاهِرِينَ الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ وَحَدِّ عَلَيَّ
 و پاکیزان بسیار خیر کنندگان فاضلانند و همان کس بر من
 يَطْوُلُكَ وَمَعْرِفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ
 بفر خود و همان خود ای سروردگار عالمیان و رحمت
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَإِلَيْهِ الطَّاهِرِينَ
 کند خدا بر محمد خاتم النبیین و آل او که پاکیزگانند
 الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ
 که آنکه زده است خدا رزیشان رجز را و پاکیز کرده است
 تَطَهَّرُوا لِلَّهِ حَمْدًا حَمْدًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
 پناه یابم کرده در پیشگاه خدا استوده گوازشم خداوند ابرو سبک نه بخوام
 كَمَا أَمَرْتُ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا
 چنانکه امر کرده ای استجابت کنم مرا چنانکه وعده کرده ای سبک بود
 تُخَلِّفُ الْمُتَعَذِّرَ عِبَادَانَ رَجِيحًا بِرَأْسِ مِيزَانٍ
 خلف کنی رعد را را عبادان را رجیح بر آید میزن
 وَأَفْتَحُ كَنْهَيْكَ تَكْبِيرًا سُبْحَانَهَا وَمَجْزَا
 درانها عبادان حدقل هو الله احد سه مرتبه زدن
 عِبَادَانَ بِلَبْدٍ يَكْبُرُ دَسْتَهَا حُودُ زَا وَقُوتِ مِيزَانٍ

و حال

و حال اینکه کبریه کنی یا خود را بکبریه بدار با آنچه زوا کرده
 انوار بپس محدثین در فیه لبند صحیح از معرفت
 بن خویوانا حدتها یعنی از حضرت یا حضرت صادق
 که فرمود که بگوید رَقُوتٌ وَتُرٌّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 الجبیم الکرمیم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان
 بر بار کرمیم گنیت خدا که عذای بلند مرتبه بزرگ بگفت
 اللَّهُ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ
 خدا سروردگار آسمانهای هفتگانه و سروردگار زمینهای
 السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 هفتگانه و آنچه در آنهاست و آنچه میان آنهاست و او سروردگار عرش
 الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 بزرگ خداوند تویی عذای زمین آسمانها و زمین
 وَأَنْتَ اللَّهُ دِينَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللَّهُ
 دینی عذای ستون آسمانها و زمین دینی عذای زمین
 جَمَالَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللَّهُ عَمَّا السَّمَوَاتِ
 جمال آسمانها و زمین دینی عذای ستون آسمانها و
 وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللَّهُ قِوَامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 زمین دینی عذای پایه درازنده آسمانها و زمین

و این

وَأَنْتَ اللَّهُ صَبِيحُ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ عَمَّا
 دوتوی صدامی فریاد در رس فریاد در رس کلهمان دوتوی صدامی غمناک
 الْمُسْتَعِثِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ الْمَفْرُوحُ عَنِ الْمَكْرِ وَكُنْ
 مستغنیان دوتوی صدامی کتیش دهنده از اندوه با کافران
 وَأَنْتَ اللَّهُ الْمُرْوَحُ عَنِ الْمَغْرُومِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ حَبِيبُ
 دوتوی صدامی فرح دهنده از غمگینان دوتوی صدامی محبت
 دَعْوَةُ الْمُضْطَرِّينَ وَأَنْتَ اللَّهُ إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ
 کننده دعا بخاره کائن دوتوی صدامی عالمیان دوتوی
 اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ كَاشِفُ الْكُوفِ وَأَنْتَ
 صدامی رحم کننده و مهربان دوتوی صدامی زرع کننده ناخوش دوتوی
 اللَّهُ بِكَ تَنْزِلُ كُلُّ حَاجَةٍ يَا اللَّهُ لَيْسَ بِرِدِّ عَضُدِكَ
 خدا تو فرود آورنده هر حاجت آنچه نیست زد ستیزه عضد
 الْأَحْلَمُ وَلَا يَخِي مِرْعَانُكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ وَلَا
 کر در برابر تو و خلاص کننده در عذاب تو مکر رحمت تو و
 يُخِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعَ إِلَيْكَ فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
 نجات نمیدم مگر فروتنی سوی تو پس بخش مرا از زود خویش
 يَا إِلَهِي رَحْمَةً تُعِينُنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ يَا
 ای خداوند من بر چگونگی بنیاد بر آورنده مرا ایمان از هر کس غیر تو باشد بقدرت تو
 الَّتِي بِهَا أَحْبَبْتَ جَمِيعَ مَا فِي الْبِلَادِ وَبِهَا تَنْشُرُ
 که ایمان زنده کرده آنچه را در شهر است و ایمان بر میانگردد

بیت

مَبِّ الْعِبَادِ وَلَا تَهْلِكْ عَمَّا حَتَّى تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي
 مروه بندگان را و هلاک کردن مرا از غم تا اینکه با برزی مرا در غم کنی مرا
 وَتَعْرِفَنِي الْأَسْتِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَارْزُقْنِي الْعَافِيَةَ
 و بشناسان بمن اجابت در دعای من در روزی کن مرا عافیت را
 إِلَى الْمُنْتَهَى أَحِلِّ وَأَقِلِّ عَشْرَةَ وَلَا تَيْمُتْ لِي عِدَّةٌ
 تا منتهای اجل من و بخش ای کنان من تا اینکه نماند کند بمن عودت
 وَلَا تَمْلِكْهُ مِنْ رَحْمَتِي اللَّهُمَّ إِنْ رَفَعْتَنِي مِنْ ذَا
 و ممکن مزار او را از کردن من خداوند اگر کند کنی مرا پس بگفت ای که
 الذِّكْرِ يَضَعُنِي وَإِنْ وَضَعْتَنِي مِنْ ذَا الذِّكْرِ يَرْفَعُنِي
 ای که بگفت کند مرا و اگر بگفت کند مرا پس بگفت ای که بلند مرتبه سازد مرا
 وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي مِنْ ذَا الذِّكْرِ يَجُولُ بَيْنَكَ وَبَيْنِي
 و اگر هلاک کنی مرا پس بگفت ای که مانع شود میان من و میان تو
 أَوْ سَقَرْتُ لَكَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِي وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ
 یا سقیر من شود مرا در چیزی از امور من و بچنین که دانسته ام ای که
 لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظَلَمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا
 نیست در حکم تو ظلم و نیست در نقامت تو تعجیل بر سبک
 تَعَجَّلُ مَنْ يَخَافُ الْقَوْتَ وَإِنَّمَا يَخْتَابُ إِلَى الظُّلْمِ
 تعجیل میکند ای که بترسد از قوت و تنها میخاستد به سوی ظلم
 الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ عَنْ ذَلِكَ يَا إِلَهِي فَلَا
 ضعیف و به بچنین که برتری از این ای خداوند من پس کردن

بیت

تَجْعَلَنِي لِلْبَلَاءِ عَرَضًا وَلَا لِنَفْسِكَ نَصِيًّا
 پس مردمان را از برای بلا نشاند و نه از برای عفویت خود بیاد داشته شد
 وَمَهْلِكِي وَنَفْسِي وَأَقْلَبِي عَشْرَةَ وَلَا تَتَّبِعْنِي سِيْلًا
 و هلاکت ده مرا کن بیش ده مرا و بگردان کن مرا و در از آن لحظه بگردان
 عَلَيَّ أَثْرَ بِلَاءٍ فَفَدْتُ نَفْسِي ضَعْفًا وَقِلَّةً حَلِيًّا
 و گردان مرا کن در عقب بلا پس بچینم که می بینی ضعف مرا و اندک ظاهر مرا
 بِكَ اللَّيْلَةَ فَاعْدِنِي وَأَسْجُرْ بِي مِنَ النَّارِ
 بنام یاد درم تو در همین شب پس بنام ده مرا و زنده کن من را از آتش
 فَاسْأَلُكَ الْجَنَّةَ فَلَا تَحْرِمْنِي عَبْدًا زَانٍ دَعَا
 پس سوال میکنم ترا بهشت پس محروم گردان مرا
 خَدَارًا بَابًا خَوَاهِي وَاسْتَغْفِرُكَ خَدَارًا هَفْنًا ذَاتِي
 ا بلیت آخر حدیث و سننست که دعا کنی براجمل
 كَسْرًا زَبْرًا دُرَّانَ حَوْدِيَانِ بَادٍ بِسْمِكُومِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 لِفُلَانٍ وَفُلَانٍ تَا خِرَائِبِنَا عَبْدًا زَانٍ مَبْكُوْمِي
 اسْتَغْفِرُ اللَّهُ وَأَنْتَ يَا رَبُّ إِلَيْهِ وَسْنَا وَارَا سَنَكَا
 بِشَارِكَا اسْتَغْفِرُكَ يَا رَبُّ ذَا سَنَ حَوْرَا سَنَكَا
 ذَا رَدِيْتِ خَوْرًا جَانَا كَرَفَا يَتِ كَرَفَا سَنَا وَذَانِ

حدیث

مَحْدِيْتِنِ دَرَقِيْبِهِ لَسَبْدٍ صَحِيْحٍ وَكَرْبِيْتِي اسْتَغْفِرُكَ
 صد مرتبه خواهد بود با فضل و بعد از آن میگوید
 هَفْنًا حَرِيْبَةً اسْتَغْفِرُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 طلب از من میکنم از خدا که نیست خدای مگر او است
 الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ كَمِجِّحِ ظَلَمِي وَجُرْمِي وَأَسْرَائِي عَلَيَّ
 همیشه زنده بخود بر پا از برای همه ظلم من و جور من و اسراف من
 نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ عَبْدًا زَانٍ رَبِّ آسَانُ
 درستم نفس خود را و توبه میکنم بر روی او میگویم ای پروردگار من برگردم
 وَظَلَمْتُ نَفْسِي وَبَشَرًا مَا صَنَعْتُ هِدْيَةً بَدَا مِي يَارَ
 و ظلم کرده ام نفس خود را و چه برگردم و اینست دستهای من ای پروردگار
 جَزَاءً بِمَا كَسَبْتُ وَهَيْدَةً رَفِيْعَةً خَاصِعَةً لِيَا
 برای جزای آنچه کسب کرده ام و هدایتی که منتهی از توست ای پروردگار
 اَمَلْتُ وَهَذَا أَنَا ذَا بَيْنِ بَدْنِكَ فَحَذِّبْ نَفْسِي
 بجای آورده ام و اینک منم این پیش روی تو پس بگردان از برای نفس خود
 مِنْ نَفْسِي الرِّضَا حَتَّى تَرْضَى لَكَ الْعُتْبَةَ لَا أَعْبُدُ
 از نفس من رضای تا اینکه رضای از برای رضایت من رضای من
 عَبْدًا زَانٍ مَبْكُوْمِي الْعَفْوِ الْعَفْوِ سَبْدٍ حَرِيْبَةٍ بَعْدَ

مَبْكُوْمِي رَبِّ اغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي وَبْتَ عَلَيَّ أَنْتَ نَتَّ
 ای پروردگار من با مهربانی مرا و رحمت کن مرا و توبه مرا بگردان تو قبول

التوابع

البواب الرحيم ^{بسم الله الرحمن الرحيم} وسئلني طول دادن قوت پس
 اضافه میکنی باین آنچه را پیش گذشت و گران در
 هشت کعبه پس اگر وسعت داشته باشد وقت افزا
 کن بان دعا پس که میخواند اند حضرت سید العابدین
 چنانکه روایت کرده است انوار پیر محمد بن در
 کتاب ماله وان ابیبت که سریع الاجابة است
 سید سید هدیه بدانی قد مددتهما اللک
^{بسم الله الرحمن الرحيم} بالذنوب مملوءه وعیناه بالرجاء ممدوده
 وحق لمن دعاك بالندم تدللا ان مجتبه
 بالکریم تفضلا سید امین اهل اشفاء خلفنی
 فاطم بکای ام من اهل لتعادة خلفنی فاطم
 رجائے سید ام لضرب المقام خلفت اعضا
 ارزوی خود سید را باار برای زدن گزنا خلق کرده اعضاء مرا

اع

۴۱۹ کثیر الجمیم خلفت امعاً سید به لو ان عبد
 ارزای شایسته جمیع خلق کرده های مرا ای سید من اگر سید سنده
 استطاع الحرب من مولا لکن اول الهارین
 می توانست که بجنگن از خداست خود بر آینه بودم اول گریز زمان
 منک لکن اعلم ان لا افونک سید به لو ان
 ارزوی سکن من سید ام در سینه من فوت می شود ترا ای سید من اگر سید
 عذای می نماید در ملک لسا لک الصبر
 لودی عذاب من از آنچه زیاد میکرد در یاد می تو هر چه سوال میکنم ترا میسر
 علی عهد غیرا اعلم و انه لا یزید فی ملک ظا
 بر آن تا بکند در سینه من سید ام هر که زیاده نمیکند در یاد ای تو طاعتی
 المطعین لا تنقص منه معصیه العاصین
 طاعت کنندگان و کم نمیکند از آن معصیت عصیان کنندگان
 سید ما انا وما خطر هب فی بفضاک و حللت
 ای سید من در وقت قدر من بخش بر بفضد خود و پوستان را
 لیسترك واعف عن توبتی بکرم وجهک اهل
 بر رده خود در گذار تندی من بکرم دانت خود فدای
 و سید من از من مضر و عا علی الفزاش تقلتی
 ای سید من رحم کن مرا در فایده افشاده بسم بر فزاش و برگردانند مرا

ایله

۲۹۰ اید به اجنبی وارحمته مطرفا علی المعنسل بغسله
 از بپوشی به بپوشی و در هم کن برادر حالیکه ادا شده باشد غلغله عمل زینهار
 صالح جبرئیل وارحمته محموله فاذا تناول الاقرباء
 بهستان نیز در حالیکه برشته شده باشد صالح به یکایک در هم کن بر حقین کفایت
 اطراف جنازه وارحمته فی ذلك البیت المظلم و
 طراف جنازه مرا و در هم کن مرا در آن خانه تاریک و حشت مرا
 و غریبه و وحده و اگر تنگ باشد وقت از طول فاد
 و غریبه و تنهایی مرا قنوت تراست فضا بر این خواهد
 از آنچه وسعت داشته باشد از اوقات و از دعا
 محض که خوبست قنوت بان در وسعت و تنگ در
 و غیر آن این دعا است اللهم ان کثرة الذنوب
 نکفت یدینا عن انبساطها الیک بالسؤال
 باز نماند در دستهای ما از زکات دن آنها بپوشی تو بسؤال
 و المداوم علی المعاصی تمتعنا من التصرع و
 و در دست بر معاصی منع میکند ما را از تصرع کردن
 الاینها والرجاء یحیینا علی سؤالک یا ذا
 و اینها را و آرزو سحر نفس میکند ما را بر سوال تو ای صاحب
 الخلال فان لم یعطک لتسد علی عبده ممن
 بزرگی پس اگر سفت نکند عداوتی بر سبده خود پس از که

بسیار

۲۹۱ یسبح النوال فلا ترد اکف المتضرع عذایک
 قلب کند عطا پس گردان کفهای را که نضرع کند بپوشی تو
 الایسبح الامال وصلی الله علی اشرف ال
 مکر بر سیدان آرزو و رحمت کند خدا بر اشرف پیغمبران
 الانبیاء والمرسلین محمد و آله الطاهرون
 رسولان محمد و آل او که پاکانند
 پس هرگاه فارع شد از قنوت پس رکوع کن و
 بعد از سر برداشتن از رکوع هذا مقام من
 حسنة نعمة منک و سبانه بعمله و ذنبه
 که نیکیهای او نعمت است از تو و گناهان او بگردانده است و گناه او
 عظیم و شکره قلیل الیه طموح الامال فاد
 بزرگی و شکر او کم است خداوند بلند شوهرهای سیدان جعفرین
 خاست الالذینک و معاکف الهمم قد تقطعت
 بوییده شده اند مگر نزد تو و اقامت های غمزه هما جعفرین بریده شده اند
 الاعلیک و مذاهب العقول قد سمیت ال
 مگر بر تو و راهها عقول جعفرین و بلند شده اند مگر
 الیک فالیک الرجاء و الیک الملی یا اکرمر
 ای تو پس بپوشی است آرزو و بپوشی است پناه ای گرامی ترین
 مفضول و یا اکرمر سؤال هرب الیک منفسه
 قصد کرده شده و ای بخشنده ترین سوال کرده شده که بر زنده ام بپوشی تو نفس خود
 یا ملجأ الهاربین بائق الالذنوب حملها علی
 ای پناه که نزد کائنات پشیمانهای گناهان در حالیکه بر سیدان مرا بر

بسیار

۲۹۳ ظَهْرُهُ وَمَا أَحْدَلُكَ الْبَيْتَ شَا فَعَا سَوِيءَ مَعْرِفَتِي
 پشت خود و نیام از برای خود بسوی تو شفاعت کنند بهیچ از دست تو
 يَا نَكَّ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الظَّالِمُونَ وَبِحَالِ الْبُهِ
 این که تو نزد بگترین کسی که از خود داشته اند اعدا طلب کنندگان دنیا را بدین
 الْمُضْطَرُّونَ وَأَمَّا مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ يَا مَنْ
 به عاریه گان و امید داشته اند بچیز از تو است عیب کنندگان این
 فَتَوَقَّ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَأَطْلُقُوا لَا كَسْنَ بَحْلِهِ
 مکاران است عقول را شناخت خود و روان کرده است زبانها بجز خود
 وَجَعَلَ مَا آمَنَ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ كِفَاءً لِنَارِهِ
 و گردانیده است آنچه را بگمنت داده است بر بندگان خود مانند کارهای گناه
 حَفِيهِ صِلَ عَلَى حَمْدِ وَالِهِ وَلَا تَجْعَلِ لِلْمَوْمِ
 آوردن حق او و محبت بجزت بر محمد و آل او و مکرمان از دشمنهای او
 عَلَى عَقْلِ سِبْلا وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلٍ دَلِيلاً
 بر عقل من را بانی و نه از برای باطل را عمل را دلیل
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لِعَبْدَانِ دَعَا
 رحمت تو ارحم کننده برین رحم کنندگان میکنی و تشهدی
 خَوَانِ بِسْمِ هَرَكَاهُ سَلَامٌ ذَاكَ بِسْمِ تَبِيحِ كُنْ كَتَبِي
 حضرت زهرا را بعد از آن بخوان این دعا را که بعد از
 أَنَا جِئْتُكَ يَا مَوْجُودِي فِي كُلِّ مَكَانٍ لَعَلَّكَ تَسْمَعُ
 منطوقش بگویم با تو ای موجود در هر مکان امید است که تو بشنوی

بدر آن

۲۹۴ نِدَائِي فَقَدْ عَظُمَ حُرْمِي وَقَلَّ حَيَاةِي يَا مَوْلَايَ
 او از برای حاجت من که نزد گشت کن به نزد تو ای من ای خدا ای من
 أَيْ الْأَهْوَالِ أَتَذَكَّرُ وَإِنَّهَا النَّوْءُ وَلَوْلَا بَيْتُ
 کدام یک از هولها را یاد کنم و کدام از آنها را از منوش کنم و حال آنکه اگر نبود
 إِلَّا الْمَوْتُ لَكَيْفَ كَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ عَظِيمٌ
 مگر مرگ از برای کافیت چگونه و حال آنکه آنچه بعد از مرگ است بزرگتر است
 وَادْفِنِي يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ حَرِّمْنِي وَإِلَيْ مَنَ أَوَّلِ
 و عظیم است ای خدا ای من ای خدا ای من تا که واجب بود بگویم از برای
 لَكَ الْعَبْدُ مَرَّةً بَعْدَ آخِرَتِي ثُمَّ لَا أَحْجِدُ عِنْدَكَ صِدْقًا
 است عیب من به بعد از منتهی باز نیاید به و نزد تو من را هستی
 وَلَا وِفَاءً فَبِنَا عَوْنَاهُ ثُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ
 و نه وفا ای ای برای بسوی ای و ای بجز ای خدا
 مِنْ هَوْنِي قَدْ عَلِمْتَنِي وَمَنْ عَدُوٌّ قَدْ اسْتَكَلَبَ
 از خویشی بجهت غلبه کرده است بر تو و از دشمنی که بجهت رجستم است
 عَلَيَّ وَمَنْ دِينًا قَدْ تَرَدَدْتُ لِي وَمَنْ نَفْسًا مَارَةً
 بر من و از دنیا بجهت رجستم داده است خود را بر من از نفسی که بسیار است
 بِالسُّوءِ الْإِمَارِ حَمِّ رَجْمِي يَا مَوْلَايَ
 بپیدی مگر اینکه رحم کرده باشی بر من و کارم بخوان از برای من
 إِنْ كُنْتُ رَحِمْتَ مِثْلِي فَأَرْحَمْنِي وَإِنْ كُنْتُ قَبْلَكَ
 اگر بودی چنین که رحم کرده باشی مثل مرا پس رحم کن مرا و اگر بودی قبل از من

بدر آن

غَيْرِ خَيْرٍ وَلَا فَا ضِحَّ اللَّهُمَّ عَنفُرَيْكَ أَوْسَعُ مِنْ
نه خداوند کند و نه رسول کند خداوند را عیش تو و اوسع است
مِنْ ذُنُوبِي وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي فَضِّلْ
از گناهان من و رحمت تو امید داشته شده است از عمل من پس رحمت
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْفُفْ لِي يَا حَتَّى الْآيَاتِ
پس رحمت بر محمد و آل محمد پس عفو مرا ای ای که آیتها را می آید
فَضْلٍ وَعَبْدًا زَانِكَةً فَارْعَشْكَارَ عَفْرِدِهِ وَتُرُوهُ
از تعقیب متعلق با است بر میخیزد برای دود
نافله صبح و مینامند آنها را دساتین یا عبا
انکه نپایان کرده میشود در نماز شب چنانکه روایت
کرده است شیخ طایفه در هذب لبند صحیح از
حضرت رضا که برین بانها نماز شب را و ظاهر کشیدن
وقت آنها تا طلوع آن چنانکه مضمون است بعضی
روایات و چنانکه قابل شده اند جماعه از علما
ما قدر الله ارواحهم هر چند افضل اوقات آنها
میباشد کادب و صادقت و میخواند و در کعبه

عینک

جلاز

عبد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در دویم ۲۶۹
قل هو الله احد لا یشرکاه سلام دادی بخواب بر
به یکوز است رو به قبله بروش که میت زار و محد
میگذاردند و میگذار کونه راست خود را بر کوب دست
راست خود و بگو ای ستمبگت بعز و قول الله
الْوَيْحِيُّ النَّحْيُ لَا انْقِضَامَ لَهَا وَاعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ
که محکم زینت ای که میت شکسته مرا و چک زده ام بر میان خدا
اللَّهِ الْمُبِينِ وَاعْوِذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ مَنْفَعَةِ الْعَرَبِ
که استوار است و نیاپه ما آورم بخدا از شرش فاطمه عرب
وَالْحَمِّ وَمِنْ شَرِّ مَنْفَعَةِ الْجِنِّ وَالْأَلْسِ رَبِّهِ اللَّهُ
و غیر او در شرش فاطمه جن و اهل سرور کار بر تو است
رَبِّهِ اللَّهُ رَبِّهِ اللَّهُ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
چند رو کار بر تو است برورد کار من نه استایان او در ده ام بخدا او توکل کرده ام
وَأَعْوِذُ بِاللَّهِ مِنَ الْإِسْتِغْنَاءِ مِنَ اللَّهِ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ
نیت عمل و نه قول که بخدا در هر که توکل بخدا کند پس او
فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ الْكَلِمَةَ
پسند است او را بر سبکه خدا را سبیده ام چنانکه در سبده است
شَيْخًا قَدْرًا حَسْبَهُ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ مِنْ
بر هر چیز قدر کافیست مرا خدا و سبزه را دیگر نیست مزده را بر هر کس که

در

۳۰. وَلَوْ حَاجَهُ إِلَى الْخَلْقِ فَإِنَّ حَاجَتَهُ وَرَعْبَتِي
اور حاجتی نوبی از خدا که تو بدستی که حاجت من اور رعبت من
 إِلَيْكَ وَحَدِّكَ لِأَشْرِكَ لَكَ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ
نوبی است شهادت من است با نازی بر در است حمد و سپاس بر خدا را
 اللَّهُ فَالْوَيْلُ لَأَصْبَاحِ الْحَمْدِ لِلَّهِ قَاسِمِ الْمَعْنَى
شکافنده صبح سپاس بر خدا را نعمت کننده روز نجات
 الْحَمْدُ لِلَّهِ جَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرَ
سپاس بر خدا را گرداننده شب جزای که در ام کرد آن اشفت ماه
 حِسَابًا فَإِنَّ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ اللَّهُمَّ
حساب است تقدیر غالب و مانا خداوند
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بگردان در قلب من نوری
 وَفِي بَصَرِي نُورًا وَعَلَى لِسَانِي نُورًا وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْ
و در دیده من نوری و بر زبان من نوری و از پیش روی من نور
 نُورًا وَمِنْ خَلْفِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ شِمَائِي
نوری و از پشت سرم نوری و از بالای من نوری و از جانب چپ من
 نُورًا وَمِنْ قُدْرِي نُورًا وَمِنْ مَجْهِي نُورًا وَعَظْمِي
نوری و از قدرت من نور و در زیر من نوری و در استخوان من
 فِي النُّورِ وَاجْعَلْ لِي نُورًا مِثْلَ نُورِ النَّاسِ وَلَا
برای من نور و بگردان از برای من نوری که راه نور من در میان مردم و
 كَمِثْلِهِ

۳۱. وَلَا تَحْرَمْنِي نُورَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِبَادَانِ بِنُورِ
محروم کردن از نور خود مرا در روز قیامت ایها انبیا الکرام و
 مَعُونَتَيْهِمْ وَيَسِّجِ اِيهَادِ اِحْوَالِ عَمْرَانِ اِنَّ فِي خَلْقِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اٰتِيكَ لَا تَحْلِفُ الْمُبْعَا
 عِبَادَانِ مِبْيَسْتِنِي وَبِسَبِيحِ مَسْكِنِي بِسَبِيحِ حَضْرَتِ
 فَاطِمَةَ زَهْرَةَ اَزْوَاجِ عِبَادَانِ مِبْكُوْنِي اِيْضًا صِدْقِي
ایها ستمگران رکنی العظم و مجد استغفر الله ربي
 وَاتُوبِ اِلَيْهِ عِبَادَانِ مِبْكُوْنِي هَفْتِ مَرَّةً
و توبه میکنم بوی او
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بسم خدا بخشنده مهربان بیست حوله و نه توبه میکنم
 بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِیْمِ عِبَادَانِ سَجْدَةً مِبْكُوْنِي
خدا ای عزیز بنه بزرگ
 شُكْرًا وَمِبْكُوْنِي دُرَانِهَا اِنْجَه بَرَسْدِ بِنَاطِرِ تَوَازُدِ
 كَهْدِشِ كَدَشِ وَدُعَا بَكْرِ دُرَانِهَا اِزْبَرَا مَوْمِنَانِ
 وَبِرَادِرَانِ مَوْمِنِ خُودِ بَسِ مِبْكُوْنِي اَللّٰهُمَّ
ایها دروگاران فخر و شرف ده تا و جنت و طاعت
 رَبِّ الْفَجْرِ وَاللَّيْلِ الْعَشِيرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَسْرِ

واقبل

۳۱ وَاللَّيْلَ إِذْ أَسْرَدَتْ كَلِمَةً وَمَالَهُ كُلِّ شَيْءٍ

والبهرگاه ربه در روزگار هر چیز و شب هرگاه ربه در روزگار هر چیز

وَحَائِلٍ كَلِمَةً وَمَلِكٍ كَلِمَةً صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ

و از نینده هر چیز و مالک هر چیز رحمت بفرست بر محمد

وَأَلِيهِ مَخْلُوجٌ وَبِقُلُوبٍ وَفُلَانٍ مَا أَنْتَ

و آله و لیکن با من فلان و فلان آنچه تو سزاوار

أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا مَخَنُ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ

آنچه و لیکن با آنچه ما سزاوار آنچه پس هر چه سزاوار

أَهْلٌ أَلْتَقَوْنَا وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَصَلِّ وَسَلِّمْ

از اهل پر نیکوکاری و سزاوار آنرا

كُنْجُوا لِعَبَادِنَا مَا زَبَّ يَعْنِي سَبْرَهُ رَكَعَاتِ هُنَّ

دعا را که میخوانند اند حضرت سید العابدین و این از دعاهاست صحیفه کامله است اللهم یا ذا

والآلام

۳۲ وَالْأَنَامَ عَزَّ سُلْطَانُكَ عِزًّا لَأَحَدٍ لَهُ بِأَوَّلِيَّةٍ

در روزهای گوناگونی غایت سلطنت تو غلبه است بر هر چه از آفرینش

وَلَا مُنْتَهَى لَهُ بِأَخْوَابِهِ وَاسْتَعْلَى مَلِكًا عَلَوًا سَطَنَ

و نه منتها از رزای او نه با خیریت بلند است با او بر او و بلند است که افتاده

الْأَشْيَاءُ دُونَ بُلُوغِ أَمْدِهِ وَلَا يَبْلُغُ أَرْجَى مِنْهَا

از چیزها پایین تر از رسیدن نهایت آن و نمی رسد با این برین

مَا اسْتَأْثَرَتْ يَدُ مِزْدَلِكٍ أَقْصَرَ نَعْتِ النَّاعِيَةِ

چیزی مخصوص گردانیده نظر را بان از بندگی نهایت و صف و وصف کنندگان

صَلَّتْ مِنْكَ لَصِيغًا وَتَقَشَّحَتْ دُونَكَ الْكُفْرَ

و کم رسیده از تو صفتها را باطل شده است نزد تو لغتها

وَحَارَتْ فِي كِبَرِ بَأْتِكَ لَطَائِفُ الْأَوْهَامِ كَدَّ

و حیران شده است در بزرگواری تو با کلماتی اندیشهها و هم چنان است

الآلام

۳۴
 الا ما انا معصم به من عفوك قل عندك ما
 كبره من دست زنده ام بان از عفو تو کبر است نزد من آنچه نماند
 اعند به من طاعتك اكثر على ما ابوعبده
 در او ای از او طاعت تو بسیار است بر من آنچه از او کبر است بان از
 معصبتك ولن يصيبك عفوعن عبد
 معصبت تو و تنگ نیاید و بر تو عفو کردن من از بنده عفو
 وان اساء فاعف عني اللهم وقد اشرف
 و اگر چه بد کرده باشم پس عفو کن از من خداوند ارحم الراحمين که مطلع شده است
 خايا في الاعمال عليك وانكشف كل سنو
 و من پنهان کرد در کارها علم تو و آشکار شده است هر پنهان
 و دن خورك ولا تطو عنك دقا بوا لا
 شده نزد کار تو و در روز زود بپوشد از تو تا بر کفایت کار
 ولا تغرب عنك غيبات لسائر وقد سحر
 و غایب نماند و از تو پنهانی را از ما و تحقیق که غایب شده است
 على عدوك الذي استنظرك لغوائه ونظرته
 بر من دشمن تو چنانکه مصلحت طلبیده است از برای کمر آنگه تن را
 واسمهلك في يوم الدين لأضلاله فاهلكه
 و رحلت هذا يومه و تا روز قیامت رای گمراه کردن من پس مهلت داد
 فاقعته وقد هربت اليك من صغابردن
 پس راه رفت مرا در مهلت و تحقیق که بچشم بوی تو از زمانای جزئی که

موبق

موبق و كبر الاعمال مرد به حبه اذا غارت
 که حبه کینه اند و از عملهای بزرگ که کینه اند چون نزدیکی کردم
 معصبتك واستوجب لسوء سعير سخطك قل
 معصبت ترا و سزاوار شدم بسبب بر بعضی من غضبت ترا چپ از
 عن غدار غدره و تلقائي بكلمة كفره و تولي
 من از پسند غدر او پس آمد مرا به کلمه کفرش و بیزار است حبت از من
 البرائة مني و ادبر موليا عن فاصحة لعصبة
 پس بر پشیمانم و پس برگشت اعراض کننده پس برده عصبة لعصبة
 و نيدا و اخرجني الى فناء نعمتك طمهدا لا شفع
 شما بیرون کرد مرا بوی کماحت تمام تو را آمده شده تا شفاعت کنند
 لشفع لي اليك ولا خبير يؤمنني عليك ولا
 که شفاعت کنند از من بوی تو و زینهار کرده اگر از تو رتبه حاجت
 حصن بحبه عنك ولا ملاد الجا اليه
 محکم است که تا عفو مرا از تو و پناه است که پناه بر من بوی تو
 منك فهذا مقام العائذ بك و محل المعرف
 پس اینجا مقام پناه آورنده است بود جای اعتراف کنند
 لك فلا يصنقن عن فضلك ولا يقصرن
 از برای تو پس باید از من فضل تو و کوتاهی نماید
 دولي عفوك ولا لكن احب عبادك التاء
 نزد من عفو تو و نباشم من بهترین بندگان تو که تو بکننده باشند

ولا

۲۰۶ وَلَا أَقْظُ وَتُورِكَ الْأَمَلِينَ وَأَغْفِرْ لِي إِنَّكَ

و توبه بزرگ کرده بودم که بعد از آن زمان بسیار مرا درستی تو
خَيْرُ الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَزْهَقَ فَرْكَتَ وَ
بهرین امری که است خداوند را بدستی تو مرا از کردی پس ترک کردم
فَهَيْتَنِي فَرْكَتَ وَسَوَّلَ لِي الْخَطَاةَ خَاطِرُ السُّؤْ
و نه کردی مرا پس از آن که گفتم و سزاوار است برای من خطا پس مقصود کردم

فَهَزَلْتُ وَلَا اسْتَشْهَدُ عَلَى صِبْيَانِي وَلَا
و افراط نمودم و گواه نیگیرم بر دروزه داشتن روز را و نه

اسْتَجِرُ بِتَيْجِدِي لَيْلًا وَلَا يَلِي عِلْمًا بِمَا هُنَا
بنا نمیگیرم بپس از آن که شب را برای تو و نماند که رنج اینها را
سَتَرَ خَاطِرًا فَرُصِكَ مِنْ ضَيْعَتِهَا هَلَكْتُ
گرچه سنت است فرضهای تو هر که فایده که نیست آنها را که شد و نیز

أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَضْلِ نَافِلَةٍ مَعَ كَثْرَةِ مَا أَغْنَى
که وسیله جویم سوی تو به فضل نافع با وجود بسیاری از آنچه غافل

مِنْ وَظَائِفِ فُرُصِكَ وَتَعَدَّتْ عَنْ مَقَامِي
از وظایف تو و فرضهای تو و گذشته ام از مقامات

حَلْدِيكَ إِلَى الْحَوْمَاتِ لِنَهْكِهَا وَكُنَّا نُرْدِي
در روایتی تویی سوی حرمتهای که مبالغه کردم در درین آنها و کنایه

اجْرَحْنَهَا كَأَنَّ غَافِيكَ لِي مِنْ فَضَائِحِهَا
که کتاب کرده ام آنها بود غافیت تو مرا از زوایای آنها

و

سِتْرًا وَهَذَا مَقَامٌ مِّنْ اسْتَحْتِ لِنَفْسِي مِنْكَ ۳۷

پرده و این مقام گریخت که شرمنده است برای نفس خود از تو
و سَخَطَ عَنْهَا وَيَرْضَى عَنْكَ فَلَقْنَاكَ نَفْسِي خَائِبًا
و خشم دارد بر نفس خود و خوشنود است از تو پس پیش آمده است از نفس خود

وَدَفِنْتَ خَاطِرِي وَظَهَرْتُ مِنْ الْخَطَايَا وَاقِفًا
گشوده و گردن بسوی گشته و پستی گردن بگرای خطایا ایستاده میان

بَيْنَ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَأَنْتَ
رعبت سوی تو در ترسیدن از تو و تویی

الْأَوْلَىٰ مِنْ رَجَائِهِ وَأَحَقُّ مِنْ حَشْيَتِهِ وَأَنْفَا
و سزاوارتر از آن که امید باشد و سزاوارتر کسی که ترسد و بیم کار باشد

فَاعْطِنِي يَا رَبِّ مَا رَجَوْتُ وَأَمِنْ مَا حَذَرْتُ
پس عطا کن مرا ای پروردگار آنچه آرزو دارم و بیم کردان با آنچه خدرا

وَعَدَ عَلَيَّ بِعَائِدَةٍ رَحْمَتِكَ لَنْكَرٍ مِّنَ الْمَسْجُودِ
و وعده کن بر من نصیب رحمت خود و درستی که تو گریزترین سواال کرده گمانی

اللَّهُمَّ وَإِنْ سَرْتَنِي بِعَفْوِكَ وَتَعَدَّتْ بِنَفْضِكَ
خداوند ای چون بوشایدی مرا عفو خود و فرود رفتی مرا بفضیلت خود

فِي دَارِ الْفِتْنَاءِ بِمِحْضَةٍ الْأَكْفَاءِ فَاجْرِي مِن
در سراسر فتنه حضور امثال پس رانده مرا از زوایای

فَضَائِحِ دَارِ الْفِتْنَاءِ عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَاءِ
سراسر بقا در نزد ایستادههای حاضران

و

و

و

مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّسُلِ الْمَكْرُمِينَ
 از فرشته گان عزیزان اورسنان کرامی درشته گان
 وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ مِنْ جَارِكُنْتَ كَانِهِ
 و شهیدان و صالحان از هم سایه که بودم و چنین پیشاندم
 سَيِّئًا فِي مَرْدِي فِي رَحْمَتِكَ اَحْسِبُ مِنْهُ
 گناه من و از قرابتی که شرم میدهم از او در کارهای اینها
 سِرًّا لَمْ اَتُفِي بِمَا رُبِّي فِي التَّوْبَةِ وَوَقْتُ
 اینها را خود و اعتماد و شرم باقیان بر او کار و توبه و غنا
 بِكَ رَبِّي فِي الْمَغْفِرَةِ لِي وَانْتَ اَوْلَى اَمِنْ وَثِقُ
 کرده بودم تو ای مرد بار در مغفرت خود و تو ای ترا و ار که بهترین گوی
 بِهِ وَاَعْطَى مَرُوعِبِ الْبِهْ وَاَرْتَفُ مِنْ
 اعتماد باشد با او و بختند ترین کسی که رعیت شده باشد و بوی او که
 اِسْتَرْحِمُ فَاَرْحِمْنَا اللَّهُمَّ وَاَنْتَ حَلْدَتِي
 طلب هم کرده باشد پس هم کن مرا خداوند تو پائین آورده مرا
 مَاءٌ مَهِيْبًا مِنْ صَلْبِ صَفْوَانٍ لِحِطَامِ
 ما و همین را از صلب تنگ و در هم رفته استخوانهای
 خَرَجَ الْمَسْأَلِكِ لِي رَحْمَةً ضَيْفَةً سَتْرَتَهَا
 بکن راهش را تو بوی رحمت بگشاید که پوشانند از
 بِالْحَبِّ تَصْرِفْنِي حَالًا عَنْ حَالٍ حَتَّى اَبْتَهَتْ
 بر پرده تا و گردانیدی حال مرا از حال به حال تا اینکه رسانیدی مرا
 بَلَا

فِي اِلَى اَتَمَامِ الصُّورَةِ وَاثْبَتَ فِي اَلْجَوَارِحِ كَمَا
 مرا تمام شدن صورتها و ثابت کرد ایندی در جوارح
 نَعَتَ فِي كِتَابِكَ نَظْفَةً تَمَّ عِلْفَةً تَمَّ مَضْفَةً
 نعت کرده در کتاب خود اول نظفتم پس از آن خوله پس از آن کوشی
 تَمَّ عِظَامًا تَمَّ كَسُوْتُ الْعِظَامِ لِحَاثِمًا نَشَاتِي
 پس از آن استخوانها را پوشانیدی استخوانها را کوشستی پس از آن کوشی
 خَلَقْنَا اٰخِرًا كَمَا سَيِّئَتْ حَرًّا اِنْ اِحْتَبْتِ اِلَى
 خلق کردیم دیگر چنانچه خواهی تا چون محتاج شدیم بوی
 رِزْقِكَ وَلَمْ اَسْتَعِزْ عَنْ غِيَاثِ فَضْلِكَ
 روزی تو پس از غنی برای نیاز برفتیم و در غنی تو
 حَبَلْتُ فِي قَوْلِي مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَشَرَابِ
 گردانیدی برای من خوله از فضل طعام و شراب که
 اَجْرِي لِي اَمِيْنِكَ اَللّٰهُ اَسْكِنْنِي جَوْفَهَا
 جاد ساز خسته بودی برای هست خود که ساکن گردانیدی در میان آن
 وَاَوْدِعْنِي قَرَارَ رَحْمَتِهَا وَاَوْ تَكَلِّفِي اِيَّابِ
 و امانت که خسته بودی مرا در رحمتها و اگر داری بکن از این
 فِي نِيْلِكَ اَلْحَالِ اِلَى اَلْحَوْلِ اَلْوَقْتِ نَظْرِي اِلَى
 در این حالات بجز درت من تا ناچار شدم از حق برفت
 قَوْلِي لَكَ اِنْ اَلْحَوْلِ عَنِ مَعْرِزٍ لَوْ لَكَ اَنْفِ
 مرا ایندی بودی خسته از من گنا گسند و ایندی بودی

اَلْقَوْلِ

الْقُوَّةُ مِنْ بَعِيدَةٍ فَخَدَّ وَتَمَّ بِفَضْلِكَ عَذَاءً
قوت از غایت دور است پس عذای مرا بر فضل خود عذای از آن
 الْبُرِّ اللَّطِيفِ تَفَعَّلَ ذَلِكَ لِي تَطْوِيلًا عَلَيَّ
تظن کنند سبب اخبار این دراز است تفتن من
 إِلَى غَايَةِ هَذِهِ لَا أَعْدَمُ بَرَكًا لِأَسْطَى لِي
تا اینکه غایت رسیده ام کم نیکنم همان ترا در زنگ تنگد من همان تو
 صَنَعِكَ وَلَا تَأْكُدْ مَعَ ذَلِكَ تَفَنُّ فَا تَفَرَّغْ
و حکمت با وجود این اعتماد که بودم تا پر در زنگ با نجه
 لِمَا هُوَ أَحْظَى عِنْدَكَ قَدْ مَلَكَ الشَّيْطَانُ
با نجه بهره دار است برای من نزد تو تحقیق که مالک شده است شیطان
 عَيْنًا فِي سَوْءِ الْخَطِّ وَضَعِفَ الْبَقِيَّةُ فَا نَا
عنان مرا در گمان سستی و ضعف و بقیه پس شکو بکنم
 أَشْكُوا سَوْءَ حُجَاوَرْتِي لِي وَطَاعَةَ نَفْسِي لَهُ
از بدی همسایگی او در ستم آن بر من و طاعت من برای او
 وَأَسْعَيْتُكَ مِنْ مَلَكَتِهِ وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ
و دست من از غم تو در تسلط او در ملک و زاری بکنم سوی تو
 فِي أَنْ تَسْهَلَ لِي الرِّزْقُ فِي سَبِيلِ فَلكِ الْخَدِّ
در آنکه آسان گشته دانی سبوی روزی من راه ترا پس زنت سپهر او
 عَلَى بَدْءِكَ يَا نِعْمَ الْجِبْتِ وَالْهَامِكِ الشُّكْرِ
را ابتدا کردن تو به نعمت های بزرگ تو و در دل انداختن تو شکر بر جان
 غلام

عَلَى الْإِحْيَانِ أَوْ الْأَنْعَامِ فَضَّلَ عَلَى حَبْلِ الْوَالِدِ
بر جان و انعام تو پس محبت زنت بر محمد و آل او
 وَسَهَّلَ عَلَى رِزْقِي وَإِنْ تَصَنَعْتَ بِمَقْدُورِكَ
و آسان کن بر من روزی مرا در زنگ قانع گردانیدی با اندازه که کرده ام
 لِي وَإِنْ تَرْضَيْتَنِي بِحَصْنِي فَمَا تَمَّتْ لِي أَوْ
و اینکه خوشنود سازی ترا بجه من و آنچه قسمت کرده برای من در زنگ
 تَجْعَلْ مَا ذَهَبَ مِنْ جِسْمِي وَعَمْرِي فِي سَبِيلِ
بگردان آنچه رفته است از جسم من و عمر من در راه
 طَاعَتِكَ أَنْ تَجْعَلَ الرِّزْقَ مِنَ اللَّهِ لِي
طاعت تو در سبب تو بهترین روزی رسد کمال عذای مرا بکنی من
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ تَغْلَظُ بِهَا عَلَى مَنْ
پناه می برم تو از آتش که غلیظ گردانیدی کاه و را بر کسیکه
 عَصَاكَ وَتَوَعَّدْتَ بِهَا مَنْ صَدَقَ عَنْ رِضَاكَ
عصای کرده ترا و وعده فرموده کسی را که بیرون رفته است از رضا تو
 وَمِنْ نَارِ نَوْرِهَا ظَلَمَتْ هَيْبَتَهَا إِلَيْهِمْ وَيَعْبُدُهَا
و در آتشیک نور او تاریک است و سهل آن درونک و در آن
 وَتَرْتَبُ وَمِنْ نَارٍ يَأْكُلُ بَعْضُهَا بَعْضًا وَيَصُو
زنگ و در آتشیک که می خورد بعضی از آن بعضی را و حله میکند بعضی
 بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ وَمِنْ نَارٍ تَنْزِلُ الْعِظَامَ مِنْهَا
از آن را بعضی که از آتشیک و میکند از دستخوانها را پوسیده
 و شقی

وَتَسْفِ اَهْلَهَا جَمِيعًا وَمَنْ نَارًا تَتَّقِي عَلَمَنْ
 دات بیدار هر خود را در هم نیندازد از آب گرم و از آتش سرد بپزند بر کسب
 تَضَرَّعَ لِبِهَا وَلَا تَرْحَمَنَّ مِنْ اسْتَعْظَمَهَا وَلَا
 فرود می نیاید بوی او در هم نیندازد کسب اگر طلب مهربانی کند از آن و
 تَقْدِرُ عَلَى التَّخْفِيفِ عَمَّنْ خَشَعَ لَهَا وَاسْتَلَمَهُ
 قادر نیست بر سخت کردن از کسی که خشوع میکند بوی او و فرمانبرداری کند از او
 اِلَيْهَا نَفْسٌ سَكَتًا بِأَجْرٍ مَا لَدَيْهَا مِنْ اِيْمٍ
 و بوی او ملاقات نماند ساکنان او که ترس و آنچه نزد اوست از خدای
 التَّكَاثُرِ وَشَدِيدِ الْعِيَالِ وَاعْوِذُ بِكَ مِنْ
 در دناک و نصیبت سخت و دیوان و پناه بگیرم تو از
 عَفَارِ بَهَا الْفَاعِرَةُ اَقْوَامُهَا وَجَبَانِهَا
 عفرت بی آن که کشاده اند دهنهای خود را و از زاری آن
 الصَّالِفَةُ بَانِيَابِهَا الَّذِي يَقْطَعُ اَمْعَا
 آن که میزند پیشانی خود را بر پاهای خود و از شراب آن که پاره میکند او را
 وَاَفْلَةٌ سَكَتًا وَتَسْفِ قُلُوبَهُمْ وَاسْتَهْدِكَ
 در و در او دلها را ساکنان آنرا و می کشد دهنهای ایشان را در راه بیخود باز
 لِمَا بَاعَدَ مِنْهَا وَآخِرُهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
 بوی آنچه دور کردانی مرا از او و مؤمنان از او خداوند رحمت بفرست بر او
 وَاللّٰهُ وَاَجْرًا مِنْهَا بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ وَاقْلَبْ
 واد لاد او و پناه ده مرا از آفتی بفضیلت رحمت خود و دور گردان را

و...

عَشْرًا بِمَحْسِنًا اِذَا لَتَكَ وَلَا تَحْذَرُ لِيْ بِالْخَيْرِ
 از نغمه شایسته بی نیکو در گذرستن تو و خوار کن مرا ای بهترین
 الْمَجْرُبِ اِنَّكَ تَقِي الْكَرْهَ وَتُعْطِي الْحَسَنَةَ
 پناه ده بنده آن بر کسی که تو نگاه داری چیز ناخوش را و لطفی و نوازی
 وَتَفْعَلُ مَا يَرْضَوْنَ عَلَى كَلِمَةٍ قَدْرُ اللّٰهِ
 و میکنی آنچه میخواهند و تویی بر همه چیز صاحب قدرت و توانایی
 صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اِذَا ذَكَرَ الْاَبْرَارَ وَصَلِّ
 رحمت بفرست بر محمد و آل او زمانیکه یاد کرده شوند بیکو کارها در رحمت رحمت
 مُحَمَّدًا اِلَيْهَا مَا اَخْلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ صَلُّوْا
 بر محمد و آل او چندانکه مخلف شوند شب در روز و رحمت بفرست
 لَا تَقْطَعُ مَدَدَهَا وَلَا يَحْصُرُ عَدَدَهَا صَلُّوْا
 بریده نشود مدد آن و شمرده نشود عدد آن رحمت بفرست
 تَسْحَنُ الْهَوَاءُ وَمَلُؤُا الْاَرْضَ وَالسَّمَاءَ
 پر کند هوای او را و پر کند زمین را و آسمان را
 حَتَّى يَرْضَى وَصَلِّ اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْعَبْدِ الْوَسِيْلِ
 تا اینکه خوش شود تویی بر رحمت بفرست بر او و آل او بعد از خوشی
 لَا تَحْذَرُهَا وَلَا مَنِّهَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 شدن که صدی نباشد از او نه منتهای آن رحمت کننده بکن رحمت کننده همان
 سزاوار است از برای نماز کند زنده ماند لحظه
 معاف و ذکرهای نماز و دعاها را آن و بقیه

ان

